

НОВИЯТ ЧОВЕК

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

СОФИЯ

1947

Новият човек

„И облякохте се в новия човек, който се подновява в познание, по образа на Тогоз, Който го е създал.“⁴⁾

Съвременните хора страдат от това, че говорят на много езици. Понеже всички езици нямат еднакъв знаменател, то и думите им не изразяват едно и също нещо. Това показва, че всички народи са на разни степени на развитие. Тази е причината, дето сегашните културни хора не разбират първичния, т. е. Божествения език и, като превеждат Божественото, правят грешки. Кой е Божественият език, малцина знаят. Повечето хора и народи си служат с преводи. Като изучавате математиката и геометрията, виждате, че правилата, формулите и законите им са едни и същи. Дали ще ги изучавате като французин, руснак, англичанин, българин, японец или китаец, правилата и формулите им са едни и същи. Ето защо, аз гледам на математиката и геометрията, като пръв символичен превод на Божествения език. Основата на геометрията е точката, а на математиката — единицата. Следователно, който научи смисъла и значението на единицата, ще знае всичките правила и формули в математиката; който научи смисъла и значението на точката, ще знае цялата геометрия. Известна ви е аксиомата, че най-късото разстояние между две точки е правата линия. — Защо? — Защото правата линия се образува от две разумни точки, т. е. от две разумни същества, които избират най-късото разстояние за общение помежду си. Като се движат едно към друго, те непременно ще образуват права линия.

⁴⁾ Послание към Ефесяните, 4:24, 25.

И тъй, правата линия не е нищо друго, освен обобщение, връзка, път между две разумни същества. В математиката правата линия е единицата, която съдържа в себе си всичко. Сам човек не може да образува права линия. Казвате, че от движението на точката се образува правата линия. Не, една точка не образува права линия. За да се образува права линия, трябва да се движат две точки една към друга. Две разумни същества трябва да си подадат взаимно ръка, за да образуват права линия. Обикновено, хората се ръкуват с дясната си ръка. Значи, дясната ръка е права линия, създадена от човешкия ум. Едното разумно същество е умът, а другото — сърцето. Умът се съединява със сърцето и образуват правата линия. Всички хора, които се съединяват по права линия, имат прави дела; тия, които се съединяват по крива линия, имат криви дела.

В 25 стих е казано: „Недейте говори лъжа един на друг.“ Питам: Как искате да се свържете с мене: по права, или по крива линия? Когато вълкът напада овцата, никога не иде по права линия, но отзад. Той обикаля отзад и неочаквано я напада. Обаче, разумните същества се движат винаги по права линия, съединяват се в едно и образуват единицата. После тия същества взимат нова посока и образуват два прави ъгла, които се съединяват и дават плоскост — четириъгълник — с четири точки. Той може да бъде и квадрат. Като прекараме диагонал, квадратът се дели на два равни правоъгълни триъгълника с обща хипотенуза — диагоналът. Хипотенузата е производната сила на двете величини, т. е. на двата катета. На човешки език казано, единият катет представя бащата, другият катет — майката, а хипотенузата — синът или дъщерята. Хипотенузата е равнодействащата сила, която регулира отношенията между всички разумни същества. Значи, синът и дъщерята регулират отношенията и между майката и бащата. В тоя смисъл, родителите са противоположни сили, които преследват различни интереси. Благодарение на това, отношенията между мъжа и жената в семейството имат повече търговски характер. Казват за някоя жена, че много плаче за умрелия си мъж. На нейните сълзи може да се вярва само 25%. Такива са сълзите и на мъжа за жената. Жената казва на мъжа си:

Колко те обичам! Умирам за тебс. И мъжът казва, че умира за жена си. Умират те!

И тъй, квадратът представя полесражението, т. е. физичния свят. Диагоналът в квадрата, или хипотенузата в правоъгълния триъгълник, представя оня велик закон, който примирява противоречията. В математиката хипотенузата е единицата, а в Божествения свят — Бог. Значи, думите хипотенуза, единица, Бог са преводи на двете точки, които се движат една срещу друга, за да образуват правата линия. Двете точки, т. е. двете разумни същества, като се движат едно срещу друго, са създали небето и земята, т. е. вашия Господ. Кой богослов, учен, философ или светия може да каже, какво нещо е Бог? Кой може да Го опише? Бог не е такъв, какъвто нис си Го представяме. И жената не е такава, каквато мъжът си я представя. Нито мъжът е такъв, какъвто жената си го представя. Че това е факт, виждаме от недоволството на мъжа и жената веднага след женитбата им. Едва изминал един месец от женитбата им, и те са недоволни един от друг. Мъжът става сериозен и замислен, и жената също. — Защо са недоволни? — Защото търсят щастието вън от себе си. Щастието, доволството е в самия човек. Който мисли, че може да го намери вън от себе си, той живее в света на илюзиите. Двамата влюбени, като се оженят, стават огледало един за друг. Те са недоволни от своето огледало. Много естествено, в огледалото няма живот. Това е старото учение — учение на лъжата; да се лъжем, че се обичаме. Чудно е, когато майката кръщава детето си преди да го роди! Може ли да се даде име на детето, преди то да се роди? Сегашните хора кръщават децата си преди да се родят. Майката иска да се кръсти детето на нейно име или на някого от нейния род; бащата иска да носи името на неговата майка или на неговия баща, и започват да спорят помежду си. Не говорете за името на детето, което още не се е родило.

„Не говорете лъжа един на друг!“ С други думи казано: Говорете помежду си с положителен език. Говорете за името на детето, само след като се оформи и роди. Преди да се е родило, мълчете. В източната наука се казва, че преди да се свърши една работа, трябва да се мълчи. Ония, които не разбират дълбокия математи-

чески език, се учат на мълчание. Сега има и стари, и млади хора, които изучават мълчанието. Питам: Можеш ли да мълчиш, когато си гладен? Да мълчиш, когато си сит, разбирам, но когато си гладен, ще говориш по всички правила, ще разрешаваш всички математически въпроси и ще питаш стомаха си: Какво искаш, братко? Той ще ти отговори: Много съм гладен. Ти си по-умен, послужи ми. Ти си вън, аз съм вътре, лесно можеш да ми помогнеш. — Лоши са външните условия, не мога да ти помогна. — Нахрани ме, иначе, и аз, и ти ще страдаме. — Коя е правата линия или най-късото разстояние, по което слиза храната? — Хранопроводът. Някога лекарите хранят болния по друг начин, но той не е естествен.

Павел, като мистик и окултист, казва: „Облякохте се в новия човек, който се подновява в познание, по образа на Тогоз, Който го е създал“. Сега, като ви говоря, моля ви да се освободите от всякакъв вид стеснение. Виждам, че се стеснявате. Когато мома люби някой момък, и тя се стеснява, страхува се да изкаже любовта си. Същото е и с момъка. Любов, която се страхува да се изкаже, не е истинска. И ако се изказва много, пак не е истинска. Ще бъде чудно, ако свещта не издава светлината си. Христос казва, че не трябва да я крием под шиник, но не трябва да я излагаме на течение.

Питам: Защо е необходима равнодействащата сила? — За да регулира човешките чувства. Задавали ли сте си въпрос, как се раждат омразата и лъжата? Защо хората мразят и лъжат? Въпреки това, Христос казва: „Да любим враговете си“. Той е обосновал това с един велик вътрешен закон. Според вас, това е неестествено. Казваш: Невъзможно е да любя врага си. — Де се ражда омразата? — В човешкия ум. Опитайте се да отнемете възлюбената на някой момък, да видите, какво ще стане с него. Той веднага ще започне да мрази. Той е образувал с момата права линия. Щом отнемете момата, образува се крива линия, и той започва да мрази. Дето има омраза, там любовта отсъства. — Как да се излекуваме от омразата? — Като върнете момата на момъка. — Как да дадем хубавата мома на недостоеен момък? Кой момък е достоен? Според мене, ако един момък е достоен, всички момци са достойни; ако един мо-

мък е недостоеен, всички момци са недостойни. Такъв е законът в математиката. Всички момци имат общ знаменател, а различни числители; всички моми имат общ знаменател, а различни числители.

За обяснение на тази идея, ще приведа един стар, окултен разказ, известен на всички народи. Когато Господ създал света, пожелал да види, как живеят хората на земята, затова слязъл някъде на изток, при един брамин. Тръгнали двамата по света. Браминът задавал различни философски въпроси на Господа, с цел да научи нещо. По едно време той усетил голяма жажда и казал: Господи, жаден съм, искам вода. — Ще понитаме тоя говедар там, де има вода — отговорил Господ. Говедата си пасели спокойно, затова говедарят легнал на меката трева, вдигнал краката си нагоре и свирел с кавала си. Господ се спрял пред него и го запитал: Знаеш ли, де има наблизко вода? Говедарят показал с крака си, де има вода и продължил да си свири. — Колко мързелив човек! Млад е, но го мързи да се повдигне и лежишком ни посочва, де има вода — казал браминът. Говедарят свирел, мислел за своята възлюбена и си казвал: Господ е в мене, не Го търся отвън.

Пътниците продължили по-нататък и срещнали млада, стройна мома, с кобилица на рамо. Тя се връщала от близкия извор, с пълни съдове с вода. Господ казал на брамина: Виждаш ли тая мома? Ще я дам на говедаря. — Той не я заслужава! — Не, той е най-добрият момък, когото можеш да срещнеш в света. Той заслужава тая мома. От ваше гледище, тоя избор не е прав. — Кой избор е прав? Бих желал да срещна момък и мома, които през целия си живот да не са пороптали. И след като се оженят, да живеят един за друг, да са готови да се жертвуват взаимно, както за Господа. Има ли такива хора в света? — Няма. Мъже и жени, всички пъшкат и се оплакват. Мъжът казва: Тая дяволица ме измами. Жената казва: Тоя дявол ме измами. — Защо се измамили? — Защото интересите им не се съвпадали. Изматата произтича от противоположни интереси. Като се оженят, мъжът иска да му се роди син, да излезе първо неговият образ. Горко, ако се роди момиче! Бащата казва: Момиче се роди, пак жена. Ако майката иска да се роди

момиче, а дойде момче, тя е също недоволна. Те не изказват недоволството си пред хората, но помежду си и двамата са недоволни. Така майката и бащата оказват лошо влияние върху възпитанието на детето. Колкото и да е малко недоволството им, то се отразява върху развитието на ума и сърцето на детето. Несъзнателно те подтикват детето към грешки и престъпления. Тия родители не са направени по образ на Бога, Който ги е създал. От Божествено гледище, не е важно, дали момчето, или момичето е дошло по-рано на земята. Приемете детето си с благодарност и му кажете: „Добре дошло!“ Обикновено, синът се ражда пръв. При създаването на първия човек, който бил направен по образ и подобие на Бога, синът и дъщерята се родили едновременно. При второто създаване на човека от пръст, първо се родил братът, синът, а после сестрата, т. е. дъщерята. Тя била направена от реброто на брата си. Ще кажете, че това е по-особено. Вие знаете, че Адам е първият човек, баща на човечеството. — Адам не е никакъв баща. Бог е Баща на човечеството. Той извади едно ребро от Адама и направи жената — Ева.

Казано е в Писанието: „Който люби баща си и майка си повече от мене, не е достоен да бъде мой ученик.“ Това значи: Който люби външната форма повече от мене, не е достоен да бъде мой ученик. Следователно, синът и дъщерята, които сте родили на земята, само по форма са ваши син и дъщеря. Вие имате друг син и друга дъщеря. Те са създадени по образ и подобие на Бога и носят истинското знание. Когато дойдат на земята, те ще донесат такова знание и любов, че и бащата, и майката ще бъдат доволни.

И тъй, квадратът образува дома: майката, бащата и двете деца — момче и момиче. Когато квадратът, т. е. домът се движи, образува се обществото, т. е. кубът. Когато стените на куба се движат отвън-навътре, образува се права линия. При движението на двете срещуположни страни на куба се образува права линия, единица; при движението на другите две срещуположни страни, пак се образува права линия, единица. Когато се срещнат, двете единици дохождат в състълкновение и, като не могат да отидат нито нагоре, нито надолу, образуват буквата Т,

т. е. квадратът. Следователно, когато се казва, че трябва да гледаш навътре, това подразбира четвъртото измерение. То има отношение към духовния свят. За да влезеш в тоя свят, ще се концентрираш, ще отправиш ума си навътре, в проекция. Няма да ви разправям, де е тоя свят — вие знаете това. Когато казвате, че не знаете, де е духовният свят, вие сте в положението на мома, която изпитва момъка, дали я обича, или не. Тя знае това, няма защо да го изпитва. Ако я обича, умът и сърцето са съединени в него и се проявяват хармонично; ако не я обича, умът и сърцето му не са в хармония. Тогава и двамата са недоволни. И детето е недовошно, когато взимат играчките му. Това показва, че всички видове недоволства имат материален характер. Хората искат къщи, земя, пари. Ако нямат това, те са недоволни. — Как ще се оправи светът? — Като дадеш работа на ума си. Това значи, да удовлетвориш нуждите на всеки човек. Не спирай дейността на ума! Искаш ли да удовлетвориш човека, дай му работа. Момък и мома са недоволни. Оженете ги. Ако са недоволни пак, дайте им къща, ниви, да има какво да работят. Ако са недоволни още, дайте им волове, коне, каруца. Най-после, тия неща започват да им говорят, и те се задоволяват. Докато умът и сърцето ви са празни, без мисли и желания, всякога ще бъдете недоволни. За да бъдете доволни, умът и сърцето всякога трябва да се занимават с нещо. Това е един от великите закони на Битието.

И тъй, спазвайте тоя закон. Не спъвайте човека в развитието му. Не казвайте, че тоя или оня е недостоеен за нещо. Всеки човек, според разбирането си, е достоен за това, което му се дава. Ако според твоя ум намираш, че някой е недостоеен, ти спъваш себе си. Аз говоря за това, като за математична величина. В такъв случай, всяка мисъл, която се явява в ума ти, и всяко желание, което се явява в сърцето ти, са на място. Престъпление е да спъваш развитието на човешкия ум и на човешкото сърце. Дето и да погледнем в обществото, виждаме, че престъпленията се дължат, именно, на това. Някъде мъж и жена си живеят добре, но между тях влезе друг мъж, който не могъл да си намери мома, според изискванията си, и хвърли поглед на тая жена. После дойде втори, трети мъж. Всички хвърлят око на същата жена и започват да

се карат и бият помежду си. Те се явяват съперници един на друг, но жената е неделима. Тя казва: Имайте търпение, да родя няколко дъщери. Тогава ще ви ожена всички. Тя ще ги примири. Това ви се вижда смешно.

Казвате: Може ли да се говорят такива неща? В тях няма нищо религиозно. Питам: Какво са допринесли досегашните религиозни форми на човечеството? Ако те носеха нещо хармонично в себе си, щеше ли да има толкова много страдания в света? В тях има нещо дисхармонично, нещо грапаво, което трябва да се изглади. Те внесоха злото в света. Казвате, че не съм правоверен. Как ще определите, дали съм правоверен, или не? Това се определя чрез единицата мярка, а тая единица е Бог на Любовта и на Мъдростта. Значи, като се проявил в любов и мъдрост, Бог създал единицата. Тя е човекът. Като се разделила, единицата създала мъжа и жената. С други думи казано: Бог извадил единицата или кривото ребро от мъжа и направил жената. Значи, докато била в мъжа, жената се изкривила. Затова Бог я извадил оттам и казал: Ти не трябва да ходиш вече тъй изкривена, както си била досега. Отсега нататък ще ходиш права! Понеже тя още не може да напусне стария си обичай, все ще пригръне някого, като ребро ще го хване. И доднес още все ребра се пригръщат. Едно ребро ще пригръне друго и ще каже: Моето пиленце! Обаче, светът не върви добре. Ние не се нуждаем от пригръдките на кривите ребра. Никакви пригръдки! Когато двама влюбени се срещнат, не трябва да се пригръщат, но да се съединят по права линия и да се целунат, без да се приближават. След това да се отдалят.

Всички целувки, придружени с пригръщания, са криви ребра, които носят лоши последствия. Това се разбира и в буквален, и в преносен смисъл. С други думи казано: Не допускай никакво раздвояване в мислите и желанията си. Имаш едно желание, но казваш: Желанието ми може да е криво. — Не се раздвоявай. Ако е криво, не го изнасяй навън. Бъди абсолютно верен на себе си! Ако изкажеш една мисъл или проявиш едно желание, не допускай никакво съмнение, никаква пукнатина в себе си. Не мисли, че си направил нещо, от което да се срамуваш. Ако видя една мома с изкривена уста и, като я целуна,

устата ѝ се изправи, ще ме осъди ли някой? Обаче, ако целуна една красива мома, и от целувката ми устата ѝ се изкриви, ще ме осъди ли някой? Който види това, ще каже: Ето един нехранимайко! Вие се усмихвате, но казвам: Вие, момци, на колко моми сте изкривили устата! Вие, моми, на колко момци сте изкривили устата! И вие, останалите, на колко хора сте изкривили устата! Сега ще се заемете да изправите устата на всички, на които сте ги изкривили. — Как? — Като ги целунете. Само така ще изправите грешките си. Това е Божественото учение. Това изисква то от всички хора.

Сега аз говоря на всички. Знайте, че между вас няма нито един праведен. Не казвай: Аз не съм много грешен. Който се мисли за праведен, той се хвали с греховете си. Дали имаш един грях, или сто гряха, това е равносилно. От една въшка произлизат сто въшки. Едната и стоте са едно и също нещо. Казват за някого: Той е православен, евангелист, или човек от новото учение. Според мене, безразлично е, какъв си: важно е, дали веруято, което изповядваш, оправя или изкривява ума и сърцето ти. Какво те ползува твоята философия или твоето верую, ако, след като си обиколил с него всички светове, се върнеш нещастен? Една търновка ми разправяше следното: Обиколих всички небесни светове, видях богове и богини, но не искам да живея там. Нищо не струва небето. Там ме посрещнаха с букети и венци, с музика и песни, какви ли обещания не ми даваха, с какво ли не ме залъгваха, но, въпреки това, не искам да остана между тях. Казвам: Тая жена е видяла стария свят — старото небе, стария ментален и астрален свят. Тя е видяла отрицателните неща в тоя свят, затова не иска да остане там. Тя казва: Искам да живея на земята, тук да стопля сърцето си. Всички казваха, че тая жена е смахната. Мъжът ѝ искаше да я напусне, да я заведе в лудницата. — Умна е тая жена, тя е влязла в пътя на спасението, затова не иска вече да живее, както е живяла досега.

„Облякохте се в новия човек, който се подновява в познание.“ — В познание на какво? — На истината. Тя е обект на любовта. Не можеш да говориш за истинската любов, докато не възлюбиш истината. Сега, като говоря, ще ви направя една операция; искам да бъдете

герои да издържите без упойка. Аз мога да направя операцията и с упойка, но това се отнася до страхливците. На героите направо ще забия ножа, но гледайте да издържите, да не кажете „ох“. Като направя операцията добре, ще останете доволни. Тази операция има за цел да премахне лъжата в света. За да се успее, трябва да обичате истината. Ако не я обикнете, лъжата неизбежно ще дойде. Ако жената не люби един мъж, тя ще извърши някакво престъпление; ако мъжът не люби една жена, и той ще направи някакво престъпление. Това е закон. Все трябва да обичаш някого. Най-малкото нещо да е, трябва да любиш. То може да бъде мушица, бръмбар, цветенце, птичка, животно или човек, но все трябва да любиш. Ако можеш да любиш всички, още по-добре. Започни с любовта към истината. Като тръгнеш от тая любов, ще си създадеш мярка, с която ще измерваш всичко.

„Облякохте се в новия човек, който се подновява в познание, по образа на Тогоз, Който го е създал“. Знания трябва да имате! Аз бих ви препоръчал да прочетете всички хубави книги, които досега са напечатани. Това може да ви отнеме хиляди години, но ще ги прочетете. След това ще изучавате Библията и Новия Завет. Тия, които са писали Свещената книга, говорят за фазите, през които е минала земята. Знаете ли, каква е била първоначално слънчевата система? Какво знаете за миналото на земята? Между всички планети били прокарани пътища и съобщения за жителите от една планета с жителите на друга. Всяка планета се въртяла, както около себе си, така и около своето слънце. Между планетите се породило нещо, което причинило раздор, който, в края на краищата, ги поставил на съответното им място. Слънцето заело централно място, а около него започнали да обикалят останалите планети.

Сега, да оставим настрана тия окултни твърдения. По отношение на въпроса, който разглеждаме, те са маловажни. Движението на планетите в слънчевата система показва, първоначално какъв е бил човек. Слънцето е емблема на човешкия ум. Венера е емблема на човешкото сърце, т. е. на любовта. Марс е войнствен, емблема на силата в човека, Сатурн — на правдата, Юпитер — на религиозните системи, на всички морални учения; Луната — на въ-

ображението, тя е майка на всички идеи. Това са външни символи, които представят вътрешното състояние на човека в миналото. Днес това състояние е изчезнало, защото между ума, сърцето и волята на човека има дисхармония. Отношенията между тях не са правилни. Някой иска да се прояви, да обича някого, но се страхува и казва: Ако ме излъже този човек? Питам: Може ли любовта да се страхува от лъжата? Слънцето огрява и топли всички същества, макар че някои от тях вършат престъпления. Някога престъпленията са фиктивни; те съществуват само в човешкото въображение и произвеждат външна дисхармония между хората. Мразиш някого и си въобразяваш, че той ще ти причини някаква пакост. Ти сам си създаваш зло. В Божествения свят не съществува никакво зло, никаква дисхармония. Обаче, в човешкия свят, между хората произлизат недоразумения, които им причиняват пришки на ръцете. Дълго време трябва да се лекуват пришките, докато заздравеят. Ако не заздравеят, те се връщат към ония, които са ги причинили.

Питате: Защо светът е създаден така, а не иначе? — Светът е създаден много добре. Той лежи в обятията на любовта и мъдростта. Това може да се провери, да се направи един жив опит. Някои религиозни хора казват: Да напуснем земята, да отидем на небето. Така говорят и ленивите хора. Те мислят само за пари, за богатство и казват: Дано по-скоро умре баща ми, майка ми, да ми оставят наследство, да живея по-богато. Същото се казва и за политиката: Дано ни дадат повече земя, да поживеем по-добре. Така заграбват, колкото земя искат, без да мислят за последствията. Земята, за която всички хора спорят, е дадена от Господа в наследство на цялото човечество. Тя не принадлежи само на един народ. Ако имате Божествената Любов в себе си, сякаш да се ползвате от всички блага на земята. Обръщам вниманието ви, да поправите старите си канализации и да подновите старите си връзки, които Бог е направил. Мъжът, който лъже жената на приятеля си, да се откаже от лъжата. Той отнема жената на приятеля си, като обещава, че ще ѝ даде всичката си любов. Тя повярва на обещанието му, но остава излъгана. Един ден тя се връща при мъжа си разочарована, изнемошяла и окъсана, както блудният син се връща

при баща си. Гол, окъсан, беден, той иска да стане слуга на баща си, да изправи грешката си.

Закон е: Ако първият мъж не може да ви даде любов, вторият никога няма да ви я даде. Ако първата мисъл не даде плод, втората никога няма да даде. От злото излиза зло, от доброто — добро. Правете разлика между любовта и вярата. Любовта е създала човешкото сърце, а вярата е съдействувала за проява на ума. Тя го подтиква към дейност. Значи, соковете на ума са във вярата. За да бъдеш интелигентен, трябва да имаш абсолютна вяра, а не вярвания. Да имаш вяра, но в какво? — В Първата Причина, в Любовта, във великата Разумност на живота. Любовта първо мисли, после говори. В нея всичко е свято, чисто, разумно. В любовта се крият всички условия за развиване на ума. Любовта е с отворени очи, а не както казват „сляпа любов.“ Ако влезете в света на любовта без вяра, ще си създадете най-голямата дисхармония. Ако обичате някого, не се съмнявайте, дали и той ви обича. Във всяка жива форма, във всеки човек живее Бог. Във всички форми, във всички същества се проявява една и съща единица — Бог. Ако обичате Бога, Той никога няма да ви излъже. Ако се съмнявате в Него, ще опитате горчевините на живота. Затова се казва, че Бог ще изпита всички, които Го любят.

Питате: Какво е заключението от всичко говорено досега? Какво трябва да правим? Аз не правя никакви заключения, не заключвам нещата, но ги отключвам. Сегашната логика казва: Дай заключението си! Ние страдаме само от заключения. Ето едно съвременно логично заключение: Човек има два крака. Значи, всяко същество с два крака е човек. Право ли е това заключение? От геометрията се знае, че най-късото разстояние между две точки е правата линия. В математиката се казва, че единицата е основа на всички единици. Как е възможно мъртвата, неразумна единица да образува останалите единици?

Значи, първата единица е жива и разумна. Тя може да се размножава. И слънцето е единица. Знаете ли, каква култура имат жителите на слънцето? — Има ли хора на слънцето? — Има. При това, те са по-разумни и по-културни от хората на земята. Най-простите същества на слънцето са хиляди пъти по-разумни и по-културни от най-

умните хора на земята. Представете си тогава, какво нещо са най-умните същества на слънцето. Колко по-високо стоят те от най-умните хора на земята!

Казвате: Науката твърди, че слънцето се намира в огнено състояние. Тогава как живеят там същества? Ако, наистина, слънцето е в огнено състояние, и там живеят хора, тъкмо това показва, колко разумни са те, за да могат да се справят с огъня. Има ли по-голям огън от любовта? Когато една мома люби някой момък и не знае, как да прояви любовта си, казва: Изгори ме този огън! — Защо я изгорил огънят? — Защото не може да люби. Когато два противоположни елемента не могат да любят, непременно ще изгорят. Грешникът не може да живее в огъня на любовта, затова изгаря. Праведният, обаче, свободно живее в този огън и не изгаря. Казано е, че земята ще мине седем пъти през огън. Като чуват това, грешниците казват: Дано този огън не дойде в наше време! — Иде вече този огън! Мъже и жени, моми и момци, всички ще минат през огъня. Ония, които са готови, ще се целуват по права линия; които не са готови, ще скърцат със зъби. Това е движение по крива линия. Нека всичко върви по права линия. Да няма никакво скърцане със зъби. Казват, че на оня свят щяло да има скърцане със зъби.

Днес повечето хора се намират в положението на слугата Стоян, по когото господарят му, свещеник, изпратил на приятеля си писмо и пет хубави, добре опечени риби. Той писал на приятеля си: Преподобни, изпращам ти по слугата си пет риби. Стоян взел писмото и рибите и тръгнал да свърши възложената му работа. Понеже рибите го съблазнявали, отвреме - навреме той хапвал по малко, докато изял всичките. Като стигнал в дома на приятеля, също свещеник, Стоян влязъл вътре и подал писмото. Свещеникът прочел писмото и казал: Стояне, тук има пет риби. — Добре, че ги намерихте, дядо попе. Цял треперех от страх, да не би да ги няма.

Мнозина намират изядените риби само в писмата. Момата чете писмо: Моя мила възлюбена, изпратих ти пет риби. Много те обичам. Така, но рибите ги няма, изядени са. Момата се радва, но това не е обич. Рибите, рибите! Обичта не е само в писмото. Не трябва само да

пише, че е готов да направи всичко за нея. Това са да-лавери. Наблюдавал съм, как момата чете писмо от своя възлюбен. Чете и цяла сияе. После туря писмото близо до сърцето си и се радва. Да, но рибите ги няма, Стоян ги изял. Кой е Стоян? Той е дяволът. Не давайте на Стоян нито риби да носи, нито писма да пише. Когато птичките се любят, пишат ли си писма? Те се срещнат, целунат се и веднага се разделят. Какво прави момъкът, когато люби? Той минава край къщата на момата, страда, мъчи се, че не може да я види. После ѝ пише писма. Ако не знае да пише, взима писмовник и дава на някого да му напише едно писмо. Той изпраща чуждо писмо, готово написано, копирано от писмовника. Пише: Откак те видях, изгубих мира си, по цели нощи не мога да спя. Казвам на момата: Като се ожениш, и ти не ще можеш да спиш. Какво дърво! Ако аз пиша на мома, ще кажа: Любезна моя, откак те видях, започнах спокойно да спя. По-рано не можех да спя по цели нощи, но сега съм спокоен. Дай Боже, да бъде така во веки веков!

Какви писма си пишат сегашните мъже и жени? Мъжът заминава някъде по работа, а жената пише: Откак замина, не съм спокойна, не мога да спя по цели нощи. И мъжът пише същото. Това не е любов. Жената трябва да пише на мъжа си: Откак замина по работа, напълно се успокоих. Не бързай да се връщаш. Гледай да свършиш добре работата, за която отиде. Бог да те благослови! В същия дух и мъжът трябва да пише на жена си. Сега и мъжът, и жената са неспокойни, не могат да спят, и работите им не вървят добре. — Защо? — Дяволът изял рибите. Това са лъжливи чувства, от които не може да се очаква нищо добро. Не ви упреквам за чувствата, но казвам, че това е лъжливо състояние. Когато мъжът отива на работа, жената трябва да се радва; и да ѝ е мъчно понякога, тя не трябва да му пише за своята мъка. Трябва да се моли за него и да му изпраща добри мисли. Такива трябва да бъдат отношенията между всички хора. Две съседки не си живеят добре. Всяка от тях казва: Кога ще се освободя от моята съседка? — Няма да се освободиш, и двете сте в ада. За да излезете оттам, вие трябва да се освободите от лъжата и да се върнете с истината и любовта. Тогава

Христос ще каже: Мой възлюбени, ти вече не лъжеш. Ще простре ръката си върху тебе и ще те благослови. Казваш: Господи, не виждаш ли, как се мъча? Защо си ме оставил? Бог отговаря: Доволен съм, че се отдалечи от мене. Така ще научиш мъчението и ще се освободиш от лъжата. Тогава ще простра ръката си върху тебе, по права линия, и ще те спася. Да се движиш по права линия, това е истината. Тя има само едно измерение. Тя е основа на всички измерения. Точката е единица, начало на всички единици. Наблюдавайте, как се тъче. Тъкането върви по права линия. Всички точки се движат едновременно в три посоки.

И тъй, освен движението по права линия, има още много движения, които не се виждат. Те стават в човешките мисли и чувства. Всички същества, от най-малките до най-големите, са в постоянно движение. Те вървят по ритъма на Божествените закони. Вие не можете да се спрете нито за момент в своя път. Спрете ли се само за момент, вие ще внесете известна дисхармония в Божествения свят. Ето защо, и когато страдате, и когато се радвате, не се спирайте. Ако страдате, кажи си: Радвам се, че страдам. — В окови съм. Кажи: Радвам се, че съм окован. — Плюят ме и ме хулят. Кажи: Радвам се, че ме плюят. По-добре да те плюят, отколкото да не те плюят. Живот без оплюване е по-страшен от живота в ада. Христос казва: „Блажени сте, когато казват всяка зла реч за вас на лъжа. Радвайте се, защото е голяма вашата заплата на небеса.“ Небесата представят свят на хармония.

Сега, ако очаквате светът да се оправи отвън, нищо няма да постигнете. Каквото управление да дойде, и то ще коли и беси, както и предишните. Светът трябва да се оправи отвътре, всички хора да съзнаят, че са братя. Всички хора трябва да видят грешките си и да ги изправят. Сегашните хора се страхуват от собствените си идоли. Те сами създадоха идолите си. Те сами ги правеха, осветяваха, молеха им се, докато най-последно започнаха да се страхуват от тях. Те се молеха на Ваала и казваха: Ваале, да не ни напакостиш. — Един чук на Ваала! Никакви идоли, никакви вааловци не ни трябва! Да отидем при Бога, Който ни е създал по образ и подобие свое, и да заживеем в Неговата Любов. Само така ще се разре-

шат всички научни проблеми, всички въпроси на живота. Пред вас стоят велики проблеми за разрешаване. Земята ще се преустрои. Нови елементи, нови слънца, нови планети ще се явят. Всички градове и села, всички черкви и училища ще бъдат пометени. Навсякъде ще виждате само остатъци от миналото. След това ще дойде новата, велика наука и култура, които ще превърнат всичко старо в стройно, хармонично цяло. За старото не съжелявайте! Трябва ли сегашните ученици да съжеляват за едновременните фалаги, с които учителите възпитаваха учениците си? Учителите казваха за учениците си: Фалаги трябва за тях! — Най-добрата фалага е любовта. Най-добрата фалага е вярата. Следователно, ако искаш да изправиш човека, тури го между фалагата на любовта и вярата. Никой не може да се възпита и изправи с бой. Боят не е нищо друго, освен изтърсване на праха от дрехите. Прахът и без изтърсване може да се махне. Сегашните хора, със своя ред и порядък, приличат на жените, които взимат метлата и тръгват с нея от стая в стая, да метат и чистят. Най-послед казват: Изметохме вече. — Изметохте, но въздухът в стаята е пълен с прах, както по-рано нямаше. Вместо да го изчистят, те го раздвижиха и пръснаха във въздуха.

Дойде един нов проповедник между хората и започва да говори: Трябва да се живее по нов начин, а не както досега. Той вземе метлата си и вдигне праха из цялата къща. Не, първо той трябва да отвори прозорците, и тогава да мете. Прахът трябва да излезе вън от вашите умове. Българите се нуждаят от нов живот. Те трябва да мислят по нов начин, да започнат с любовта. Ако река да създават своя култура, нищо няма да постигнат. Каквото да правят, по-висока култура от европейската не могат да създадат. От тая култура по-висока не може да се създаде. Бялата раса е достигнала вече най-високата точка на своето развитие. Ако тя не впрегне силата на своя ум с любовта, ще дойде най-голямото разрушаване в света. Тая култура ще донесе най-голямата економична борба за надмощие, кой да има повече, кой да господарува. Това е процес на разрушаване и разлагане. Тоя процес е предвиден в самата природа, затова човечеството взима нова посока на движение.

Днес всички разумни хора, мъже и жени, стъпват на краката си и започват да работят съзнателно. Те не мислят вече за това, обича ли ги Бог, обичат ли ги хората, но работят. — За кой Господ говорят те? — За Оня, Който живее в сърцата им. Казвате: Бог живее на небето. — Де е небето? — Пак във вас. Аз не говоря за вярата на някой благочестив калугер, който скръсти ръце на благоутробието си и казва: Аз вярвам. — Вярваш, но в благоутробието си, а не в Господа. Той отива при владиката и му казва: Владико пресвети, аз вярвам в това, в което и ти вярваш. — Да те благослови Господ!

Сега, аз не говоря за човешкото благоутробие, но за човешката душа, която се храни с възвишени мисли и чувства. Твоят възлюбен трябва да работи, а не да седи със скръстени ръце на корема. Ако момата скръсти ръцете си по същия начин пред момъка, това значи: Готов ли си да се жертваш за моето благоутробие? Ако и момъкът скръсти ръцете си пред момата, това значи: Готова ли си да ми дадеш парички, да се пожертваш за моето благоутробие? Не, ръцете трябва да бъдат свободни, а не скръстени. Момата и момъкът трябва да седнат един до друг и да се запитат: Готови ли сме, в името на любовта, да се жертвуваме един за друг? И двамата трябва да се откажат от материални блага, но да са готови сами, със собствен труд, да свият гнездо, в което да спасят яйцата си. Под „яйца“ разбирам идеите и желанията на двамата. Тогава Бог ще им каже: Да бъде благословено вашето гнездо! Аз ще изпратя своето слънце, своите светли духове, да излеят благодатта ми върху вас и вашите пиленца.

Желая ви повече да не грешите. Това не може да стане изведнъж. Важно е, без да ви налагам, да се проникнете от мисълта за доброто в света. Мислете върху това, което ви говоря. Ако не приемете всичко, приемете за верно поне 25% от това, което ви говоря. Давам ви срок от хиляда години, да изпълните всичко, което ви говоря и продължавам да говоря. Ония, които не са доволни от тоя срок, да изпълнят всичко за сто години. Ако и това им се вижда много, да го изпълнят за десет години. Ще кажете, че и десет години са много. Тогава намалявам срока на една година, на шест месеца, на

три седмици, или на един ден. Ако и тоя срок е дълъг, намалявам на шест часа, три часа, един час, половин час, десет минути, една минута, или една секунда. Най-малкият срок е една секунда. Който се е спрял на срок от една секунда, да му мисли! Дадох ви различни срокове, всеки да си избере, който срок иска. Ако доброволно не се наместите на един от дадените срокове, вятърът ще ви намести. От срока, който изберете, ще зависи, кое място ще заемете: първото, или последното. Някои искат да се изправят след хиляда години, а седнали на първо място и скръстили ръцете си на корема. Не ви искам със скръстени ръце. Дясната ръка е на мъдростта, тя е създадена за благословение. Лявата ръка е на любовта, с нея човек помага на слабите и страдащите. Следователно, като поставям ръцете си над някого, чрез тях внасям сила в него. Като простреш ръката си върху човека, ти можеш да отправиш към него всичкото благословение, а можеш да отправиш и всичкото проклетие на света. Ти може да бъдеш проводник на злото, но може да бъдеш проводник и на доброто. Чрез ръцете можеш да опиташ всички добрини и всички злини. Преди да простре някой ръцете си, трябва да се запита: С ада ли съм свързан, или с небето? Ако е свързан с ада, нека държи ръцете си на корема; ако е свързан с небето, нека простре ръцете си над бедните и страдащите, да им помага.

„Като се съблякохте вече от стария човек.“ Има ли някои от вас, които искат още да живеят по образа на стария човек? Знаете ли, колко кожи е одрал старият човек? Окултистите казват, че за да завърши развитието си на земята, човек трябва да се преражда 777 пъти, и то епохални прераждания. Значи, толкова пъти ви е одирал кожата! Толкова пъти сте орали на неговата нива! Какво сте придобили от тая работа? — Нищо не сте придобили. Сега живеят Господ, Който ви е създал, казва: „Деца, облякохте се в новия човек, който се подновява в познание. Живейте по неговия закон!“

Сега, като ви наблюдавам, виждам, че някои от вас ме обичат повече, а други — по-малко. Защо ме обичате? — Защото давам. Мнозина мислят, че могат да ме излъжат, а да вземат повече. Никой не може да ме излъже. Не скам да ме обичате, само защото давам. Оставете Бог да

се прояви свободно във вас. Изявете свободно ония мисли и желания, които Бог е вложил първоначално във вас, преди слизането ви на земята. Оставете настрана ония второстепенни, чужди мисли и желания, които минават през вас. Някой казва: Аз те обичам много. — Знаете ли, че тия, които казват, че ме обичат много, са ми причинили най-големи пакости; тия, които ме мразят много, те са ми направили най-голямо добро. Като пътувах из България, най-голямо добро ми направиха комунистите. Свещениците ме хулеха, говореха лошо за мене, пращаха хора да ме шпионират. Защо трябваше да ме шпионират? Не можеха ли те сами да дойдат при мене? Казвам: Ако България присме моето учение, ще стане велика държава; ако го отхвърли, ще пропадне.

Новото учение е за всички, а не само за България. Не казвам, че трябва да се нарече „Дъновизъм.“ Какво име ще му се даде, не е важно. То учи, че всички хора са братя и сестри помежду си и не трябва да се измудват. Те трябва да се обичат. Това искам от всички, а не след хиляда години да изопачат мислите ми, както и дондес изопачават Христовото учение. Не искам криво да предават думите ми. Аз проповядвам едно: Всички хора трябва да се обичат. — Как да се обичат? Една е любовта. Тя съгражда дома, семейството, обществото и държавата. Аз бих желал, всички хора да познаят Живия Господ, от Когото са излезли. Една воля съществува — Божията воля. Един Господ — Бог на Любовта. Никакъв Дънов! Когато влезете в Любовта на Бсга, тогава ще се напишат имената на всички, които са работили за тая любов. Кой е бил Дънов в миналото, никой не знае. В бъдеще той ще дойде под друго име. Ще говорят, отде е дошъл Дънов, кой е баща му и коя — майка му, де е роден и т. н. Други казват, че той е учен, свет човек. — Не, само Бог е учен. Само Бог е свет. Ако в мене живеят Божията Любов и Божията Мъдрост, тогава мога да бъда учен, мога да бъда и свет човек. Не е свет човск оня, в когото не живеят Божията Любов и Мъдрост. Свещеници и проповедници, в които не живеят Божията Любов и Мъдрост, не са никакви свещеници и проповедници. Това не значи, че трябва да се нахвърлят върху хората, да казвате, че любовта и мъдростта не живеят в тях, но вие

да бъдете образци, да докажете, че се отличавате от тях.

И тъй, да вложим любовта си в истината, да подтикнем мисълта си към добро, да създадем новия живот. След това да се вслушаме в мощния глас на Живия Господ, да чуем, какво ни говори Той чрез новото учение, чрез Божествената наука. Това е науката, чрез която сърцето може да се стопли, да придобие температура 35 милиона градуса, а умът да придобие такава светлина, през която да се вижда всичко. Нека светлината на нашите умове освети, ако не цялата вселена, поне нашата земя. Ще дойде ден, когато къщите ни ще се осветяват от светлината на нашите умове. Тогава няма да има нужда от електричество. След хиляда години ще има начатъци от Божествената наука; след 350,000 години тя ще заеме широки размери, а след 150 милиона години ще бъде приета навсякъде, като официална наука. Казвате: Да се говори за толкова далечни времена, това ни обезсърчава. — Аз се радвам на дългите срокове, на далечните времена. Когато ми се говори за къси срокове, аз затварям ушите си. Когато се говори за големи пространства и далечни времена, имаме пред вид Божествените закони. Те работят там. Щом дойдем до ограничено пространство и късо време, дохождаме до робството. Казват, че духовният свят е безпространствен. Това значи: В безпространствения свят се включва пространственият. Той го е създал. В тоя смисъл, духовният свят е пространствен, само че времето и пространството в него не са, както тия във физичния свят. Това е в разрез със съвременните философски възгледи, но то да не ви разколебава. Вложете в себе си любовта и вярата по принцип. Стремете се да познаете любовта и вярата. Обиколете цялата земя от единия край до другия, в краен случай, идете и на небето, но научете, какво нещо е любовта и какво — вярата. Само тогава можете да кажете: Любовта е път към съвършенството.

Днес ви изпращам от училището с пожелание, да не се пригръщате. Освен това, обръщам вниманието ви на следното: каквито геометрични фигури рисувате, да бъдат с прави линии. Дали ще бъдат петоъгълници, шестоъгълници, или други някакви, страните им да бъдат прави линии. Числата, с които работите, да бъдат цели,

а не дробни. Дробите са числа за другия свят. Който си играе с дробни, греша. Когато вървиш с човек, който носи с себе си дробта, каквото и да ти каже, не му вярвай. Ако имаш да даваш на някого един лев, а той иска и стотинките, които си забравил, не очаквай много от този човек. Стотинките, дробните числа остават за другия свят. Те са величини от духовния свят. Те имат отношение към човешкия дух. На земята трябва да се работи само с реални величини, и то само с четни числа: 2×2 , 4×2 и т. н. Могат ли седем души да живеят на земята? — Не могат. — Сам човек може ли да живее на земята? — Не може. — Тринадесет души могат ли да живеят на земята? — Не могат. — Ами дванадесет души могат ли? — Могат. — Шест души? — Могат.

Казвам: Вложете вярата в ума си, любовта в сърцето си, за да познаете Бога като истина. Щом познаете Бога, ще се освободите от всички стари връзки. И като срещнете своя възлюбен, ще го познаете. Знаете ли името му? Не знаете. Казано е в Писанието, че Той ще дойде инкогнито. Той има особен език, не като вашия. Ако знаете Божествения език, ще се разберете с Него. Той има особен знак на челото си. Само той ще Го познае, който има любов и вяра в себе си. Като Го види, сестрата ще каже: Този е моят брат. Приятелят ще каже: Този е моят приятел. В бъдеще хората ще се познават по този знак. Видят ли го, никой не може да ги излъже. Казват, че дяволът дошъл в света и турил печат на хората. Наистина, само двама поставят печат: Христос и дяволът. По какво се различават тия печати?

Сега, за да не останете в невежество, ще ви кажа отличителните качества на двата печата. Качествата на Христовия печат на Любовта са следните: любов, радост, мир, дълготърпение, кротост, смирение, благодат, милосърдие, вяра и въздържание. Печатът на дявола е числото 666.

Неговите качества са: прелюбодеяние, плът, чародейство, ревност, кощунство и др.

Днес и Христос, и антихрист поставят печат върху челото на хората. Не се плашете. Видите ли на челото на някой човек печата на Христа, подайте му братски ръката си. Видите ли на челото на някой човек печата на антихриста, т. е. на дявола, заобиколете го!

»

1. Беседа от Учителя, държана на
13 март, 1921 г. София.

Фарисей и садукей

А Исус им рече: „Гледанте и пазете се от кваса фарисейски и садукейски.“^{*)}
„Всичко изпитвайте, доброто дръжте.“^{*)}

Квасът е необходимост, стимул в живота. Няма човек, който да е лишен от някакъв квас в себе си. Всеки е заквасен с нещо. Злото не е в кваса. Важно е, какъв е резултатът от кваса.

„Пазете се от кваса на фарисеите и садукееите!“ Всеки е чел тоя стих и разбира, какво значи да парекат някого фарисей или садукей. Това е външно разбиране на въпроса. Когато искат да оскъбят някого по форма, дават му прозвището фарисей или садукей. Обаче, въпросът трябва да се разбира принципално. В човека има две течения: течение на ума и течение на сърцето. Следователно, по ум той е фарисей, а по сърце — садукей. Изобщо, фарисеите минават за набожни и правоверни. Те са мярка за всяка истина. Те са индуските брамини. Какво означава на съвременен език думата „брамин“? Вие сами ще си преведете тая дума. Садукееите са хора на отрицанието. Те не вярват в нищо. Фарисеите казват: Ние сме свободомислещи хора, мислим за Бога и върваме само в Него. Садукееите казват: Ние сме свободомислещи хора, не признаваме Бога. Фарисеите вярват в Бога, но вярват и в парите. Садукееите не вярват в Бога, но вярват в парите. Макар, че се различават във възгледите си, но и едните, и другите вярват още в силата на оръжието, в затворите, в шпионите. Всеки, който се отклони от тяхното учение, може да бъде осъден от самите тях на смърт. Те казват

*) Матей 16:6.

*) I. Послание към Солуняните 5:21.

за него: Той е еретик, враг на държавата, на отечеството, на цялото човечество. Фарисеите ходят на черква, палят свещи. Като минат край някоя черква, не я отминават, докато не се прекръстят няколко пъти. Каквото говорят, не изпускат случай да споменат името на Господа, най-малко десетина пъти. С това те се хвалят пред Господа. Садукееите се хвалят със своето неверие. Дето седнат - станат, навсякъде подържат идеята, че Бог не съществува. Значи, едните се хвалят с вярата си, а другите — с безверието си.

В Посланието си към Солуняните, Павел казва: „Всичко изпитвайте, доброто дръжте!“ И фарисеите, и садукееите имат добри и лоши страни. Че има Бог в света, това е верно, но Той не е такъв, какъвто фарисеите си Го представят. Че няма Бог в света, и това е верно, но не точно така, както садукееите казват. Ще кажете, че това е противоречие. Наистина, това е противоречие, но когато твърдим, че Бог е всемогъщ, всеблаг, а същевременно, в Негово име бесим, колим и осъждаме хората на чиста правда, там ли е Бог? — Не, Бог не благоволи в смъртта и наказанието на хората. Дето правдата отсъства, там не е Бог. Не че Бог не съществува, но Той не може да съществува в умовете и сърцата на такива хора. Учението на фарисеите е стремеж на човека да се приближи към Бога по форма. Учението на садукееите е стремеж на човека да се отдалечи от Бога по форма.

Ще се запитате, коя е причината за съществуването на тия две противоположни учения? За мене причината е ясна. Какво прави момъкът, когато се влюби в някоя мома? Той обикаля къщата ѝ по няколко пъти на ден, среща я, дава ѝ цветя — кръсти се пред нея, казва ѝ: Не мога без тебе. Отвреме - навреме момата поглежда през прозореца и се усмихва. Той не престава да обикаля къщата ѝ, моли се. Казват за момка: Тоя човек е много набожен. Да, фарисей е той.

В Пловдив имало две евангелски училища: мъжко и женско. Те били едно срещу друго. Един от учениците на мъжкото училище, способен младеж, се готвел за проповедник. Според изискванията на евангелската черква, който иска да стане проповедник, трябва да се разкае и изповяда греховете си пред Бога. За да го приемат

за проповедник, трябвало да го следят, да видят, как живее. Забелязали, че той много плаче, и си казвали: Тоя млад човек е достоен за проповедник. Обича Христа, плаче и се разкайва за грешките си. Да, неговият Христос е на прозореца на женското училище. Той бил влюбен в една от ученичките на евангелското училище, постоянно поглеждал към нея и плачел.

Следователно, когато кажат за някого, че е православен, аз зная, че неговото православие е на прозореца. За друг казват, че е евангелист. — Неговият евангелизъм е на прозореца. Каквото и да е човек по вяра или убеждение, той все гледа към някой прозорец. — Защо човек става садукей? — Много просто, момата, която обича, го отхвърлила и се влюбила в друг. Той казва: Не се интересувам повече от тая мома, не искам да зная нищо за нея, за мене тя не съществува. Като минава край дома ѝ, под прозореца, дето тя поглежда, той плюе и отминава. Така постъпват много хора с Бога. Докато имат власт, пари, те са фарисеи и казват: Има Бог в света! Щом изгубят властта, парите и службата си, те казват: Бог ли? Не искаме да Го знаем! Не се интересуваме от такъв несправедлив Бог. — Това са съвременните християни. Те се смеят на езичниците, че вярвали в идоли. Аз не намирам голяма разлика между сегашните християни и едновременнощите езичници. Те се различават по форма, но не и по съдържание.

Влезте между християните, да видите, каква външна култура имат! Влезте в софийските хали, или в халите на кой и да е европейски град, да видите, каква чистота и какъв порядък владее там! Въпреки това, късове от заклан добитък висят на куките. След всичко това, тия хора минават за културни, за християни! Аз не вярвам в такива свещеници и проповедници, които посещават халите, за да си купуват месо, или да си купуват агънца и кокошки, да ги колят и ядат. Аз не вярвам в чувствата на такива християни. В случая, аз заставам на страната на кокошката, която казва: Не вярвам в тоя свещеник, владика, или обикновен християнин. Който може да коли кокошка, може да заколи и човек. По принцип е така. Казвате: Не можем без месо. — Ако сме християни, трябва да ликвидираме с всякаква грубост, с

всяко насилие. — Кой ще оправи света? — Нито фарисеите, нито садуксите; нито вярващите, нито безверниците. Господ не се нуждае нито от вярващи, нито от безверници. За Него е безразлично, дали хората вярват, или не вярват. Ще намали, или ще увеличи светлината и топлината си слънцето, в зависимост от това, вярвате ли в Бога, или не? Земята ще спре ли движението си от това, дали вярвате, или не? И да вярвате, и да не вярвате, слънцето ще свети и топли. То не грее само за вас. На земята има същества, много по-културни от хората. Има хора, които не ядат месо от рождение. Никой не ги е убеждавал. Те носят това убеждение вътре, в себе си.

Питам: Какво благо е допринесло фарисейското и садукейското учение на човечеството? Грехопадането се дължи на тези учения. Някога е съществувала златна епоха, когато на земята е живяла първата раса. Тя се отличавала с висока култура, до която човечеството ще дойде едва след 400 — 500 хиляди години. Раят, за който се говори в Писанието, представя една величествена култура, която се отличавала от сегашната по наука, изкуство, техника, философия. Тогава и земята не е била като сегашната. Обаче, с явяването на фарисейското и садукейското учение в света, земята претърпяла голям катаклизъм; през това време, хората изгубили Божественото в себе си, изгубили любовта. Така пропаднала първата раса на земята. Хората дошли до последната точка на своето падение. По-долу от тая точка не могат да отидат. Трябва ли да се чудите, защо сегашните хора са лоши, кисели, защо има толкова злини в света? Сегашните хора минават през ада. И по-големи злини ще дойдат. Като минават през различните области на ада, хората се заразяват от епидемиите, които съществуват там, и ги разнасят по целия свят. Кой човек, като е минал през нечисто място, не се е заразил? И сега, докато сте още в ада, ще носите всичките му зарази и нечистотии. — Де е тоя ад? — Около вас и в самите вас. Едни са излезли вече от ада, други са влезли в него, а трети се готвят да влезат. На ония, които са влезли в ада, нужни им са най-малко 25 години, докато излезат от него. Ако тренът им е бърз, ще минат през ада за по-малко време; ако тренът им е бавен, и машината повредена, ще оста-

нат по-дълго време там. Когато Христос дойде на земята, ще научи хората на ония правила и методи, чрез които може да се пазят от потъване в гъстата материя на ада. Той ще подготви човечеството за новия живот. Затова лойде Христос и пак ще дохожда. Затова са нужни и добродетелите. Чрез тях, хората ще устояват на огъня на ада. Някой казва: Пări тоя огън! — Пări, разбира се, в ада се намираш.

И тъй, и когато приемаме Бога, и когато Го отричаме, това са все човешки изкривени разбирания. Щом казваш, че вярваш в Бога, готов ли си да се пожертвуваш за Него и за ония, които Го любят, и които ти любиш? Готов ли си да се пожертвуваш и за ония, които Бог люби? Ако кажа, че любовта на Бога е еднаква към всички живи същества, от най-малките до най-големите, ще ми възразите, че не сте съгласни с мене. — Защо не сте съгласни? — Защото човек стои най-високо от всички живи същества. Верно е, че човек стои по-високо от всяко животно. Обаче, по същество, между човека и гълъбчето, например, няма никаква разлика. След време гълъбът може да стане човек, а човек трябва да има стремежа на гълъба, да хвъркне високо в пространството, да се храни със зрънца като него. Гълъбът се храни с най-чиста храна. Ако вашият мъж беше гълъб, нямаше ли да живее като гълъбите? И ако вашата жена беше гълъбица, нямаше ли да се храните и да живеете като гълъбите? Казвате: Сега толкова много плачем и страдаме! Питам: Плачът спасява ли хората? От хиляди години хората плачат — мъже, жени и деца — всички плачат, но с плач никой не се е спасил. Заблуждение е да мислите, че плачът ще ви спаси. — Тогава, кой ще ни спаси? — Любовта. Освен любовта, няма друга сила, която може да спаси човечеството. Това е абсолютна истина. Ако някой каже, че друга сила, вън от любовта, може да ви спаси, той не разбира Божиите истини.

Казвам: Ако има сила в света, която може да спаси човечеството, това е Божията Любов. Ако има сила, която може да посочи правия път на хората, това е вярата. Ако има принцип, който да внесе светлина и знание в човешките умове, това е Божията Мъдрост. Значи, любовта спасява, мъдростта прави човека мъдър и му посочва на-

чин, как да живее. Вън от тези истини, всяко друго учение е фарисейско и садукейско. — Докажи това! — Лесно ще го докажа. Ако сега, като ви проповядвам, имам пред вид да събера от вас известна сума, да построим църква, моите мисли и чувства не са чисти. В тях има нещо фарисейско. Колко трябва да плащаме на слънцето, което грее отгоре? Колко трябва да плащаме на майка си, която ни е родила и отгледала? Ако майка ми каже, че трябва да ѝ плащам и да се грижа за нея, защото ме е родила, тя не е истинска майка. Под „майка“ разбирам същество на абсолютно безкористие; братът е същество на абсолютно безкористие; сестрата е същество на абсолютно безкористие. Братството се основава на пълно безкористие. Дето има корист, никакво братство не съществува. Това е принципиален въпрос.

Като говоря така, някои може да се обиждат от думите ми — това нищо не значи. Ония, които обиждат любовта, и аз ще ги обидя. На ония, които не обиждат любовта, ще дам своето целование. Ония, които обиждат мъдростта, и аз ще ги обидя. На ония, които носят мъдростта в себе си, ще дам своето целование. Казвате: Който ни обижда, да му мисли! — Вие да му мислите, няма защо аз да мисля. — Кога мисли човек? — Когато работите му не вървят добре. Кога мисли жената? — Когато мъжът ѝ замине за другия свят. Докато е жив, тя знае само да иска и да заповядва. Щом остане сама, тя започва да съжалява за мъжа си; вижда, че друг като него не може да намери. Най-после си казва: Трябва да се заема за някаква работа! Както казва жената, така казва и мъжът. Каквото решение вземе жената, такова взима и мъжът. Добре е да се работи! Значи, човек започва да мисли, когато фалира. Според мене, повечето хора са фалирали търговци, които обръщат тевтерите си, да видят, как да оправят сметките си, т. е. как да оправят света. Как ще оправят света? С изгнилите греди ли? Здрави основи са нужни и яки, железни греди. След всичко това, ще препоръчват на хората да се хранят с месо. Аз говоря по въпроса за храненето от принципиално гледище, а не от вегетарианско гледище. Смешно е да ме наричат хората вегетарианец. Никакъв вегетарианец не съм. Аз мисля върху първичната храна, която Господ ни е дал.

Месната храна прави ли хората здрави и щастливи? — Не ги прави, но няма какво да се яде. Смешно е да се говори, че днес няма какво да се яде, че животът бил скъп! — Защо е скъп? — Защото трябвало да се купува сирене, масло, зехтин, яйца — все скъпи продукти. Минавам през пазара и слушам, как се разговарят селянка и гражданка. Последната иска да купи няколко килограма масло. Селянката иска 200 лв. за кгр. Гражданката намира, че маслото е много скъпо. От свое гледище тя е права. Обаче, нека си направи друга сметка, да види, колко евтин може да излезе животът ѝ. Днес един килограм жито струва четири лева. Човек се нуждае дневно от 250 гр. жито, значи, всичко един лев; оризът струва 14 лв. кгр. — сто грама дневно правят 1.40 лв., за огъня ще дадете един лев на ден — всичко 4—5 лева дневно за един обяд. Сега колко лева изразходва един човек на ден? — Около 50—60 лв. При това положение, животът, наистина, е скъп. Важно е, да се научи човек да яде правилно, да използва всичката енергия на храната.

Сега, не е важно, как живеете и как се храните; важно е да не се оплаквате. Прилагайте живата математика в живота си. Лекарите казват, че, ако не яде месо, човек отслабва. Когато майката ражда, не отслабва ли тя? Аз не се радвам на много угоени, нито на много сухи хора. Радвам се на хора, на които умът и сърцето не са фарисейски и садукейски. Радвам се на хора, които мислят право. Питат ме: Твоето учение съгласно ли е с Православната църква? — Аз не признавам никаква църква. Като мярка в живота, аз признавам само Божията Любов и Божията Мъдрост. Сега съм в Божия дом и ще постъпвам така, както там постъпват. Като дойда във вашия дом, тогава, искам - не искам, ще правя това, което вие правите, и което искате от мене. Майката заставя детето да прави това, което тя иска; учи детето си да яде това, което на нея е приятно. Като порасне, то казва: Мамо, вие ме излъгахте, научихте ме да живея според вашите разбирания. Като умре, човек казва на родителите си: Втори път няма да дойда във вашия дом. Майката пита за децата си: Какво правят моите ангелчета на оня свят? Те казват: Друг път няма да дойдем в същия дом. Когато дъщерята почне да слабее и пожъл-

тява, майката казва: Хапни си, майка, месце; хапни си, да се поправиш, да станеш бяла и червена. Момците обичат червеничките.

„Всичко изпитвайте, доброто дръжте!“ Когато някои мисли ви смушават и произвеждат съмнение и подозрение във вас, търсете причината, как и защо са дошли те, и ги проверявайте. Когато се касае за болестите, вие определено казвате, че те са резултат на известни микроби. Знайте, че в човека се загнезждат ония микроби, към които той има известно предразположение. Те стават съдружници с него и започват да черпят от неговите енергии. Незабелязано, той заболява и става жертва на тях. Невъзможно е да се загнезди в тебе микроб, с който да не си в съгласие. Ако си в хармония с Божественото Начало, невъзможно е да живееш в дисхармония с окръжаващите и със себе си. Вложете в ума и в сърцето си идеята, да възприемете Божията Любов и Мъдрост, да не сте нито фарисеи, нито садудеи. Не твърдете, че Бог съществува, нито Го отричайте, но Той да живее във вас. И с живота си покажете на хората, дали сте вярващи, или не. Питат ме: Вярваш ли в Бога? — Аз съм скъсал вече с вярванията. За мене е важно любовта и мъдростта да се изпълнят в живота ми. Какво се ползувам от моето учение и от моите теории, ако спъвам всеки човек, който се издига? Какво ще допринесе на човечеството със своите идеи, ако съм готов да подлеса вода на всеки, който се изпречи на пътя ми? Какъв християнин съм, ако сърцето ми се свива болно при срещата ми с един учеп и разумен човек? Християнинът трябва да се радва на доброто!

„Всичко изпитвайте, доброто дръжте!“ Изпитвайте и доброто, и злото, но задържайте само доброто, като условие за вашето повдигане. Доброто, като принцип, не е нещо отвлечено. Когато не разбират нещо, хората казват: Това е отвлечена работа. Българите казват, че някоя мома е отвлечена. Ако момата пристане на този момък, това отвлечане ли е? Отвлечен въпрос е оня, който сме оставили на заден план. За да не е отвлечен, трябва да го поставим близо до себе си и да се заемем с решаването му.

Като ви наблюдавам, виждам, че някои от вас ще излезат скоро от ада. Какво ще правите, като излезете

от ада? Излизането от ада подразбира влизане в новата култура. Какво ще стане с вас, като влезете в тая култура с сегашните си умове? — Ще ви върнат назад. Една опасност ви очаква. Ако започнете да се изкачвате нагоре с старите си вярвания и възгледи, колата ви няма да издържи: ще се откачи и отново ще падне в ада. Англичаните наричат това състояние „backsliders“ т. е. отпадане на вярата. Причината на това състояние се дължи на скъсване на връзката между Божията Любов и Мъдрост и човешката душа. Няма човек в света — свещеник, владика, майка или баща, който, като престъпи Божествения закон, да не попадне под състоянието „backsliders“. Тоя закон действа безпощадно. Новата култура е велика, защото не търпи нищо отрицателно, никакви лоши мисли, чувства и действия. За да се пригответи за тая култура, човек ще мине 77 пъти през огъня. Като те проверят и изпитат, ще кажат: Тоя човек е чист, може да влезе в новата култура. Казвате: Като поплачем пред Христа, ще ни се простят греховете. Не е нужно само плач и разкаяние, но чистене трябва.

Казано е в Писанието: „Ако повярваш в Господа, ще бъдеш спасен ти и дома ти.“ От друга страна е казано: „За да наследиш Царството Божие, трябва да се отречеш от богатството си, от майка си и баща си, и най-последно от себе си.“ Един ден, когато стане тая промяна с вас, никой не трябва да забележи, че сте се изменили. Какво става сега? Едва замислите известна реформа, всички я знаят вече. Преди да се осъществи, тя става известна на цял свят. Така стана с 14-те точки на Уилсона. Българите казаха: 14-те точки на Уилсона ще оправят обърканите работи на света. Обаче, това яйце не се измъти. Процесът, който спасява хората и оправя света, е вътрешен, а не външен. Никой човек не е в състояние да измъти такова яйце, което да спаси света. Всеки може да измъти такова яйце за себе си, но горко на оня, който оставя друг да мъти яйцето му. Ако оставиш работата си, друг да я мъти, ще се намериш отново на дъното на ада. Какво ти липсва сега? Защо не седнеш сам да мътиш яйцето си?

Казвате: Светът ще се оправи, когато се въведат нови реформи. България ще се оправи, когато се смени

правителството, когато ни дадат земи в Македония, в Тракия. Колко пъти досега българите са владели тия земи! Оправени ли са работите им? — Не са оправени. Колко земи владеят англичаните! Оправени ли са всичките им работи? — Не са оправени. Казвате, че европейците са културни хора. — Културни са, но и те обират, колят и бесят, както и некултурните, само че по-деликатно. Всички хора преследват една и съща цел, но си служат с различни средства и методи за постигането ѝ. Паякът, вълкът и тигърът имат една цел — да удушат жертвата си и да изсмучат кръвта ѝ, но методите им на действие са различни. За мене е безразлично, кой ще ме одуши. В края на краищата, месото и масицата ми ще изчезнат. Казваш: Паяк ме ухапа. — Е, братко, паякът и вълкът са съдружници.

Сега, като ви наблюдавам, изглеждате много благочестиви, като че се готвите да тръгнете за небето. — Ако не сме готови, ще се приготвим. — Не мислете, че можете да ме излъжете. Аз съм опитал и фарисейското, и садукейското учение — познавам техните плодове. Аз лекувам и фарисейството, и садукейството. Приготвил съм един специалитет за тях. Има едно лекарство, панацея, за лекуване на всички болести. То е хиляди пъти по-ефикасно от пенкилера. — Да опитаме това лекарство, да видим, какво е! — Ще кажа само името му: Любов и Мъдрост. — Ние не сме толкова глупави, да не познаваме любовта и мъдростта. Изпитали сме ги. — Вие имате само опитността на различни чувствувания и мъдрувания, но не сте опитали още любовта и мъдростта. Момък хване ръката на момата. На нея ѝ става приятно, и тя казва: Колко ме обича той! — Да, но той ще те изяде. Така постъпва някой благородник с агнето. Хване го, помилва го с ръката си, след това го пипне по гръбнака, да види, изхранено ли е, и казва на жена си: Това агне е вече за колене. Добре е да го заколим. Следователно, всеки, който те пипа и глади по гърба, обмисля, по какъв начин да забие ножа в гърлото ти. Не вярвайте в културата на ножа.

Казвате: Как да се проповядва Новото учение? — Господ иска от нас да сме справедливи към всички беззащитни същества, колкото и да са малки. Дави се едно

малко животно — спаси го. — Аз не се занимавам с такива работи. — С какви работи се занимаваш? — Искам да оправя България. — Ти ще я оправиш толкова, колкото всички българи я оправиха. С един пример ще ви обясня, как ще се оправи България. Това се случило в града Джонстаун в Америка. Гражданите, за да си доставят удоволствия през зимата, решили да заприщат една река над града, за да се пързаят. За тая цел, те издигнали висока бетонена стена — бент и заприщили реката. Няколко години наред те се пързаяли. Обаче, при едно голямо наводнение, бетонената стена се съборила, заляла града и 2,000 души се издавили. След нещастieto, гражданите съзнали, че не постъпили добре с издигането на бетонената стена, но две хиляди души отишли.

Питам: Вие не сте ли запушили тая река в себе си? Да, но като се събори стената, 2,000 души ще отидат. Сега, като стане някоя катастрофа, хората казват: Хайде да заприщим тая река, да направим и ние нещо. — Днес всички хора запришват реки.

Над града бент не се прави. Ако искаш бент, направи го под града. Ние не се нуждаем от учението на фарисеите и на садукееите. Трябват ни хора с благородни сърца и умове. От нас се изисква живот на себеотричане, живот на добри дела. Казвате: Мнозина са говорили като тебе. — Да, мнозина са говорили, но аз съм последен. След мене тая стена ще се събори. Знаете ли, какво ще стане тогава? Не мислете, че говоря на шега; предупреждавам ви да махнете бента, не ви трябва пързалки. Вие сте заприщили омразата, завистта, всички лоши чувства, по казвам: Братя, стената ще се събори! Джонстаун ще отиде.

И сега ще се свикват свещениците на събор да ме съдят. Докато стане това, стената ще се събори, и Джонстаун ще отиде! Не се плашете от това, което ви говоря, то е за героите. А страхливите нека още си държат бентовете. Оня, който иска да реформира другите, трябва да събори своя бент. Като го събори, нека каже на ближния си: Братко, аз свалих своя бент. Свали и ти своя, защото голяма опасност те очаква. Казвам: Да започнем с реформи! Трябва да изправим злините на миналото. Колко пъти сте се любили и мразели! Колко пъти сте се

затваряли и убивали! Има ли смисъл в това? — Няма абсолютно никакъв смисъл. — Ще оправдаете ли вълка, който изяжда овцата, когато умира от глад? — Ще го оправдаем. — Ще го оправдаете ли, когато изяде една овца, а 99 одуши и ги хвърли настрана? Тогава, как ще се оправдаете вие сами, когато през целия си живот сте изяли една овца, а сте одушили 99? Нима вие сте дошли на земята да бъдете вълци, само да ядете и пиете? Гладни няма да стоите, но смисълът на живота не е в яденето и пиенето. От вас се иска разумност, да реформирате правилно сегашния си живот. Вие може да бъдете щастливи още сега. — Как? — Като бръкнете в устата си два-три пъти, да повърнете нечистата храна, която сте приели. Само така ще се освободите от всичко нечисто в ума и сърцето си. Не се питайте, дали сте православни, или евангелисти, но си задайте въпроса: Служа ли на Господа в името на великата любов и мъдрост? Готов ли съм да държа страната на Господа? Ако си стговорите положително, всичко ще се оправи — здравето ви ще се възстанови, мирът ви ще се върне, и животът ви ще се осмисли. Нека десет души от вас, които си хармонират по ум и сърце, предприемат тоя опит и наблюдават, какъв ще бъде резултатът. Щом са в пълно съгласие помежду си, те ще имат добър резултат. Само така ще проверят истинността на моите думи.

Христос казва: „Пазете се от кваса на фарисеите и садукееите!“ Тоя квас е заразил всички хора, и трябва абсолютно да се изхвърли навън. Бог не се нуждае нито от правоверни, нито от кривоверни. Срам е да се наричате такива. Бог се нуждае от хора, които могат да носят Неговата Любов. Като ви говоря за любовта, вие си представяте любовта към вашите деца, към вашите братя и сестри. Не, повдигнете се една степен по-високо от любовта, която имате. Да обичаш дъщеря си или сина си, това е естествено. Да обичаш братя си или сестра си, това е естествено. Да обичаш врага си, това е геройство! — Как ще обичаме врага си? Представи си, че някой ти направи най-голямото зло, но един ден Бог отнеме всичкото му богатство и го остави в положението на последен бедняк. Такъв дойде той в дома ти да иска помощ. Ако ти го приемеш добре, нахраниш го, напоиш го и не

му кажеш нито една дума за направеното от него зло, нито му се заканваш, ти обичаш врага си. Когато ноктите и зъбите на вълка опадат, може да го приемеш в дома си. Докато ноктите и зъбите му стоят, докато не се е преобразил, дръж го далеч от себе си.

„Пазете се от учението на фарисеите и садукееите!“ Това учение е обхванало целия свят. То е обладало науката, политическия живот, изкуството, музиката — целокупния живот. Ако мислите, че в науката ще намерите смисъла на вашия живот, вие сте на крив път. Друг е въпросът, ако употребите науката като средство за развитието на вашия ум. Тогава сте на прав път. Ако приложите политическия живот за развиване на добродетелите си, на прав път сте; ако го използвате като средство за прехрана и за благуване, на крив път сте. Ако употребите религията за добри дела, на прав път сте; ако я употребите като средство за прехрана, за лични изгоди, на крив път сте. Душата на всички хора трябва да се изпълни с възвишени и благородни стремежи, да служите на ближния си, на цялото човечество. Казваш: Не мога да бъда полезен на другите; не мога да служа на човечеството. — Всеки човек може да извърши голяма реформа в себе си. Това се иска от него, то е предвидено. Отде знаеш, че, като завъртиш своя ключ, след тебе няма да тръгнат хиляда души? Хиляда души, като завъртят ключовете си, след тях ще тръгнат един милион хора. — Ние не можем да направим това, не можем да оправим света. — Няма защо да оправяте света. Ще завъртите ключа на вашата възвишена любов и мъдрост, ще изхвърлите навън всички лъжи, всякаква злоба и ще кажете: Ние искаме да бъдем служители на доброто, на любовта и на истината, да станем истински човеци!

Сега, ще ме извините, че ще издам една ваша тайна. Като наблюдавам хората — и грешниците, и праведните, на лицата на всички виждам маска, която им предава благочестив вид. Някой пита: Как си? — Много добре съм. — Ти как си? — И аз съм много добре, благодаря на Бога. — Това е актьорство. И двамата не са добре. Човек трябва да бъде естествен. Душата му трябва да е пълна с любов. Като влезеш в някой дом, трябва да носиш благословение за всички. Ако има болен в тоя дом,

ще се впрегнеш на работа: ще изпереш дрехите на всички, ще изчистиш и наредиш къщата. Ако се окаже, че тия хора нямат пари да си купят хляб, ще им донесеш малко брашно, да си направят нещо, да задоволят глада си. — Мога ли всеки ден да правя това? — Ти го направи днес, защото си дежурен, а за утре не мисли. Утре ще дойде друг дежурен, който ще изпълни програмата на деня. Казвате: Като дойде Христос, тогава ще изпълним, каквото се иска от нас. Сега сме още грешни хора, не може да служим на доброто. — Не е така. С тая беседа съм решил да ви заставам да вършите добро. Помнете: Няма да се освободите от мене. Ще хвана всички хора за гушата и ще ги питам: Готови ли сте да служите на доброто, или не? Като искаш да кажеш лоша дума, хвани се за гърлото. Като кажеш една добра дума, отпусни гърлото си. Ще кажете: И тебе могат да те душат. — Ако кажа лоша дума, нека ме хванат за гърлото. Аз ще благодаря и целуна всеки, който направи това с мене.

Новото учение, което ви проповядвам, е свързано с името Божие, с Неговата Любов и Мъдрост. Любовта и Мъдростта са вложени във всеки човек — трябва само да се проявят. От проявата на тия велики сили във вас зависи разбирането ви за духовния свят и връзката ви с него. Никой човек не може да изпълни добре службата на майка и баща, на общественик или реформатор, ако тия сили не работят в ума и в сърцето му. Няма две мнения по тоя въпрос. Ако искате да бъдете силни, да разбирате живота, въоръжете се с любовта и мъдростта, които единствени могат да произведат преврат във вас. Аз не искам да постъпвате точно като мене. За големия котел е нужно много пара; за малкия котел — малко пара. Направете малка реформа в себе си, но да бъде абсолютна, да няма две мисли в ума ви, да се колебаете, дали сте постъпили добре, или не. В новото учение — учението на Любовта и Мъдростта, няма никакво изключение. Ако бих станал причина само за едно изключение в законите на любовта и мъдростта, бих се превърнал на въглен. Няма същество на земята, което да е изопачило тия закони и да не е станало на въглен. Ако и вие изопачите тия закони, ще станете на въглени; ако ги изпълните, ще

се превърнете на диаманти. Казвате: Тежка работа е тая. — Не е тежка. Тя е по-лека от това, което вие вършите. Вие вършите много по-тежки работи от учението на любовта и мъдростта.

Аз не ви говоря за охолния живот, но казвам, че както живеете, ще имате големи мъчнотии. Това не трябва да ви плаши, но бъдете будни, да използвате мъчнотиите за своето развитие и облагородяване. Мислили ли сте някога, защо ви са дадени ръката, лакета, юмрука? Ще кажете, че юмрукът ви е даден за удряне, лакетът — за блъскане, когато искате да си пробиее път. Не е така. Ръката е дадена на човека да носи с нея благословение и помощ на страдащите. Ръката е дадена, не да подписва смъртни присъди, а да ги отменява; да гаси пожари, да помага на болни, немощни и страдащи. Днес много хора използват ръката си не на място: с нея убиват, колят, одушават. След това спокойно казват: Еди-кой си човек умрял. — Не е умрял той, но в устата му сте пъхнали кърпа, да не вика, и сте го задушили. Колко умрели хора виждам да се движат по улиците! Колко живи виждам да носят на гробищата! Пъхнат по една кърпа в устата им и ги занасят на гробищата. Ако кажа, че тия хора не са умрели, ще ме считат за луд. Като срещна такъв умрял, казвам му: Мълчи си сега. Като дойдеш втори път на земята, ще живееш по закона на любовта и мъдростта, и никой няма да посегне върху тебе. Той казва: Тежко, много ми е тежко. — Едно време ти пъхаше кърпи в устата на хората, сега опитваш резултата на това, което си правил. Сега и на вас казвам: Ако не изпълните закона на Бога, ще ви турят кърпи в устата и ще казват за вас: Бог да ги прости!

Какво трябва да се прави сега? — Фарисейското учение да се превърне в любов, а садукейското — в мъдрост. Както учените превръщат водата в пара, а енергията на парата в електричество, така и вие трябва да научите тоя велик закон за трансформиране — да превръщате злото в добро. Не е лошо нещо злото, но кога? Когато се използва като сила за трансформиране на всички отрицателни сили в добро.

Павел казва: „Всичко изпитвайте, доброто дръжете!“ Поддържайте доброто, както в себе си, така и във всички

хора. Знаете ли, какво щеше да бъде, ако София представяше висок духовен и умствен център, и всички софианци отправят ума си към Бога, към всички души в света, към всички добри и праведни хора по земята. Работите на България щяха да се оправят много скоро. Какво правят българите днес? — Изпращат комисии в Англия, дано някак се оправят работите им. С комисии нищо не може да се постигне. Англичаните отвреме — навреме им отварят по едно малко прозорче, отдето иде малко светлина. В това отношение, англичаните приличат на банкери, които, колкото повече дават, толкова повече взимат. Бог е поставил българите на тясно, за да се научат да мислят право. Всеки сам трябва да се изправи. Казвам: Не очаквайте от никого нищо. Бъдете доволни на това, което Бог ви е дал. Уповавайте само на Бога. Бъдете вътрешно силни. Дайте ход на вътрешния поток в себе си, който може да оправи всичките ви объркани работи. Казвате: Не можем да направим това. — Как можяхте да направите толкова неща на фронта? Там бяхте герои. Ако кажем на свещениците да изпълнят закона на Любова, и те ще кажат като вас, че не могат да Го изпълнят. Не е верно, че не могат да Го изпълнят, но не е в интереса на църквата. Когато отиваха на война, в интереса на църквата ли беше това? — Какъв е интересът на църквата? — Да се проповядва любовта и мъдростта в тяхната пълнота. Ще кажете, че трябва да се вярва в църквата и нейните служители. Вярвайте в Живия Господ, в живата любов и мъдрост, които ни дават светлината и великите блага на живота.

Бъдещето носи едно чудо за света: вярващите ще станат безверници, а безверниците — вярващи. Ония, които са в Царството Божие, ще бъдат изпъдени навън, а тия, които са вън, ще влезат в Царството Божие. Това се очаква да стане на земята. За да не ви изпъдят от Царството Божие, излезте преждевременно, за да помагате на братята си, които искат да влезат вътре. Христос иска да ви види с безверниците, и заедно с тях да влезете в Царството Божие. Христос казва: „Синовете на Бога ще бъдат изпъдени от Царството Божие.“ Като знаете това, кажете в себе си: Господи, искам да бъда в света, да работя за по-малките си братя. Казваш: Господ е добър

към мене. — Господ е еднакво добър към всички, но вашите отношения към хората не са еднакви. И отношенията на всички хора към Бога не са еднакви. Когато кажеш, че Бог не е добър към тебе, причината се крие в лошото, на което си дал път в себе си. Като види това, Бог те натисне и започва да те разтрива. Бог ще разтрие всички хора, всички народи по лицето на земята. Няма да остане на земята човек, на когото коремът да не се изпразни.

Желая на всички да заживеете според закона на любовта, да се възстанови между вас пълна хармония и единство. Когато срещна на пътя и видя, че не е в хармония с любовта, ще го хвана за гушата. Решил съм да си служа с бързата процедура. Ще действам бързо, както постъпват крадците с богатите. Влиза такъв родолюбец в дома на един голям богаташ и му казва: Дай една сума за Бога, за отечеството или за народа. Богаташът се замисля и казва: Имам жена и деца, има за кого да се грижа и кого да подържам. При това, жена ми не е съгласна да давам пари навън. След дълго колебание, той дава една малка сума на просителя. Някога при богаташа дойде един апаш с револвер в ръка и му казва: Готов ли си доброволно да дадеш една голяма сума за нашето дяло? Ако не дадеш нещо доброволно, ще платиш с живота си. Богаташът веднага изважда кесията си и брой, колкото му искат. Като си излезе апашът, той казва: Слава Богу, че не ме уби. Като насочва револвера си срещу богатия, апашът казва: Ти, разбойнико, който никога не си изпълнил Божията воля, давай скоро, каквото ти искам. Богатият даде сумата, която му искат, но после завежда углавно дяло за изнудване. Че той изнудил стотици хора, не мисли за това. Ти завеждаш дяло против някого, но не знаеш, че на небето има заведени много дела против тебе. Как ще отговориш за тия дела? Всички ще бъдете съдени. Всички ще бъдете душени. Това е една велика истина, която всички ще проверите. Небето и земята ще преминат, но законите на Божията Любов и Мъдрост ще се приложат. Да служиш на тия закони, това значи, да чувствуваш, че нещо те закриля и повдига. Когато всички почувствуват това, те ще оказват добро въздействие на окръжаващите. Днес, като се съберат двама-

трима души, веднага образуват партия. Други двама-трима образуват друга партия. Мъжете образуват една партия, жените — друга партия. Много партии има в България. Всички мислят, че разрешават важни въпроси. Долу вашето партизанство!

Като ме слушате да говоря, казвате: Чакай да видим, още какво ново има да ни се каже. — Новото е, че ще ви дам едно угощение. Ще дойдете в моята гостилница, ще съблечете дрехите си, ще събуете обувките си; аз ще ви дам нови дрехи и нови обувки. И аз сам ще ви прислужвам да се нахраните. След това ще ви дам по една целувка и ще кажа: Братя, искам и вие да постъпвате по същия начин. Само така ще имате моето благословение, както и благословението на всички добри и праведни хора. Този е пътят, който Христос открива за човечеството. В този път ще срещнете Христа, Който ще ви каже: „Дерзайте, аз съм с вас!“ Да не ме разберете криво! Христос е вътре във вас и вън от вас. Търсете Го в светлината, която е вън от вас, и ще Го намерите.

„Пазете се от кваса на фарисеите и садукеецете.“ И днес Христос казва: „Изхвърлете фарисейското и садукейското учение от сърцата и умовете си. Аз ще се вселя във вас, и Божието благословение ще дойде върху вас.“ Като се върнете по домовете си, всички ще почувствувате това благословение: едни по-скоро, други — по-късно; едни след десетина години, а други — след 20—30 години. Няма да остане човек на земята, който да не почувствува това благословение. Ще дойде ден, когато думите, които ви говоря, ще светят и горят, а вие ще играете ръченица. Хубаво нещо е ръченицата. И в доброто има игра. Защо играят само здравите? Според мене, и болните трябва да играят. Аз бих желал всички хора да играят. Някой казва: Утробата, умът, сърцето ми заигра. Играта е отлично средство за тониране. — Сега не ни е до игра. — Докато сте в злото, не трябва да играете, но щом влезете в доброто, и на млади, и на стари препоръчвам да играят. Има игра на карти, на пиано, на цигулка — на всичко играйте, но така, че вашият ум и сърце да бъдат бодри и весели.

Сега, да не останете с мисълта, че, като ви среща на пътя, ще ви одуша. Ако видя, че в гърлото си имате

пирей и умирайте, веднага ще бръкна в устата ви, да пробия пирея. Ако сте настинали, ще ви разтрия. Казвам: Всяко ваше действие трябва да бъде за добро.

Сега, като ви наблюдавам, виждам, че половината от вас сте герои. Казвате: Убедихме се вече в това, което ни се говори. Другата половина казва: Да си помислим малко! — Може да мислите, колкото искате. Дадох ви срок хиляда години. Ако искате, още днес може да се заемете за работа; ако искате, може и по-късно. Фарисеят и садукееят трябва да излезат вън от вас, и всеки да мисли добро за брата си и за сестра си. Геройство е да ме обичате, когато ви обидя, а не когато ви давам подаръци. Понякога една обида струва повече от една целувка. Например, някой изгубил съзнание и припада. За да го свестят, удрят му плесници. В тоя случай, плесницата е за предпочитане пред целувката.

„Всичко изпитвайте, доброто дръжте!“ Приложете любовта в сърцата си, а мъдростта в умовете си. Освободете се от старите вярвания и заблуждения. Освободете се от миналото и започнете да обработвате новите си добродетели. Бъдете герои, да проявявате искрено своите мисли и чувства. Не казвайте, че сте решили да бъдете искрени и добри; но проявете доброто. И, като дойдете в моята гостилница, не носете пари. Който носи пари, ще го арестуваме. В Царството Божие парите са проклятие, а в живота — средство. Веднъж завинаги вие трябва да ликвидирате с парите, да ги извадите от умовете и сърцата си. На тяхно място поставете любовта и мъдростта и уповавайте само на Бога. Няма по-голяма гаранция от Божията сила. Няма по-голяма радост за вас от това, че Живият Бог всякога ви обича. Докато упоавате на Бога, всички ще бъдете учени, ще работите с радост и веселие, а ръката ви ще прави само добри дела. Да бъдеш невежа в сегашния век, това е непростително.

Желая ви да бъдете мъдри, учени, с благородни и чисти сърца, с чиста кръв. Работете, за да придобиете, каквото ви е нужно. Казвате: Достатъчно ни е знанието, което имаме. Достатъчно сме учили. — Вие още не сте придобили нужното знание, отсега нататък ще го придобиете. — Чели сме Библията. — Чели сте я, но още не сте я разбрали, не сте посяли нейните принципи. Вие не

сте разбрали живота на пророците и апостолите. Тия, които са писали Свещената книга, присъствуват между вас и казват: Иие вложихме живота си в тая книга. Вярвайте във всеки, който е вложил живота си в изграждането на великото Божие дяло. Христос е слязал много пъти на земята, а не само един път, затова Той казва на учениците си: „Идете и проповядвайте Словото Божие. Аз ще бъда с вас да скончанието на века.“ Църквата казва, че Христос седи отлясно на Отца. Не, Той работи с всички хора заедно. Най-добрият работник е Христос. Той донесе на света учението за любовта и мъдростта. Който е попаднал под Неговата ръка, мъчно може да се избави. Ако някой каже, че е срещнал Христа, ще го питам, каква промяна е станала с него. Каже ли, че не се с променил, това показва, че не е срещнал Христа. Може ли плодът да се пече на слънце и да не узрява? Може ли човек да се храни с Божията Любов и да не стане благороден? Не се самозаблуждавайте. Аз обичам истината. Освободете се от заблужденията! Аз виждам нещата в строго определени, математически отношения. Значи, виждаш и нашите слабости. — Не се занимавам със слабостите на хората. Те стоят под мене, не ги виждам. Не се занимавам и с дребнавостите на живота. Аз се занимавам само с доброто. Кажат ли ми за някого, че е голям вагабонт, отговарям: Не съм проверил това, не зная, не го виждам такъв. Душата на тоя човек е добра, но в ума му става нещо неправилно. Той е благороден, но слугите му вършат лоши работи. Следователно, вие трябва да се заемете да му помогнете.

Сега вие мислите, че ще ви преситя и си казвате: Иие искаме да ни кажеш нещо съществено, как може да се оправи България. Божественият свят е оправен, но вашият не е още оправен. Няма да минат много години, и вашият свят ще се оправи. Вложете повече вяра в Живия Господ. Нека възкръсне Той в душите ви! Идат вашите ангели отгоре, да вдигнат камъка от гроба ви и да кажат: „Лазаре, излез въвн!“ Като ви извикат, ще ги послушате ли? Лазар чу тия думи и веднага излезе въвн, до то свалиха плащаницата му. Последното слово, което ще чуете, е: „Лазаре, излез въвн!“

Сега и на вас казвам: Излезте от гробницата на фарисейството и садукейството и влезте в Божествения свят на любовта и мъдростта. Снете плащницата от себе си! Тогава ще видите лицето на Божиите ангели, и всички ще се зарадваме — и вие, и аз.

✱

2. Беседа от Учителя, държана на
20 март, 1921 г. София.

Сеятелят

И говори им много с притчи и казване :
„Ето, излезе сеятелят да сее.“¹⁾

В прочетената притча има два съществени елемента: сеятелят и семето. Христос отчасти изяснил тая притча, като оставил дълбокия ѝ смисъл неразкрит. Съвременните хора заместват думата сеятел с култура. Сеенето е едно възвишено състояние на активност на човешкия дух. Има известни процеси, които предшествуват сеенето. Земята трябва първо да се изоре, а после да се посее. Не може да се посее и обработи една култура, докато земята не се изоре. Под „земя“, в широк смисъл, разбираме нещо разумно. В тоя случай, тя означава човека. Значи, преди да дойде сеятелят, плугът ще преобърне земята, ще измени първоначалния ѝ вид, и тя ще изгуби своята красота. На съвременен език това значи настъпване на анархия. Според мене, упадъкът в съвременното общество не е нищо друго, освен резултат на една временна анархия в него. Моралистите обясняват тая анархия с упадък на правите, обичаите и морала на обществото. — Нима обществото по-рано е било по-морално? — Ни най-малко.

Не се лъжете от външността на нещата. Може ли да кажете, че 21 годишната мома, която е била красива и интелигентна, на 40—50 години ще бъде по-малко интелигентна? Като възрастна, тя губи от красотата си, но интелигентността ѝ не може да се намали. Често между грозните и възрастни хора се срещат по-културни, отколкото между красивите и млади хора. Тъй щото, да мислите, че едно общество, което живее привидно в мир и съгласие, е по-културно от другите, това е заблуждение.

¹⁾ Матей 13:3.

Това може да бъде верно само 50%. Красотата на момата е израз на една предшествуваща култура. Когато достигне най-голямата красота, момата се счита вече узряла и мисли за женене. Щом се ожени, тя започва да губи своята красота. Същото става и с нивата. Красотата е символ на узряване. Тя е признак на култура, която е узряла и дала своя плод. Старите хора трябва отново да се разорават. Божественият плуг трябва да мине отново върху тях, за да станат в бъдеще красиви.

И тъй, младостта представя култура, която е достигнала своята най-висока точка на развитие и зрялост, а старостта е култура, която се приготвя за тая точка. Ако сте стари, молете се, Божественият плуг да мине дълбоко през вас, да ви разоре, че като дойде сеятелят, да намери готова почва за сеене. Всеки очаква сеятеля. Той е идеалът на нашите души. Той е Божествен елемент, който събужда човешката душа от сън и я повдига. Ако сеятелят не хвърли семето си, душата остава безплодна. Не е ли същото и със земята? Ако сеятелят не хвърли семето върху разораната почва, тя остава безплодна. Безплодната земя се превръща в пустиня. Много пъти е идвал сеятелят на земята! — Кой е сеятелят? — Христос. Някои казват, че Христос е слизал само един път на земята. Много пъти е слизал Христос на земята, но последното Му слизание се ознаменувано с разпятието и възкресението Му, затова станало известно на целия свят. И богословите твърдят, че Христос е идвал само един път на земята. Това значи, да мислиш, че слънцето само един път изгрява. Слънцето е изгрявало безброй пъти, и продължава да изгрява. Следователно, и в бъдеще Христос много пъти ще слиза на земята. Всеки тълкува нещата свсбодно, но тия тълкувания трябва да се опитат. — Как ще се опитат? — По два начина. Дръжте цяла година в ума си мисълта, че Христос е дохождал само един път на земята и наблюдавайте, какво ще бъде състоянието ви. Другата година дръжте в ума си мисълта, че Христос е дохождал много пъти на земята и ще продължава да идва, и пак наблюдавайте състоянието си. Която мисъл даде по-добри плодове, тя е права. Кривите тълкувания и мисли са скъвали обществото, поради което малко хора мислят, както трябва. Както в миналото, така и днес, хората мислят за

всичко, но не и за истината, за същественото в живота.

Кое е същественото в живота? Свободата на човешкия дух. За да придобие тая свобода, човек трябва да изучава законите на живота. Само така, той ще премахне ограниченията, които спъват неговия дух. Само така, той ще възстанови своята вътрешна хармония. Вие туряте идеята за свободата на духа близо до сърцето си и я смесвате с мисълта за спасението си. Казвате: Христос лойде на земята да спаси човечеството от греха. Сега аз не говоря за вашето спасение, но за сеятеля. Аз вярвам, че вие сте между спасените, затова ви проповядвам, а на давящия се не се проповядва. Той се нуждае от спасение. Питат ме, защо не проповядвам за спасението. Смешно е да проповядвам на спасения за спасение. Смешно е да проповядвам на давящия се за сеятеля. Ако може да схванете идеята за сеятеля, щяхте да знаете своето произхождение. Най-важното нещо за човека е неговото произхождение: да знае, какъв е произходът му, отде е дошъл, какво е предназначението му в живота и в природата. Пътят, през който човек сега минава, е преходен.

Светът, в който живеем, е велико училище за обучение на човешкия дух. Всички предмети, всички тела, всичко, което ни обикаля, това са пособия за великото училище. Тия пособия трябва да се изучават, защото в тях се крият Божествени идеи. Човек се ражда като малко, безпомощно дете. Майка му го къпе, храни, чисти, приспива, но то плаче, роптае, недоволен е от условията на живота. Докато е дете, човек е неморален, майка му го чисти по няколко пъти на ден. Като порасне, майка му го облича, дава му книжки и го праща на училище. Тук човек учи, придобива знания и започва да мисли, че е учен, културен и морален човек. Благодарни на майка си, която постоянно те чисти. Ако не те чисти, смрал ще се разнася около тебе. Сеятелят е тая Божествена майка, които слиза на земята да чисти и да сее възвишени и благородни семена в човешката душа. Аз не отричам сегашния живот със своите всекидневни прояви. В една или в друга форма, по един или друг начин, той трябва да се изживее. Важно е, в края на краищата, какво ще се придобие от този живот. Мнозина разсъждават леко и казват, като турчина: Я ахт, я бахт! Това значи: Да става, каквото ще! — Не

е така. Само глупавият мисли така. Ако постъпваш разумно, никога няма да казваш „я ахт, я бахт.“

„Излезе сеятелят да сее.“ Сеятелят дойде между хората да посее разумното слово и с това да подобри характера им. Интересно е противоречието, което се явява в тая притча. Защо сеятелят, който е бил толкова разумен, оставил едно семе да падне на пътя, друго — на камениста почва, трето — между тръните и четвърто — на добрата почва? — Това е неизбежно. Пътят представя физическия живот. Следователно, когато дойде сеятелят, някои зрънца непременно ще попаднат в неблагоприятни условия и ще изгният. Те ще поддържат физическото тело на човека. Те ще подкрепят временния физически живот. Птиците изобилие зърната, които паднали на пътя. Значи, птиците се възползували от тях, а не човек. На съвременен език казано, енергията на житните зрънца се използвала в трудова повинност: за съграждане на къщи, улици, шосета, железници. Смето, паднало на пътя, дало потик на птиците да работят. За другите семена, паднали на камениста почва и между тръните, Христос не казва нищо. Кой е използвал тия семена, не се знае. Аз уподобявам тръните на умствения живот на хората, защото умът е зает с разрешаване само на материални въпроси. Това семе може да поникне, да израсте, но пак не може да даде очаквания резултат. Вижте, колко определения дават учениците, например, за понятието Бог. Едни Го определят като абсолютна величина, други — като Първоизточник на нещата. Най-после, човек се обърква от понятия и казва: Тоя въпрос ще се разреши в бъдеще. Философите не могат да го разрешат, че аз ли, простият човек, ще го разреши? Не уповавайте на философите. Не очаквайте от тях разрешаването на тая велика задача. Вашият ум сам трябва да я разреши.

И тъй, работете за развиване на ума си. Остане ли необработен, каквато идея попадне в него, непременно ще заглъхне. Възвишените идеи трябва да попаднат на добра почва, в добре подготвени умове. Иначе, те ще дадат обратни резултати. Идеи, попаднали в необработени умове, създават култура, като сегашната: хората ще се обличат хубаво, ще колят кокошки, агънца и прасета; ще знаят, как да готвят, да консервират храни. Те

ще секат горите, ще правят от дърветата дъски и греди, ще градят училища и черкби, ще учат, ще ходят в странство да се специализират, но няма да се домогнат до същественото. Тая култура е произлязла от семето, паднало между тръните. Целият свят е пълен с дъски и греди, с консервирани меса и риби. Виждаш един господин, добре облечен, влиза в една касапница или колбасница, погледна жадно към закачения бут и си казва: Да имам един такъв бут, ще разреши една от великите задачи на живота. После, да си пийна малко винце! Хапне си, пийне си и, ако е българин, ще каже: Да живее България! Ако е англичанин, ще каже: Да живее Англия! Обаче, бутът и чашката с вино не разрешават въпросите.

В това отношение, хората приличат на един негърски проповедник, който говорел пред едно събрание на учени, как Бог създал света и човека. Той казвал: Бог направил човека от доброкачествена пръст, по образ и подобие свое, турил го на един плет да се суши, вдъхнал в ноздрите му дихание на живот, и след три деня той станал жива душа. Запитали го: Кой направи плета? — Това не е ваша работа. Някой от сегашните учени разрешава същия въпрос. Той казва, че човек е произлязъл от една клетка, която постепенно се развивала, докато се превърнала в човек, по образ и подобие на Бога. Три деня се сушил на плета, и най-после станал жива, разумна душа. Ако го питат, какви са законите, които регулират тия явления, той ще отговори: Това не е ваша работа, не трябва да се занимавате с тоя въпрос. Ученият спира дотук, понататък не се интересува. Семето, попаднало между тръните, създало тая култура, която отговаря на сегашното умствено развитие на човека.

„Едно семе паднало на камениста почва.“ Аз уподобявам тая почва на човешкото сърце — на окултен език казано — на астралния свят. Семето скоро изникнало, но скоро изсъхнало. Това виждаме и в сегашния живот на хората. Един пример: Събират се няколко души и образуват дружество „Духовна пробуда.“ Веднага вестниците започват да пишат, че се образувало ново дружество, с особена програма и дейност и поканва всички граждани да членуват в него. От дейността на това дружество зависи бъдещето на България. От ден на ден членовете се

увеличават, плащат вноските си, развива се усилена дейност. Не се минават две-три години, и животът на дружеството „Духовна пробуда“ заспива. Членовете му се разпръсват, и гласът му вече не се чува.

Друг пример. Един момък се влюбил в една мома, запознал се с семейството ѝ, с нейните близки и роднини. Всички го канят, гощават го. Той носи на момата букети, подаръли, работата върви добре. По едно време момъкът започва да се отдръпва, не търси вече момата, и никой не го кани на угощение. — Какво е станало? — Развалила се работата. Семето паднало на камениста почва. Момъкът и момата се опитали да образуват дружество за просвета на българския народ, но не успели да го просветят.

„Едно семе паднало на добра почва и дало плод 100, 60, 30“. Тоя процес е обратен на първите три. Числото 100 означава израстване на семето в човешкото сърце; числото 60 — израстване на семето в умствения свят на човека, а числото 30 — израстване на семето в причинния свят, т. е. в духовното тело на човека. Казано е в Стария завет, че Бог ще отнеме каменното сърце на човека и ще го замести с ново, от плът. Върху новото сърце ще напише своя закон. Тогава всички хора, от малко до голямо, ще познаят Господа. Всички хора ще минат през тоя процес. Новото сърце няма да бъде обикновена плът, но от материя, взета от ангелските светове — от най-фина материя. Сегашното сърце е минало през ръцете на учените, на лекарите. Колко пъти са го рязали, докато изучат устройството му! Клапите му често се развалят. Мнозина се оплакват от сърцебиене, от порок на сърцето и др. Новото сърце ще бъде винаги здраво, от него ще излиза живот. То ще бъде олтар, на който вечно ще гори Божественият огън. На тоя олтар ще се принасят в жертва най-възвишените идеали на човечеството. Когато семето падне на това сърце, то ще израсне скоро и ще даде плод.

И тъй, семето, което паднало на добрата почва, дало плод 100, 60 и 30. Като съберете числата $100 + 60 + 30 = 190$. Като се съкрати това число на 19, ще се получи числото 10. Това значи: когато семето мине през физическия и духовния свят, ще влезе в Божествения. Също така,

всяка идея трябва да мине през тия светове. — Защо? — За да почерпи енергия за своето съществуване. Като мине през човешката душа, тя се превръща в чувство. Освен в чувство, идеята трябва да се превърне и в сила, т. е. да влезе в ума, за да придобие известна форма. Най-после, идеята трябва да влезе в причинния свят, да стане принцип. Както за развиване на всяка идея са необходими най-малко два елемента, така и за семето, посято в земята, са необходими два елемента: почва, която да му дава храна, и светлина, която да го възрасти. На рибите е потребна вода, на птиците — въздух. И човешката мисъл, за да се развива, също се нуждае от условия. За проява на човека, изобщо, са нужни още повече условия.

Казвам: Човек може да се прояви в своята пълнота, само когато съзнава, че Бог живее едновременно и в него, и в неговия ближен. Това ще съзнаеш, само когато си в мъчнотии и страдания. Ако търсиш Бога в охолството си, никога няма да Го намериш. Аз не говоря за тоя Господ, Който сегашните хора познават. Говоря за оня Господ, Който ви се открива, когато сте изоставени от всички хора, когато сте в противоречия, когато сте на смъртно легло. Само умиращият може да познае Бога. Само оня, който минава от смърт към живот, може да познае Бога. Да минеш от смърт към живот, това значи, да се очистиш от всички стари разбирания и заблуждения. Смъртта казва: Долу всякаква собственост! Тя лишава човека от здраве, имот, от всичко, което притежава на земята. Тя казва: Само оня може да познае истинския Бог, който следва моите закони. Не може да познае Бога оня, който мисли само за благоутробието си. Ще напълниш стомаха си с патици, кокошки, агънца и прасета и ще мислиш за Бога! Това е невъзможно. Това значи, да натовариш колата си с нечистотии. Освободете се от всички нечистотии. Освободете се от лъжата. От нея помен не трябва да остане във вас. Умът ви трябва да се проникне абсолютно от идеята за Бога. Щом намерите Бога, вие ще се върнете отново в света, но вече като господари на себе си, като хора, които могат да помагат на слабите и страдащите.

Мнозина идат при мене и ми казват: Ние се съмняваме в това, което ни говориш. — Как няма да се съмнявате? Аз съм млад, красив момък. Влеза в дома ви и за-

почна да се разговарям с жена ви и дъщеря ви. Вие започвате да се съмнявате, искате да се освободите от мене. Най-после ми казвате, че сте обещали да отидете някъде и ми предлагате да излезем заедно. Когато богатият иска да брой парите си, обича да бъде сам, никой да не го смушава. Каква култура е тая, която поддържа съмнението и подозрението? Иде сеятелят да премахне всички заблуждения, всички стари и изопачени разбирания. Птиците ще изобат семето, паднало на пътя. С други думи казано: Птиците небесни ще изобат богатството, което хората са събирали от векове. Всичко старо ще се изобя. Семето, паднало между тръните, ще заглъхне, а онова, което паднало на камениста почва, ще изсъхне. Всичко старо, несигурно и лъжливо трябва да изчезне. Ще дойде смъртта и ще го отнесе.

Иде вече нова епоха в живота — епохата на онова семе, което паднало на добрата почва. Човечеството се пуждае от нов строй, от нови реформи. При старите разбирания никакво развитие, никакъв напредък не може да се очаква. Човечеството е дошло вече до края на своето разбиране. Нов потик е нужен. Както и да се завърти колелото на стария свят, нищо не може да го помръдне. Както и да кърпят старото, повече дупки ще се отворят. Сегашният свят е фалирал търговец, който постоянно кърпи къщата си, но тя все си тече: от едно място я закърпиш, от друго започне да тече. Ден след ден, година след година я кърпиш, докато най-после цялата къща рухне.

Аз искам да бъдете свободни, да не поставяте претъга на своите мисли, чувства и действия. Мислете, чувствувайте по свобода. Знайте, че всяко действие среща и противодействие. Тъй щото, ако действията ви не са в хармония с природата, ще срещнете противодействия. — Защо идат противоречията? — Те са допуснати като условия за развитие. Без противоречия, без добро и зло, човешкият ум не може да се развива. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите доброто и злото, като противодействащи сили в цялата природа; щяхте да видите, как живеят съществата в ада и рая. Само така ще разбере човек и двата свята — адът и раят. Само така ще разбере той, защо съществуват злото и доброто. Докато не раз-

бере тия неща, той всякога ще се натъква на противоречия. Докато не разбереш законите на целокупния живот, всякога ще се натъкваш на противоречия.

Казваши: Обичам Господа, готов съм на всички жертви за Него. — Обичаш Господа, но като вземе мъжа ти при себе си, плачеш и роптаеш. Обичаш Господа, но като вземе дъщеря ти или сина ти, пак роптаеш. Нали вярваш в Него? Нали Го обичаш? Защо плачеш и роптаеш? Ето едно противоречие, което сам трябва да разрешиш. Щом плачеш, Бог казва на твоя близък: Хайде, върни се на земята между своите близки. Ти не си за тоя свят. Щом се върне на земята, всички се радват, че близкият им отново е между тях. Те казват: Роди ни се детенце. Обаче, това не е разрешение на задачата. Човекът на новата култура трябва да се радва еднакво и на смъртта, и на живота. Той трябва да се радва, и когато му се ражда дете, и когато умира. Това е геройство!

„Излезе сеятелят да сее.“ Всеки човек, като сеятеля, има задачи, които трябва да постигне. Задача на човешкия дух е да постигне свобода, знание и богатство. Знанието е сила, а богатството — условие за развитие. Богатството е почвата, а знанието с сбор от силите на природата, които съдействуват за възрастване на семето.

Сега се обръщам към майките с въпроса: Какво правите, когато ви се роди дете? Наблюдавал съм, как майката се радва на детенцето си. Тя го къпе, гали, потупва го по бузките, целува го, люлее го и му пее: Дан-дури, дун-дири. Да станеш богат човек, да станеш богат търговец, силен мъж. Какво ли не пожелава майката на детето си, но същественото забравя да му пожелае. Детето пораства, става голям търговец, но започва да лъже, за да забогатее повече. Той става учен човек и започва да фабрикува отрови за унищожаване на хората. Става силен човек и започва да изнудва слабите. Майката знае само „дан-дури, дун-дири“, а после се чуди, какъв човек излязъл. Това ли очаквах? — казва тя. Каквото му пяла, такъв станал. Докато детето е малко, майката му припява, каквото иска от него, и го потупва по задницата. Не тупай детето си по задницата, но го пипай по главичката и кажи: Да влезат в главата ти светлите Божествени мисли, да носиш светлина на човечеството, да по-

магаш на по-слабите си братя. Тури ръката си на главичката на своето дете и кажи: Да влезат, майка, в тебе благородните и възвишени Божествени чувства. Някоя майка пригърне детето си, стисне го в обятията си, но с това тя развива в него егоизма. Тя казва: Като хванеш някого, стисни го здраво, да вземеш и последните му сили. Тя прави това подсъзнателно, но един ден вижда резултата на своята любов. И змията, като хване жертвата си, стиска я, докато счупи ребрата ѝ. Любов ли е това? Това не е за упрек. Разбирайте потиците си. Майката се радва, че детето ѝ е здраво, но тя трябва да проникне дълбоко в душата му и там да посее истинските семена. Ако тя не сее в душата на детето, всяко посято от нея семе пада на камениста почва и изсъхва.

„Излезе сеятелят да сее.“ Тоя разумен сеятел разбирал законите на природата и предварително знаел, че три от неговите семена няма да паднат на добра почва, затова не очаквал нищо от тях. Само едно семе попаднало на добра почва и дало изобилно плод. Това семе е паднало в човешката душа. Следователно, отворете широко душите си за тоя сеятел, да посее във вас своите възвишени мисли и чувства. — Кой е сеятелят? — Божественото Начало в човека. Щом посее семената си във вас, вие ставате силни и започвате новия живот. Сега вие се чувствувате слаби, немощни. — Защо? — Семето, което е попаднало на добрата почва, не е израсло още. Имате вяра, но не сте видели още резултатите ѝ. Имате любов, но и тя не се е проявила.

Христос казва: За създаването на човека има строго определени закони. Когато детето се учи да чете, трябва да мине през всички правила. Когато някой изучава музика, трябва да знае правилата на музиката. Щом изучи правилата и законите на музиката и стане виден музикант, той има право да се изяви свободно, да даде израз на своята идея. Великият музикант е господар на себе си, той има простор и свобода в свиренето. Докато изучава нещата, човек е подчинен на законите и правилата. Щом ги изучи и стане майстор, той има право да ги изменя. Тогава идеята определя положението на нещата. Един е законът, който може да изменя всички закони. Това е законът на великата Божия Любов. И то-

гава, като казвам, че трябва да любите, имам пред вид оня, който е завършил своето учене. Той е свободен, има широк замах в действията си. Той има право да изменя човешките закони и да изнесе идеята си в нова, завършена и съвършена форма.

Какво представя животът на сегашния човек? — Музикална пиеса. От човека зависи, как ще иззвират тая пиеса, какво изпълнение и чувство ще внесе в нея. Който се е повдигнал над обикновените условия, лесно се справя с мъчнотиите си. Всяка мъчнотия е изпит, който трябва да се издържи. Мъжът, жената, децата, приятелите ви, семейството, обществото, това са изпитания, през които човек трябва да мине. Ако не се справи с тях, той ще бъде ограничен, не ще може да се прояви, както иска. Това са закони, на които трябва да се подчиняваш. — Докога ще се подчинявам? — Докато разбереш закона на великата любов и започнеш да му служиш. Когато майката се подчини на този закон и определи отношенията си към него, тя става господарка на временните човешки закони и се освобождава от ограниченията на живота.

Казвам: Сегашното общество не може да се оправи, докато хората не се научат да се подчиняват на вътрешните закони на живота. Ако един човек не се подчинява на тия закони, той може да развали работата на сто души, които им се подчиняват. Например, образува се едно дружество. След време в дружеството влезе един амбициозен, честолюбив човек. Пусне някаква интрига между членовете и, не се минава много време, дружеството се разваля. Този човек е неканен гост. Трябва да знаете, как да постъпвате с неканените гости. Дяволът е неканен гост. Пазете се от него. Под „дявол“ разбирам кривите и лъжливи схващания на хората. Бъдете будни, да не се самоизлъгвате. Казваш: Този човек е мой благодетел. — Защо? — Даде ми пари на заем, направи ми къща. — Ти още не знаеш, доколко този човек е твой благодетел. Има два вида благодетели: единият взима кесията ти и я изпразва. Другият взима кесията ти и я пълни. Колкото пари ти е взел първият, толкова ти дава вторият. Кой от двамата е истински благодетел? — Вторият. Представи си, че друг човек взима празната ти кесия и я пълни с малки бомбички, които лесно експлодирват. Срещне те друг, вземе

кесията ти и я изпразва. Кой от двамата е истински благодетел? — Вторият. Значи, има благодетели, които взимат от човека нещо; има благодетели, които дават. Важно е, и като даваш, и като взимаш нещо от човека, да го направиш щастлив. Никога не бих желал да наследя едно богатство, придобито по нечестен начин.

Един милиардер англичанин в Африка, извикал зетя си — Стейд, да му каже, че ще го направи наследник на около 360 милиарда лева, наши пари. Стейд му отговори: Аз не ставам наследник на такова богатство. Като разбрали, че се отказва от наследството, близките му го нарекли глупак. И българите биха го нарекли глупак. Не е глупав Стейд, той носи висока идея в себе си и на нея служи.

И тъй, докато хората не решат да изкарват прехраната си по честен начин, Божието благословение ще бъде далеч от тях. Бих предпочел да отида в една бедна къща, дето всичко е спечелено с честен труд, отколкото да отида в един богат дом, дето всичко е придобито на гърба на другите. Светът ще се оправи, когато хората се откажат от наследства, придобити по нечестен начин. Казвате: Да раздадем тия пари в името на Господа. Не е важно, как са спечелени. — Не е така. Бог не се нуждае от крадените пари на хората, нито от къщите им, придобити чрез неправда. Единственото нещо, което иска Той, е да намери хора със светли умове и чисти сърца, готови за всякаква жертва.

Сега, като говоря за жертвата, нямам пред вид обикновената жертва, но оная готовност, да се откажеш от всичко старо и нечисто, да се съединиш с Оня, Който те е създал; да служиш на Великия с всичкото си сърце, ум и душа. Думите на Христа: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“ означават: Ако не влезеш в общение с чистите духове, нямаш живот в себе си. Ако се храниш по тоя начин, ще влезеш във връзка с всички чисти и праведни души. Това значи, да се самопожертвуваш. — Как можем да се спасим? — Чрез жертвата. — Как става това? Като напуснем света? — Не казвам, че трябва да излезете от света, защото в него ще срещнете благородни и неблагородни прояви, съществени и несъществени неща. Когато отдели-

те благородното от неблагородното и същественото от несъщественото, ще научите много неща. Не казвам, че обществото е покварено, но в него има много непужни нрави, обичаи и етикеции, които нямат отношение към високия морал.

„Излезе сеятелят да сее.“ — Какво? — Новото семе, което носи радост и веселие за всички хора. Можеш ли да се радваш и веселиш, когато те оберат и останеш без пет пари в джоба си? Ако можеш, ти си голям герой. Можеш ли да проявиш геройството на александрийския светия? След като се подвизавал цели 20 години в духовния път, за да може някога да помага на хората, трябвало да мине през последното изкушение, което решавало съдбата му. Един ден, като се разхождал из гората, дълбоко замислен върху живота, неочаквано се натъкнал на едно гърне със злато. Пред него се открила дупка, в която светяло златото, огряно от слънчевите лъчи. Закрил очи, да не гледа блясъка на златото, той подскочил и избягал далеч от него. Другарят му видял, как подскочил той, и се заинтересувал да разбере, коя е причината за това. Приблизил се към дупката и погледнал: Гърне със злато! — Чудно нещо, си казал той, защо трябва да се бяга от златото? Навел се, взел гърнето със златото и веднага слязъл в Александрия, да помисли, как да го използва. След дълго размишление, той решил да направи църкви, училища и болници. Казал си: Ето, вложих златото в работа. Така ще се облагодетелствуват много хора. Като завършил дялото си, той се обърнал към Господа с молба, да му каже, доволен ли е от неговата дейност. Бог изпратил един ангел да му отговори на молбата. Ангелът му казал: Ако на едно-то блюдо на везните туриш всичко, което си направил със златото, то пак ще тежи по-малко от подскачането на твоя другар.

Какво показва този пример? — Бъди богат по ум и по сърце. Не се привързвай към външното богатство. Истинското богатство е в добродетелите на човека. Богат е само оня, който води чист и свет живот. Това се отнася, както до отделния човек, така и до всеки народ. Благоденствието на един народ се определя от неговия духовен и морален живот. Това е истина, която трябва да се

проповядва мълчаливо, без думи. Само животът може да я проповядва. Кога проповядва житото? — Когато се смели на брашно и влезе в стомаха като хляб. И плодовете проповядват мълчаливо. Всяка мълчалива проповед дава добри резултати. Ако искаш да проповядваш, проповядвай с живота си. Право учение е това, което се проповядва мълчаливо. Чистота и светост, ето истинската проповед. — Могат ли чистотата и светостта да проповядват? — Могат. Това е единствената сила, която не опетняга сърцето и ума на човека. Наруши ли чистотата и светостта на душата си, човек сам се опорочава. Вън от него никаква сила не може да го опетни. — Много строго казано. Строг морал! — Това е закон, а не морал. От почвата зависи и плодът на посятото семе. Каквито са условията за плодовете, които зреят у вас, такива ще бъдат и вашите добродетели.

„Едно семе паднало на добра почва и дало изобилно плод.“ Ако животът ви е егоистичен, и плодовете му ще бъдат като него. Тоя живот е подобен на семето, паднало на пътя. Алчният живот е подобен на семето, паднало на камениста почва и между тръните. Казваш: Аз вярвам в Бога, готов съм да направя всичко за Него. — Да те опитам ли? — Опитай ме, готов съм на всичко. Без да очаква, аз му написвам едно писмо, в което подхвърлям една обидна дума. Той чете писмото, захвърля го настрана и казва: Не вярвам вече нито в Бога, нито в учението на тоя човек. Казвам му: Не си герой, приятелю, много бързо действуваш. С писмото си, аз исках да ти кажа: Дай кесията си! Той дава кесията си, а не знае, какво ще правя. Аз искам да я напълня, но той се съмнява и веднага се отказва и от Бога, и от учението. Такива примери имам много. Казваш: Понеже съм патил, затова не вярвам на хората. — Патил си, но не си страдал. Който е страдал много, той е мек и благороден. Без страдания не можеш да придобиеш нито мекота, нито благородство. Казват за някого, че е учен. — Учен е, защото е учил много. Ако не беше учил, щеше да остане прост и невежа. Без работа нищо не се придобива.

Мнозина цитират стиха: „Когато дойде Духът, Той ще ни научи на всичко.“ — Как ще дойде Духът? Ти мислиш, че като махнеш с една пръчица нагоре-надолу,

всичко ще се нареди. Ще кажеш: *Aller - passer - хоп!* Като вземеш тояжката, ще махнеш във въздуха и ще преместващ планини! Ще махнеш с пръчицата и ще оправиш България. — Как ще оправиш България? Със затвори и бесилки? Тоя виновен, оня виновен, хайде на бесилката! Има ли нещо гениално в това?

Във Варна, преди Митхад Паша, имало един валия, който издал заповед да насадят Варненския и Силистренския окръзи с плодни дървета. Заповедта била изпълнена. Дърветата израснали, започнали да дават плодове. Забелязали, че много от плодовете постепенно липсвали — някой ги крадел. Турили един пазач да следи, кой краде, — плодовете липсвали още повече. Турили двама пазачи, — плодовете липсвали постоянно. Значи, и двамата крадели. Съобщили на валията, че стават кражби на плодове. Той издал закон: Който се улови в кражба на плодове, да бъде обесен! Един горещ летен ден, минавал един турчин покрай плодните градини и, понеже времето било много задушно, той спрял с колата си под едно дърво и задрямал. Воловете, като се бранели от мухите, махали с главите и опашките си и закачили една круша, която паднала на земята. Един от воловете я изял. Веднага съобщили на валията за станалата кражба. Той заповядал да затворят турчина, а воловете да обесят. Оправи ли се по тоя начин турската държава? — Не се оправи. Врме е вече да се пробуди съзнанието ви, да стане коренна промяна във вас, че като дойде сеятелят, да отворите душите си за Неговото семе.

„Всичко изпитвайте, доброто дръжте“. Не е позволено на ученика да се съмнява. Той трябва да проверява нещата. Новото учение е учение на опита. То не се занимава с въпросите, има ли душа, или не; съществува ли Бог, или не съществува. То не се занимава с въпроса, ще се оправи ли светът. Ние знаем положително, че Бог съществува, че човек има душа, че светът е оправен. Само хората се оправят мъчно, по причина на тяхното своенравие. Ще кажете, че това са твърдения, които трябва да се докажат. — Така е, за вас това са неразбрани неща. Съществува един свят, дето животът е неограничен. Там смърт не съществува. Там се проявява човешката душа в своята безграничност и безсмъртие. Съществата,

които населяват оня свят, са крайно разумни. Животът им се излива в музикални тонове. Който иска, може да отиде на оня свят. — Как? — Като пости девет пъти по 40 деня, в продължение на 20 години. Като се върне от оня свят, той ще разказва, какво е видял. Който е герой, нека пости. Той ще отиде на оня свят и ще го види. Който не е герой, да не пости. Той ще си живее на земята, ще ражда деца, ще яде и пие, ще се облича хубаво. Ако постиш, трябва да спазваш законите на поста. Да постиш, не значи да гладуваш и да се мъчиш. Ако си гладен, не пости. Само ситият може да пости. Като се нахрани веднъж, храната да му държи топло цели 40 деня. На небето ще отидеш сит, без никакъв багаж. Един ден всички ще влезете в другия свят, но затова трябва да олекнете. Частната собственост ще оставите на земята; ще я предадете на оня, който ще ви замени. Щом се готвите за небето, трябва да дадете пример на човечеството, да носите със себе си само Божествените семена на сеятеля и, дето минете, да ги сеете. Като израстнат, семената ще внесат в хората необходимата енергия за новия живот.

„Излезе сеятелят да сее.“ За да се разбере сеятеля, трябва да имате просветен ум, просветено сърце и просветена воля. Затова новото учение мъчно се разбира. Мнозина от вас сте като болния, чиято кръв е нечиста. Каквото и да му се говори, той мъчно разбира, боли го цялото тело, нищо не може да го утеши. Извадете нечистотиите от кръвта му и вижте, как ще почне да разбира. И на вас казвам: Очистете кръвта си! Тя трябва да бъде чиста. Това значи: изменете начина на живота си. Не казвам, че трябва да напуснете света и да отидете по горите. Ние не се нуждаем от калугери и постници. Те имаха значение в миналото. Тогава те са живели в горите, обикаляли са дърветата, плачели, молили се, но дърветата не им отговаряли. Животните — мечки, вълци, тигри ги обикаляли и живеели като тях. Днес в горите няма място за постници и светии. Те трябва да отидат между хората, сред мечки, вълци и тигри. Казвате, че не искате да се занимавате с хората. Тогава, как се занимавате с опитомяването на различни животни?

Сега вие сте във втората фаза на живота, при големите разочарования. Някой казва: Искам да отида в гората, да се скрия от хората, никой да не ме вижда. Ще отида, дето ми видят очите! Геройство е да живееш в големия град, при всички мъчнотии и противоречия. Вчера дойде един проповедник - селянин, който се оплакваше, че ходил да говори на свещениците, но никой не искал да го чуе; дошъл между нас, и тук не искат да го слушат. Питам: Как ще го слушат? Той казва, че бил Иоан Кръстител, имал тело, но глава нямал. Поканихме го да се нахрани с нас, но той отказа: имал корем, а глава нямал. На другия ден пак дойде и казва: Всички трябва да се разкаете. — Как ще се разкаят, когато той няма глава? Както виждате, ясно е, защо никой не иска да слуша проповедите на тоя човек. Това е щеславен човек, на когото щеславието се вижда и през скъсаните дрехи. Ние не се нуждаем от ексцентрични хора. Ние не позволяваме никакви лъжи, никакви преувеличения. Всичко трябва да се подлага на опит. Някои религиозни казват, че са избраници. Как познавате, кой е избранник? Има ли глава, която да мисли право? Главата има отношение към мъдростта. Да казваш, че имаш тело, а глава нямаш, това показва, че живееш физически, а мъдрост нямаш. Тоя проповедник ме пита, защо страда. — Щом греши, непременно ще страда. Той се обърна към изток, после към юг, към запад, наведе се към земята, целуна я и си отиде. Ще кажете, че Духът живее в него. — Нищо не живее в него. Той дал място на един глупав дух в себе си, който няма глава, т. е. няма никаква мисъл, никакво убеждение. Като влязъл в него, тоя дух се възгордял и казва: Слушайте ме, какво говоря. — Как ще го слушат, като няма глава? Само един сеятел съществува — Бог. Само един разумен принцип прониква цялата вселена и всички човешки души.

Христос казва: „Не дойдох да изпълня своята воля, но волята на Оня, Който ме е проводил.“ Той е великото, невидимото, цялото небе. Под „небе“ разбираме безграничното, необятното. Като дойде Духът, не кавайте, че сте без глава и душа. Преди години срещнах една религиозна жена, която казваше, че няма сърце. Питам: Какво трябва да се мисли за религиозните хора,

ако един от тях казва, че нямал глава, друг — нямал сърце, трети — нямал стомах. Светските хора ще кажат, че това са побъркани глави. Те казват за себе си: Ние си имаме и глава, и сърце, и стомах. Светският човек казва: Че имам сърце, познавам по пулса, който бие; че имам стомах, познавам по храната, която влиза в него; че имам глава, познавам по сметките, които правя. Отвори касата си пред мене, да видиш, как ще постъпя. Религиозният казва: Не съм изучавал изкуството да изпразвам касите на хората. Обаче, зная, как се пълнят празните каси. Проявите на религиозния човек са точно обратни на проявите на светския.

Казвам: Религиозните хора трябва да се пазят от заблуждения. — Отде знаещ, че имат заблуждения? — Виждам ги, напипвам ги. Аз напипвам такива неща, които другите хора не могат — чувствителен съм. Например, дойде някой при мене; мисли, че е сам, но аз виждам, че десетина идат с него заедно, придружават го. Той седне, а те се наредят около него и започват да ми говорят. Те започват да ме ласкаят: Ти си учен, свет човек, Божественият дух е в тебе, ти можеш да направиш много неща. Аз мълча, нищо не отговарям, но си мисля: Ето една лъжа. Казвам си: Колко хора има като мене в света! Като се изредят всички да ми говорят, аз ги питам: Мога ли да ви бъда полезен в нещо? Кесията ви празна ли е? Ако е празна, извадете я да ви я напълня. Ако не напълня кесията ви, зная, какво мнение ще имате за мене. Колкото и да ме ласкаят, аз не се лъжа. — Защо? — Защото, ако днес ме вдигат горе, утре ще ме смъкнат; ако днес ме целуват, утре ще ме плюят. Предпочитам да ходя гол и бос, но да говоря истината, отколкото да лаская хората. Никого не лаская, но и не се поддавам на ласките на хората. Един ден дойде при мене една госпожица, която имаше страдания от любовен характер. Тя ме запита: Ти страдал ли си? — Страдал съм. — Значи, и ти си страдал! Тогава ще се разберем. — Да, но между моите страдания и твоите има голяма разлика. Начинът, по който аз и тя страдаме, пак се различава. Като дойде страданието при мене, аз го посрещна учтиво, нагостя го, разговарям се с него и го покания и друг път да ме посети. А ти бягаш от страданието, гониш го. — Ти си голям философ

тогава. — Не се изисква голяма философия, това е обикновена мъдрост. Посрещни страданието любезно и го нагости. Гледай на старданието като на живо нещо и бъди благодарен, че те е посетило. Наистина, всяко страдание се дължи на едно живо същество. Кой може да ти причини страдание? — Жената, мъжът, децата или приятелите ти. Те не са ли живи същества? Значи, зад всяко страдание се крие едно живо, интелигентно същество. Умрелите не могат да причиняват болки и страдания на никого. Като дойде страданието при мене, аз го питам: Какво има, приятелю? Искаш ли нещо? Ето, аз ти давам половината си богатство. Доволен ли си? — Не съм доволен. — Давам ти три четвърти от богатството си. Доволен ли ти? — Още не съм доволен. — Давам ти цялото си богатство. Доволен ли си? — Доволен съм. — Сбогом! Оставям те свой наследник. Казвате: Ето един глупак! — И вие сте такива глупци. Когато оставите наследството си на вашия син или дъщеря, не постъпвате ли глупаво? — Това е в реда на нещата. Това е благородна постъпка. — Прави сте, но когато почнете да се отнасяте и към страданията като бащи и майки, вие ще бъдете в правия път.

Новото учение иска герои. И боси да сте, но да бъдете честни и справедливи. Предпочитам да ходя бос, отколкото да одера кожата на един вол; предпочитам да бъда гладен, отколкото да отнема живота на една кокошка, която не иска да се жертвува. Това значи, да имате свобода на действие. Това значи, да дойде сеятелят на новото семе у вас. Какво става днес в света? Един създава нещо, друг го разваля. Така постъпват и с мене: аз градя, други правят опит да развалят, но не успяват. Това дяло е основано на един велик закон. Който се опита да го събори, ще си счупи главата. Цял свят да се опълчи срещу него, няма да го събори. По-скоро той ще се разруши, отколкото да развали това велико Божествено дяло. То се сее навсякъде, между всички общества и народи. Какво предстои да стане, ще видите след десетина години. Не казвам, какво ще стане, какво ще видите, но казвам, както турците: И който влезе вътре, ще се разкайва; и който не влезе, ще се разкайва.

Освободете се от заблужденията, от всички връзки, които ви спъват, и служете на Бога. Приемете в себе си

живото Христово семе. То е посадено още преди две хиляди години. Някои семена паднаха в църквата, но не изникнаха. Църквата не разбра Христовото учение. Чудя се на църквата, която мисли, че разбира Христа. Светските хора, които прилагат трудовата повинност, разбират повече Христовото учение, отколкото ония, които минават за християни. В Англия мнозина разбраха, че не трябва да има частна собственост. Тоя възглед трябваше да приложи и църквата, но той се възприе от хора, които са далеч от Христа. Затова Христос казва, че Синовете Божии ще бъдат изпъдени във външната тъмнина, а тия, които са вън, ще влезат в светлината. Днес Бог призовава тия хора. Необрязаните ще приложат това велико учение. То носи свобода за всички хора, за всички домове и общества. И ние искаме свобода за всички живи същества. Доста това иго! Не ни трябва вече владици и попове. Ние се нуждаем от братя и сестри, от майки и бащи, от учители да ни учат.

Желая на всички да бъдете майки и бащи, братя и сестри, учители и наставници, за да освободите духа си от робството. Това проповядва великото учение. — Какво се иска от нас? Да се повдигаме ли? — Да бъдете готови за всякаква жертва за Бога. Това е учението, което Христос носи за цялото човечество. Той казва, че ще изкорени всички затвори и бесилки до дъно. Няма връщане назад. В новия живот ще царува Божията Правда, великата хармония и радост за всички души. Ония, които казват, че всичко ще се върне назад, са на крив път. Старото отмина, не може да се върне назад.

И тъй, ако хората приемат Христовото учение доброволно, Христос ще дойде между тях с мир и любов. Ако не Го приемат доброволно, цялата култура ще мине седем пъти през огън, но ще се пречисти и обнови. Огненя вълна ще мине през умовете на всички хора, но ще ги изправи. Няма да остане човек, който да мисли криво. Тогава хората няма да се питат, кой какъв е, но ще се питат: Можеш ли да проявиш любовта в сърцето си, като стремеж, като чувство, като сила и като принцип? Само така хората могат да си подадат ръка. Само по този начин могат да се разберат. Тогава младите ще бъдат млади, старите — стари. Младите ще се проявяват,

а старите ще се жертвуват. Старите ще приготвят условията за новата култура, а младите ще бъдат носители на новото. Когато казвам, че бъдещето е на младите, подразбирам, че те носят зародишите на бъдещите семена, а старите са почвата за тия семена. В новата култура и стари, и млади ще се срещнат. В новата култура няма да има стари хора, с побелели глави и с бръчки на лицата. Всички ще бъдат млади, на 30 години. Косата побелява от противоречия. Когато белият и черният цвят са естествени, те са на мястото си. Сегашните хора минават един неестествен живот, безпокоят се за нищо и какво; те мислят, че са направили много нещо, а в същност, нищо не са направили. Мнозина мислят, че са дошли до положението на Христа. Могат ли те да носят кръста си като Христа? Той казва: „Вземи кръста си и тръгни след мене!“ Казваш: Ще тръгна с Христа, но не мога да нося кръста си на гръб. Трябва ми каруца. — Ако вървиш след Христа, пеш ще ходиш. Млади и стари, които носят кръста си и вървят след Христа, трябва да пеят и да се веселят. Какво правят сегашните хора? Те окачват кръстовете си на врата със златна верижка, турят ръцете си на благоутробие, вдигат глави и тръгват смело в живота. Кръстът е учение на ума, на сърцето и на волята, а грехът е най-голямото робство. — Защо дойде Христос на земята? — За да се пожертвува за хората и да ги освободи от греха. Носете тая мисъл в умовете си и не питайте, ще дойде ли Христос втори път на земята. Христос е дошъл вече. Турете кръста на рамото си, отречете се от света и кажете: Готови сме да работим за Христа! Много хора казват, че са готови, но ако още днес ги повикат да работят за Христа, не знаейки колко от тях ще се отзоват на тая покана. Всички да се откажете, за мене е безразлично. Аз ще свърша работата на всички. Аз съм силен, колкото всички заедно. Ще прекопая, ще изора земята, ще посея семената и после ще ви покана и ще кажа: Вие, благородни последователи на Христа, елате да опитате плодовете! Ако решите да работим заедно, още по-добре. Бог е в сила да направи от тия камъни чада Аврамови.

И тъй, всеки от вас е фактор. Всеки е силен, може да върши Божията воля. Не се подценявайте. Когато Бог

е във вас, всичко може да направите, но без Него нищо не се постига. Когато Бог е във вас, умовете ви ще бъдат пълни с велики идеи, нищо няма да ви обезсърчава. Оня, в когото Бог живее, приема страданието с радост. Той се разговаря с него, гощава го и след това го поканва пак да го посети. Това е идеалът, към който всички трябва да се стремим. Като се работи по Божествените правила, ще се създаде такова общество, което никога няма да се разруши. Време е вече да ликвидирате със стария живот, със старите си разбирания и морал. Откажете се от всякаква измама и лъжа, от всякакво съмнение и насилие.

„Излезе сеятелят да сее.“ И днес този сеятел върви и сее. Едно от семената му падна на добра почва и далече: едно 100, друго 60 и трето — 30 зърна. Ако умовете и сърцата ви са отворени, ще чуете гласа на ангелите, които пеят: „Днес се възцарява Господ в света! Елате, благословени от Отца моего, и наследете Царството Му, приготвено за вас в началото на създанието!“

*

3. Беседа от Учителя, държана на
27 март, 1921 г. София.

Храненето — условие за вечен живот

Истина, истина ви казвам: „Ако не ядете плътта на Сина Человеческого и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.“*)

Ако беше казано: „Ако не ядете, няма да имате живот в себе си“, всички щяха да разберат тая мисъл добре. Обаче, вметнатите думи, „ако не ядете плътта на Сина Человеческого и не пиете кръвта Му“, пречат за разбирането на тоя стих.

Сегашният живот, разгледан от човешко гледище, се състои от ред противоречия. Значи, животът започва с противоречия и свършва с противоречия. Въпреки това, хората не се спират върху тях, не ги взимат във внимание и търсят само положителното в живота. Тази е причината, дето се натъкват на големи мъчности. И младите, въпреки опитността на старите, пак не обръщат внимание на противоречията и търсят лесния път в живота. В това отношение, децата — синът и дъщерята, представят положителна величина, а родителите — майката и бащата, представят отрицателна величина в живота. За да разбере живота, човек първо трябва да се справи с противоречията. Само те го заставят да мисли. Страданията, от какъвто характер и да са, заставят човека да мисли. Те са създали днешната култура, философия, поезия, наука, а в последно време — и трудовата повинност. Без страдания и мъчности, трудовата повинност не съществува. Като се намериха в тежко материално положение, българите създадоха трудовата повинност. Богати и бедни, като се затрудниха, изпаднаха в противоречия. Това ги накара да приложат в действие труда. Бедният казва:

*) Иоана 6:53.

Добро нещо с трудовата повинност. Богатият казва: Роби ли сме, че трябва да изпълняваме трудова повинност? Какъв е тоя закон? Значи, бедните са плюс, положителна величина, а богатите минус — отрицателна величина.

Сега, ще се спра върху въпроса за храненето. Да се храни човек, това е най-същественото в живота. По-велика музикална ария от храненето не съществува. Първо започват да нареждат трапезата, да слагат чинии, вилици, лъжици, ножове, най-после слагат и яденето. Веднага се чува плющене на струни от цигулки, мандолини и гитари — цял оркестър. Чиниите, вилиците, лъжиците, ножовете са инструментите в тоя велик оркестър. Изкуство е да знаеш добре да свириш, т. е. да знаеш, как да туриш лъжицата в устата си и да хапнеш. Изкуство е също да знаеш, как да теглиш лъка върху струните на цигулката, за да излезе нещо хубаво. Някоя жена се сърди на мъжа си, не му говори, не отваря устата си да му каже поне една дума. Той казва: Жена ми не иска да си отвори устата. -- Не е верно, я покани жена си на трапезата, да видиш, как ще бръкне с лъжицата в чорбата и ще я тури в устата си! За ядене веднага отваря устата си. И жената казва: Мъжът ми от едно време мълчи като кютюк, не отваря устата си. — Сложи ядене на трапезата, да видиш, как ще си отвори устата. — Защо отваря устата си? — Защото храната съдържа нещо ценно в себе си. Чрез нея се изявява една положителна истина. Ето защо, животът трябва да се разбере с всички свои противоречия, а също и да се намери причината на тия противоречия. Зад всяка причина стои друга причина, зад всяко следствие — друго следствие и зад всеки резултат — друг резултат.

Христос казва: „Ако не ядете плътта ми, нямате живот в себе си.“ В тоя стих важни думи са „ако не ядете“. Аз добавям: ако не ядете, ако не чувствате, ако не мислите, ако не се подвизавате, ако не работите, нямате живот в себе си. Всичко това турям под еднакъв знаменател. Една от възвишените работи е да вземеш лъжицата и да отвориш устата си. Казват за някого: Тоя човек е отличен философ. Според мене, всеки, който отваря устата си и туря лъжицата в нея, може да стане отличен философ. Който не си отваря устата, не може да стане философ. Някоя майка казва: Искam дъщеря ми да

стане духовна. — Ако отваря устата си и гълта съдържанието на лъжицата, тя може да стане духовна. — Искам дъщеря ми да стане умна. — Ако отваря устата си и гълта съдържанието на лъжицата, може да стане умна. Религиозните подържат, че човек трябва да яде малко. — Тия хора са минус, т. е. отрицателна величина. Обаче, между религиозни и духовни има разлика. Религиозните не са разбрали живота в неговата пълнота, духовните го разбират. Богатите подържат мисълта, че човек трябва да яде много. Те са плюс, т. е. положителна величина. Религиозният е разбрал живота в едно отношение, а духовният — в друго отношение. Математиците си служат в изчисленията си с плюс и минус, като две необходимости. За да напълниш шишето с ново съдържание, трябва да излееш старото съдържание. Минусът показва действие със съдържание отвътре-навън, а плюсът — действие със съдържание отвън-навътре. Приемаш нещо навътре, това е плюс; изхвърляш нещо навън, това е минус. Отварянето на устата и гълтането съдържанието на лъжицата, това е плюс.

Казвам: Вие, както и всички мислещи същества, трябва да разбирате ония закони на природата, върху които почива, изобщо, животът. Трябва да знаете, защо ядете. Според някои, не е нужно човек да знае, защо яде. — Нужно е. Ти се нахраниш и казваш: Вече не ми трябва нито лъжица, нито чиния. — Не ти трябва, защото си сит, но като огладнееш, ще ги търсиш. — Не ми трябва наука, не ми трябва вяра. — Не ти трябва, защото си сит; като огладнееш, ще ги търсиш. Ако можете да разрешите всички въпроси и противоречия, които изникват около храненето, ще ги разрешите и при останалите въпроси. Задавали ли сте си въпроса, защо се явява гладът, защо към някои храни имате разположение, а към други нямате? Ще кажете, че природата е наредила така. — Не е верно. Ако си математик, трябва точно да знаеш, защо една величина е положителна, а друга — отрицателна; защо една величина е по-голяма, а друга — по-малка. Когато учениците ти зададат един въпрос, ти трябва да им отговориш правилно. Ученикът може да каже на учителя си, че така е писано в учебника, но учителят трябва да бъде готов да обясни на ученика си това,

което е писано там. Ако детето ни пита, защо ядем, трябва ли да му отговорим с думите, че така е наредил Бог? Хората страдат от това, че всичко обясняват с думите: Така е писано, така е казано, така е наредено, така е пророкувано. — Знаеш ли ти, какво е казал пророкът? — Има писани закони. — Знаеш ли, защо са писани тия закони. Когато поданикът изпълнява законите, трябва да знае, защо са писани тия закони. Смешно е, когато един адвокат вземе едно дело, а не знае, по кои закони ще го защитава. Отиваш на черква и се молиш. Знаеш ли, защо се молиш? Казваш: Както ям и пия, така трябва и да се моля. Това е бързо разрешение на въпроса. Така са мислили много философи и така са разрешавали въпросите. И въпросът за храненето се разрешава бързо. — Защо тоябва да ядем? — Така е наредено от природата.

Религиозните казват, че трябва да се живее добре, за да наследим вечния живот. — Животът на земята не е ли вечен? Вие не разбирате временния живот, а говорите за вечния. Себе си не разбирате, а говорите за Бога. Първо трябва да разберете своя живот, своя ум и сърце, а после ще говорите за живота на другите хора и за вечния живот. Ако не разбирате близките неща, далечните съвсем няма да разберете. Прескочите ли близките неща, вашата математика ще бъде лишена от логика, съдържание и смисъл.

Сега, като говоря, някои от слушателите намират, че речта ми била несвързана. Не зная, коя реч е несвързана, моята, или вашата. Моята реч изглежда несвързана, защото аз си служа едновременно с две величини — с плюс и минус, а вие си служите с една от тях — някога с плюс, а някога с минус. Следователно, според вас, аз съм нелогичен, но според мене, вие сте нелогични. Сега аз ще ви задам темата: Защо трябва да ядем? Задайте тоя въпрос на вашите професори, свещеници и проповедници, да видите, какво ще отговорят те. Мислете всички върху смисъла на храненето. Аз не отричам храненето. Напротив, яжте, но по всички правила на храненето. Ще ядете като юнаци. Казваш: Не зная, защо не ми се яде. — Не ти се яде, защото си болен. Детето казва: Мамо, днес не ми се яде. — Защо не му се яде? — Защото е минус. Утре, като стане от сън, ще каже: Мамо, днес ми се яде.

— Яде му се, защото е плюс. Майката се чуди, защо дъщеря ѝ не иска да яде. — Много просто, дъщерята си определила някаква среща. Тя казва: Мамо, днес имам важна работа, нямам време за ядене. Тя има гост, затова не може да яде. Щом си отиде гостът, тя има желание за ядене. Когато момата иска да се разхубави, яде много. Тя яде повече масло, за да затлъстее; повече месо, за да развие мускулите си, а за да придобие по-ясен поглед, яде повече тестени работи. Колкото повече яде, тя притуря нещо към лицето си: боядисва го с червенко и го заглажда. Добре прави момата, знае, как да замаже лицето си. Тя използва яденето за мазане на къщата си, да я харесват другарките и другарите ѝ.

И тъй, ако питате, какво представя животът, отговарям: Животът е сбор от процеси. Храненето е един от тия процеси, резултат на една велика причина. Един от важните стимули в съвременната култура е въпросът за храненето. Войната, споровете и недоразуменията между хората се дължат главно на въпроса за осигуряване на храната. Някой философ пише книги, философствува все за яденето. Адвокатът защитава хората, професорът преподава — всички осигуряват яденето. Материалистите казват: Хлебец, бабам, хлебец! Той е смисълът на живота.

Ще продължа мисълта си с едно разяснение върху материалистическите възгледи. Това може да бъде неразбрано за вас, но, покрай многото неразбрани неща, нека остане още нещо неразбрано. Когато се роди дете в едно семейство, родителите веднага внасят в пощата, или в банката, на негово име, известна сума за определен срок. Щом мине определеното време, те взимат парите, с лихвите заедно. Един знаменит математик правил изчисление, в каква сума ще се превърнат пет стотинки, дадени под сложна лихва в името на Христа, от деня на раждането Му до 1880 година. Той изчислил, че се получава едно грамадно число, образувано от 39 цифри. Математикът продължил по-нататък изчисленията си. Според него, земята тежи 5,875 секстилона килограма. Ако беше направена от злато, земята щеше да тежи три и половина пъти повече от сегашното си тегло, т. е. 20,562 секстилона килограма. Теглото ѝ в злато, изчислено в пари, възлиза на два милиарда по два милиарда английски стерлинги. Стой-

ността на цялата земя пак не може да се сравни със сумата, получена от петте стотинки, дадени в името на Христа. Значи, цената на цялата земя би могла да изплати само една част от капитала, получен от петте стотинки. Ако всяка минута падаше от небето по едно златно кълбо, голямо като земята, нужни са 4,900 милиона кълба, в продължение на 9,300 години, за да се изплати сумата, до която е достигнал капиталът от петте стотинки. — Как е възможно това? — Възможно е. Математиците, когато нямат работа, правят подобни изчисления. Дали е верно това, или не, то е друг въпрос. Важно е, че те са дошли до заключението: малките причини произвеждат големи последствия. Ако пет стотинки в определен срок нарастнаха на такава голяма сума, колко по-голям ще бъде резултатът на по-големите причини.

Като знаете това, приложете тоя закон и при храненето. Ако само един път се нахраните по всички правила на природата, след години ще имате благоприятни резултати, т. с. ще придобиете голямо богатство. Много от сегашните хора не знаят, как да се хранят. Като ядеш, да не се яви в ума ти нито една лоша мисъл, в сърцето ти нито едно лошо чувство и никакво отпадане на духа. Като ядеш, да не виждаш никъде нито една грешка. Видиш ли най-малката грешка, след години тя ще даде лоши резултати. Често, през време на ядене, хората правят малки грешки, поради което страдат, с години изплащат дълговете на своите грешки и най-после умират. Казвате: Свободни сме да ядем, както искаме. — Но и природата е свободна да ви наложи, каквото иска наказание. Българското правителство издало закон за „трудовата повинност“, и всички българи отиват да работят — изпълняват закона. Така се подчиняват всички граждани на наредбите на своето правителство. И природата изисква да се подчиняват на нейните закони, но хората протестират против тях. Запитайте се, защо се е създала трудовата повинност?

Христос казва: „Ако не ядете плътта на Сина Человеческаго и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.“ Това е една велика математическа задача, в която има известни и неизвестни величини, а също плюсове и минуси. Една част от учениците на Христа се съблазниха в ми-

нуса, а други — в плюса и напуснаха школата. На останалите ученици Христос каза: „Не говоря по буква, а по дух. Не говоря за своята плът и кръв, а за Духа, Който работи. Той носи живот в себе си.“ Казвате: Разбрахме една истина. — Не се лъжете, още не сте я разбрали. Виждали ли сте, какво прави бедният изпаднал човек, потънал в дългове? Понеже няма възможност да изплати дълговете си, той ходи между богати хора, кланя им се, разговаря с тях, но само за дълговете си мисли. Той казва, че бедните му дотегнали, иска да се запознае с богати хора, да намери отнякъде пари да изплати дълговете си. Тропа на вратата на един banker, но не му се отваря. Bankerът му отговаря отвътре: Господине, не мога да ви дам пари на заем. Вие тропате на задната врата, затова, моля ви се, върнете се назад. Пари се дават само на оня, който хлопа на предната врата. Всички ученици на Христа, които влязоха през задната врата, излязоха навън. На времето тия ученици бяха малко, но сега се умножиха. Днес светът е пълен с ученици, които са влезли през задната врата. Те говорят за небето, за да им се простят греховете, но как ще стане това? Велика наука е да знаете, как ще ви се простят греховете. Богатият, който дава пари на заем, иска гаранция. Той иска да знае, честен ли си, умен ли си. Ако не разчита на теб, иска да му представиш хора, които да те гарантират. И Господ иска от всички хора гаранция. Тя се определя от душата на човека. Като ладеш дума за нещо, трябва да я изпълниш. Човек трябва да има широки разбирания.

„Ако не ядете, нямате живот в себе си.“ Аз не отричам процеса на яденето, но трябва да знаем начина за трансформиране на енергията. Като се нахраниш, трябва да трансформираш енергията, която си възприел. Ако не знаеш, как да я трансформираш, тя ще създаде ред наслоявания в организма ти, докато един ден шишето ти се запуши и кажеш: Не зная, какво ми стана, нямам апетит вече, не ми е добре, не ми се работи. Викаш лекар, взимаш очистително, но апетитът ти не се връща. Тоя закон е верен не само по отношение на физическия свят, но и по отношение на сърдечния и умствения свят. Законът е един и същ, но методите са различни. Искаш да любиш, но в сърцето ти е влязло тягостно чувство и казваш: Не мога

да любя, сърцето ми е закоравяло. Искаш да ядеш, но не можеш. Казваш: Някакъв дявол е влязъл в мене. — Някакъв дявол не е влязъл.

Питам: Как си представяте дявола? Има ли той форма, съдържание и смисъл? Рационално число ли е той, или ирационално? Въплътеният дявол е самият човек. Ако кажеш, че дяволът е влязъл в корема ти, това значи: Ти, дяволът, който си обърнал законите, си влязъл в корема си. Дяволът се движи много, поради което се уморява. Като разбереш, че е много уморен, ти му казваш: Приятелю, сега ще почиваш. Под „почивка“ разбирам пост. Значи, щом не можеш да ядеш, ще постиш. Пост, почивка, глад са синоними. Религиозният мисли, че постът може да го спаси. Не е така. Енергията трябва да се трансформира. Как става това? — Чрез пост. Природата изпраща на човешка някаква болест, която го заставя да лежи известно време и да не яде. Като пости, стомахът му постепенно се подобрява, апетитът се връща, и той оздравява. Майката се радва, че детето ѝ напълняло. Аз виждам, че след време то ще заболее и ще стане слабо като кука. Пълнотата е като надута гайда. Като свири гайдарджията, тя се надува до пръсване. Щом престане да свири, тя се изпразва и от нея се чуват звукове „пи-у-у“. После пак се надува и започва да свири. Гайдарджията разбира добре законите. Като не му се свири, той свие гайдата, тури я под мишца и пак тръгва. — Закъде? — Дето има сватба. Там ще надуе гайдата, и всички ще го обиколят. Той ще свири, те ще играят. Така ще стане обмяна. Учените питат: Как така ще играем? — Ще играете, разбира се. Когато един свири, друг играе. После първият играе, вторият свири. Ако единият не свири, а другият не играе, и двамата ще постят, ще държат ръцете си на благоутробието, или главата си в ръцете, и ще минават за религиозни. Да играеш и да свириш правилно, това значи, да се научиш правилно да ядеш и да мислиш. Това значи, да свиеш гайдата си и да отидеш на друго място да свириш.

Това, върху което ви говоря днес, е важно за вас. Ако не се научите да ядете правилно, нито учени ще станете, нито религиозни. Една турска поговорка казва: „Теле дошъл, вол си отицъл“. Ако кажеш на някого, че не

знае, той се обижда. Обаче, ние знаем, че не знаем. Съществува философия на незнанието, наречена „агностицизъм.“ Тя твърди, че хората нищо не знаят. Каква философия има в това, да мислиш, че нищо не знаеш? Агностицизмът, според мене, е наука, да знаеш, как да изпразваш шишето. Изпразването е отрицателна величина, т. е. минус. Като изпразниш шишето, ще стане „гнозо“ и ще почнеш да наливаш нещо в него. Значи, съществуват две философии: агностицизъм, с минус и гностицизъм — с плюс. И двете спорят върху въпроса, трябва ли да се пие кръв, или не трябва. Като ядете, трябва да разберете дълбокия смисъл на храненето, да разберете, защо природата ви го е наложила. Това ви се вижда смешно, обаче, аз често си служа със смешни работи, за да не заспите.

Един знаменит евангелски проповедник държал една хубава, съдържателна проповед. Залата, в която държал проповедта, била голяма и се проветрявала с много вентилатори. Тоя ден забравили да отворят вентилаторите, поради което въздухът се развалил от образувания въгледвуокис при дишането. От нечистия въздух, хората започнали един след друг да заспиват. Полузаспали, те едва разбирали, какво им се говори, и казвали: Така е, право говориш. Като видял това, проповедникът извикал: Огън! — Къде? — В ада. Значи, когато се говори на хората за възвишени работи, те спят. Когато чуят думата „огън“, те веднага скачат и питат, де е огънят. Сега пак ви питам: Защо природата е наложила яденето?

Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето.“ Значи, има хляб, който не е жив. Изкуство е да се храниш със живия хляб, със живата храна. Хората се хранят с мъртва, заразена храна, поради което страдат. — Верно ли е, че ядем нечиста, заразена храна? — Вземете малко месо и го турете под микроскоп, да видите, какви бацили има в него. Според някои лекари, и най-издържливите бацили при 100⁰ вече умират. Не, има бацили, които и при 2,000⁰ не умират. Значи, не е безопасно да ядеш месо, което е стояло два—три деня закачено на кука. В него се развили вече бацили, които внасят своята отрова в организма и причиняват различни болести. Сегашната медицина е дошла до невъзможност да се справи с многобройните болести, особено нервните,

Лекарите не знаят вече, как да ги именуват, затова на всяка нова нервна болест дават общото име „американичи.“ Един знаменит американски лекар изследвал нервните болести в Америка и дошъл до положение да не знае, какви имена да им даде. Всеки ден той се натъквал на различни вариации нервни болести, и най-после ги нарекъл с общото име „американичи“. В същото положение се намира и математикът, като дели ирационалните числа. Дели, дели и все остатък получава. Най-после той казва: Получава се еди-какво си число с остатък. Колкото и да се дели това число, крайт му не може да се намери. — Защо? — Защото числото е несъизмеримо.

Ще изнеса един научен факт, който е толкова неразбран, колкото примера за петте стотинки, дадени под сложна лихва за 1880 години. Представете си, че поставите под микроскоп, който увеличава няколко хиляди пъти, една малка инфузория. При това увеличение тя се вижда много голяма. Тя има стомах, нервна система и др. Има известен род инфузории с 20 стомаха. Ученият, който прави наблюдениято, казва: Ако приемем, че инфузорията не представя една хилядна част от затвореното пространство на микроскопа, но един метър, то всяка молекула от нея ще бъде един м. м. от големината ѝ, атомът ѝ пък съставя една милионна част от метъра. Същият учен изчислява, колко атоми има в главичката на една игла, с два милиметра в диаметър. За колко време могат да се преброят тия атоми? Ако всяка секунда преброяваме по един милиард атоми от главичката на иглата, ще ни бъдат нужни 250,000 години, за да преброим числото на всичките атоми, които се равняват на едно число, с начална цифра 8 и 21 нули накрая. Какво печелим, ако преброим всичките атоми, които съставят главичката на иглата?

И тъй, животът на сегашните хора не е нищо друго, освен проверка на това, което са правели в миналото. Вашите мисли и чувства, които имате, са проверка на миналия ви живот, но всичко това е толкова разхвърляно у вас, че не знаете, кое отде иде и защо иде. Един ден си вълдушевен, на другия ден се сгушиш, не знаеш, какво да правиш; един ден си гладен, на другия — сит; един ден си болен, на другия — здрав. Като не знаете, защо

става така, казвате: Това е американичи! — минавате за учен човек. Казвате: Съвременната наука е разрешила всичко. — Ако, наистина, е разрешила всичко, тя трябва да ни покаже, как да устроим живота си. Ако социологията е разрешила важните въпроси, тя трябва да покаже, как да се оправят отношенията между всички народи и общества, как да се избягват войните. Нека дойде една жена — домакиня, да ни обясни, как вади масло от млякото. Освен чрез биене, не може ли и по друг начин да го получи? Защо вадят масло от млякото? Защо квасят млякото? Ще кажете, че според професор Мечников киселото мляко съдържало известни бацили, които продължават живота. Проверихте ли това? Вие си служите с непотвърдени истини. Когато Христос казва „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми“, Той подразбира великите закони на Битието. Следователно, който разбира Божията Мъдрост и яде по всички правила на Божествената наука, той има живот в себе си.

Сега аз говоря върху въпроса за яденето от практическа гледна точка. Всички майки и бащи, всички учени, цялото общество търсят начин за подобряване на живота си. Тоя въпрос зависи от правилното хранене. Разрешаването на всички социални и економични въпроси зависи от правилното хранене. — Възможно ли е това? — Възможно е, разбира се. Ако знаеш, как да гребнеш с лъжицата, как да отвориш устата си, ти си разрешил много въпроси. Трябва да се справите със своята нервност, с пиянството. — Защо треперят ръцете на пияницата? — За да се отвикне да пие. Природата нарочно разслабва ръцете му, за да не пие. Той взема чашата с виното и, докато я донесе до устата си, тя се разлее. Вземе втора чаша, и нея разлива. Казва си: Кой е тоя дявол, който ме мъчи? Вързва чашата с връв, но пак я разлива. Той започва да мисли, как да се справи с дявола. Казвате: Да вържем дявола с букаи за ръцете и краката. — Така не се разрешава въпросът. По-скоро ще го усложните, отколкото да го разрешите. Следователно, когато яденето ви се разлива, ще знаете, че някой дявол ви пречи. — Какво трябва да се прави? — Не вързвайте дявола! Ръцете ви трябва да бъдат свободни! Като турите лъжицата в устата си, да се чува хубава музика. Чупете хляба си по всички

правила. Дъвчете го дълго време, да възприемете всичката енергия, която той съдържа. Казвате: Важно е да ядем, макар и да не е по всички правила на храненето. — Нямам нищо против това, но и последствията на яденето ще бъдат такива. Христос казва: „Който яде по правилата на Божествената наука, има живот в себе си; който не яде по тия правила, няма живот в себе си.“ Да се храним по новия начин: с малко хляб — с живия хляб, слязъл от небето! Сегашните хора ядат много и, въпреки това, страдат от липса на енергия. Това е причината за различните болести. Когато гредите на къщата ви започнат да се изкривяват, това показва, че тя се нуждае от нови греди. Видите ли прегърбен човек, казвате, че е остарял. — Не е остарял той, но е грешил в храненето. Боли те глава, грешил си в яденето; болят те гърдите, грешил си в яденето; боли те стомах, грешил си в яденето. Ако лекувам болен, каквато и да е болестта му, ще кажа: Приятелю, грешил си в яденето. Трябва да се научиш да ядеш правилно. — Знаем, как да ядем. — Не знаете.

Правете опити, да видите, че моето учение почива на велики закони. Задайте си за цел, в продължение на една седмица, да бъдете добри, внимателни с всички хора; да ядете и пиете по всички правила на храненето. Вижте след това, каква енергия ще придобиете, каква радост ще внесете в дома си. Казвате: Бог да оправя работите, ние нищо не можем да направим. Бог да оправи света! Бог е дошъл на земята да оправи работите, но с минуси. Той е решил да изпразни всички пълни шишета. Той е решил да изпразни всички каси, в които с години са трупани богатства. Той е решил да изпразни всички хамбари и навсякъде по света да засее новото семе. По какъв начин ще направи това Бог, нямам намерение да превеждам на ваш език. Ако го преведа, гащите ви ще почнат да треперят. Няма да изнесе цялата истина. Опасно е да се говори истината на хората. Когато прекарваш страховития през някаква пропаст, завържи очите му да не вижда, отде минава. Като не вижда, по какъв път го водиш, ще мине благополучно. И за вас казвам: Ако развържа връзките, с които временно сте превързани, косите ви ще побелеят. Превръзките ви още трябва да стоят. — Развържи ги! — Не, превръзките ви ще стоят, докато

минете пропастта. Като излезете благополучно на другия край, ще кажете: Пътешествието беше хубаво. Сега ще мислите за ядене. Думите на Христа: „Ако не ядете плътта на Сина Человеческаго и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.“ Това означава: Ако не възприемете в себе си Духът и Словото, няма да разберете вътрешния смисъл на живота. Страшни неща идат, но трябва да бъдете герои. И войникът на бойното поле изпитва страх, но дългът към отечеството го заставя да бъде герой.

Един полковник ми разправяше за геройството си, проявено на Солунския фронт. Той казва: Стоим, аз и генералът, и наблюдаваме, как върви сражението. Страшно сражение беше. Цял треперя от страх. Генералът ме пита: Как сте? — Много добре съм. — Вие, господин генерал? — И аз съм много добре. И двамата се тресем от страх, но минаваме за герои. Като се свърши сражението, генералът се обърна към мене с думите: Видяхте ли, какви герои излязохме? Такива трябва да бъдат всички войници! — Когато човек влиза в живота с идейни разбирания, зъбите му не трябва да тракат от страх. Човек трябва да знае, че яде, за да живее. Животът на човека трябва да бъде насочен към великото, възвишеното и красивото. Човек трябва да знае, защо се жертвува.

И тъй, направете опит, в продължение на една седмица, да се храните по правилата на Божествената наука. Яжте с разположение на духа, без никакво вътрешно смущение. През всичкото време бъдете бодри и весели. Като се храните, бъдете хладнокръвни, като Сократа. Един ден, като му дошли гости, жена му започнала да тропа, да вдига шум. С това тя изразявала недоволството си от гостите. Те запитали Сократа: Как търпиш това? — Нищо, аз често слушам красноречието на жена си. Тя е много красноречива, произвежда гръм и светкавици, след което иде и дъжд. Докато Сократ се разговарял с учениците си, жена му не закъсняла да произведе и дъжда. Взела един леген с вода и заляла Сократа и учениците му. Той спокойно и невъзмутимо казал: Няма нищо, без дъжд нищо не може да расте.

Често и при мене идват хора и ми казват: Лоши сме станали, само се критикуваме. — Тия, които обичат да кри-

тикуват и одумват, са пощаджии. Те носят писмата на хората, с които им съобщават, че някой умрял, друг спечелил или изгубил и т. н. Вината за неприятните известия не е в пощаджията. Той е назначен от бюрото на „трудовата повинност“ да носи писма, за което аз го поздравявам. Като свърши работата си, той е вече свободен. И природата е наложила на човека трудова повинност, той трябва да яде. Който не яде според нейните правила и закони, тя го наказва. — Как наказва природата? — Чрез различни болести: ревматизъм, гръдобол, неврастения и др. Тя казва: Докато не се научите да ядете по моите правила, всякога ще страдате. Мъжът донесъл в къщи само жито, а жената се сърди. Не, тя трябва да каже: Няма нищо, и с жито ще минем. Ще сваря житото, ще туря малко захар и ще се нахраним сладко. Какво да прави той? Беден е, няма възможност да купи месо, масло, сирене. И с един килограм жито на ден може да се прекара обяда. И на другия ден може да се мине с жито. Когато хората се разбират и си помагат, могат да живеят добре. Днес хората страдат и се мъчат, понеже не искат да ядат плътта на Сина Человеческаго и не искат да пият кръвта Му. Тази е причината, дето са объркали законите и не знаят, на кой закон да служат. Сега съществува голяма борба между висшите и нисшите животни. Един ден, обаче, хората ще се свържат с разумната природа, ще разберат нейната задача и големите противоречия в света. Дотогава ще има болести, страдания, войни, противоречия — без тях не може.

Сегашните хора искат да съгласуват настоящето с бъдещето. Това е невъзможно. Те могат да се съгласуват само в крайните си резултати. Затова, всеки трябва да възприеме Духа, Разумната воля, Словото. Това значи разбиране на закона, защо трябва да ядем и как да ядем. Аз изучавам тоя въпрос, наблюдавам, как и кога се хранят животните; как и кога се хранят хората. От наблюденията си правя математически изчисления, а от изчисленията съдя за бъдещите хора. Аз не упреквам хората, но изучавам законите на разумната природа. Когато бедният посещава богатия, аз зная, защо прави това. Той търси начин да изплати дълговете си. Въз основа на това, простият търси учения, грешникът търси светията,

болният търси лекаря. Тия прояви имат своите причини в себе си. Така може да проверите и своите мисли и чувства. Мислите и чувствата са живи, а не мъртви, както някои казват. Ето защо, когато започнеш да ядеш, трябва да поканиш своите мисли и чувства и да кажеш: Хайде, мои слуги, мои приятели, да ядем всички заедно. Господарят трябва да седне да яде заедно с слугите си. Направете тоя опит, да видите резултата. Само така ще станете по-силни, по-здрави, по-издържливи. И, като ви дойде едно страдание, ще знаете, как да го превърнете в радост.

Сега, като заболее някой, веднага вика лекар. Обаче, ако е болен и не може да плати на лекаря, той се сърди, че не му прави отстъпка. Вината не е в лекаря. Лекарите са учители на днешното човечество. За да нямате нужда от лекар, трябва да се научите да ядете правилно. Колкото и пари да ви иска лекарят, пак не му е платено, както трябва, защото той иска да ви научи да се храните правилно. В това отношение, и духовните, и светските хора са под еднакъв знаменател. В бъдеще хората трябва да се научат да ядат правилно, за да няма болни и гладни. Природата не търпи гладни хора, защото те развалят духа и разположението на ситите. Когато яде един, трябва да има за всички. Пълненето трябва да бъде за всички, но и изпразването трябва да бъде за всички. Сегашните революции не са нищо друго, освен резултат на дългогодишното неправилно хранене. Сега Бог казва на бедните: Идете да изхвърлите богатите, да заемете местата им. След две хиляди години, като дойда отново на земята, ще уравнилося сметките между богатите и бедните. Това е закон. Ако не можете да се храните правилно, революцията неизбежно ще дойде. Тя ще стане в главата, в дробовете, в стомаха — навсякъде.

Христос казва: „Ако не ядете плътта на Сина Человеческаго и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.“ Ако вашите мисли, чувства и постъпки не са разумни, ще дойдат лошите последствия в живота. Това е философията на живота, която може да се приложи. Направете тоя опит за една седмица. Който не го направи, ще бъде съден от природата. Тя ще го осъди на две хилядно годишно робство и ще го тури на работа в тру-

ловата повинност. — Какво представя трудовата повинност в психичния живот на човека? — Нищо друго, освен болести, мъчнотии и страдания.

И тъй, разбирането или неразбирането на хората се дължи на начина, по който се хранят. Храненето разрешава всички въпроси. Ако дойде в дома ви неприятел, не го гонете, но нахранете го добре. Това препоръчва Евангелието. Казано е: Когато в дома ти дойде неприятелят, ако е гладен, нахрани го; ако е жаден, напой го. Щом си богат, давай на всички, които се нуждаят. Ако всички постъпват така, навсякъде ще има радост и веселие. Затова Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.“ Христос дава плътта си и кръвта си, т. е. всичко, което има. Хората казват: Христос всичко дава, но ние не даваме. — Щом не давате, животът ви ще бъде пълен с положителни и отрицателни величини: ще боледувате, ще страдате и ще се мъчите. Така ще бъде за ония, които не дават. Ония, които дават като Христа, ще имат живот в себе си и ще се ползват от плодовете на великото учение.

Като ме слушате да говоря, мнозина казват: Говори, каквото искаш, ние ще правим, каквото знаем. — Правете, каквото искате, но ще плащате. Най-простото учение; което може още сега да приложите, е учението за правилното хранене. Съветвам всички ви да слезете до учението за храненето, да не мислите, че сте влезли вече в небето. Никой още не живее на небето. Набожни хора още няма. — Той е религиозен човек. — Отвън фирмата му е на религиозен, но вътре в него няма нищо религиозно и набожно. — Той вярва в Бога. — Външната му фирма е такава, но вътре няма никаква вяра. Казваш: Голяма вяра имам. — Дай ми тогава хиляда лева на заем. — Не мога да ти дам, нямам на разположение; не давам пари без поръчителство. — Твоята вяра не е достигнала още до хиляда лева. От друг искат сто лева на заем. — Ех, нямам сега. — Кажете ли „ех“, ще знаеш, че тоя човек няма вяра.

Доста вече лъжи! Престанете да се лъжете. Не говорете това, което не е; говорете само това, което е. Мъже с мъже, жени с жени, братя с братя, сестри със сестри, говорете само истината! Говорете истината и на себе си! Вие не говорите истината, защото не ядете правилно.

Боли те корем, пъшкаш. В това време един твой приятел иде да те види. Ти казваш: Махни се от очите ми! Корем ме боли. — Той едва могъл да намери един час свободно време да те посети от любов, а ти го пъдиш. Казвам му: Приятелю, коремът те боли, защото си ял нечиста храна. Пази се да не разстроиш стомаха си, за да не развалиш добрите си отношения със своя брат и приятел. Неправилното хранене разваля добрите отношения между хората. Вън от правилното хранене никаква философия не признавам. Яжте по правилата на природата. Само така ще се разрешат въпросите на живота. Мислете върху храненето, както и аз мисля, прилагам правилата на природата и наблюдавам, какви резултати имам. Правете и вие опити.

Като излезете оттук, помнете думите, които ви казах: Яжте правилно! Като вземеш един варен картоф в ръката си, кажи: Братко, ще ме извиниш, че събличам дрешката ти. Ще те изпратя да се разходиш из стомаха ми, в дробовете и сърцето ми. Там няма да бъдеш добре, но като минеш през мен, ще влезеш в светлата страна на моя живот, ще разбереш, какъв е моят ум и моето сърце. Там ще си дадем по една братска целувка. Така ще постъпите и с ябълката, и с крушата. Като минат през вас, пак ще се целунете. Като се нахраните, ще благодарите за посещението, което сте имали на обяд. Който чуе, как се разговаряте с картофите и плодовете, ще каже, че говорите с духове. Кажи: Разговарям се с храната, която влиза в мене, благодаря ѝ и давам ѝ една целувка. След това моля тия гости да не разказват на никого, какво сме говорили. Когато храните — вашите братя и сестри, отидат в другия свят, ще кажат: Хората се научиха вече да живеят и да ядат правилно. Заслужават да ги посещаваме. Направете тоя малък опит, който ви дадох днес. Като успеете, той ще усили вярата ви в бъдещите опити.

✕

4. Беседа от Учителя, държана на
3 април, 1921 г. София.

Любовта — носителка на живота

А той рече: „Още по-блажени са, които слушат Словото Божие и Го пази.“¹⁾)

В 27 стих на същата глава се казва: „Когато Той говореше, една жена от народа въздигна глас и рече Му: Блажена утробата, която те е носила, и същите, които си сукал.“ Христос отговори: „По-блажен е оня, който слуша Словото Божие и Го пази.“ — Пази, означава изпълнява. Силата на кой и да е композитор, артист, виолонист, художник, скулптор или какъв и да е друг, се заключава не в заченатата идея в ума му, но в реализирането и изпълнението на тая идея. Всички вие сте богати на идеи. Няма нито един от вас, който да не е богат на идеи. Някой мисли, че, ако започне да говори за идеите си, нужни му са години. Всъщност, като държи две-три беседи, всичкият материал се изчерпва. Идеите не се изчерпват, но формите, чрез които се проявяват, се изчерпват. Всеки човек може да излюпи по 600 пиленца, но всеки не може да ги отхрани и отгледа. Въпросът за идеите, сам по себе си, е прост; важно е, как да се отглеждат и отхранват тия идеи.

И тъй, не е достатъчно само да се зачеват мисли, чувства и желания; нужно е те да се реализират и приложат. Реализирането или изпълнението на една идея, както и отлагането ѝ, произвеждат два различни резултата. Характерът на човека укрепва при изпълнението на каква и да е идея, а отслабва при отлагането ѝ. Неизпълнението на идеите произвежда обратни действия върху човешкия характер. Какъв ще се родиш в бъдеще, това зависи от сегашния ти живот. Някой казва: Как бих же-

¹⁾ Лука 11:28.

лал да съм гений, или велик човек! — Да, но гениите, великите хора не са пилци, които се излюпват сега. За да се родиш гений, трябва да си работил в миналото върху своите възвишени мисли и желания, да си ги реализирал и изпълнил.

„По-блажени са, които слушат Словото Божие и Го изпълняват.“ Словото подразбира Божествените мисли. Милиони години са били нужни, докато се създаде сегашното слово! Някои ясновидци, както и много от заминалите, които са проникнали във висшите полета на духовния свят, казват, че този свят е безмълвен. Те считат, че той е свят на абсолютно мълчание; той е абсолютно идеен свят. Който е ходил на оня свят и се върнал на земята, казва: Втори път не отивам там. — Защо? — Защото там владее абсолютно мълчание. Там всеки живее за себе си. Казвам: Това е най-голямото заблуждение. Божественият свят не е на мълчание, но свят на пълна хармония, на красив музикален говор. Най-красивата реч е тая на Божествения свят. За да разбере това, човек трябва да притежава такива органи, чрез които да възприема висшите вибрации на Божественото Слово.

В окултната литература се говори за различните полета на висшите светове, които се именуват различно: физическо поле, астрално, висше ментално, ментално или умствено, каузално или причинно и др. Не е важно, че съществуват различни полета; важно е, защо на едното поле е дадено името физическо, на другото поле — астрално, ментално и др. Важно е също, какво е отношението между мислите и чувствата, между чувствата и действията, между мислите и действията, или между мислите и причините на нещата. Това е дълбока философия, която нито християните, нито вие можете да разрешите. Всеки свят се определя от степента на развитието на разумните същества, които живеят там. Всяка форма на физическия свят е резултат на дейността на разумна сила, която я създала в миналото. Всяко ограничение на физическия свят показва, че зад ограничението се крият разумни същества, които сами се бранят, сами си турят граници. Ако градината ви е заградена с колци, това показва, че зад тях се крие едно живо, разумно същество. Ако дойда в дома ви и намеря, че навсякъде е заключено, това показва нещо. Ако

влезе в един град и видя, че вратите и прозорците на всички къщи са затворени, аз правя заключение за културата на тоя град. Това показва, че жителите на тоя град нямат доверие един към друг, или обичат да пооткрадват. Ако жените на тоя град са забрадени, това говори за морала на тия граждани. Видя ли, че мъжете на тоя град носят дълги бради, аз вадя известно заключение. Мъжете не обичат брадати жени. Мъжът казва: Аз се наситих на брада от себе си, не искам да гледам жена с брада. Жената казва: Не обичам мъже без брада и мустаци. Защо жената обича мъж с брада и мустаци, а мъжът обича жена без брада и мустаци? Казвате: Природата е наредила така. Ако някой обръсне главата ти, и това ли е направила природата?

Колко грехове и престъпления вършат хората! Природата ли е виновна за това? Учените — химици и лекари са открили различни течности, които вкарват в кръвта на човешкия организъм, и по тоя начин придават черен цвят на лицето. Това природата ли прави? Не хвърляйте греховете си върху природата. Тя не прави грешки. Тя не върши глупости. Грешките, глупостите принадлежат на хората, а донякъде и на ангелите. — Може ли ангел да греша? — Макар че са културни същества, и ангелите грешат. Когато ангелите грешат, положението на хората се затруднява. Защо мъжът иска жената да бъде без брада и мустаци? — Много естествено. Когато земеделецът се готви да оре, той търси нива, поле или ливада, а не гора. Той казва: Аз не се нуждая от гори, от места, покрити с бради и мустаци. Аз търся гладки, равни места. Когато си строи къща, човек има нужда от камъни, от тухли и греди, а не от бради и мустаци. Мъжът оре, а жената гради; мъжът обича полето, а жената — гората. Полето и гората са символи, които трябва да се преведат на ваш език.

„Които слушат Словото Божие.“ Словото представя човек без брада и мустаци. В невидимия свят няма помен от човешките бради и мустаци. Там брадати и мустакати хора не съществуват. Когато слизат на земята, хората се дегизират. Значи, брадите и мустаците са необходимост само за физическия свят. Когато някой иска да се представи по-благороден, отколкото е в същност, той

си пуца брада и мустаци. Който го види казва: Голям благородник е тоя човек! Но като отиде на небето, там не дават пет пари за неговата брада. Няма по-смешно нещо от брадат и мустакат човек. Когато мъжът иска да обърне внимание на хората, особено на жените, започва да глади брадата и мустаците си. Той иска да си предаде по-голяма тежест. Когато глади брадата и мустаците си, мъжът иска да каже на жена си: Нали искаш да градиш? Ето, вземи от мене дървета, греди. Аз имам цяла гора, богат човек съм. Сечи, колкото искаш. Брадат, мустакат и богат човек, това е едно и също нещо. Ония от вас, които искат да живеят разумно, трябва да имат дълбоко разбиране за живота.

Като казвам, че трябва да се живее разумно, старите казват: Ние отживяхме времето си. Сега младите трябва да живеят. Ще дойде време, когато и те ще живеят разумно. Има време за вдълбочаване в живота. — Наистина, старите са отживели, но ако и младите живеят като тях, на кого трябва да се разчита? Отживяване и отвяване е едно и също нещо. Какво показва отвяването на житото? — Че е отживяло. Казвам: Нещата не трябва да се отживяват, но трябва да се живее разумно, съзнателно. Това е живот на вътрешна, Божествена хармония. Казвате: И ние желаем да живеем така, но как може да се живее по тоя начин в тъй грешния и нечист земен живот? Вашето положение не е по-лошо от това на млекопитаещите. Чрез труд, усилия и постоянство, човек може да преодолее всички мъчности в живота си. Много начини има за преодоляване на мъчнотиите. В притчите на Соломона е казано: „Мека дума смекчава, остра дума ожесточава.“ Аз казвам: „Огънят смекчава, студът смразява, т. е. втвърдява.

Христос казва: „По-блажен е тоя, който слуша Словото и Го пази.“ Значи, не е важно, при какви условия съм се родил, какви са били майка ми и баща ми, дали са били благородни и учени хора. Важно е, дали слушам Словото и Го пазя. Ако не спазвам Словото, не се ползувам от благородството на родителите си.

Аз разглеждам две противоположности в живота: богатството и сиромашията. Всички хора искат да бъдат богати, никой не иска да бъде беден. — Защо съществу-

ват богатството и сиромашията? — Не може без тях. Проследете живота на природата и ще видите, че и там съществуват богатството и сиромашията. Те са състояния на разумния живот. Бог дава богатство на човека, за да познае неприятелите и враговете си; да разбере, кое го спъва в живота. Бог дава сиромашия на човека, за да познае приятелите си, както и всички положителни, възходещи сили, които работят за негово добро. Казваш: Аз съм сиромаш. — Разбра ли, кои са твоите приятели? — Не разбрах. — Тогава не си разбрал и сиромашията. Казваш: Аз съм богат. — Разбра ли неприятелите си? — Нищо не разбрах. Ти трябваше да познаеш неприятелите си и да извадиш ножа си, да влезеш в борба с тях. Под „борба“ не разбирам такава, каквато сегашните хора водят. Те разбогатяха, извадиха ножовете си и почнаха да се бият с неприятелите си. От човешко гледище, богатството и сиромашията са две състояния, срещу които човек трябва да се бори, за да преодолее мъчнотиите. Както в богатството и сиромашията, така и в силата и безсилието, в знанието и невежеството се срещат мъчнотии и изкушения. — Кой създава мъчнотиите и изкушенията на човека? — Той сам, както и окръжаващите. Значи, хората не страдат от това, че са невежи, или че са много умни. И глупавият страда, както и умният. Обаче, умните страдат повече от глупавите. Често българинът казва: Напил се като магаре. — Отде е произлязла тая поговорка? Според мене, магарето не пие. Аз не съм видял пияно магаре. Да се каже за някого, че се напил със студена и чиста вода, като магаре, разбирам; обаче, да се каже, че пил вино, като магаре, това не разбирам. Друг е въпросът, ако искате да кажете, че някой човек не знае, де има чиста вода, както магарето. Народните поговорки и умотворения са толкова изопачени, че не може да намерите истината в тях. За да се предаде тая истина, трябва да сеем навсякъде. Иначе, тя ще остане за дълго време все така изопачена.

И тъй, дойдете ли до грешките на хората, ще знаете, че много от тях са създадени от глупавия и неразумен живот; много грешки са създадени и от съзнателния и разумен живот на хората. Обаче, съзнателният и разумен живот е създал много добрини, много добродетели. Глупавият и умният човек се коренно различават. Глупавият,

като прави добро, не иска отплата; като прави зло, не мисли, че ще бъде наказан. — Защо? — Защото и в единия, и в другия случай не съзнава ясно това, което върши. Умният, обаче, има съзнание за това, което върши. Ето защо, когато човек минава от едно състояние в друго, това е за изправяне на грешките в съзнателния живот. Въпреки това, вместо да вземе поука от грешките си, той изпада в нови. — На какво се дължат грешките? — На желанието на човека да измени живота си, да наложи своите разбирания. В това отношение, човек изпада в положението на оня царски син, който, още в деня на сватбата си, трябвало да бъде наказан.

Царският син се влюбил в млада, красива мома, също от царски произход. И двамата се обичали и добре разбирали. Само в едно не се сходили: той обичал да яде чесън, а тя имала голямо отвръщение от чесъна. В деня на сватбата били приготвени вкусни яденета, но повечето от тях с чесън. Царският син се увлякъл във вкусно приготвените блюда и хапнал повече, отколкото трябвало. Вечерта, като се прибирали в стаята си, царската дъщеря усетила миризмата на чесъна и, като ужилена скочила от мястото си, недоволна от своя възлюбен. Тя веднага изгикала слугите си и им казала: Моля, ударете няколко тояги на тоя човек, да се научи друг път да не яде чесън. Той казал: Друг път няма да ям чесън. Много ще мисля, докато се реша да ям, или да се откажа от чесъна.

Какво представя царската дъщеря? — Истината. Тя не търпи миризмата на чесъна. Обаче, българинът обича чесъна. Като преведете думата „чесън“, ще видите, какво влияние ще окаже той, както върху вашия характер, така и върху характера на окръжаващите. Както вие, така и окръжаващите, съдържате елементи, т. е. мисли с неприятна миризма, както чесънът. — Защо някои хора ви са неприятни? — Защото в тяхната кръв, както и в техните мисли и чувства, има нещо, което не отговаря на вашия вкус. Ако обонянието ви е силно развито и приятелят ви, който ял чесън, ви целуне, едва ли след една година ще се освободите от тая миризма. Ако ви целуне човек, който е извършил някакво убийство, едва ли след десет години ще се освободите от преследването на тая постъпка.

С една приказка ще ви представя силата на нечистата мисъл или на греха, изобщо. В един манастир живеял един калугер — светия. Той пожелал да се види с един свой роднина, вече покойник, за когото знаел, че е в ада. Светията искал да го види, за да му даде известни наставления, как да се повдигне. Един ангел чул молбата на светията и му казал: Знаеш ли, че ако твоят роднина дойде тук, манастирът ще пропадне? Голяма нечистота носи той в себе си. — Само за един момент искам да дойде. Ангелът задоволил желанието на светията — пунал роднината му от ада, но след това манастирът запустял. Такава нечистота донесъл той със себе си, че нищо не могло да изчисти манастира. Страшно нещо е грехът! Той е най-силната отрова, най-лошата миризма, която хората познават. За да се неутрализира силата на греха, хората се принуждават да ядат чесън. Подобното с подобно се лекува.

Сега, аз ви говоря на символичен език. Взимам чесъна като символ. Той е добро лечебно средство. Когато иска да дезинфектира устата си, или да подобри състоянието на стомаха и на гърдите си, човек трябва да яде чесън. На болния предписвам чесън, но не и на здравия. На болния препоръчвам ряпа, но не и на здравия. Ако стомахът ти е разстроен, свари ряпа и пий сока ѝ. Щом оздравееш, не я употребявай повече. Ако стомахът ти е слаб, пий по една малка чашка вино; щом оздравееш, никакво вино не се позволява. Забранява се ферментиралото вино, а не сладкото.

Христос казва: „По-блажен е оня, който слуша Словото Божие и Го пази“. Словото носи великите идеи в света. Те идат отнякъде. Човек може да възприеме тия идеи, само след като влезе в хармония с Божественото начало в себе си. Лъжете се, ако мислите, че можете да възприемете тия идеи от сегашния свят. Тоя свят е безидеен. Покажете ми в сегашната литература една нова, велика идея. Всички идеи, които занимават сегашното човечество, са стари, отживяли времето си. Те са повече преживявания на миналото. Посещавал съм големи концерти, слушал съм видни музиканти—виртуози, всички повтарят старото. Американците и досега пеят своите старинни песни. В музикално отношение те са слаби, за-

това повтарят едно и също нещо. Преди години те поканили един голям чешки композитор да събере техните народни песни, да обработи народната им музика. — Защо американците не са музикални? — Защото са много практични. Те разглеждат нещата повече с ума, отколкото със сърцето.

Един млад американец бил на гости при баща си. Когато си тръгвал, баща му представил една бележка, в която написал сметката — дългът на сина за прекараното време. Бащата казал: Синко, ти прекара при мене 31 ден. На ден ти се падаше по два долара. Значи, за всичкото време ми дължиш 62 долара. Синът взел сметката, но добавил: Татко, три деня бях на гости у своя приятел. Като извадя сумата шест долара, дължа ти 56 долара. Платил тая сума на баща си и се разделили приятелски.

Казвате: Културни хора са американците! — Да, културни са, честни, справедливи са, но това не е култура. Когато бащата иска да изиграе сина си и синът — да изиграе бащата, това не е култура. Когато бащата очаква на децата си, те да го подържат, и когато децата разчитат на богатството на баща си, да ги осигури, това не е култура.

Сегашните християнски народи са изоначили Христовото учение, както и служенето на Бога. Днес се служи на църквата, а не на Бога. Днес правят църкви, икони позлатяват, банки отварят, но това не е съществено. Добродетелите са същественото в живота. Те трябва да се насаждат и култивират. Днес лъжата се шири навсякъде, но въпреки това, хората ходят на черква; свещеникът ги миросва. Казвате: Тоя човек не е истински православен. — Смешно е да се говори за православие! Кой човек е православен? Кой е математик? Истински математик е тоя, който решава задачите на живота добре. Кой човек може да се нарече астроном, физик, химик, астролог, социолог? Всеки, който разбира предмета си и решава правилно задачите си, достойно носи името си. Всеки, който иска да преустрои обществото, трябва да разбира законите, които го управляват, и начините, по които може да се преустрои. Казвате: Ние сме решили да преустроим обществото и няма какво да мислим, — Трябва да се мисли, и много да се

мисли! Какво правят птичките? — Преди да снесат яйцата си, те обмислят, де да направят гнездото си и как да го направят. След това те снасят яйцата си и започват да ги мътят. Ето защо, когато се заемате с преустройство на обществото, първо ще мислите, а после ще действувате. Трябва да се постави резка граница между старото и новото! Старото не може да се кърпи. Старите и новите възгледи не могат да се примиряват. Стари и нови истини не могат да се съгласуват. Истината е една. Следователно, не може да се говори за стара и нова истина. Който говори за старата истина, той не разбира Божествения закон. Истината е една, неизменна; тя е необходима за всеки човешки живот.

„По-блажен е оня, който слуша Словото и Го пази.“ Под „Слово“ разбираме разумния живот, който се изявява в правилни форми, в правилни тонове. В този живот всеки тон, всяка дума има свой определен смисъл. Правили ли сте опит да произнесете една дума правилно и да опитате резултата ѝ? Произнесете думата „здраве“ и вижте, какъв резултат ще имате. Според окултната наука, всяка дума има свой определен ключ. Ако намерите ключа на думата „здраве“ и я произнесете три пъти пред някой болен, той непременно ще оздравее. Като произнасяте правилно думите, ще проверите силата, която се съдържа в тях. Както водата от чешмата, която минава през чървото, измива нечистотиите на далечно разстояние, така и думите, правилно произнесени, измиват всички нечистотии, които срещнат на пътя си. Казваш: Искам да бъда здрав, но дано Бог даде! — Ти сам си затворил крана, а чакаш да дойде Господ отнякъде, Той да ти отключи. Щом искаш да бъдеш здрав, Господ ти казва: Научи се да произнасяш правилно думата „здрав“. Нещастен си — научи се да произнасяш правилно думата „щастлив“. Глупав си — научи се да произнасяш правилно думата „мъдрост“. Ти искаш да бъдеш щастлив, здрав, умен, а не се замисляш, че от правилното произнасяне на тия думи зависи твоето щастие, здраве и разумност.

Мъжът казва на жена си: Моля ти се, заколи днес една кокошка и я наготви. Знаеш ли, как се готви? — Не зная, милички, кажи ми ти. Той започва: Ще заколиш кокошката, ще я попариш с вряла вода, да я оскубеш.

След това ще изчистиш вътрешността ѝ. После ще я напълниш с ориз и стафиди, ще я запържиш в масло и лук и ще я оставиш да истине. Ще внимаваши да не изгори. Жената слуша наставленията на мъжа си и постъпва според нареждането. Като се върне от работа, мъжът сяда пред трапезата и казва: Слава Богу, добре е сготвила жената. Казвам: Ако жената имаше търпение да изслуша мъжа си, и ако той имаше търпение да разкаже всичко, защо и двамата нямат търпение да изслушат, как се придобива щастие? Това е метод, това е закон, който съществува дълбоко някъде в човешката душа. Как ще наредите живота си, ако нямате щастие? Без щастие животът представя редица разочарования, мъчнотии и страдания. Без щастие животът няма смисъл. Това се отнася до вас, а не до светските хора. Колко пъти сте се спъвали от най-малките изпитания!

Христос казва: „По-блажен е оня, който слуша Словото Божие и Го пази.“ Словото включва всичко в себе си. То носи любовта, която се проявява само в разумния живот, между разумни хора. В неразумния живот никаква любов не съществува. — Трябва да се обичаме! — Ако придобиеете разумния живот, ще се обичате. Влезе ли между вас, с един замах само, тя изправя всички криви неща. Значи, идването на любовта се предшества от разумния живот. Днес повечето хора се надлъгват. — Защо се надлъгват? — Защото не познават истината и любовта. Който проповядва, не познава истината; който твори, пише и създава, също не познава истината. Обаче, всички говорят за истината, представят си, че я познават.

Ще ви разкажа една приказка за надлъгванията на хората. Трима другари отишли заедно на една воденица. Те носели в торбата си хляб и една печена кокошка. Започнали да вечерят. Погледнали към кокошката, но им се видяла малка, та не знаели, как да я разделят. Най-после решили да легнат, да се наспят добре, и който сънува най-хубав сън, той ще получи кокошката. Спали един час, след това се събудили и започнали да разказват, какво са сънували. Първият казал: Сънувах, че се пренесох на небето, между ангелите. Какво ли не видях и чух там! Ангели с бели премени, с венци на главите си, пееха и свиреха. Какви песни, каква музика! Вторият казал: Аз

се пренесох на луната. Не мога да опиша това, което видях там! Цели дни и нощи да говоря, няма да го изкажа. Третият казал: Аз, като видях, че единият отиде на небето, а другият на луната, разбрах, че няма да се върнете, и реших сам да изям кокошката. Станах, изядох кокошката и благодарих, че си хапнах добре.

И досега някои хора ни залъгват, че са били на небето, други — на луната, а трети — използват случаите, да си хапнат и пийнат. Обаче, и трите категории хора не се домогват до смисъла на живота. Социалните въпроси трябва да се разрешат! Животът трябва да се осмисли! Има само един начин за прилагане на разумността. Тоя начин ще се наложи. Хората ще изнемогнат, ще се стопят, ще се превърнат на вода, и Бог ще ги прекара през ситни филтри, докато ги пречисти. Само така те ще постигнат абсолютна чистота. От тях няма да остане никаква твърда материя, никаква брада, никакви косми.

Какво се разбира под понятието „вода“? — Човек, чист в своите мисли, чувства и постъпки. Той е смел и решителен във всичките си работи. Няма сила по-голяма от водата. Тя е пъргава, пластична и подвижна. Дето мине, все ще свърши някаква работа. Въпреки това, хората не се стремят да бъдат като водата и казват: Стани твърд, як като желязото. Те не разбират още качествата на водата. Човек става твърд и як, като желязото и камъка, но нищо не излиза от него. Като изсъхне, става твърд, изгубва пластичността си и казва: Умът ми не може да побере тая истина. — Започнал си да изсъхваш. — Не мога вече да обичам. — Сърцето ти се е втвърдило, изсъхнало е. — Не мога да работя. — Изсъхнал си вече. Стани вода и кажи: Всичко мога да направя. Мога да се качвам, мога и да слизам. Това значи, да бъдеш герой.

Като казвам, че трябва да живеете според изискванията на разумния живот, отговаряте: Да живеем така, това значи, да умрем от глад. Както и да живеете, все ще умрете гладни. Ще дойде ден, когато гърлото ви ще пресъхне, няма да приема нищо; очите ви ще се затворят. Верно е, че ще умрете гладни, но ако вървите в кривия път. В тоя път ще срещнете бесилки, затвори. След всичко това ще се говори за ред и порядък! Дето има страдания и болести, бесилки и затвори, никакъв ред и порядък не

съществува. Тоя свят е свят на анархия. В Господнята молитва е казано: „Да дойде Твоето Царство, да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята.“ Стремете се към Царството Божие, към Божествения свят. Човешкият свят няма да ви даде нищо: нито почитание, нито слава. Христос казва: „Не търсете слава от хората, но от Бога.“ Има смисъл да търсите слава от разумни хора, които се хранят с чисти и възвишени мисли и чувства. Няма смисъл да търсите слава от хора, които живеят само за себе си.

Христос казва: „По-блажен е оня, който слуша Словото Божие и Го пази.“ Разумният живот се заключава в чистотата и здравето. Значи, разумният човек трябва да бъде чист и здрав.

Един от древните царе имал дъщеря, която била много умна, но минавала за ексцентрична и крайно свое-нравна. Тя знаела добре окултните закони и могла да се преобразява така, че се представяла в седем различни образа. Като дошъл първият кандидат да иска ръката ѝ, също царски син, тя му се явила като червенокожа, с червен цвят на лицето. Той я гледал, гледал, и най-после си казал: Тая мома не е за мене. Тя си отговорила: И той не е за мене, не ме познава. Дошъл вторият царски син, кандидат за царската дъщеря. Тя се явила пред него като чернокожа, красива арапка, с дебели устни. Той я гледал, но си казал: Тая мома не е за мене. Така се изредили шест кандидата, но никой не я харесал. Като дошъл седмият, истинският избранник, тя му се явила в оня образ, в който се явявала пред Бога. Той познал своята възлюбена.

Сега и вие търсите истината, но не я харесвате. — Защо? — Защото тя ви се представя в различни цветове: червена, черна, жълта, зелена, синя, но това не е истината, която душата ви търси. Когато видите истинската царска дъщеря, с бял цвят на лицето, ще познаете истината. Вие така ще се преобразите, че сами ще се очудите. Във вас ще стане такъв преврат, че никой няма да смее да ви мръдне от мястото ви. Сегашният свят ще бъде измет за вас. Всичко, което ви е смуцавало, ще бъде играчка за вас. Животът ви ще се преобрази.

Често наблюдавам мравките и други бубулечици и си правя изводи. Някои от тях, като намерят на пътя си извержения, започват да ги търкалят, докато ги превърнат в малки топчици, с които започват да си играят. Те ги бутат ту с предните, ту с задните си крачка — играят си. Който ме види, как наблюдавам тая игра, ще си каже: Заслужава ли човек да си губи времето с играта на тия бубулечици? Понякога и хората — мъже и жени, си правят такива топчици от нечистотиите по пътя и си играят. Невидимият свят се чуди на тия занимания. Някой учи, става богат, знаменит човек. — Защо? — За да придобие високо обществено положение, да стане владика, патриарх, цар. Смисълът на живота не е в високото положение, което заемаш. Смисълът на живота е в това, да бъдем здрави, разумни, добри, да се радваме на всичко, което работим и преживяваме. Ядеш — да знаеш, защо ядеш. Пееш, свириш — да знаеш, защо пееш и свириш. Всяко действие трябва да се осмисли. Какво казват лекарите за яденето? Каква храна трябва да се яде? По колко часа трябва да се спи? Колкото лекари има, толкова мнения по въпроса за храненето и съня. Няма нито един опит, който да е дал абсолютен резултат. Като дойдем до въпроса за църквата, пак се натъкваме на различни мнения. Православната църква счита, че тя е най-права и казва: „Повярвай в Христа, за да бъдеш спасен ти и дома ти.“ Евангелската църква казва: „Повярвай в Евангелието.“ Мохамеданите казват: Повярвай в Корана.

Питам: Де е Истината? По колко начина може да бъде спасен човек? — Само по един начин — по пътя на любовта. Ние спасяваме хората чрез любовта. Казвам: Възлюби Господа със всичкото си сърце, със всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила и ще бъдеш спасен ти и дома ти, и народът ти, и цялото човечество. Възлюби Господа и прекарай любовта си през цялото си същество. Тогава не само ще бъдеш спасен, но ще станеш наследник на Царството Божие. Питаш: Спасен ли съм аз? — Моята диагноза става лесно. Питам те: Любовта ти влиза ли в сърцето, в душата, в ума и в силата ти? Казваш: Е - е - е! Ти знаеш да употребяваш само третото лице, единствено число от глагола „съм“. Това „е“ е връзка. Намери още две думи, свържи ги с

глагола „е“, за да образуваш едно изречение. Всеки може да си послужи с тая диагноза. — Ще влезе ли в Царството Божие? — Виж, дали любовта ти е влязла в сърцето, в душата, в ума и в силата ти. Ако е влязла, и ти ще влезеш в Царството Божие. — Ще възкръсна ли? — Виж, имаш ли любов в сърцето, в душата, в ума и в силата си. Ако имаш, ще възкръснеш; ако нямаш, каквото и да ти се говори, няма да възкръснеш. От Божествено гледище, това е великата истина. От това гледище, каквато и да е любовта ви, тя трябва да прониква цялото ви същество.

Иде нашата партия отгоре! Всички ще превърнем на вода. Като дойдат комунистите, ще вземат къщите, имотите ви, всичко, каквото имате. Като дойдем ние, ще превърнем света на вода. Ще изчистим и попове, и владии, и комунисти, ще турим всичко под общ знаменател. След това ще създадем нови риби, птици, млекопитаещи. Най-после ще създадем новия човек и ще го поставим отново в рая. Велика програма имаме ние! Сегашните бради, мустаци, кости, мускули, стомах, дробове — всичко ще се превърне на вода. Ние сме опасни хора. Най-опасните хора в света, това сме ние. Получихме вече последната телеграма от слънцето. Там са насочили своята артилерия към земята. Това коренно ще преобрази умовете на хората. Няма да остане глава на земята, която да не узрее. В Индия се срещат особен род слонове, известни по своята крайна упоритост. Индийците са намерили начин да ги заставят да отстъпват. Те ги обръщат на гърба и няколко пъти ги търкалят на земята. След това те стават толкова меки и отстъпчиви, че не можеш да ги познаеш. Така и Бог ще постъпи с всички хора. Ще хване всички до един — мъже, жени, свещеници, проповедници, учители, съдии, ще ги търколи на земята, ще ги обърне няколко пъти и ще ги пусне във водата. Всички ще кажат: Господи, познахме Те! Във водата няма частна собственост. — Ще бъдем ли свидетели на това време? Ще го дочакаме ли? — Не чакайте това време. Гледайте да не изпаднете в грешката, която е направила жената на Толстой.

Преди десетки години Толстой предсказа, какво ще стане с Русия. Той казваше на жена си: Хайде да разладем богатството си и да се уединим някъде, да заживеем

чист, тих живот, да изпълняваме Божията воля. Тя казваше: Ти раздай своето богатство, но аз не искам. Обаче, след 30 години предсказанието на Толстой се сбъдна.

Сега и на вас казвам: Не стойте в бездействие, но се гответе. Казвате: Ние сме готови. Като дойде времето, ще изпълним Божията воля. — Това не е готовност. Като говоря така, не искам да напуснете света, но ви проповядвам учение, чрез което да разберете дълбокия смисъл на Божествения живот, за да ви избавя от излишни страдания. Земният живот е микроскопическа частичка от великия Божествен живот. Ето защо, ние трябва да се приготвим за великия Божествен свят, на който трябва да станем граждани.

Христос казва: „По-блажен е оня, който слуша Словото Божие и Го пази.“ Който има опитности и преживявания от другия свят, и болен да е, лесно ще се справи с болестта си. Неговите ангели от невидимия свят ще го посетят и ще отнемат всякаква болка, скръб или обезсърчение. Днес хората се страхуват от нищо и никакво. Мъжът се страхува да не го напусне жена му; жената се страхува да не я напусне мъжа ѝ. Защо се страхуват? Кой ги е свързал? За търговеца свързване не съществува. Само връзката на любовта е вечна и неразривна. Ако сте свързани с Божията Любов, никаква сила в света не е в състояние да разруши тая връзка. Ако нямате тая връзка, всичко ще се превърне на прах и пепел. Идете на гробищата да видите, че там всичко е превърнато на прах и пепел. Искате ли и вие да опитате това? Така е говорил Христос на ония, които Го разбирали и които се стремели към бъдещия живот. Той ги съветвал да възприемат любовта чрез Словото. Ако и вие възприемете по тоя начин любовта, ще разрешите правилно въпросите на живота. Така ще определите и отношенията си към хората. Любовта се проявява в хиляди форми, но вие трябва да бъдете искрени към нея. Ако хвана една кокошка с искреното желание да я погала, да ѝ се порадвам, така трябва да изразя чувствата си, че тя да пристъпи свободно към мене, без никакъв страх. Ако я хвана и я погала, а в себе си имам желание да ѝ туря ножа, това не е достойно за мене, като човек. Ако срещна бедна, красива мома и ѝ услужа, а вътре в мене се яви желание да я използвам,

това е нечестна, недостойна постъпка. Сторената услуга само по себе си пада. Любовта не търпи две противоположни прояви, разбирания или желания. Във всички те ни мисли, чувства и действия трябва да лъха чистота и искреност. Любовта изисква само изпълнение на Божията воля.

Сега вие ме слушате, но като си отидете по домовете, ще живеете по стария начин. Ще ви дам нов метод за работа: Вземете съществителното „любов“ и го скланяйте във всички падежни форми. После вземете глагола „любя“ и го спрегнете във всички времена — сегашно, минало и бъдеще. Правете това упражнение всеки ден. Казвате: Ние обичаме Господа. — Да, но ако Господ дойде на земята, първата ви работа ще бъде да се оплачете, че хората не ви обичат, не ви разбират. Как мислите: Ще бъде ли доволен Господ от вас? Като дойде Господ, кажете Му: Господи, доволен съм, че ми даде и добри, и лоши условия в живота, за да науча закона на любовта. Какво правите вие? — Всеки ден отваряте старите си тевтери и казвате: Иван ми изяде 1000 лева. Като беше на власт, Драган ме обиди. Стоян ме излъга. Всеки ден преглеждате старите си сметки и мислите, че сте културни. Идете в София или в кой да е голям европейски град, да видите, че всичко се съсредоточило към едно: как да се изиграят един друг. Това не са идейни, не са културни хора. Малко са хората, които мислят добро за другите. Ученият мисли, как да изнамери отровни газове, да се умъртвяват повече хора, или да изнамери оръдия, които стрелят на по-далечни разстояния. Всички нови изобретения са за унищожаване на човечеството. Ние трябва да кажем: Стига вече, братя! Сити сме на тези изобретения! Всички опасни изобретения да се превърнат на добро.

Казвате: Ние ли трябва да оправим света? — Нали вие го развалихте? Вие ще оправите това, което сте развалили. Знаят ли българите, колко неща са развалили? — Как, верно ли е това? — Нещастията на българите, в миналото и сега, са резултат на омразата, която българите хранят към гърците. Тази омраза е развалила много хубави неща. Българинът има характер и сила, а гъркът — ум. С тия качества те взаимно поддържат омразата един към друг. Четете историята и ще видите, че и днес се повтаря същото. Обаче, омразата не може да разреши

важните обществени въпроси. Някои казват: Да бъдем националисти! — И национализмът не разрешава въпросите. Всеки има свои лични интереси. Правилно е, тия интереси да бъдат общи за всички. Обществото е един организъм, който се нуждае от подкрепата на всички частни и общи сили. Същото се отнася и за човешкия организъм. Ако човек усилва едно качество или орган за сметка на друг, той създава голяма дисхармония в организма си. Ето защо, невидимият свят не може да гледа спокойно на издигането на един народ над други. И гърците сега изкупват греховете си.

И тъй, старото, с което сега живеете, ще се превърне на вода. Аз ви говоря в мека форма, но Петър, в своето послание, казва, че всичко ще мине през огън, т. е. всичко ще се стопи. Аз говоря за вода, а Петър — за огън. Ония от вас, у които е събудено висшето съзнание, които искат да живеят като разумни същества, нека работят с любовта, да скланят съществителното „любов“ и да спрягат глагола „любя“. Като правите това упражнение, следете, дали хората около вас стават по-добри, или по-лоши. Като работите с любовта, в първо време ще забележите известно подобряване, което ще се смени с едно влошаване; после по-голямо подобряване, след което ще дойде по-голямо влошаване. Така ще се явяват кризи: ту по-голямо подобряване и по-голямо влошаване, докато стигнете до истинското здравословно състояние. Ония от вас, които са тръгнали в правия път, казват: Едно време бяхме по-спокойни, а сега сме неръни, неспокойни. Това се дължи на любовта, която реформира сърцата ви и ви прави по-чувствителни. Това се дължи и на разумното Слово, което работи във вас. — Може да осиромашеем. — Не се плашете от сиромашията. Няма сиромашия в света, но Бог поставя човека временно в това положение да познаете приятелите си. Като богат, ти ще познаеш неприятели си. Който е богат, да се справи с неприятелите си; който е сиромаш, да се справи с приятелите си. В това се крие разрешаването на съвременните обществени проблеми.

Днес всички хора в Европа се справят с неприятелите си. Това е първата фаза на живота. В църквата, в религиозните и светски общества, навсякъде хората се бо-

рят, защото имат неприятели. Един народ се бие с друг, защото са богати, имат неприятели. Докога ще се бият? — Докато станат сиромаси. Щом обеднеят, ще кажат: Братя, доста сме се били. Можем да живеем и по друг начин. — Може, може да се живее и по друг начин, но вяра е нужна. Сегашните културни хора — вярващи и безверници, попадат в крайностите на живота. Ония, които вярваха в Бога, но не изпълниха волята Му, нищо не направиха; ония, които не вярваха в Бога и не изпълниха Неговата воля, пак нищо не направиха. — Защо? — Защото и едните, и другите вършеха своята воля. Според мене, и едните, и другите са вярващи, но в себе си. Няма по-големи безверници от религиозните хора. Няма по-големи безверници от свещениците, владиците, проповедниците, брамините, от майките и бащите. Всички болести в съвременното човечество са резултат на изопачената човешка мисъл. Вие вярвате в Бога, но вашата вяра не определя точно, де е Бог. Едни казват, че Бог е на небето, други — вътре във вас. Че е горе на небето, зная; че е във вас, и това зная, но Той е заключен там, сли, чака да Му отворите. Бог хлопа на вратата, а вие казвате: Господи, почакай малко да се приготвя, да се облека добре. Жената казва: Господи, почакай малко! Снощи имах неприятности с мъжа си. Мъжът казва: Господи, почакай малко! Снощи имах неприятности с жена си. Търговецът казва: Господи, почакай малко, да прегледам старите си тевтери. Господ отговаря едновременно на всички: Няма време за чакане. Съборете всичко старо! Мъже, жени, свещеници, търговци, всички ще станете на вода. Само така ще се оправи светът.

Моето желание е всички да станете на вода. Да бъдете чисти и кристални като водата, че като пият от нея, да кажат: Ето, в какво се изразява животът. Желая, тая вода да минава през всички души, да ги мие и повдига. Какво става днес? Хората се срещат и едни от други се страхуват. Мъжът се плаши от жената, жената — от мъжа; търговецът се плаши от съдружника си. Казваш за някого: Той е лъжец, крадец и разбойник. По-добре кажи: Приятелю, и ти, и аз крадем и лъжем. Хайде, и двамата да се изправим! Казваш: По-благороден съм от него. — Как се проявява твоето благородство? Ако отидеш в

другия свят, и Бог разгъне лентата на твоите минали съществувания, знаеш ли, какво ще видиш? Ти ще видиш най-ужасните картини, каквито никога не си виждал. Такова нещо представя човешкият живот. Някои казват: Ние сме много добри, все ще си наредим работите.—Не се уреждат лесно работите. Веднъж завинаги трябва да турите любовта в сърцата, в душите, в умовете и в силата си. Да изпълните цялото си същество с любовта!

Иде огънят! Който няма любов, нищо няма да остане от него. Нищо няма да остане от европейските държави. Няма да се мине дълго време, ще проверите това, което ви казвам. Само любовта ще ви спаси. Думите на пророка ще се чуят. Нищо няма да остане от плановете на европейската политика. Това трябва да го знаят европейските дипломати! Нищо няма да остане от сегашните религии и църкви. Камък на камък няма да остане! Любовта ще разруши всичко старо. След това ние ще започнем да градим.

Сегашните хора казват: Да се молим за оръжието, за добрия изход от войната, за подобряване на материалното ни положение. — Такава молитва не се приема вече. Който се нарича българин, трябва да има нещо Божествено в себе си. Няма ли нещо Божествено, той е дебела глава, както го наричат гърците. Който няма любов в сърцето, в душата, в ума и в духа си, той не е истински човек. Неговата глава е дебела и не увира лесно.

Слушайте, приятели, друг път аз няма да ви говоря така. Ако ме слушате, ще спечелите, работата ще върви добре; ако не ме слушате, още утре ще станете на вода. Казвате: Млади сме още. — Всички вие — бащи, майки, трябва да станете млади, чисти, красиви като ангели, че като срещате хората, да не ги убивате. Като срещнете неприятеля си, ударите го с шрапнел в гърдите, с топуз по главата, и той, ще-не-ще, казва: Аз съм с вас. Сега и ние действаме с топуз. Няма да пощадим никого! Ще видите, как ще гласувате за нас! Сега ще има топуз за всички мъже и жени, братя и сестри, за всички общества и народи. Така е решил невидимият свят. Сущата, която имате сега, е начало, предсказание за всичко, което предстои да става. Хората ще разберат, че невидимият свят определя живота и събитията във видимия

свят. От невидимия свят се казва: Дажбите, с които хората се ползват сега, са големи. Трябва да им се дава по-малко. Предвиждам, че след две-три години хората ще имат по-малко хляб от този, който сега получават. След десетина години ще имат още по-малко хляб. Не искам да ви плаша, но казвам, какво ще донесе законът, който сега работи на земята. Време е вече да заработи на земята законът на любовта, да могат всички хора заедно да възприемат благата, които идат в света. Благата, които земята дава — жито, ябълки, круши, са Божии блага, а трудът е на човека. Ето защо, трудът трябва да се разпредели между всички, като общо достояние. Любовта ще разреши този въпрос. — Как? — Като слушате Божието Слово и Го пазите. Искам всички да се впрегнете на работа. Казвате: Ние сме на особено мнение. — Оставете особеното мнение настрана! Направете опит!

Сега, като се върнете по домовете си, ще си кажете: Защо отидохме да слушаме този човек? Той говори толкова страшни работи! Сърцата ни се смутиха, нямаме мир в себе си. — Аз не искам да ви плаша, да ви качвам на бесилки; нито съм палячо да ви забавлявам. Казвам: Върнете се от пътя, по който вървите. Този път ще ви изведе на лош край. Бог и природата няма да изменят законите си заради вас, но вие трябва да се справите с тия закони. Ако работите разумно, ще влезете в разумния живот. Който иде отсега нататък при мене, нека прочете надписа, поставен на вратата ми. Надписът е следният: „Ако идеш при мене с две лица, не те приемам. Ако не носиш любовта в сърцето, душата, ума и духа си, не те приемам.“ Казваш: Искам да ме лекувам. — Проникнала ли е любовта в цялото ти същество? — Е... е... е. Не казвай „е... е... е“, но кажи: Бог е Любов. Любовта е проникнала в сърцето, душата, ума и духа ми. Ако кажеш така, ела при мене да те лекувам. Ако си гладен, ще те нахраня, пак по същия закон. — Отде ще дойде яденето? — Не мисли за това и не се страхувай. Между вас има много страхливци, но аз съм приготвил топуза си и за мъже, и за жени. Ще сваткам с него, дето завърна. Очите ви ще се отворят на четири. Не сте ли виждали, как удрям с топуза си като Крали-Марко? Достатъчно е да ударя един път с топуза си, за да кажете: Познах Те, Господи!

Любовта живее в сърцето, душата, ума и духа ми. За да изрази любовта към мъжа си, жената казва: Дай, милички, да те целуна! — Целувката не е израз на любов. На вода ще станете и ти, и мъжът ти.

Новото учение казва: Българите трябва да разберат, че пътят на спасението е в абсолютната чистота на живота. Ако разберат учението така, добре; ако не го разберат, пак добре. Разберете ме поне вие, които ме слушате. Направете опит в това, което ви говоря. Това иска Живият Христос, Когото аз виждам. — Как Го виждаш? — На бял кон, с голяма свита, въоръжена с топузи в ръка. Когато ударят с топуза, веднага ще поумнее. Казват: Нали Бог е Любов? Защо удря с топуз? — Топузът не е ли любов?

Сега, като говоря, аз не си правя илюзии, но съм уверен, че от вас ще излезе нещо. Всеки от вас е работил, ако не сега, поне в миналото. Помнете надписа на вратата ми: Не приемам човек с две лица. Не приемам човек, който няма любов в сърцето, душата, ума и духа си. Ако дойде при менс човек с две лица, ще му светна с топуза си, и втори път няма да смее да влезе. Приложете и вие същия закон. Турете същия надпис на вратата си. Пишете: Не приемам човек с две лица. Не приемам човек без любов. Дойде ли такъв човек, светнете му с топуза си. Святкайте по всичките правила на любовта!

Двама кърджалии тръгнали да продават тютюн. Като минали край едно лозе, единият от тях казал: Хайде, да се отбием, да си наберем малко грозде. Аз зная български, отдалеч ще чуя и разбера, да не би някой да ни хване. Ако чуеш, че някой каже „удари го!“ — бягай. Започнали да си берат грозде. По едно време пъдарят ги забелязал, взел един голям прът и си казал: Чакай да им светна по една на тия крадци! — Ех, казал оня, който мислел, че знае български, не разбрах думите „да им светна по една.“ Аз знаех само „удари го“. — В любовта има и други думи: „светни му“. Всички знаете само думата „удари“, но има и друга дума — „светни!“ Когато дойдеш до последната фаза на любовта, която се определя с думата „светни му“, очите ти ще се отворят. Ако влезете в Божествения свят и правите, каквото си искате,

ще дойде пъдарят и ще каже: Светни на тоя! Казвате: Тук имало и святкане! — Да, ще светнат на тоя, ще светнат на оня, докато целият свят се превърне на чиста вода и се оправи.

Христос казва: „По-блажен е тоя, който слуша Словото Божие и Го пази.“ И аз желая да спазвате Словото и да бъдете полезни на братята си. Бъдете смели и решителни и говорете само истината! Ако говорите за любовта, която изпълва само сърцето ви, говорете за любовта на сърцето; ако любовта изпълва само душата ви, говорете за любовта на душата; ако любовта изпълва само ума ви, говорете за любовта на ума; ако любовта изпълва само духа ви, говорете за любовта на духа. Изобщо, говорете само за ония неща, които сте изпитали. Не говорете за неща, които не сте изпитали и преживяли.

„Слушайте Словото и Го пазете!“ Това е живото Слово. Това е великият Дух. Това е Живият Христос, Който изисква от всички хора любов — носителка на вечния живот.

..

5. Беседа от Учителя, държана на
10 април, 1921 г. София.

Огнената пещ

„А тези трима мъже — Седрах, Мисах и Авденаго паднаха вързани сред горещата огнена пещ.“*)

Когато в съвременното общество се дава угощение или банкет, всички гости се интересуват от банкета, но най-важното нещо на трапезата е менюто. Всеки иска да види, какво меню ще се сложи на трапезата. Всички разговори се съсредоточават около банкета. Може да се говори за политика, за обществен строй, за финанси, но скритата цел на разговора е менюто: как е сготвено, какъв ефект ще произведе върху благоутробието на присъстващите. Менютата са от различни качества. Някога менюто е хубаво, добре приготвено, има много неща за ядене. Някога менюто не е добре приготвено.

В прочетената глава се предава един, повидимому, исторически разказ в преносен смисъл. Тримата младежи имали особено убеждение, от духовен характер, което не се съгласявало с убежденията и вярванията на тогавашните хора. За наказание, те били хвърлени в огнената пещ. Ще кажете, че това е станало във варварските времена. — И днес става същото. Светът не се е изменил много. Ако днес някой се осмели да наруши основния закон на държавата, веднага ще се намери в участъка, в затвора, даже и в нагорещена огнена пещ. Така постъпват не само с тия, които се отклонили от общите политически възгледи, но и с ония, които се отличават от своите събратя по религиозните си убеждения и вярвания. И те ще се намерят в огнената пещ. Всеки може да бъде хвърлен в пещта. Мъжът може да хвърли жената и децата си, же-

*) Данаила 3:23.

ната може да хвърли мъжа си — всички хора се пържат в тая пещ. Аз разглеждам думата „пещ“ в широк смисъл. Който има убеждение, ще излезе от пещта; който няма убеждение, там ще остане. Момата може да бъде хвърлена в пещта от момъка, но и момъкът може да бъде хвърлен в пещта от момата. Навсякъде виждам хора, хвърлени в пещта. Това е изпитание, или, както го наричаме ние, „еволуция“, т. е. минаване от по-низко състояние в по-високо.

Сега аз задавам следния философски въпрос: Не може ли сегашният строй, както и тоя на миналите и бъдещи векове, да се прокарат по друг начин? Казвам: Може, и не може. Колкото е верно едното, толкова е верно и другото. Това зависи отчасти от причини в самите нас, както и от причини вън от нас. С други думи казано: Всичко, което става в природата, както и в обществото, не се дължи нито само на природата, нито само на нас. Природата не е единственият фактор за разрешаване на тоя обширен въпрос, нито човек сам може да го разреши.

Ще ви задам следния философски въпрос: Защо природата постави човека на два крака? Ще кажете, че човек е отлично устроен. — Отлично е устроен, но още не е съвършен. При най-слабото изгубване на равновесие, машината — човек изгубва или едно колело, или спица на колелото. Гледам, някой човек се напсрил, маха ръце, върви гордо. Казвам: Почакай малко! Колата ти още не е съвършена, има нещо да се довършва. И досега още хората се намират в хипнотичен сън. Те вярват в нещо, но не знаят, какви са техните вярвания. Говорят за оня свят, без да имат спомен за него. Говорят за Бога, без да са Го виждали. Говорят за любовта, но тя не изпълва сърцата им. Говорят за такива яденета, които никога не са вкутали. Те живеят в сънно състояние, както героите в приказките 1001 нощ. Казваш: Аз съм нещастен. — Ще бъде чудно да не си нещастен, ако сънуваш, че си царски син, обиколен с блясък и великолепие, със слуги и слугини, а като се събудиш, виждаш, че си обикновен човек, без дворци, без слуги и слугини. — Значи, сънувал съм. — Сънувал си, разбира се. За тоя, който се събуди от дълбокия сън и види действителността, казваме, че съзнанието му се е пробудило. Той се пробудил в живота

на еволюцията. Който изведнъж се пробуди, става нещастен. Ако жената се пробуди, става нещастна; ако мъжът се пробуди, става нещастен; ако децата се пробудят, стават нещастни. Щом се пробудят, всички хора стават нещастни. Те виждат, че работите им не вървят, както трябва и както са мислели. — Как трябва да се постъпва в случая? — Освободете се временно поне от личния си живот и разсъждавайте заедно с мене.

Често вие носите в ума си мисълта, че дължите на някого сто хиляди лева. — Това не са живи лъвове, т. е. живи лъвове. Ако са живи лъвове, има смисъл да се страхувате; да се страхувате от умрели лъвове, това не разбирам. Това са книжни лъвове. Следователно, пещта, за която се говори в прочетената глава, не е нищо друго, освен самият живот, в който са поставени, както индивидът, така и цялото човечество. Някога пещта е силно нагорещена, както пещта, в която пекаат хляб; някога пещта е слаба, приятно ти е да стоиш вътре. Има същества, които не могат да живеят при топлината, в която вие живеете. Щом попаднат на тая топлина, веднага умират. Има същества, които живеят при по-висока температура от тая, при която вие живеете. Влезете ли при тях, ще умрете. Ето защо, за да разберете тая мисъл, вие трябва да се освободите от книжните сто хиляди лева, които дължите. Дръжте в ума си мисълта, че сте деца, свободни от всякакви дългове. Казваш: Аз съм женен, не съм дете. — Женен си, но на сън. Като умреш, ще бъдеш ли женен? Като умреш, ще дължиш ли, ще имаш ли полици? Един ден, когато всички хора умрат, кой на кого ще дължи? На кого дължим? Кой е истинският ни кредитор? Казвате: Така е писано в закона. Така е определено от Бога. — Де е писал Господ, че така трябва да бъде? Не фалшифицирайте подписа на Бога. Не злоупотребявайте с Неговото име! Малцина познават истината. Когато има да взима, човек говори истината; щом има да дава, той не говори истината. От това гледище, съществуват два вида хора: едните си служат с истината, когато имат да взимат; другите, когато искат да докажат, че няма да дават. И в двата случая те използват истината за свой интерес. Казвате, че си служите с абсолютната истина. — Абсолютната истина не си служи с взимане и даване.

Какво представя истината? — Особено състояние на човешката душа, когато се намира в абсолютен покой, в хармония с Източника на живота. Истината определя отношенията на човека към Вечното Начало на живота. Когато свалим истината от нейната висота и я поставим на равнина на обществения живот, това е нашата истина, а не абсолютната, вечна истина. Аз наричам човешката истина с думата „истина“. Който има такава истина, истива, простудява се, треска го хваща. Казваш: Не трябва да се говори истината. — Да, не трябва да истиваш. Следователно, като измениш ударението на думата „истина“, дохождаш до човешката истина — истина.

„Тези трима младежи паднаха вързани в огнената пещ.“ Тия младежи имаха характер. Защо авторът на тази драма взема три действащи лица, а не едно? — Това е тайна на автора. Някой автор напише една драма, в която героят умира, а героинята остава жива. Защо някой от героите турят в затвор, а друг оставят свободен? На сцената нещата стават тъй, както авторът иска. Първият автор — бащата на човечеството — е написал световната драма тъй, както днес се играе от неговите деца. Ако ме питате, защо днес става всичко така, стговарям: Баща ви така е написал и не може да се измени написаното от него. Ще кажете: Господ написа тая драма. — Господ не я написал. Той не се замнямава с такива драми. Кой ваш баща написа тази драма? Мислите ли, че той е бил много благороден? Мислите ли, че и майка ви е била много благородна? Бог имал голямо доверие в майка ви и баща ви и ги постави в рая. Майка ви наруши законите, затова Бог изпъди и двамата от рая. Като излезе от рая, баща ви написа тази драма и каза: Нека знае бъдещето поколение, какви са били родителите му. Нека знае, какви герои са били те — герои, които могат да се противопоставят на Господа.

В живота на тримата младежи са взимали участие, от една страна, умът, сърцето и волята, а от друга, духът, душата и телото. Като говорим за първата тройка — ум, сърце и воля, всички я приемат; като се говори за втората тройка — дух, душа и тело, приемат само телото, а другите два елемента отхвърлят. Единственият култ на човечеството, върху който се спират всички хора,

е телото. А духът и душата остават като елементи на небето. Казват: На земята дух и душа не съществуват. Въпреки това, мнозина се запитват: Наистина, човек има ли дух и душа? Аз не се занимавам с този въпрос; той е личен, всеки сам да го разреши. Вижте, какво е писал баща ви по тоя въпрос. Виждали ли сте духа си? Виждали ли сте душата си? Не може да се говори за неща, които не сте виждали. Думата „веди“, значи, да говорим за неща, които сме видяли и знаем. Понятията, с които си служите, не трябва да бъдат разбъркани в ума ви, но да представят стройна, велика истина. Всеки, който търси щастисто извън себе си, е Дон Кихот.

И тъй, съвременните хора приличат на Дон Кихота. Понякога мъжът е Дон Кихот, а жената — Санчо Панса; някога жената е Дон Кихот, а мъжът — Санчо Панса. Не се обиждайте от това сравнение. Не ви считам като личности, а ви разглеждам като идейни хора. Аз разглеждам живота на сцената, а не реалния живот. Аз разглеждам драмата на вашия баща. Затова не мислете, че животът на сцената е ваш живот. Трябва да мислите правилно, да разбирате правилно. Сега аз не искам да критикувам нещата безпощадно. Но казвам, че нещата могат да бъдат истинни, а понякога да не отговарят на истината.

В древността, живял в едно царство един красив момък, който се отличавал с рядка красота. Всички говорели за него: поети и писатели го възпявали, придворни, държавници го обикаляли — да го зърнат, да се любуват на красотата му. Това се продължило 10 години. По едно време започнали да говорят лошо за него. Казвали, че животът му не бил тъй чист, както изглеждал. Нещо тайнствено ставало около него. — Кой говорели лошо за него? — Жените. Мъжете се държали настрана. Най-после го дали под съд. В съда се явили 40 моми, пострадали от него. Царят издал заповед да го обезглавят. Преди да изпълнят присъдата, момъкът казал: Не бързайте, преди да ми отсечете главата, съблечете ме гол. Какво се оказало? Тоя момък бил мома. Питам: Как е могло да опозори тия моми, да им направи зло? Обвинението палнало само по себе си. Така и във вашата драма: всички сте завели дяло против красивия момък, че сте

опорочени от него. Достатъчно е да го съблечете гол, за да се убедите, че никакво зло не е направил.

„Трима мъже паднаха вързани в огнената пещ.“ — Това беше изпит, който те издържаха добре. Някога изпитът може да бъде от политически характер, някога може да бъде от религиозен характер, някога — от семеен характер, а някога — от личен характер. От какъвто и да е характер, изпитът трябва да се издържи. Тримата момци казали на царя: „Да знаеш, царю, че на боговете ти не служим, и на златния образ, който си поставил, не се кланяме. Твоя воля е, може и да ни изгориш, безразлично е за нас. Ние ще останем твърди на убеждението си.“ — Как мислите, мъже, или жени бяха тримата момци? Външно бяха мъже, но какви бяха по характер, не се знае.

Сега, аз няма да се впускам надълбоко да развивам тая драма, но казвам, че всички грехове и престъпления, за които говорят хората, са илюзии в техните умове. Закон е: Никакво същество, никаква сила, вън от вас, не е в състояние да ви опорочи. Единственият, който може да опорочи човека, това е той сам. Когато сам се опорочи, всеки друг, вън от него, лесно може да го опорочи. Казваш: Съблазниха ме. — Не, ти сам се съблазни. В характера на тримата момци се забелязва голямо безстрашие. — Кога човек проявява безстрашие? — Когато душата и сърцето му са изпълнени с любов. Само оня, който е видял лицето на Бога и виделината, която излиза от Неговото лице, той разбира великата истина на живота. Докато не познаете тая истина, не говорете за нея. Казано е в Писанието: „Търсете, хлопайте, искайте!“ — Какво? — Великата истина. Не играйте роля на актьори, да мислите, че сте царе. Временно, на сцената, сте цар, но не и в живота. На сцената сте намерили истината, но не и в живота. Който е намерил великата истина, той е в положението на тримата момци. Той е готов да влезе в огнената пещ, да изгорят връзките, които го свързват с живота, и да тръгне свободен, без никакви връзки на земята. Следователно, на оня, който е намерил великата истина, връзките ще паднат в огъня и ще изгорят; ако не изгорят, той не е намерил истината. Ако духът ви остане крепък, неопърлен от огъня, и вие сте намерили

истината. Трябва ли и вие да постъпвате като иманярите?

Един летен ден бях в едно провадийско село. Тръгнах да се разходя край нивите. Един селянин ми извика: Господине, де отиваш? — На разходка, да се порадвам на природата. — Струва ми се, че си иманяр. И аз се занимавам с тая работа. На път съм да открия едно голямо богатство. Намерих вече деветте знака, остава последният. Можеш ли да ми помогнеш да го открия? Десетият знак се намира мъчно. — Така е, приятелю, прав си, но сам трябва да търсиш богатството си. Аз отдавна съм намерил своето богатство. Ако искаш богатство, ела с мене. — Намери ли го, наистина? — Намерих го. — Тогава ти не си като мене, диване, да се блъскаш толкова години.

Сега, аз тълкувам думата „диване.“ Диване, диван означава човек, който стои прав и мисли, какво да прави. Той казва: Още много трябва да мисля, за да намеря последния знак. Този знак е потребен за вашата душа, за вашия дух и за вашия ум. Само така човек може да разреши оня важен въпрос, който му се задава: Да си легнеш да спиш, или да влезеш в новия живот? Кой живот е за предпочитане: животът на пияния, или на трезвия; животът на спещия, или на пробудения? Пияницата постоянно влига пълна чаша с вино и казва: Да живее България! Нашите побеждават, дай още едно кило! Като загубят българите, той се чуди, как е станала тая работа. — Много естествено, когато хората пият, всякога губят. Обаче, ония, които работят на нивата, които горят в огнената пещ, само те са хора на реалността, те повдигат човечеството. Който има пришки на ума, на сърцето и на волята си, това са знакове, че той е работил на нивата. Според сегашните разбирания на хората, човек трябва да има бели, чисти ръце, без никакви пришки. Телото също да бъде бяло, чисто, без никакви рани и белези. Старите римляни са обръщали голямо внимание на телото си. И досега още хората пазят лицата и ръцете си: лицата си запазват с воали, на пръстите си турят пръстени. Не е лошо желанието на човека да бъде красив, но красотата трябва да бъде вътрешна. Аз говоря за красотата на душата, на характера, да издържа и на най-тежките изпити. Ангелите отгоре наблюдават, кой човек има доблестта и

силата да влезе в огъня и да издържи. Огнената пещ е създадена с цел, да изпитва човешкия характер.

Питам: Как ще постъпят жените и мъжете, ако някой цар издаде строга заповед, всяка жена да напусне мъжа си, и всеки мъж — жена си, и да се оженият за други. Който не се подчини на тая заповед, ще бъде хвърлен в огнената пещ. Колко жени ще останат верни на мъжете си? Колко мъже ще останат верни на жените си? И едните, и другите ще кажат: Тъкмо това търсехме и ние. От благодарност жените ще дадат царско угощение и ще кажат: Бог да даде здраве на тоя цар, дето ни избави от мъжете ни! И мъжете ще дадат царско угощение и ще кажат: Бог да даде здраве на тоя цар, че ни избави от жените ни! Казвам: Тоя закон не може да разреши социалните въпроси. Животът има дълбок вътрешен смисъл. Не е важно, дали ще напуснете мъжете и жените си. Важно е, де ще бъдете след сто години, например, и какво положение ще заемате. Може да бъдете лист, цвят, клон или плод на дървото на живота, а може да бъдете и лист или цвят, паднал на земята.

Често богословите проповядват на хората, че едни от тях ще бъдат в ада, а други — в рая. Ония, които се удоволствували в живота, ще бъдат в ада, а праведните ще бъдат в рая. В същност, това е така, но такъв ад, както го описват, не съществува. Хората сами са създали ада. Там живеят души, които не са издържали изпита си. Адът подразбира лошите, отрицателните мисли, които търсят условия да се проявят.

„Трима мъже паднаха вързани в огнената пещ.“ Те заемали високо обществено положение, но за убеждението си били подложени на изпитание. Царят им казал: Ако не се поклоните на златния образ, ще ви отнема положението, което заемате, и ще ви хвърля в огнената пещ, отдето никой не може да ви избави. И сега се повтаря времето на Седраха, Мисаха и Авденаго. Днес хвърлят всички хора в огнената пещ. Ако не се покониш на известни мнения, системи или вярвания, ще влезеш в огнената пещ. Днес няма свобода; днес малтретират всички хора и то как! По незаконен начин. Турят законността като претекст на справедливост, но тая законност почива на насилие. Кого изнасилват? — Благородните и добрите хора.

Да се върнем към личния, индивидуалния живот на човека. В същност, човек живее на земята. Ако тоя живот му създава страдания за векове, питам: Има ли смисъл да живее? Ако отричането от живота носи щастие за вековете, няма ли смисъл да се отречеш? Де се крие щастieto? — В самия човек. Твоего щастие е в доброто ти разположение. В тоя смисъл, реално е това, което изпитваш в дадения момент. Щастieto е в светлината на твоето съзнание. Това състояние може да се прекъсне, а може и отново да се яви; то може да съществува и хиляди години. Когато иска да разреши един въпрос, човек трябва да се вгълби в себе си и да каже: Искам да видя, какво е писано в моята душа, да разбере, как мисля по тоя въпрос. За да реши правилно въпроса, той трябва да се откаже от своите слабости, от своя личен живот и да си представи, че за пръв път е дошъл на земята; че няма връзки с никого, никакво взимане—даване; че не е направил нито добро, нито зло. Само така човек може да разреши важните социални въпроси. А сега, срещнеш едного, усмихне ти се, друг ти се намръщи. Защо единият ти се усмихва, а другият ти се мръщи?

Двама младежи вървят по улицата. Срещат една млада, красива госпожица. И двамата я познават — поздравяват я. Тя се усмихва и заминава. След това други двама срещат една млада госпожица. Поглеждат я, но не я поздравяват. Тя се намръщи и продължава пътя си. Аз зная причината и за усмивката, и за намръщването. И двете моми спят и сънуват. Едната сънува хубав сън и е доволна от него, затова се усмихва. Другата сънува лош сън, затова е недоволна и се мръщи. Момата, която се усмихва — момците, казва: Това са отлични, благородни момци, от високо произхождение. Момата, която се мръщи, казва: Това са ахмаци, диванета, нямат нищо в главите си — само се перчат. Това е вътрешен разговор. Според мене и едните, и другите младежи са под един знаменател. Обаче, и двете моми са благородни. Едната има свобода да изяви радостта си, а другата — своето възмущение. И двете моми се заблуждават, че момците могат да ги ошастливят. Казвам: Не търсете щастieto си отвън. Който се събудил веднъж, трябва да търси щастieto в себе си. Ако си здрав, ако имаш светъл ум,

чисто сърце, силна воля, ти си щастлив. Докато умът, сърцето и волята са в рамките на твоя живот, ти си щастлив; щом излезат вън от тия рамки, ти си нещастен. На богатия всички свалят шапка — щастлив е. Бедния всички побутват — нещастен е. Много естествено, от бедния няма какво да вземат.

„Трима мъже паднаха вързани в огнената пещ.“ И от вас се иска смелост, както тая на тримата момци. Чрез какво се изявява тая смелост? — Чрез ума и мислите, чрез сърцето и чувствата, чрез волята и действията. Прави мисли, прави чувства и прави постъпки се изискват от всички хора. Вие, които ме слушате сега, направете опит да видите, колко сте смели и просветени. Опитайте се да се освободите от дисхармонията във вашия ум. Ако не можете напълно да се освободите, намалете поне 50% от дисхармонията в домовете си, от препятствията, които срещате в живота си. Правете опити за засилване на волята си, без да разказвате на другите, какво правите. Опитите са условия за намиране на истината, която се основава на математически принципи.

Сега ще ви продиктувам няколко числа, между които има известно съотношение: 35, 57·9, 36·5, 29·5, 37, 32·5, 13, 19·4, 16, 15·4, 14·5, 80. Това са живи числа, това е човекът. Други числа: 163, 47, 71, 36, 17, 16, 10, 7, 6, 9, 8. Какво разбрахте от тия числа? Редът, в който ви дадох числата, представят джунгур - лунгур - пух. Числото 35 показва, че човек е обиколил слънцето 35 пъти. Казвате: Може ли да се обиколи слънцето 35 пъти? Когато земята обиколи един път слънцето, и вие обикаляте заедно с нея. Значи, верно е, че човек е обиколил 35 пъти слънцето. Когато човек обиколи 35 пъти слънцето, главата му обикаля 57 пъти своя център. Намерете отношението на скоростта между тия две числа — 35:57. Коя бързина е по-голяма? Мога да преведа всички тия числа към това отношение, за да се види бързината на движението на всеки орган в човешката глава. По формата на очите, на веждите, ушите може да се изчисли, от колко милиона години е започнало създаването им. Такива изчисления могат да се направят за органите на цялото тело. Може да се изчисли също количеството енергия, която се изразходва при движението на всеки орган. Това са отвлечени

истини. В бъдеще, когато дойдете до положение да разбирате тези истини, ще знаете, как да устроите живота си. Какво става днес? Жената очаква на мъжа си, той да работи, да ѝ остави пенсия. Какво ще стане, ако държавата един ден фалира, или мъжът не може да ѝ осигури пенсия? Всичко може да се измени. На земята нещата не са абсолютни. Тогава, на какво може да се разчита? Съществува един велик Божествен закон, в който няма никакво изключение. Той регулира отношенията между всички хора. Това е велик математически закон. Животът на всички народи и общества се движи по този определен математически закон. Виждам, че всички народи, в края на краищата, ще стигнат до целта, която този закон е определил. И вие, с всичките си недоразумения, ще се пробудите и ще стигнете до тази цел. Тогава няма да бъдете в тези тела; няма да ходите на два крака; нито на четири крака; нито като птиците да хвъркате. Как ще се движите тогава? Кажете ми, как се движи светлината: с два, с четири крака или с криле? Въпреки това, от светлината излизат всички същества, които пътуват из цялото пространство. Всеки светлинен лъч е живо същество, което се простира от слънцето до крайния предел на земята. Щом стигне до крайния предел, той се свива, прибира се. След него излиза втори лъч.

— Възможно ли е това, което ни се говори? — Възможно е, ако се разбере животът. Единственият въпрос, върху който няма спор, това е животът. Философите спорят върху всички въпроси, но щом дойдат до живота, всички го схващат еднакво. Животът подразбира всички благоприятни условия, чрез които се изразяват човешкият ум, човешкото сърце и човешката воля. За да се разбере животът, нужна е жива вяра по отношение на самата реалност — да не гледаме на нея като на нещо отвлечено. Бог е великата реалност. Той е невидим, защото вие сте Го направили такъв. Вие се движите в противоположна посока на Него. Затова е казано: „Бога никой никога не е виждал“. Верно е, без светлина, човек не може да види Бога. Бог е истинската светлина, няма какво да виждаме. Видимото не може да се види. Светлината не може да се види. Тя разкрива нещата, прави ги видими, но тя самата не може да се види. Мярка-

та, с която определяте реалността, не може да се измярва. Единицата, като мярка на нещата, не може да се измярва. Следователно, Бог е невидим. Той е единица, с която мерим всички неща. Речете ли да Го измярвате, ще изгубите всички съотношения на нещата. Идеята ви, че Бог е невидим, се потвърждава с мисълта за греха. Казвате: Грешни сме, затова не можем да видим Господа. Не е така. Вие не виждате Господа, защото Той, сам по себе си, е реален, с нищо не се измярва. Казваш: Като любя, любовта ми реална ли е? Обичаш едно, обичаш друго и питаш, любов ли е това. Какво нещо е любовта? При любовта се забелязва слабо повишаване на температурата. Това разширява нещата. Премежете врата на момата, преди да се е влюбила; премежете врата ѝ, когато се влюби. Във втория случай ще забележите слабо разширяване на врата, поне на един милиметър. Също така и ръцете ѝ се разширяват.

И тъй, всяко увеличаване, разширяване или придаване към организма наричаме любов. Дето няма разширяване в организма, там любовта отсъствува. Казваш: Религиозен човек съм. — Премежи врата и ръцете си и виж, има ли някакво разширяване. Ако има, религиозен си. — Аз съм политически деец. Премежи врата и ръцете си и виж, има ли малко разширяване. Тия неща могат поне лесно да се проверяват. Лесно е да се говори, че някой бил политически деец, общественик; че направил добрини на България. — Направил добрини! Пет принесъл, сто отнесъл. Това били добродетелни хора! Едно време правел добрини. — Не, в наше време, какво е направил. В сърцето ви всякога трябва да стават промени — да се дойде до едно рационално число. Днес започваш една работа, на другия ден я отменяш. Казваш: Решил съм да живея чист, благочестив живот. На другия ден се натъкваш на препятствия: турят те в огнената пещ. Ти отлагаш намерението си и казваш: Днес не е време за това. Ти си от бързите хора. Ония, които са ненавременно родени, които бързат, скоро умират. Но и ония, които не бързат, и те умират. Който се ражда навреме, само той не умира. Ето защо, в сърцата ви трябва да стане коренна промяна. Любовта ви не трябва да бъде променлива като вятъра; тя трябва да бъде трайна, непроменлива.

„Трима младежи паднаха вързани в огнена пещ.“ Ингересно е, че, след като хвърлили трима момци, видели и четвърто лице в пещта. Царят запитал: Нали бяха трима души? Кой е четвъртият между тях? — Това е единият милиметър, с който се разширили, т. е. присъствието на любовта. Царят заповядал да ги извадят от пещта, да кажат, какво има там. Той казал: Там има някаква реалност. Питам: Де е вашата реалност? Като говоря по този начин, някои изопачават думите ми, но това нищо не значи. Аз зная обратния закон. Когато положителната истина се превърне в отрицателна величина, аз взимам още една отрицателна величина и, от две отрицателни величини, образувам една положителна, както при умножението в алгебрата. Например, някой ви обиди. Той превръща положителната величина в отрицателна. Кажете: Заслужавам тая обида. Значи, вие отговаряте на отрицателната величина с отрицателна и така получавате положителна величина. Който ви обидил, ще почне да се извинява. Така вие се домогвате до оная велика истина, при която хората престават да ви обиждат. — Кога обиждат жената? — Когато няма мъж. Щом има мъж, никой не я обижда. Под „мъж“ разбирам ум. Следователно, когато имаш ум, никой не те обижда. Когато истината е в тебе, никой не те обижда. С други думи казано: Когато Бог живее в нас, никой не ни обижда. Ето защо, вие трябва да се стремите, да намерите Оня Господ, Който живее във вас. Казвате: Ние сме опитали този Господ. Той всякога ни е помагал. — Уверени ли сте, че Той ви е помагал? Утре може да се разколебаете във вашето вярване. Някои от вас вярват в мене повече, отколкото в Господа. Те казват: Тъй ни говори господин Дънов. Обаче, каже ли някой нещо лошо за мене, и те ще потвърдят същото. Така постъпиха и с Христа. Посрещаха Го с финикови вейки, викаха: „Осанна във вишних!“ След три деня викаха: „Разпнете Го!“ — Това не е убеждение, това не е никаква религия. Докато обществениците и религиозните хора променят убежденията си всеки ден, всякога ще има актьори на сцената, всякога хората ще се опозоряват. Така е писал вашият баща.

Коя чърта от характера на тримата момци заслужава внимание? — Смелостта им, да влезат в огнената пещ.

Сега и вие се намирате пред изпита, да влезете в пещта, да се изчистите, за да дойде четвъртият. Той е единият милиметър, с който сте се разширили. Влезте в пещта без никакъв страх, без никакво движение отвън. Вътре, в душата си може да се движите, но не и отвън. Като срещнете една красива мома, усмихвате се; като срещнете грозна мома, мръщите се. Жената символизира душата. Докато гледате на нея като на външна форма, всякога ще грешите. Казвате за някого, че е грозен; за друг, че е лош. Нито едното е верно, нито другото. Това са временни прояви, които не определят човешкия характер. Истинският човек се познава тогава, когато душата му се пробуди и започне да мисли за Господа. Той лесно решава задачите си и помага, както на себе си, така и на своите близки.

Питам: Като ме слушате толкова години, какво сте научили? Много неща сте научили, но, въпреки това, се намирате в положението на оня иманяр, който се домогнал до деветте знака, а търси десетия — последният знак. Казвате: Да четем книги, може да е писано някъде за десетия знак. — Никъде не е писано за този знак — нито в свещените книги, нито в светските. Аз съм намерил този знак. Ако влезете в моята стая, ще ви кажа, де можете и вие да го намерите. И като влезете в стаята ми, ще кажа само на оня, който се е отрекъл от всичко, т. е. който се е самоотрекъл от живота. Престанете да мислите за всякакви обиди. Мислете, че сте дошли за пръв път на земята. Бъдете добре разположени към всички хора. (Учителят написа във въздуха някаква формула). Ето, дадох ви тайната на този въпрос. Знаете ли на какво прилича това?

В Индия живял един голям философ, който можел да се разговаря с движения на ръцете и пръстите си. Той срещнал един прост човек, който му казал, че знае също да се разговаря с движения на ръцете. Философът си казал: Ето един човек, с когото ще си поговоря. Философът вдигнал единия си пръст нагоре, простият човек вдигнал двата си пръста. Философът прострял едната си ръка с пръсти, обърнати надолу; простият човек също прострял едната си ръка, но с пръсти, насочени нагоре. Като запитали философа, какво говорил с простия човек, той казал: Аз му посочих единия си пръст, с което му казах, че съще-

ствува само един цар в света — Бог. Той ми отговори: Двама царе съществуват — Бог и царят на нашата държава. После му казах, че ще вали изобилен дъжд. Той ми отговори, че след този дъжд ще поникнат всички растения, ще цъвнат всички цветя. След това запитали простия човек, какво разбрал от разговора с философа. Той казал: Философът се заклани да ми извади едното око. Аз казах, че ще му извадя двете очи. После той каза, че ще излезе срещу мене с пет души войници; аз му отговорих, че ще излеза срещу него с други пет души. Казвам: Опасен е езикът на предполагаемите числа. Формулата, която ви написах, ще бъде разбрана за вас, когато се освободите от частната собственост, от всяка завист, омраза и започнете да мислите, че сте дошли за пръв път на земята.

И тъй, истинската реална величина, това е висшата любов, която няма нищо общо с обикновените човешки чувства и разположения. Тая любов се познава по това, че когато се докосне до глупавия, прави го умен и мъдър; когато се докосне до мъртвия, той възкръсва и оживява; когато се докосне до прокажения, показата веднага изчезва; когато се докосне до обезсърчения, обезсърчението му изчезва. Висшата любов върши чудеса. Дето мине, тя твори и пресъздава. Тая любов трябва да се изучава! Всички знания на човечеството, събрани от осем хиляди години, не могат да се сравнят с най-малката проява на великата Божия Любов. Следователно, има още много да учите. Вие сте се пробудили вече. Бъдете смели! Не се подавайте на никакви съмнения и подозрения. Каквото и да ви говорят, бъдете верни на своя ум, на своето сърце и на своята воля; бъдете верни на своя дух и на своята душа. Това е първият принцип. Щом сте верни на себе си, ще бъдете верни на всички; ако не сте верни на себе си, не може да бъдете верни и на другите. Някой казва: Ти трябва да ми бъдеш верен. — Аз поставям въпроса другояче: Верен ли си на твоя ум, на твоего сърце и на твоята воля; верен ли си на твоя дух и на твоята душа? — Верен съм. — Щом е така, ще бъдеш верен и на мене. Започнеш ли да отклоняваш отговора, на твоята верност не може да се разчита. Момък пише писмо на една мома. Напише няколко реда, тури многоточие; напише още няколко реда, пак

многогочие. Многогочието е ирационална величина. Тоя момък работи с няколко неизвестни. Казвам: Приятелю, трябва да превърнеш тия числа. Между вас трябва да се установят правилни отношения. И момата пише писмо на момъка. През всеки два-три реда поставя многогочис. Превеждам нейното писмо: Наистина, ти си добър, учен човек, но си обикновен чиновник, с малка заплата. . . Многогочието означава: Аз съм дама от високо общество, ти не можеш да изпълняваш моите изисквания. Като чете писмото, той се спира, мисли, какво иска да каже тя с многогочието. — Много проста работа. Точките са пари, златни колелца, английски или американски. Казваш за двама млади: Много се обичат тия млади. — Погледнете писмата им, да видите, на колко места има многогочия. Който се жени с многогочие, свършва пак с многогочие. Женете се така, че нито едно многогочие да не влиза в писмата. Думите „ако“ и „прочее“ ще изхвърлите навън. Речта ви трябва да бъде определена. Кажете: Аз ще ти бъда верен тъй, както съм верен на своя ум, сърце и воля, както съм верен на своя дух и душа. — Тогава дайте ръката си. Това е характер! И да не ни избави нашият Бог, ние трябва да сме готови да жертвуваме всичко за Него.

„Трима младежи паднаха вързани в огнената пещ.“ Те са познавали истината, затова четвъртият слезе между тях, за да види, какво става. Те били девствени души, три възвишени ангела, въплътени на земята, нито като мъже, нито като жени. Питам: Слизал ли е вашият ангел при вас? Това е въпрос, на който не можете да отговорите. Казвате: Да видим, още какво има да ни се каже. Аз ви казах една от великите истини на живота. Казвате: Чакайте! — Няма какво да се чака. Оня, който тръгва на път, казва ли на трена: Чакай! Когато учителят преподава, учениците са приготвили вече тетрадките си. Трябва ли да кажат на учителя си да чака малко, докато извадят тетрадките си? Те трябва да бъдат на местата си поне пет минути по-рано. Слънцето не чака! И тъй, освободете се от всичко, което ви спъва. Аз виждам в умовете и сърцата ви толкова изопачени мисли и чувства, че сам се чудя, с какъв маркуч да ги изчистя отвътре. Че ще се очистите, че ще минете през огън, че ще паднат връз-

ките ви, в това не се съмнявам. Важно е, да не минавате през излишни страдания. Задайте си въпроса: Бихте ли издържали изпита на тримата момци? Не бързайте да отговорите; не бързайте да кажете на някого, че го обичате. Любовта не бърза. Тя и не говори. Тя казва и върши. Кажеш ли на някого, че го обичаш, аз ще те запitam: Готов ли си да дадеш за него всичко? — А - а - а! Тогава няма защо да казваш, ча го обичаш. Или всичко ще дадеш, или нищо. Който търси любовта, трябва да даде абсолютно всичко.

Казвам: Влезте в хармония с цялото Битие. Ще ударите с нож, да прережете всички стари връзки и да кажете: Всичко отново! Не казвайте, че се отвърщавате от своето минало. Върнете се в него и благодарете за всички страдания, които сте минали. Целунете ръка на оня, който ви е мушнал с нож. Целунете ръка на оня, който ви е взел парите. Който ви е мушнал с нож, искал да изтече кръвта ви, за да не извършите голямо престъпление. Който ви е взел парите, той ви освободил от разврат. Ще приведа следния разказ: Един богат търговец имал две деца — момче и момиче, които оставил на грижите на свой слуга, в когото имал пълно доверие. След време той умрял. Слугата намислил да лиши от наследство малките наследници, затова ги продал роби. След големи страдания, скитания и лутания, щастието се усмихнало и на тях. Момичето пораснало, станало красива мома и след време се оженила за царския син на съседното царство. Така тя станала царица.* След дълги лутания и момчето успяло да заеме високо положение в държавата. Царят на тая държава воювал със съседния цар, дето живял техният предишен слуга, който завладял наследството им. Синът на търговеца решил да иска сметка от техния благодетел - слуга. И започнал да го търси из цялото царство. Най-после той го намерил. Слугата живял богато и охолно с жена си, с петте си дъщери и синове. Сестрата, като научила от брата си за положението на техния бивш слуга, разказала цялата история на мъжа си. И двамата решили да го хванат и заслужено да го накажат. Не се минало много време, слугата изгубил едно след друго дъщерите си, а после и синовете си. Четирите сина били отвлечени далеч някъде. След това пропаднали къщите, имотите, нивите на слугата. Започ-

нал и добитъкът да умира, докато един ден останал съвършено сам, беден, окъсан. Той си казвал: Защо ми даде Бог толкова наказания? Най-после му дошла мисълта, че наказанието му е, че направил престъпление, като продал децата на своя господар. Казвате: Това е разказ. — Да, разказ, който става всеки ден в живота.

Питам: Не мислите ли, че сте продали сина и дъщерята на вашия господар? Де е вашият дух? Де е вашата душа? Не сте ли ги продали? Казано е в Писанието: „Какво се ползувам, ако спечеля цял свят, а продам душата си?“ Страданията реформират човека. Те събуждат висшето му съзнание, докато най-после той реши да води чист и свет живот. Това, което става сега в света, се дължи на вашите деца, които ви изпращат отгоре наказания. Кажете ми, кой слуга или господар, коя жена или кой мъж не са изневерили на Бога? Няма човек, който да не е изневерил на Бога, и то не само за момент, но през целия си живот. Кой е бил честен и искрен към Бога? Ето защо, на всички хора казвам да се облекат във вретище и да заживеят по нов, духовен начин. Казвате: Ние сме от високо произхождение. Ние, българите, сме измъчвани от съседните народи. — Оставете това! Всички хора, всички народи, заедно със своите свещеници и проповедници, всички мъже и жени са вършили големи престъпления. Всички трябва да се обърнете към Бога и да кажете: Господи, ние сме извършили много престъпления, отдалечили сме се от Тебе. Искаме да започнем нов, чист живот. — Вретище на всички! Покаяние, а не насилие! Престанете вече — тоя да колите, оня да бесите! От всички се иска покаяние, а не от един! Откажете се от всички богове и заживейте с новото разбиране на великата любов. Какво правите сега? Делите се на православни, на хора от нови учения. Турете рязко ножа на старото и кажете: Всичко, или нищо!

Казвате: Добре ни говориш, но чакаме добри условия. Какви ще бъдат тия условия? Утре ще дойдат червейчета да изядат всичко, което имате. Ако гърците ви наричат дсбелоглави, не може ли главата ви да изтънее? Като ме слушате, някои от вас се огорчават, наскърбяват и казват: Прекали го много! — Вие не прекалихте ли? Ако имате приятел, който ви казва истината, това съм аз.

Посочвам ви пътя, който трябва да следвате. Да забравим миналото! Да целунем ония ръце, които са ни причинили най-големите страдания! Да забравим грешките, и да живеем с добродетелите си!

Питам ви сега: Има ли хармония между вас? Де е хармонията? В Православната църква я няма. В Евангелската църква я няма, в Будическата я няма, в Новото учение — също. Тук идат много хора, но със стария си багаж. Не приемаме такива. Ако старото влезе тук, ще иска да му се слугува. Ние искаме да живеем в името на великата любов и, като каже някой, че ви обича, да знаете, че обича. И, ако някой каже, че ще направи нещо, да знае, че ще го изпълни, както обещава. Казвате: Няма условия за това. — За доброто всякога има условия. Не мислете, че Бог иска това от вас. Той гледа спокойно на всичко и казва: Моите деца спят още. Лош сън сънуват. Детето спи неспокойно и вика в съня си. — Какво има, мама? — Сънувах нещо лошо. — Какво сънува, мама? — Гонеха ме. — Няма нищо, сън е това. На сутринта майката казва: Снощи детето ми сънува лош сън. Умът му щеше да изхвъркне от страх. И аз казвам: Няма нищо, мама, сън е това! Но Господ казва: Спят моите деца и лоши сънища виждат. Казано е в Писанието, че в последните дни ще пророкуват.

Желая на всички да пророкувате и видения да имате. Така да заговори във вас любовта. Тя още не е дошла между вас. Не искам да ви обезсърчавам, но казвам, веднъж завинаги, да турите кръст на миналото. Не забравяйте миналото, но кажете: Започвам в името на любовта. Отварям нова страница в живота си и, колкото съм бил лош, толкова добър ще стана. Ще градя в името на любовта и ще подам ръка на всички. Нека се носи живото Слово по цял свят! Бог, Когото ви проповядвам, е особен. Никога не сте слушали Неговия глас. Никога не сте виждали Неговото лице. Той не живее в църкви, нито в Ерусалим. Той слиза от своето жилище и иде между вас. Обърнете се към Него, а не към мене. Заблуждение е да се кланяте на човека! Ето една истина. Някои казват, че трябвало да вярват в мене. — Не вярвайте абсолютно в никого. Това да не ви обижда. Не вярвайте и в мене, не вярвайте и в себе си. Това не значи да нямате вяра в

нищо, но обръщам погледа ви към Бога. Вярвайте в Божията Любов, която урежда всички неща. Това е великото и мощното в свега.

Желая всички да станете безверници. — Тогава? — Ще ликвидирате с всичко старо. — В какво да вярваме? — В любовта, в онази единица, която променя всички величини, която осмисля живота и туря основа на новия живот. Изхвърлете от ума си всички философи, които са говорили за Бога, и кажете: Искаме да видим този Бог, Който иде за пръв път по новия начин в света. Искаме сами да Го видим с очите си, без никакви посредници. Това се отнася до ония, които се отказват от частната собственост, от своето минало, а не за ония, които казват: Да си помислим малко!

Върнете се сега по домовете си и носете в умовете си мисълта за Седраха, Мисаха и Авденаго. Началните букви на тия имена са С. М. А. Каква французка дума бихте образували от тия букви? — *C'est moi*. На български бих образувал думата „семена“. На кой Господ искате да служите сега? Ще кажете, че искате да служите на Господа Исуса Христа, Който е живял преди две хиляди години на земята и бил разпнат на кръст. Радвам се, че вярвате в Христа, но де са плодовете на вашата вяра? Нали, на кръста, Христос каза: „Господи, прости им, те не знаят, какво правят!“ Защо след тия думи още имате грехове? Какво направиха европейските народи, последователи на Христа? Казаха ли те, като Христа, същите думи, когато бяха разпнати на кръст? Свещениците казаха ли като Христа? Сега се събират на конференции да оправят работите си. — Не, с лъжа светът не се оправя. Един ден ще държа беседа, в която ще докажа математически, защо светът не може да се оправя с лъжа. Ще докажа, как се е създала лъжата, като величина.

Обърнете се към вашата душа, да намерите оня живот, който още не е бутнат, и за който нищо не знаете. Обърнете се към себе си и започнете новия живот. Върнете се по домовете си и започнете да работите, без да говорите. Новият живот ще произведе потресаващо действие върху вас и ще ви преобрази. Няма да се объркате, но ще станете герои. Нова сила ще се влее във вас, и ще трансформира условията, в които живеете. Вашият

вътрешен свят ще се измени, а с това заедно и целият външен свят. Тогава Господ ще каже: Понеже вие се изменихте, и аз ще изменя отношенията си към вас. Това значи, да дойде мирът на земята.

Върнете се по домовете и намерете, де са вашите Седрах, Мисах и Авденаго. Единият живее в ума, ще го търсите на небето. Другият живее в сърцето, ще го търсите в астралния свят. Третият живее на земята. Четвъртият иде сега отгоре. Понеже страданията ви са големи, Бог изпраща своя лъч и казва: Голям вик се чува от земята. Иди да видиш, какво става там, за да се тури край на тия страдания! Като ме слушате сега, някои казват: Говори ли истината този човек, или ни замотава? — Това, което ви говоря, може да се опита. Аз съм ви давал различни методи, препоръчвал съм ви много опити, но досега никой не ги е направил, за да опита силата им. Много опити сте правили, но не и този, сериозният, решителният опит. Понеже ви казах да не вярвате в никого, няма да вярвате и в себе си. Не се обезсърчавайте. Казвам ви да не вярвате в това, което сте днес. Вярвайте в онова начало, което някога е живяло във вас — в Божественото начало. Не, какви сте днес, но какви сте били първоначално, при създаването на света. Върнете се в онова време и кажете: Това сме ние. Като дойдете до това състояние, тръгнете напред.

Приемете любовта, която иде вече в света. Тя ще ви направи щастливи. Тя ще ви покаже, де са вашите възлюбени. Нали сега сърцата ви горят от любов? Казвате: Сърцата ни тупят. — Сърцата ви тупят, но вашите възлюбени ги няма още. Те сега слизат на земята. Вие виждате само техните отражения, затова се разочаровате и казвате: И моят възлюбен има слабости. — Да, истината още не е в тях. Когато дойдат възлюбените ви отгоре, тогава ще разберете истината.

Питам: Обиждате ли се от това, което ви говоря? Ще ме държите ли отговорен за думите ми? Аз не обичам да нося отговорност за това, което говоря. Искам още сега да си платя. Не искам да кажа особеното си мнение, но искам още сега да се отплатя. Казвам: Този е истинският път, но само за чистосърдечните, които искат да се развиват и да живеят при новите условия. Извед-

нъж не може да хвъркнете горе, обаче, новият живот изисква ново разбиране. Природата не търпи нищо старо. Не е възможно, в бъдеще да живеете като гъсеници и буби. Ония, които идат след вас, могат да живеят като вас, но вие не можете да живеете по стар начин. Влезете ли в пещта, оковите ви ще паднат. Сега всички сте в пещта.

Желая, на всички да паднат оковите! Да дойде четвъртият между вас и да кажете: Няма друг Бог, като този на Седраха, Мисаха и Авденаго. Няма друг Бог като Този, Който туря ред и хармония между всички братя, сестри и приятели. Няма сила подобна на любовта. Щом е така, приемоте любовта съзнателно, според законите на абсолютното отричане. Когато се отказваш от дявола, църквата те пита: Огричаш ли се от дявола? — Огричам се. Това значи, да не вярваш в дявола, който е наредил всичко в света. Той обхванал Божествените работи, държи ги в ръцете си и под тях поставил своя подпис. Кажете си: Отричаме се от всичко старо, от всичко дяволско.

И тъй, няма Бог, като Бога на Седраха, Мисаха и Авденаго. Желая да се върнете към вашия Бог. Той е и мой Бог. Моят Бог е и ваш. Той е един. Откак светът съществува, за пръв път Той праща един лъч към синовете на човечеството и казва чрез пророка: Обърнете се към мене. Приемоте моята любов. Турете моя закон. Внесете братството навсякъде. Турете насилието настрана. Ни помен от лъжата! Събудете се, мои деца, да не виждате страшни сънища, да не се срами небето от вашите думи и дела.

Желая на всички, като се върнете по домовете си, да се откажете от миналото, че като дойдете следната неделя, поне една десета от вас да сте излезли от пещта.

Напред, другари! Напред! Сражението е ваше. Не се колебайте! Сега вие стоите и се питате: Как ще стане тая работа? — Напред, нищо повече! Така се каза и за войната: Напред! — и войната се започна. За всяка работа се казва: Напред! Социалистите казват: Напред, другари! Аз казвам: Напред, братя! Напред, българи! Ще дадем главното сражение по всички правила! Ще от-

крием огън, артилерия по всички правила. Напред! Да живее Братството! Амин!

Единственото нещо, което отсега нататък ще живее, това е Братството. То ще владее над всичко. Който не може да живее като брат и сестра, той не може да бъде гражданин на Новото Царство на земята.

✱

6. Беседа от Учителя, държана на
17 април, 1921 г. София.

В рова на лъвовете

„Докараха Данаила и го хвърлиха
в рова на лъвовете.“*)

„И виделината свети в тъмнината;
и тъмнината я не обзе.“**)

„Царят заповяда да хвърлят Данаила в рова на лъвовете.“ Тоя цар бил приятел на Данаила. Прочетете цялата глава, да видите, как е станало това.

Във връзка с прочетения стих от книгата на Данаила, ще прочета 5-ти стих от първата глава на Евангелието от Йоана: „И виделината свети в тъмнината; и тъмнината я не обзе.“

Съвременните културни хора, в каквото положение и да се намират, се нуждаят от правилно разбиране на живота. Не е достатъчно само едно външно разбиране. Не е достатъчно само да кажеш, че разбираш. От разбиране до разбиране има разлика. Аз говоря за онова разбиране, което е в сила да създава и гради. Аз говоря за онова знание, което внася ред и порядък в света, което внася хармония между хората.

Мнозина се спират върху думата „знание“ и казват, че, според апостол Павел, знанието възгордява. Наистина, Павел казва, че знанието възгордява, но любовта назидава. Аз добавям: „Знание, придружено с любов, облагородява.“ Който не притежава Божествената мъдрост, е способен да разединява. Той носи със себе си чук, за да раздробява камъните. Аз виждам всички културни хора в положението на ония, които изпълняват трудовата повинност. Те носят чукове, да трошат камъните; от едрите правят дребни и павират улиците.

*) Данаила 6:16.

**) Йоана 1:5.

Днес в никое общество не можете да намерите двама души на едно мнение. Единият казва: Чакай да ти кажа своето схващане по тоя въпрос. Другият казва: И аз искам да ти кажа своето схващане. След това започват да спорят, кой е прав, кой крив. Ако двама пияни се търкалят в калта и след това спорят, кой по-малко се окалял, има ли някаква философия в техния спор? Единият казва: Аз пих по-малко. — Какво от това? И двамата са пияни, и двамата се търкалят по земята. Съвременното общество не решава въпросите принципиално, но казва, че хората трябва да бъдат морални. Аз имам особена представа за морала. Някои казват: По-малко да се лъже, по-малко да се краде. — Не е там въпросът — по-малко да се краде и лъже. Вие сте дошли до такава едностранчивост на нещата, която се отразила болезнено върху вашия организъм. Вие сте крайно честолюбиви, приличате на електрически бутон или на бомба. Достатъчно е някой да бутне бутона, за да светне или изгасне. Ако сте бомба, веднага ще експлодирате. И тъй, като четете съвременната литература, ще видите, че между сегашното общество и това във времето на Римската империя има известна аналогия. Голям упалък има в съвременното християнство! Вместо да търсят изходен път, сегашните хора търсят начин, как да подкрепят това, което се събаря. Те приличат на търговец, който фалира. Той търси оттук-оттам пари, дано закърпи някак положението си. Същото е и в науката. Ние сме достигнали до крайния предел, отдето повече не може да отидем. — Защо? — Органите на човека, или силата, с която работи, не е в състояние да мине извън тоя предел. Да спре на това място, не може. Затова, природата ще го застави да събуди в себе си ония благородни, възвишени сили, чрез които ще продължи пътя на своето развитие. Дали ме разбирате, или не, не е важно. Живата природа ще ви застави да ме разберете, както заставя водата да кара машини. Турят вода в парния котел, нагряват я и, като се превърне на пара, тя кара машината: пуф-пуф. Един ден и вие ще влезете в котела и ще пухкате. Мъжът не е доволен от нещо — пуфти. Жената не е доволна — пуфти. Мъжът от една страна „пуф“, жената от друга страна „пуф“, докато колелата започнат да се въртят и движат машината. Учителите, от една страна, ще кажат

„пуф“; учениците, от друга страна, ще кажат „пуф“. Свещениците, от една страна, ще кажат „пуф“; паството, от друга страна, ще каже „пуф“, докато най-послед колелото на живота започне да се движи и върви напред.

„Хвърлиха Данаила в рова на лъвовете.“ По характер, Данаил е противоположен на тримата момци — Седрах, Мисах и Адвенаго. Изпитът, на който бяха подложени те, имаше политически характер. Изпитанията, през които минават хората, имат различен характер: индивидуален, семеен, обществен, народен и общочовешки. Сега българите минават през изпитания. Каквито и да са изпитанията, от какъвто характер и да са, те имат нещо общо. Българите са в огнената пещ, както тримата момци. Съглашението ги е поставило в пещта и казва: Парици, парици трябва да дадете! — Чакайте малко, да се съвземем. — Не, парици ще давате! Българите се намират в положението на един търновски адвокат, който, поради това, че нямал пари в джоба си, трябвало да претърпи голям бой.

Той пътувал от Търново за Севлиево. За да не го обера, той изпразнил джобовете още у дома си, и така тръгнал на път. Обаче, по пътя го срещнали разбойници, обискирали го, но нищо не намерили в джобовете му. Ядосани от своя неуспех, те го запитали: Нали си адвокат, печелиш, защо не носиш пари в себе си? За наказание, те го набили добре и така го пуснали да си върви. Той си казал: Друг път ще нося малко пари в себе си, да задоволя разбойниците, че да не ме бият.

Сега налагат българите на общо основание. Те казват: Ние страдаме от съглашенците. — Защо ги налагат? — Защото не носят пари със себе си. Казват им: Де са парите ви? Вестниците изнасят различни причини за това. Всъщност, една е причината. Българите страдат, защото нямат пари да платят дълговете си. Ако България има два и половина милиарда в злато, да плати дълга си, веднага боят ще престане.

„Хвърлиха Данаила.“ В тая глава се изпитва само един човек — Данаил. В миналата беседа говорих за изпита на трима мъже. Заставяха ги да се поклонят на златния образ. А на Данаила забраняваха да се моли на своя Бог. Казвах му: Нямах право да следвах своето

убеждение. Ще постъпваш според нашите изисквания. Неприятелите му го предадоха на царя, който издаде следната заповед: „Ако в продължение на 30 дни някой направи прошение на какъв и да е Бог или човек, освен на царя, да се хвърли в рова на лъвовете.“ Понеже Данаил не изпълни тая заповед, молел се по три пъти на ден на своя Бог, царят заповяда да го хвърлят в рова на лъвовете. Аз наричам изпита на тримата момци изпит на сиромашията, когато човек се мъчи да свърже двата края в едно. Той е в огнената пещ, дето се бори с мъчнотиите. Вторият изпит — на Данаила, е изпит на богатството. Като забогатее, човек побеждава външните мъчнотии. Той има знания, затова идат вътрешните изкушения.

Сегашният свят минава през първия изпит — изпитът на тримата момци. Християните, както и вие, минавате през втория изпит. Ако ви хвърлят при лъвовете, ще издържите ли на своите убеждения? Лъвовете представят ноктите, т. е. грубата сила в света. Ще се подчините ли на тая сила? Когато хвърлили Данаила в рова на лъвовете, той успял да ги укроти. Вашата душа е хвърлена вече в рова на лъвовете. Може ли да ги укротите, или те ще забият ноктите и зъбите си във вашата кожа и ще я одерат? Трябва ли да излезете от рова на лъвовете и да признаете, че нямате убеждение? Влезте в смисъла на молитвата и ще разберете, защо Данаил се е молил на Бога по три пъти на ден. Той е черпил сила от Бога. Все трябва отнякъде да се черпи сила. Можеш да черпиш сила от семейството си, от обществото, от народа си, както и от цялото човечество. Не мислете, че човек, сам по себе си, е силен. Да мислиш, че като имаш убеждение, си силен, сам се лъжеш. Силен си, защото черпиш жива сила отнякъде. Жива сила е оная, която гради. Тя е съзнателна, неразделна сила. Ако се опитате да я разделите, тя, сама по себе си, се губи, не може да се прояви. Затова е казано в Писанието: „Това, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва.“

„Хвърлиха го в рова на лъвовете.“ Понеже Данаил знаеше опасността, пред която се намираше, молеше се по три пъти на ден. Както хората ядат по три пъти на ден, така и Данаил се молеше по три пъти на ден. Значи, за-

конът за яденето е същият, както и законът за молитвата. Когато се лишава от ядене, човек усеща някаква липса; когато душата се лишава от молитва, също усеща някаква липса. Молитвата не е механичен процес, но вътрешна нужда на душата. Тя е общение на душата с Бога. Молитвата е реалност, а не сянка. Това, което в даден момент дава сила на ума, на сърцето, на душата и на духа, е реално. Вън от човека, реалност не съществува. Който разбира вътрешния закон на реалността, той гледа еднакво на всички неща. Ако не разбира този закон, човек вижда нещата ту в една, ту в друга форма; ту по-мъчни, ту по-лесни за прилагане. От погледа на човека към реалността се определят отношенията му към Първата Причина на нещата. Животът на силния човек е лек и приятен, а на слабия — пълен със страдания. Слабият и малодушен човек често попада на опасни места. Той не изпълнява задълженията си, не издържа на обещанията си, затова се принуждава да лъже. Слабият не мисли и не чувствава право. Той не обича да работи, затова е подобен на търтеите. Той всякога търси лесните работи.

Един българин-зеделец, отегчен от тежката полска работа, решил да си намери по-лека работа, да си почине. — Дотегна ми вече да работя земята с ралото, ще си потърся друга някаква работа — си казал той — и дошъл в града, дано намери, каквото търси. Отишъл в няколко учреждения, но всички работи му се видели тежки. Един ден, като минавал през градската градина, видял, как капелмайсторът маха с пръчицата си, а пред него седат музиканти и свирят. — Е, тая работа е тъкмо за мене! — казал селянинът. Ще махам с пръчицата, а музикантите ще свирят. Веднага поискал да го назначат капелмайстор на музиката.

Днес всички хора са подали заявления до Бога да ги назначи капелмайстори, да махат с пръчицата. Те намират смисъла на живота в махането на пръчицата. Всички хора бягат от мъчнотии и страдания и говорят за ядене и пиене, за развлечения. Всички говорят за последните пиеси, които се дават в „Модерния театър“, в „Ренесанс“. Колко по-хубави пиеси от тия, аз виждам да се играят по софийските улици! Актьорите, които играят в тия пиеси, са естествени. Те играят без пари, непринудено. Колко

мъже и жени играят на сцената в своя дом, без да очакват някакво възнаграждение! Колко деца взимат участие в тая пиеса! Всички играят безплатно. Като наблюдавам тая игра, казвам: Браво, вие сте безкористни актьори. Никой не ви плаща, никой не ви ръкопляска, но, въпреки това, продължавате да играете.

„Хвърлиха го в рова на лъвовете.“ Като четете живота на Данаила, виждате, че той е разполагал със знание и мъдрост. От предсказанията, които Данаил е дал преди хиляди години, виждаме неговата мъдрост. Той познавал законите не само на тогавашната наука, но и на сегашната. Той бил кабалист. Като издържал изпита, той заел едно от най-високите места във Вавилонското царство. И вие минавате през изпита на Данаила. Ще ви хвърлят в рова на лъвовете, между грубите сили и, ако издържите тоя изпит, т. е. ако се справите с грубата сила на вашата природа, ще излезете от рова на лъвовете и ще влезете в новата култура. Това значи, да бъдете господари на положението си. Кои са лъвовете? — Човешките страсти. Няма по-груба сила от страстите. Няма по-страшни лъвове от човешките страсти. Те са разрушавали и царе, и владци, и учени, и философи. Никой обикновен човек не може да устои на страстите.

Един светия се отличавал с голямата си чистота и светост. При него се стичали много хора, да ги кръщава с полагане на ръцете си върху главите им. Най-после, при него дошла една млада, красива мома, но голяма грешница. Тя се разкажала, затова пожелала да се кръсти, да влезе в новия живот. Като я видял, светията започнал да бяга. Той бягал, но и тя след него. Питала го: Защо бягаш? Аз се разкаях, искам да изправам живота си. По пътя го срещнал Йоан Кръстител и го запитал: Защо бягаш? — Срещнах една опасна жена, не искам да я кръстя. Йоан Кръстител го спрял, прекръстил го и му казал: Сега можеш да продължиш работата си. Светията се върнал и кръстил жената. След това си казал: Най-после кръстих и тая жена. — Не ти я кръсти, а Йоан Кръстител.

Същото се случва и с вас. Щом се намерите пред някаква опасност, веднага бягате. Христос ви среща на пътя, прекръства ви, и вие се връщате. Като се справите с опасността, казвате: Аз победих! Христос казва: Ти не

победи, аз победих. Нещастieto на съвременните хора се заключава в мисълта, че те сами всичко си правят. Всъщност, никой сам не върши работата си. Питам: Колко от сегашните младежи могат да кръстят такава жена? Колко от сегашните жени могат да кръстят такъв мъж? Това не е за упрек, но казвам: Вие сте далеч още да разберете човешката душа. Вие не знаете още, какво представя душата. Ето защо, всяка външна форма може да ви съблазни.

„Хвърлиха Данаила в рова на лъвовете.“ В лицето на Данаила виждаме човек с установен характер, с непреривна любов към Бога. Който има любов към Бога, само той може да се моли. Който не люби, не може да се моли. Молитва без любов не съществува. Човек говори добре или се моли дълбоко, когато изпитва силни чувства на страдание или радост. Когато обича някого, човек го посреща добре, говори му любезно и с любов. Аз не говоря за молитва, предизвикана от страх. Това не е молитва. Под „молитва“ разбирам връзка, общение с Бога. Ще се молиш като детето. Ще кажеш: Господи, когато слизах от небето, не предвиждах, какво ме очаква на земята. Излязох чист от Тебе, но се опетних. Греших без да искам. Не изпълних задължението си към Тебе. Прости ме и оправи пътя ми. Щом кажеш истината, Бог веднага ще те упъти. Кажеш ли, че си грешник, без да кажеш, де и как грешиш, ти не си готов да говориш истината. Грешник може да бъде мъжът към жена си, жената към мъжа си, баща и майка към децата си, приятел към приятеля си. Когато не изпълниш задълженията си към децата, към жена си или към мъжа си, ти си грешник.

Питаш: Какво задължение имам към жена си? — Ти знаеш по-добре от всички. Когато си слизал от небето, ти си поел задължение към своята жена, да ѝ помогнеш, да я повдигнеш. — Пред кого съм поел това задължение? — Пред Господа. Ти си обещал да се ожениш за тая жена, да ѝ бъдеш верен. Бог казва: Ако изпълниш обещанието си, и аз съм готов да ти помогна. Щом слезеш на земята, забравяш задължението си и казваш: За тая жена ли ще се ожения? Толкова жени има на земята! — Много жени има, но за всеки човек е определен само един изпит. За всеки мъж е определена само

една жена. Имаш ли много жени, развратът хлопа на вратата ти. Казано е в Писанието: „Двуличният човек е непостоянен в пътищата си.“ Само един морал, само един закон е нужен на човека! Сегашият живот е приготвяне за бъдещия. Много естествено! Ще излезете от тоя свят и ще влезете в другия. Ще излезете от училището и ще влезете в обществото, между високо културни и интелегентни хора, които не търпят никаква лъжа и измама. Щом не можете да кръстите една красива мома, ангелът ви е слаб.

„В рова на лъвовете.“ И вашата душа е в рова на лъвовете. Днес човек се проявява такъв, какъвто е в действителност. Животът го подлага на различни изпитания и противоречия, да види своето вътрешно безверие. Днес хората не вярват един на друг. Говориш с някого, който ти вярва. На другия ден той се отказва от тебе, не ти вярва вече. Кой губи от това? Който не вярва, пръв той губи, отдалечава се от Първоизточника на живота, губи своята вътрешна сила и, в резултат на това, осакатява ума си. Мъж или жена, всеки трябва да дружи с благородни хора, не със знатни. Не всеки виден, знатен човек е благороден. Понеже интересите на хората се преплитат, те мислят, че дружбата им с професори, министри, доктори ще им принесе голяма полза. Важно е човек да бъде благороден, независимо положението, което заема. Силата не е признак на благородство. Физически силен е едно нещо, духовно силен е друго. Първият носи бомби, пушки, и всеки момент може да убие човека. Вторият не носи никакво оръжие, но, дето влезе, помага, повдига хората. Вътрешната, духовната сила определя достойнството на човека.

„В рова на лъвовете.“ Какво спечелихте вие, които хвърлихте душата си в тоя ров? Казва се, че цар Дарий, който заповядал да хвърлят Данаила в рова на лъвовете, не могъл да спи цяла нощ. Рано сутринта той отишъл при рова и с плачевен глас извикал: „Данаиле, Бог твой, на когото служиш непрестанно, можа ли да те освободи от устата на лъвовете?“ — Можа, царю! Да си жив във век! Тогава Дарий заповядал: „Извадете Данаила от рова и хвърлете там неговите неприятели с жените и децата им!“ Когато и вашата душа бъде хвърлена при лъвовете, тя

не трябва да спи, но да бъде будна, цяла нощ да се моли, да издържи изпита си. Христос казва: „Бъдете будни, да издържите изпита, през който душата ви минава!“ Сега всички хора — мъже и жени, минават през тежък изпит. Бъдещето поколение, вашите деца, ще кажат, дали сте издържали изпита, или не. Ако го издържите, ще излезете от рова със светнало лице. Ако не го издържите, лицето ви ще потъмнее.

„И виделината свети в тъмнината; и тъмнината я не обзе.“ — Тъмнината показва ония условия, при които човек жертвува възвишеното, Божественото, за да постигне известно удоволствие. Виделината показва ония условия, при които човек расте и се развива правилно. Съвременният обществен живот се нуждае от характери, подобни на Данаила. Как може да се съгради бъдещето общество, бъдещите партии без такива характери? Как би се организирано човечеството без такива характери? Какво виждаме днес? Всички партии, всички общества и народи вървят по един и същ път. Ако това се продължава и в бъдеще, всичко ще се разкапе. Всички народи и общества са дошли до фазата, дето благородството и човешината трябва да вземат надмощие. Сегашните християни казват: Един ден, когато цялото човечество се облагороди, ние ще вземем своя дял. — Не чакайте това време. Човечеството е съставено от индивиди, от които всеки трябва да мине своя изпит. Това няма да стане изведнъж — всеки на своето време. Никой не може да влезе в духовния свят, докато не издържи успешно своя изпит. Духовният свят е свършен. Следователно, ще издържите изпита си на земята и след това ще влезете в духовния свят. Никоя жена не може да получи любовта на мъжа си, докато не издържи своя изпит в рова на лъвовете. Никой мъж не може да получи любовта на жена си, докато не издържи изпита си в рова на лъвовете. Същото се отнася и до обществата, както и до народите. Никое общество, никой народ не може да напредне, докато не издържи своя изпит. Какво може да очаква една жена, която е в състояние да пожертвува живота на своя мъж, както и живота на десетки мъже? Какво може да очаква един мъж, който е пожертвувал живота на много жени? Има статистика, от която се вижда, как жени и мъже са готови на най-

големи престъпления: едни други се изнасилват, убиват. И това става в съвременното общество! Как ще си обясните това явление? Ние казваме, че тук действа законът на израждането. Това се върши от хора, които се крият под името християни, които се молят по няколко пъти на ден. Ако бихте видели живота на съвременните религиозни и светски хора във всичката им голота, бихте се ужасили. Страшен е вътрешният разврат, вътрешната нечистота в човека!

Сга, аз не искам да изнасям греховете ви, нито да говоря за изпита, който ви предстои, но казвам, че всеки човек е подложен на изпит. За да се издържи изпита, не се допуска абсолютно никакво колебание. Когато жената срещне красив мъж, окото ѝ не трябва да трепне. Тя трябва да си остане девствена, нищо да не я съблазнява. Мъжът ѝ казва: Не мога да живея без тебе. Обаче, утре ще срещне друга, и на нея ще каже същото. — Долу тоя вълк, тоя демон! Те трябва да слезат в центъра на земята, там да прекарат хиляди години, докато изкупят греховете си. Мислите ли, че Бог, т. е. Любовта ще ги спаси? В бъдеще хората ще се лишат от възможността да грешат. Това ще бъде наказанното им. Казват за някого, че заема високо обществено място. — Какво от това? Важно е, какъв характер има човек. Покажете ми един честен българин, който през целия си живот да е останал девствен! Покажете ми една такава българка! Не казвам, че абсолютно няма, но колко са те? Колко българи и българки могат да издържат изпита си? Като ги поставят на изпит за Христа, за народа, не могат да издържат, пропадат и после всичко отива по дявола. — Да се бием за отечеството! — Бийте се, но идейно, с дълбоко вътрешно разбиране. Ако отиваш да се биеш без вътрешно убеждение, че изпълняваш своя дълг, по-добре не ходи. Ако вярваш, че изпълняваш дълга си, бий се за отечеството си. Всяко нещо трябва да става с желание, да бъдеш верен на себе си. Когато някой вярва в нещо, а върши друго, то е престъпление. При това положение, как ще се повдигнем?

Казвате: Да бъдем честни българи. Да бъдем истински християни. — Това са методи, чрез които човек може да се повдигне, но затова трябва да се постави на изпит.

Неговата честност ще бъде подложена на изпит и, ако не лъже, не краде, той е честен човек. Можете ли да намерите днес в България човек, който никога не е лъгал? Ако намерите такъв, България ще бъде най-великата държава. Той ще бъде рядък скъпоценен камък. Ако не се намери такъв човек, де остава културата? Често вие говорите за небето, за Господа и казвате: Да ни прости Бог греховете! — Никакво прощаване вече! Бог е приключил с крадците, лъжците и разбойниците. Той казва: Не прощавам на тия, които са ме лъгали 999 пъти. Това не показва, че Той мрази, но ще тури всички хора на изпит — да изкупят всички лъжи. За колко години могат да се изкупят? — На година по една лъжа. Значи, за 999 лъжи — 999 години. Също така, и за всяка кражба по една година. За 999 години ще се изплатят 999 кражби. Като съберете: $999 + 999 = 1998$ години. Ако направите 999 убийства, ще ги изплатите също за 999 години. Колко хиляди години трябва да се изплаща всичко това? Не мислете, че Божественият закон, Божията Любов са празна работа. Мина времето на обикновените неща.

Иде вече новата любов, за която е казано, че е огън всепояждащ. Тя ще повдигне добрите хора, а лошите ще горят, ще минат през големи страдания. Тя ще ги прекара 777 пъти през себе си, като ги туря и вади от огъня, докато ги пречисти абсолютно. След това тя ще ги пита: Ще грешите ли още? — Няма повече. А какво ще бъде вашето положение в новата любов? Една гъска вървяла със своите гъсета, а гъсокът вървял пред тях. Отнякъде излязъл един плъх и хванал едно гъсе. Гъсокът сграбчва плъха и го потопява във водата. После го изважда и гледа, че той е още жив — мърда. Пак го потопява и пак го изважда, докато плъхът престанал да мърда. Тогава гъсокът го запитал: Ще взимаш ли моите гъсета? Мислиш ли, че аз съм глупав гъсок?

Сега и на вас казвам: Мислите ли, че може да си играете с Бога? Той ще ви хване, както гъсокът хванал плъха, и ще ви потопява и вади от водата, докато желанието ви, да правите пакости, изчезне. Аз произнасям една присъда, която ще опитате, дали е права, или не. Ония от вас, които са праведни, ще ме слушат. Всеки порок трябва да се впрегне на работа. Използвайте си-

лата на Данаила, като нож, да режете с него. Не може ли жената да устои на изкушението на един мъж? Не може ли мъжът да устои на изкушението на една жена? Трябва ли да те съблазнява касата? Трябва ли да те съблазнява агнето? Всичко може да те съблазни, но и на всичко можеш да издържиш. Вървиш, виждаш една хубава кокошка, при това, нямаш пари. Вечерта минаваш край курника, влизаш вътре и хващаш кокошката. Защо те съблазни кокошката? Ами ако те хванат в курника?

В едно Варненско село, една лисица се научила да дави кокошките на един богат селянин. За да пази кокошките си от лисицата, той направил курник с високи стени. Една вечер лисицата влязла в курника, издавила няколко кокошки, но не могла да излезе вън. Сутринта селянинът я видял в курника и извикал: Ха сега, улових ли те? Сега пъкъ аз ще туря твоята кожа на гърба си. И ние постъпваме като лисицата: Днес удавим една кокошка, утре друга, докато Господ ни хване и каже: Ти ли си, дето влизаш в курника и ми давиш кокошките? Аз ще те науча! Ти може да си министър, съдия, учител, свещеник — безразлично е. Аз говоря общо за греховете на всички хора. Следователно, вие трябва да бъдете безпощадни към своите слабости. От всички хора се изисква абсолютна чистота! Хората от различните партии трябва да бъдат чисти като диаманта. Да нямаме нужда от никакви полици! Днес, за да ти дадат пари на заем, трябва да се подпишат най-малко двама души. Ако аз трябва да представя двама поръчители, това за мене е безчестие. Ако не издържа на задълженията си, трябва да дойде стражар да ме вземе. Сега никой не плаща дълговете си. Кой колкото вземе, не го връща. И който има, и който няма, не плащат. И после казват: Слава Богу, не съм толкова грешен. — Не е въпрос за убийството, но по-голям грях от него няма. Той е последният грях. Който се опита да убива съзнателно, той е син на демона. За него се казва, че той е син на дявола. За такъв човек се казва, че той още отначало бил човекоубийца. На такива и Бог не прощава. Защо не се прощава на дявола? — Защото е човекоубиец. Знаете ли, колко мъчно се прощава на убиеца? Той може да напълни цяло буре със сълзи, и пак да не му се прости. Ако някой мисли, че му се прощава, той се

лъже — не, не му се прощава. Защо дойдоха толкова много нещастия в Давидовия дом? — За убийствата. Защо страда еврейският народ? — За убийствата на Давида, на тоя псалмопевец. Хиляди години още ще минат, но те няма да изкупят греховете на Давида. Сега свещениците казват: Да му прочетем една молитва! Да пости 40 деня, за да се просят греховете му. Не се лъжете! Не е шега това. За тбийствата няма прошка. Така пише в Божествената книга. За убийствата има само наказания.

Днес говоря на религиозни, и на безверници, защото и едните, и другите убиват. Някои твърдят, че дяволът си отмъщава, обикновеният човек се защитава, а духовният, понеже има вътрешна сила, се издига над всичко и не убива. Мене куршум не ме хваща. Един човек се опита да ме стреля. Два пъти стреля върху мене, но куршумът не хвана. Питам го: Какво искаш, приятелю? Ако искаш пари, ще ти дам; ако искаш волове, и това ще ти дам. Ще дойда да работя на нивата ти заедно с тебе. Обаче, да стреляш, не се позволява — на крив път си. Христос казва: „Не се позволява никакво отмъщение, никакво убийство. Оня, който убива брата си, няма да му се прости нито в тоя, нито в оня свят.“ Мъж, който убива жена си, или жена, която убива мъжа си, е изверг на човечеството. Сестра, която убива брата си, или брат, който убива сестра си, също е изверг на човечеството. Това не е християнският морал! Това е грях против Духа Светаго. Даже мисъл за убийство не се позволява! Който направи какво и да е убийство, ще носи презрението на цялото човечество, на светиите, на ангелите. Всеки ще го счита за престъпник, който не е изпълнил Божиата заповед: „Не убий!“

Сега аз говоря за религиозните хора, за християнските народи, които от две хиляди години носят пушки, топове, оръдия, а свещениците четат молитви за благословение на оръжието. Всички свещеници, които подържат идеята за войната, са осъдени вече от Бога. Виждали сте картини, които представят съд на духовенството. Това е верно. И да ми се сърдят свещениците, казвам: Аз съм завел пърото дело против тях. Ще бъда свидетел на това дело, дето са учили и продължават да учат хората да убиват. Щом ме викат за свидетел, ще отида.

Няма да се откажа от това свидетелство. През ума ви не трябва да минава никаква мисъл за убийство. Когато се разгневят, и мъжът, и жената си казват: Да пукнеш, да умреш! Не говорете такива думи. Мир и съгласие, любов и хармония трябва да царят между вас. Това изисква новият морал. Ще кажете, че не се занимавате с такива работи, т. е. не сте убивали. Аз говоря за ония, които убиват. Няма прошка за тях. Ония, които се готвят да убиват, да му мислят! Казвате: Това е революция; там всичко се прощава. — Не е така. Коренен преврат трябва да стане в хората а не революция. Всички трябва да се проникнат от мисълта, никого да не убиват. Същественото е: Да не причиняваме страдания на никого, да не се измъчваме, а да дойдем до пълно разбирателство помежду си. Не удобрявам затворите, не удобрявам бесилките, дето и да са те. Направо трябва да се каже на всички хора, че пътят, по който вървят, не е Божествен. Християнските народи не са издържали изпита на Данаила. Те нямат вътрешно убеждение, като това на Седраха, Мисаха и Авденаго. Те не издържаха и този изпит. И съглашението не издържа изпита си — поклони се на златния телец. И за тях иде втория изпит — моралният, да се изпитат техните убеждения. Въз основа на великите природни закони, нам е известно, какви наказания ще наложи Бог на всички сегашни народи. Няма да остане народ в Европа, който да не бъде наказан. Всички ще станат на пух и прах, ще ги раздрънкат като вълна. За да не стане това, народите трябва да си подадат ръка. Никакво убийство! Сегашните народи са достатъчно културни, за да разберат това, което им се говори.

Долу заблужденията! Трябва ли християните да мислят още, че са спасени? Как може спасеният да казва на своя ближен, да пукне, да умре? Той се моли по три пъти на ден, кае се, признава се за грешен, а казва на своя ближен да умре. Какво по-голямо безумие очаквате още? След всичко това, тръгнали свещеници и владици да говорят против нас. Те казват: Господи, да пукнат тия от новото учение. Те рушат основите на държавата. — Ние ще им отговорим по друг начин. Няма защо ние да пукнем, нито те да пукнат, но трябва да си подадем взаимно ръце и да изпълним Божията воля. Свещеник и владика не трябва

да лъжат, нито да убиват. Един владика ударил един свещеник и го повалил мъртав на земята. Това не е станало с преднамерена цел, но в състояние на гняв. И това не се позволява. Много такива случаи зная. Ако дам свобода на езика си, много има да кажа против свещениците; но ако мълкна, ония от небето няма да мълчат. Може би, аз съм най-опасният човек в света. Докато съм още между вас, не е толкова опасно. Обаче, когато замина, всичко ще стане на пух и прах. От сегашния ред и порядък, от лъжите на хората, от сегашната земя няма да остане помен. Така е решил Господ. И това ще стане скоро. Не ви плаша. Това са закони, които действуват.

Казвам: Ако продължавате да вървите в тоя път, ще измените природните закони, ще създадете изкуствен глад, навсякъде по света ще се явят недоразумения, раздори, епидемии, болести. Всичко старо ще се помете. Има ли нещо лошо в това? Ще кажете, че ви заплашвам. Ако говоря от само себе си, нищо не съм, но чрез мене говори цялото небе. Моето Слово е живо. Разбирате ли? Божието Слво е и мое. Като Го проектирам, колкото по-навътре влиза, толкова повече се разгаря. Бог е влязъл вече между европейските народи. Тоя кипеж в обществата и народите, това брожение между страдащите, както и войната, това показва, че Бог е проникнал навсякъде. Бог се проявява като Самсона.

В Библията се разказва за необикновената сила на Самсона. Жена му успяла да открие тайната на неговата сила и го предала на неговите неприятели. Като разбрали, че силата му се крие в косата, те отрязали косата му, извадили очите му и го вързали на един стълб на едно голямо здание. Така вързан, той се молел на Господа да му върне силата. Молбата му се чула, и в скоро време косата му израсла. Като усетил сила в себе си, той помолил да му развържат ръцете. Той разтърсил силно стълба и съборил зданието, под развалините на което останали стотици от неговите неприятели. Бог е великанът, който се събужда в човешката душа и руши всичко старо. Тоя, който се възмущава в човека и воюва против всички неправди, това е Бог. Той е запалил света и го раздухва. Светът не може да се оправи с пушки и топове. Какво ще правите тогава? Турете правилото в живота: Никакво

убийство! Всяко убийство е грях против Духа Светаго. Понеже се казва, че човек е направен по образ и подобие Божие, то всяко убийство на човека подразбира разрушаване на Божия образ. Да убиеш човека, да убиеш в него възвишеното и Божественото, това значи, да извършиш най-голямото престъпление. Въздържай гнева си и не казвай, че искаш да се освободиш от жена си, от брата си или сестра си. Ако ти се освободиш от тях, и Бог ще се освободи от тебе, помен няма да остане от тебе. Така трябва да се проповядва. Казвате: Де остана нашата войнственост? — Войнствен е оня, който може да въдвори ред и порядък в света, да спазва Божествената хармония. Затова са поставени и военните, да въдворяват ред и порядък в обществото, да подържат Божествената хармония. Обаче, като се отклонили от правото си предназначение, те турили в действие топове и картечниците и казват: Да покосим света! — Да, но и тебе ще покосят. Като впрегнат на работа топове и картечниците, първо военните изпитват поражение от тях. Те отнемат ръцете, краката, очите им. После казват: Станаха жертва за отечеството! Едни други се убиват и наказват и минават за герои. Според мене, герой е оня, който може да пожертвува крака си за крака на пострадалия си брат. Ако направиш това съзнателно, ще те похваля. Следователно, не давай крака си за народа, но дай го за вдовиците и сирачетата. Има такива герои в света! Една от великите чърти на славянството е неговото самопожертвуване.

В Русия, преди години, обвинили една бедна вдовица, майка на четири малки деца, в подпалване имението на един богат чифликчия. Съдът я изпратил на заточение в Сибир за 15 години. Един млад селянин от селото, лето живяла вдовицата, чул за нещастieto, което я сполетяло, и си казал: Тази вдовица има четири малки деца. На кого ще ги остави? Аз ще отида в съда, да се представя като истинския виновник за престъплението. Съдията помислил, че направил грешка с осъждането на вдовицата и, вместо нея, изпратил в Сибир младия селянин. След десетина години един умиращ извикал свещеника да се исповяда и казал: Преди няколко години извърших едно престъпление, запалих имението на един богат чифликчия. След това избягах, властта не успя да

ме хване и, вместо мене, наказаха други. Веднага съобщили на съда, че намерили истинския престъпник. Съдията дал разпореждане да освободят селянина, но се оказало, че той се поминал. Ето един благороден характер!

Казвам: Ако днес стопим всички християни, едва ли ще излезе един истински християнин. Ако стопим всички българи, едва ще изкараме един крак на християнството; ако стопим всички гърци, едва ще изкараме едно ухо на християнството; ако стопим всички англичани, едва ще изкараме носъ на християнството. Значи, християнството на англичаните се равнява на един нос, на германците — на една вежда. Така виждам нещата. И да ми се сърдят, и да не ми се сърдят, така виждам. И аз ви се сърдя. Някои ме гледат отвисоко, надули се, плюят ме. — Нека ме плюят. Наричат ме престъпник. И те са престъпници. Наистина, аз престъпвам вашия закон, но и вие престъпвате Божия закон. Аз бих желал да ме осъдят на основание на Божия закон. Ако ме съдят вън от Божия закон, по човешкия закон не могат да ме осъдят.

И тъй, абсолютно никакво убийство! Щом извърши убийство, човек започва да лъже, а след лъжата идат постепенно всички останали пороци. Закон е: Върви от големите грешки към малките, а не от малките към големите. Започни от големия грях — убийството и върви към малките. Убийството е създавало всички грехове. Брат уби брат си — първото убийство. От осем хиляди години човечеството още не може да се освободи от тоя грях. Той лежи на съвестта на всички хора. Знаете ли, какво нещо са осем хиляди години? След всичко това, искат да ни убедят, че убийството било позволено. Не се изкупва лесно убийството. Даже Христос не може да изкупи последствията на убийството, извършено от Каина. Бъдете будни! Не се заблуждавайте от философията на вашите стари учители и професори! Тя ще бъде пометена. Затова всеки професор трябва да постави нов надпис: Не се позволява абсолютно никакво убийство! Понеже сме кармически свързани един с друг, всеки от нас отговаря за извършеното престъпление от някого. Някои ме питат: Защо побеляха косите ти? — От вашите убийства. По силата на кармичния закон и аз съм замесен в тях. И вашите коси

побеляха по същата причина. Всеки момент, когато стават престъпления, аз ги чувствавам, взимам участие в страданията на хората. Виждам, как се забива нож в гърдите на някого; чувам, как вика, плаче, моли се тоя човек, докато издъхне. Някъде убиват жена или дете. А тия с одеждите минават край страдащите и казват: Да пукнат тия от новото учение, които разрушават държавата. Лошото е, че аз няма да пукна. — Защо? — Защото ще изкарам всичките дяволи от българите, от свещениците, от владиците. Няма да оставя в България нито един дявол. Щом си отидат дяволите, кой ще ме гони? Дяволите ме гонят, но лесно ще се справя с тях.

Сега ние проповядваме на човечеството една положителна философия, едно ново учение. Кой ще го приеме, не е важно. То е за всички. Казвам: Пътят, по който вървите, е крив. Това се отнася и за управляващи, и за управляеми. Няма пристрастие в нас. И леви, и десни, всички сте на крив път. Това не е култура. Не искаме да се прикриват нещата. Ние вдигаме глас против всяка неправда. Не е въпрос за моето учение, но българите трябва да се ръководят от следния девиз: В България не се позволява никакво убийство! Нека всеки свещеник, всеки войник или стражар си каже: Аз написах в душата си, че не съм съгласен с никакво убийство. Мислите ли, че при това положение Бог няма да бъде на страната на българите? След всичко това, някои ми се сърдят, че съм ги обиждал. — Още ще ги обиждам. Аз едва съм започнал. Моята глава побеля, но и вашите ще побелеят. Моите косми окапах, но и вашите ще окапят. За да издържите изпита си, като Данаила, трябва да обуздате лъвовете в себе си. Ако те ви разкъсат, това показва, че сте извършили някакво престъпление. Жената казва: Чудно нещо, какво стана с мъжа ми, не зная, но внезапно умря. — Аз зная тая лукава мисъл, която се загнезди в жената и я застави да извърши убийство. Няма прошка за оня, който убива!

Нека всеки християнин тури на вратата си надписа: Ни помен от убийство! Това е грях против Духа Светаго, за което Бог никога не прощава. Бог каза на Каина: „Ще туря белег на челото ти, който те среща, да не те убие. Който те убие, неговото наказание ще бъде по-голямо от

твоего. Сегашните хора, със своя обикновен морал, искат да преустроят обществото. Това е невъзможно. Защо мъжете и жените не могат да живеят в хармония? Мъжът казва: Не мога да търпя жена си! Жената не може да търпи мъжа си. — Защо не можеш да го търпиш? — Не мога да го търпя като мъж. — Търпи го, тогава, като брат! Ако не можеш да го търпиш и като брат, търпи го като учител, или като баща. Защо не се качиш на по-високо стъпало и кажеш: Брат ми е, ще го търпя! Обърни се към брат си и кажи: Любов и съгласие! Мъжът ти се гневи, вдига шум, кара се. Кажи в себе си: Любов и съгласие! Няма да се мине много време, и той ще омекне. Започне ли жената да вика и да се кара, нищо няма да постигне. Тогава мъжът да каже: Любов и съгласие! При тия думи, и жената ще отстъпи. Сега мъже и жени стоят, въздишат, играят някаква роля и казват: Без любов не се живее. — Аз още не съм виждал образа на любовта между хората.

Знаете ли, какви са очите на любовта? Знаете ли, какъв е образът на любовта? И досега още хората говорят за любовта, която изгаря. Това не е християнство. Жената трябва да гледа на мъжа си като на брат, да му изпраща възвишени и чисти мисли. Момъкът да гледа на момата като на сестра, да я пази и щади. Това е нужно на сегашното човечество. Знаете ли, колко красиви ще бъдете тогава? — Защо погрозняват хората? Дойде някой млад човек, едва свършил училище, веднага го хващат под мишца, опитват го, здрав ли е, може ли да копае. Така опитват говедата, годни ли са за работа. Учителят не е учител, но наемник. Свещеникът не е наставник, но наемник. Майката, бащата, също са наемници. За да се хареса на някого, момата се облича хубаво, докарва се, че като се ожени, да роди няколко деца. За да хванат момъка в капана, обещават му 50—60 хиляди лева. Като се ожени, той казва: Аз съм баща вече. — Не си баща, но си наемник.

Сега аз ви говоря приятелски. В бъдеще не може да живеете така. Ти ще обичаш момата, няма да искаш пари за нея и ще ѝ кажеш: Както си, така те искам. И момата трябва да каже на момъка същото. Не трябва да търси богат мъж, но да се обичат и да живеят в съгла-

сие. Днес и мъжът, и жената гледат да бъдат добре облечени, да се покажат пред хората. Как са вътре, не е важно. Това е актьорство. И не е толкова актьорство, колкото престъпление. Случи се, че жената забременее. Мъжът казва: Не искам това дете. Намерй начин да го изхвърлиш. Не се минават много години, и тя става хилава. Казва: Не зная, защо съм толкова слаба. — Пометнала си. Но и на мъжа работите не вървят добре. Никакво помятане! Никакво убийство! Никаква злоба! Това са новите идеи! Да турим на първо място любовта. Не само да говорим за нея, но всеки момент да сме готови да вършим Божиата воля. Бог казва: Аз не убивам никого, но убийците наказвам. Аз не отмъщавам на никого, но само на ония, които убиват. Аз любя всички, но на ония, които нарушават любовта, показвам омразата. Никакво убийство! Никакво помятане! Никаква омраза! Това са основите, които трябва да се поставят на новото общество. Днес воюват християни с християни. Често евангелисти, православни и различни сектанти казват: Да пукнат тия от новото учение! След това всички четат Евангелието, цитират стихове оттам, а когато трябва да се проявят, готови са да убият човека!

„Хвърлиха Данаила в рова на лъвовете.“ Бъдете смели и доблестни като Данаила, да се молите по три пъти на ден. Бих предпочел да туря мотиката на рамо и да копая цял ден с любов, отколкото да стана пръв министър в България. Бих предпочел да гладувам, да бъда последен бедняк, отколкото да стана владика. Какво по-велико от това, да останеш чист в себе си, но герой!

Като се върнете по домовете си, напишете: Никакво убийство на брата си! Мъжът да каже за жена си: Тя е моя сестра. Жената да каже за мъжа си: Той е мой брат. Братя и сестри, обичайте се и си помагайте. Това изисква Божественото учение от всички хора по света.

Иде Господ в света! Аз Го виждам, как иде намръщен, с тояга в ръка. Той маха тоягата по гърба на всички. Всички раса, калимавки, саби ще хвърчат във въздуха. Всички свещеници, военни, съдии ще бъдат бити на общо основание. След това Бог ще ви гита, защо сте дошли на земята: да се учите, или да смушавате небето?

Той иде! Има само един начин, за да се избегне катастрофата: Никакви убийства! Само така човек ще получи силите, които бушуват в него. Само така ще получи и лъвовете в рова. Тогава цар Дарий ще каже: Няма Бог, като Бога на Данаила, Който го избави от рова на лъвовете. Сега и аз казвам: Няма Господ, като Господа на великата Любов. Тя може да ни избави и повдигне. Бог е свързан с всички живи същества. Той е живият Христос на Любовта. Когато дойде Той, да няма вече бесилки и затвори. Всички хора на новото учение да си подадат ръка. Да има живот и радост между тях, песни и музика. Всички да възкръснат и да кажат: Долу старият ред на нещата! Долу насилието! Долу затворите и бесилките! Нов ред и порядък навсякъде! Ще кажете: Амин! Тъй да бъде! Не, амин, но турете волята си в действие!

Сегашните хора приличат на оня дервиш, който отишъл в една турска баня да се къпе. Като се окъпал, той казал на баняджията: Благодаря ти, добре се окъпах. — Не е достатъчно само да благодариш, но трябва да дадеш един грош за банята. Понеже нямам пари, дервишът се обърнал към Господа с молба: Господи, или ми дай един грош да си платя банята, или я събори!

И тъй, като дойдете следната неделя тук, искам да носите нов, положителен морал. Желая всички — мъже и жени — до Великден, да сте пораснали, поне с четири сантиметра да станете по-високи. Сега се страхувате, какво ще стане с вас, как ще свършите живота си. Аз обещавам да подържам всички ония, които не убиват. Ако на някого работите не вървят добре, аз съм готов да му служа, с условие, да не убива. Готов съм да направя всичко за оня, който пръв е поставил в душата си закона: Не убивай!

Сега, да прогласим закона на любовта! Приложете положителния морал в живота и не казвайте, както властите и свещениците, да пукнат ония от новото учение. Казвам: Моят Господ да им даде мъдрост и знание, да им стесни stomасите, да ядат и пият по-малко, да възприемат великата Божия Любов. Един учен българин, като изучавал историята на българската църква, изтъквал факта, че във време на духовните борби, българското духовенство било по-близо до своя народ, живеело с него-

вите радости и скърби. Когато заеха мястото на гръцките владци, те се свързаха с властта и с държавата и се отдалечиха от Бога и от народа. Ако българското духовенство обича своя народ, нека прояви самоотверженост и започне не само да проповядва учението на Христа, но и да живее според това учение. Защо държат това учение затворено? Ще излезат пред народа да говорят за живота на някой светия, за гръцките събори и др. — Това не ни интересува. Ние се интересуваме от това, как може да се приложи Христовото учение и как да се преустрои животът. Защо не кажат, какво е проповядвал Христос? Нали Той е техен Учител? Аз подържам страната на техния Учител. Христос казва: Абсолютно никакво престъпление, никакво убийство не се позволява! Всеки ще люби брата си. Освен това и по-далеч ще отиде — ще обича и врага си. Христос прилагаше тоя закон. Това видяхме, още като беше на кръста. Той каза: „Господи, прости им, те не знаят, какво правят.“

„Не убивай!“ — Това е единствената реална философия, единствената реална наука. Всяко учение, което поддържа убийството, е лъжливо и не е съгласно с Божията Любов. То е учение на черната ложа. Следователно, всички, които поддържат убийството, аз турям наляво. Аз¹ не участвувам в техните престъпления. Това с говорил Христос, а не аз. Който носи името „човек“, в пълния смисъл на думата, трябва да ликвидира с въпроса за убийството, да не е страхлив, да е готов да жертвува и живота си. Всеки трябва да се обяви против насието, да каже, че това, което става в света, не е съгласно с Христовото учение, не е съгласно с Божията Любов.

Желая ви сега, да излезете от рова на лъвовете здрави и читави и да кажете: Няма Господ, като Господа на Любовта! Няма друг Отец, като Отца на Христа! Христос казва: „Отивам при Отца си, при Бога моего!“ Сега Бог е в сърцата на хората, иска да ги избави от най-голямото зло.

Искам да бъдете герои! Не се спирайте върху това, дали моята проповед е свързана, или не, но искам да запомните следното: Убийството е най-големият грях, който човек може да извърши. Който се откаже от убийството, ще го изпратя на небето, между светиите, които ще му

дадат братска целувка. Това значи, да изпълниш закона на Божията Любов.

Повтарям: Бъдете герои! Престанете с недоразуменията, които съществуват между вас. Ликвидирайте с убийството веднъж завинаги!

Царят каза: „Няма друг Бог, освен Бога на Данаила, Който може да го избави от рова на лъвовете.“

И аз казвам: Господ, на Когото служите, може да ви избави от лъвовете.

*

7. Беседа от Учителя, държана на
24 април, 1921 г. София.

Възкресение на любовта

Казва им Исус: „Не бойте се; идете, известете на братята ми да идат в Галилея, и там ще ме видят.“*)

Съвременният културен християнски свят празнува „Великден.“ Тая година, по една случайност, има два Великдена. Единият наричат Великден на богатите, а другият — Великден на сиромасите. Не зная, защо богатите трябва да имат Великден. Ако ме питат, защо богатите имат Великден, казвам: Богатите имат Великден, за да ги освободи Бог от богатството. Най-голямото зло за богатите е парата. Значи, богатият празнува Великден, за да се освободи от излишното богатство: ако е затлъстял, да падне малко тлъстината му; ако сърцето му е затлъстяло, да се освободи малко от мазнините. Лекарите знаят, какво е влиянието на мазнините върху организма. — Защо бедните празнуват Великден? — За да се нахранят добре. Всичко става все за ядене! Великден има отношение към възкресението. Всеки иска да се освободи от нещо, да възкръсне. Бедните искат да се освободят от материалното робство.

Сега, за да разберете двата Великдена, трябва да живеете и с богати, и с бедни. Изкуство е да можеш да живееш и с богати, и с бедни. Ние не се интересуваме от въпроса, как е възкръснал Христос; не се интересуваме от гробове. За нас е важна основната идея, вложена във възкресението. И да е разпнат Христос, и да е в гроба, това не ни интересува. Когато иска да се жени, момъкът не се интересува от това, де се е родила момата и в коя къща живее. Той се интересува от момата и от любовта ѝ към

*) Матей 28:10.

него. Къщата е второстепенно нещо. Обаче, съвременният културен свят дава по-голямо значение на къщата и на гробищата, отколкото на живите хора. Според бедните, това има своите економически съображения. — Защо хората служат на Христа? — Защото им дава пари, житце, хлябец. Ако Христос не предвижда никакъв бюджет за свещениците, ще видите, как никой няма да Му служи. Съкрати ли малко хляба, хората ще престанат да посещават църквите. И бедните, които имат никакви идеали, също мислят само за ядене. Това, което обединява всички хора, е общата идея за хляба. Че Христос слязъл от небето, че живял на земята, че бил разпнат и възкръснал, това са второстепенни въпроси. Разликата между хората е в това, че едни търсят Христа, а други — не Го търсят. — Въпрос е това. И да е верно, пак е лъжа — казват турците. Ще кажете, че думите ми са силни. Обиколете целия свят, навсякъде ще се натъкнете на тая гола истина. Не критикувам, но констатирам факта. Като видя една рана, казвам, че тя е дълбока 2 см., а широка 10. Ако не вярвате, проверете.

— Защо Христос дойде на земята? Каква беше Неговата задача? — Да приложи закона на живата любов, която разрешава всички въпроси: умствени, сърдечни и социални. Като приложиш живата любов, ще видиш, че всички хора чувствуват като тебе. Те се радват и страдат като тебе. Всички хора имат такива нужди, каквито имаш и ти. Като разбереш това, ще влизаш в положението на всеки човек и ще можеш да му помагаш, както на себеси. Това е наука, която ще се приложи в бъдеще. Това изисква човешината. Какво става сега? Срещнат се двама души и си кажат: Христос възкресе! Какво означава това посрещане? То е все едно, като ти дойде един гост, да му кажеш: Добре дошъл! Радвам се, че дойде. — Ако е дошъл за два-три деня, добре дошъл! Ако е за повече време, там въпросът се усложнява. Ти започваш оттук-оттам да го запитваш, колко време ще стои, как ще си отиде и т. н. Нашето приятелство е дошло до два-три деня. Продължи ли повече, приятелството се разваля.

„Казва им Исус.“ Думата Исус е символична. Тя съдържа три велики основни принципа. Единият принцип означава сила, която твори, преобразява живота и му да-

ва нова насока. Исус е човек, който не се занимава с обикновени работи. Той има предвид великите Божествени истини, които поставят всичко в ред и порядък.

Вторият принцип е живата енергия, която туря всичко в изправност. Тя не набожда нещата на игли, както правят ония, които изучават бубулечките и пеперудите. Тя не умъртвява, но дава живот на всички същества. Тя е сила, която запазва всичко, или, както я наричат още, „закон на любовта.“

Третият принцип с „законът на равновесието“, който урежда всички спорове и недоразумения между хората. Защо се явяват споровете, това вие знаете по-добре от мене. Те са естествено последствие на човешкия живот. В България, в едно малко градче, направили баня. Когато трябвало да постилат банята, гражданите се разделили на две партии: едните подържали възгледа, че дъските трябва да бъдат гладки, рендосани; другите подържали обратния възглед: дъските да не бъдат рендосани. От осем хиляди години хората спорят, какви трябва да бъдат дъските, с които ще постилат баните — рендосани, или нерендосани. Най-после изпратили един инспектор да разреши тоя въпрос. Той казал, че банята трябва да се постеле с една рендосана и с една нерендосана дъска. Така се задоволили и двата възгледа. Тогава, който поддържа възгледа, че банята трябва да бъде послана с рендосани дъски, ще стъпва по рендосаните; който поддържа другия възглед, ще стъпва по нерендосаните дъски. Важно е да има мир!

„Каза им Исус.“ — Исус е човекът, който съдържа в себе си трите принципа. — Какво им каза? — „Идете, съобщете на братята ми да идат в Галилея, и там ще ме видят.“ — Не бойте се!“ — На какво се дължи страхът? — На изневяра. Нашите майки, бащи, братя и сестри са изневерили от хиляди години и продължават да изневеряват, и днес на никого не вярват. Казваш на някого: Вярно ли е това, което говориш? Ще върнеш ли парите, които си взел? Щом страхът е произлязъл от изневяра, лякът срещу него е любовта. Страхът е най-опасната болест за човека. Той е уловка, слабост за човешкия характер. Най-голямата част от престъпленията се дължи на страха. Който иска да бъде герой, трябва да изпъди

страха от сърцето си. Неговото сърце трябва да бъде пълно с любов. — С каква любов? — Жива, съзнателна любов, а не с любов от картошки или просо, както наричат обикновената човешка любов.

Едно време житото, ечемикът, ръжта, овесът и царевицата тръгнали да воюват, да освободят света от робството. Понеже трябвало да оставят някой от тях да храни човечеството, те решили да натоварят с тая служба просото. Те му казали: В наше отсъствие ти ще храниш хората. Като се върнем, всеки от нас ще заеме своето място и ще изпълни задължението си. Просото ги запитало: Мога ли да позволя на хората да правят от мене баница? Те му отговорили: Ти стани за хляб, че за баница не мисли! Някой говори за култура, за баница. — Той не става за хляб, а иска да стане на баница. Той не е изправил още живота си на земята, а мисли за небето — каква баница ще има там. Казвам: Първо изправи живота си на земята, а после мисли за небето.

Христос казва: „Не бойте се!“ — Защо да не се страхуват? — Защото Той носи новия елемент на любовта. — За кого? — За своите братя, а не за външните хора. Днес и аз говоря на своите братя, а не на външните хора. Които признават Братството, те са хора на новата култура. Които не Го признават, те са хора на старата култура. Ако искате да намерите името си някъде, написано с едри букви, ще го намерите в поменика на старата култура. Там е написано името на едни-кой си граф, княз, владика, министър, проповедник и др. Обаче, човека там не можеш да намериш. Казваш: Аз съм учител. — Какво преподаваш? — Математика. — Как преподаваш? — Имаме десет основни числа, от 1—10; правя различни комбинации с тях, както търговците: събирам, изваждам, умножавам, делия, вадя корени. — Обаче, между едно и друго изваждане има разлика. Не е все едно да извадиш зъб от устата на човека, или да извадиш едно растение с корена му и да го посадиш на друго място. При това, можеш да вадиш с клещи, а можеш да вадиш и с търнокоп. Ето защо, аз наричам математиката, която хората сега изучават, въведение в математиката.

Казвам: Има разлика между сегашната наука и тая, която ще дойде в бъдеще. Според някои астрономи, пър-

воначално материята е била в спящо състояние. Като се събудила, тя започнала да се върти и образувала живи кръгове и сфери. Днес изучават тия кръгове и сфери, без да споменават нещо за Разумната Причина, която ги е образувала. Движението, което става във вселената, се дължи на оня Разумен Дух, който регулира и управлява всички сили. Само това движение е реално, само то прави света реален. Според философите, съществуват две реални неща в света: субстанция — видимата форма на телата и есенция — невидимото, неуловимото, което се крие в тия форми. Хората изучават главно формата на нещата, не са дошли още до есенцията.

И тъй, като се говори за братство и сестринство, подразбираме субстанцията на нещата, изявена в две красиви форми. На физичния свят по-красиви форми от тях не съществуват. Който иска да стане красив като ангел, трябва да развива в себе си чувството на брат и на сестра. Това е закон. Аз още не виждам на вашите лица братство и сестринство. Знаете ли, какво е лицето на брата и какво — на сестрата? В областта, дето живеят братът и сестрата, няма тръне; в областта, дето живеят братът и сестрата, и празнини няма. В думите, с които си служат братът и сестрата, има само една форма, само едно съдържание — идеята и само един смисъл, или едно значение. В братството и сестринството думите не се доказват. Те са строго определени математически величини.

Какво правят хората в света? — Спорят. Ако са религиозни, те спорят, кой е истински християнин. Като дойде нов човек между тях, те го подлагат на изпитания, да видят, може ли да издържи. — По какво познават, че той е готов и може да издържа? Според евангелистите, той първо плаче, кае се за греховете си и после казва, че е готов да се жертвува за благото на човечеството. Мине ли през тия фази, те го приемат за член на своята църква. Православният казва, че се е родил православен. Какъвто е баща му, такъв е и той. Това е по-близо до истината. Юрдечката юрдечета излюпва. Православният трябва да върва в църквата, във владиците, в Евангелието, във вселенските събори и др. На православните не им върви. Не ги упреквам, нито ги осмивам. В Братството няма деление на наши и ваши, всички са наши. В Братството няма вло-

вици. В който народ има вдовици, там не се говори за братство. И в която църква се говори за вдовици, там няма братство и сестринство. — На какво се дължи вдовството? — На убийствата. Мъжете отиват на война, дето ги убиват. Едно време мъжете са били вдовци. — Защо? — Защото тогава жените са воювали. Значи, когато мъжете воюват, има вдовици; когато жените воюват, има вдовци. В такива общества няма братя и сестри. Това е от гледището на християнската култура. Там няма помен от умрели. Там всички са светии: светии по отношение на земята, а братя и сестри, по отношение на небето.

Хората са обърнали света с главата надолу и се чудят, защо работите им не вървят. Те турили светиите на небето, дето няма нужда от тях, а братята и сестрите на земята. Братята и сестрите трябва да бъдат горе, да вадят хората от кладенеца. Светиите трябва да бъдат на земята, да светят на хората, да им показват пътя. Де са българските светии? Мъртви светии не искам. Живи трябва да са те, да носят своите запалени фенерчета. Сега искат да ме убеждават, че имало светии на земята. По какво се познават светиите? — Те живеят според закона на Божията Любов.

Христос казва: „Идете, известете на братята ми да идат в Галилея, и там ще ме видят.“ Галилея е мястото на ума, дето нещата се разбират правилно. За да отиде в Галилея, човек трябва да бъде високо благороден и интелигентен, а не като вълчицата, която напада овцете и ги носи на малките си. Може да се обиждате от това сравнение, но не мога да не се вслушвам в оплакванията на животните от вас. Като срещна една кокошка, питам я, какво мнение има за хората. Тя казва: Те не са истински християни, защото ни колят на общо основание. — Верно ли е това? — Ела да видиш, какво става в курниците, сам да се убедиш в моите думи. Срещна един вол и него питам: Какво ще кажеш за хората? — Остави се, няма никакво християнство в тях. Като ни впрегнат сутрин, вечер ни разпрягат. Отвреме-навреме ни дават по малко сенце. Като умрем, кожата ни одират. Това е страшно робство. В 77 глава от Исая е казано, че който убива вол е също, като че убива човек. Пророк Исая, който е живял преди повече от три хиляди години, имал по-висок

морал от сегашния. След всичко това, хората казват: „Христос възкресе!“ — Христос възкресе, но не и за вашите волове, овце, кокошки. Докато Христос не възкръсне за всички живи същества, за вашите волове, овце и агнета, не може да влезете в Царството Божие. Аз взимам думите вол, кокошка, овца в преносен смисъл. Преди две хиляди години Христос е казал: „Да възлюбиш ближния си, като себе си.“ В тоя стих има нещо изпуснато, не е взет целият. Затова аз добавям: „Да възлюбиш всички живи същества, от най-малките до най-големите, като себе си.“ Има живи същества, създадени от човека — за тях не говоря. Например, паразитите — въшки, дървеници са резултат на човешкия живот.

Няколко американски студенти намислили да устроят една шега на един от своите добри професори. Те събрали части от различни бръмбари: от един глава, от друг крака, от трети крила. Залепили ги добре и образували нов екземпляр бръмбар. Те го занесли на своя професор, като му казали: Господин професоре, намерихме един особен бръмбар, не знаем към кой клас да го отнесем. Професорът взел бръмбара, разгледал го внимателно и казал: Млади момчета, това е типът „хъмбък“, т. е. „човешко изобретение.“ Не се лъже професорът.

И сегашните хора са направили много екземпляри „хъмбък“ и ги предават като Божие дяло. Това са човешки измислици. Можете ли да влезете в положението на всяка бубулечица, да разберете, как живее? Каква е разликата между човека и малките същества? Казвате: Колкото повече работа свърши едно живо същество, толкова по-интелигентно е то, толкова по-високо стои. От това гледище, хората считат животните за прости, несъзнателни същества. Кой научи паякът да тъче своята мрежа? Може ли човек да изтъче толкова тънка мрежа, като глупавият паяк? Мрежата на паяка е остатък от една минала висока култура. Паякът, с най-малки разходи, тъче и доднес своята тънка мрежа. Това представя културата на паяка. Питам: Де е нашата тънка нишка? Паякът е изпратил своето изобретение на изложението. Какво ще изпратим ние на световното изложение? Какво ще изпратят българите на това изложение? Какво ще изпратят християните? Няма какво да изпратят. Аз ще ви бъда крайно благода-

рен, ако ми покажете вашето изобретение, което сте приготвили за изложението на небето. С какво могат българите, християните да обърнат внимание на ония културни, възвишени същества, които живеят на небето? Сегашните хора спорят, кой повече се проявил, кой повече работа свършил на земята.

Още преди исторически времена, някъде в сегашна Азия, живял един беден човек, който се отличавал със своята доброта. По-добър човек от него нямало. Понеже Бог бил много доволен от него, един ден изпратил двама ангели да му турят венец на главата. Целия си живот тоя човек прекарал при корените на едно дърво в плач и молитва. — Защо трябвало да седи при това дърво? Какво било самото дърво? Това дърво било необикновено; то имало особена история. Още в далечното минало, когато се развивала културата на ангелите и арахангелите, Бог изпратил един от тях на земята да помага на хората. Като слязъл на земята, ангелът срещнал една красива мома, за която се оженил. Така той забравил своето предназначение. За наказание, Бог превърнал ангела в буково дърво, с глава заровена в земята, да прекара така хиляди години, докато научи урока си. Бедният човек знаел историята на тоя ангел и, за да изкупи грешката му, прекарал целия си живот при корените на тоя бук, в плач и молитва. Като гледал усилията на тоя слаб човек, Бог решил да го възнагради. За тая цел Той изпратил ангелите да турят венец на главата му. По пътя те срещнали една красива мома и започнали да спорят помежду си, на кого да турят венета: на бедния човек, или на красивата мома. Най-после, решили да разделят венета на две части: едната половина да турят на момата, а другата — на бедния и свет човек.

Какво представя тоя венец? — Венецът на любовта. И донес тоя венец е разделен на две части, затова работите на хората не вървят добре. Всъщност, кой заслужава венета: красивата мома, или бедният, който плаче и се моли цял живот при корените на дървото, за да повдигне падналия. Всички хора трябва да работят като бедния, който плакал и се молел цял живот, за да обърне Бог умовете и сърцата на хората към себе си. Разумните, възвишени същества, ангелите, като слезат на земята, все ще направят някаква грешка. След това трябва да се на-

мери някой беден човек, еретик, да плаче и да се моли за тях, за да ги повдигне. И донес още църквата чете Василиевите молитви, за да прогони лошите духове от земята. Обаче, молитвите им не помагат.

И днес два ангела слизат на земята и носят венец. Понеже църквата се счита невеста на Христа, те искат да разделят венета, всички църкви да вземат дял от него. Това няма да им се даде. Ако разделят венета, ще създадат нов спор, нови недоразумения. Питате: На коя църква се пада венецът? — На никоя. Единственият, който заслужава целия венец, е Христос. Той е жив. И сега живее на земята, но не можете да Го познаете. Да видите и познаете Христа, това значи, да се проникнете от Неговата Любов. Който носи любовта в себе си, той дава право на всеки свой по-малък брат да се развива правилно. Когато срещне, той го запитва: Градиш ли?

Помнете: Един закон има в света — законът на любовта.

Тя включва едно правило — никога да не лъжеш. Това изисква законът на истината.

В любовта има само един път — пътят на мъдростта.

Любовта носи само едно благо — добродетелта.

Любовта си служи само с едно право — Божията правда.

Сега вие седите около мене и ровите, искате да знаете, дали говоря истината, какъв съм, отде съм и т. н. Няма защо да ровите. Като ровите около мене, и себе си ще разровите. И да ровите, нищо няма да намерите. Аз не съм в това тело. Тук съм привидно. Един ден ще се дегазирам и ще се вдигна оттук. И да ме срещнете, няма да ме познаете. Ще питате, де съм, но няма да ме намерите. Така беше и с Христа. Питате: И ти ли знаеш, какво ще стане в Ерусалим? И ние можем да хвърлим бялата коса, да се освободим от тая форма, от всичко външно. — Ние не мислим за света като вас. Според мене, всички форми, които Бог е създал, са свети. За мене, волът е толкова ценен, колкото и човекът; птичката е толкова ценна, колкото и професорът. — Това е много казано. — Във всеки индивид, във всяка форма, колкото и да е малка, живее Божият Дух. Който спъва тая форма или тоя индивид, спъва работата на Духа. Следователно, каго

се спреш пред едно дърво, ще гледаш на него с благоговенис, без да късаш клончетата и листата му. Докато хората колят говедата и воюват помежду си, никога не могат да се обичат. Дето няма любов, там няма мир. За новото учение е безразлично, кой ще управлява. Нека управляват богатите, но да не убиват, да не затварят хората, да не колят говедата. Нека управляват бедните, но да не убиват, да не затварят. Всички управляващи да приложат закона на любовта. Това е нужно не само за външния държавен строй, но и за човешките души. Това е нужно, както за семействата, така и за отделните индивиди. Жената е недоволна от мъжа си и отива да се оплаква на съседките си. Тя не е познала мъжа си. Мъжът се оплаква от жена си. Той не я познава, не е разтворил гънките на нейното сърце, да види, какъв извор се крие там. Той запушил сърцето ѝ, а иска от нея любов. Любовта не се изисква. Закон е: Който иска, той няма любов в себе си. Казваш: Много те обичам, дай ми известна сума на заем. — Колко искаш? Колкото и да искаш, готов съм да ти дам.

Христос казва: „Идете, кажете на моите братя, които са готови да приложат моето учение на земята, да отидат в Галилея“. Значи, не се казва на небето, а на земята. Наистина, ако на земята не можем да живеем в любов, как ще живеем на небето? Мислите ли, че на небето ще пуснат несъвършени хора? Ако отиде някой на небето, ще мине и замине като чужденец и скоро ще се върне назад. Най-голямото изкуство за всички е изкуството да любим.

Вчера дойде при мене един приятел, да ме пита, какво да прави с болната си сестра, как да я лекува. Казах му: Ако сестра ти приложи любовта, ще се излекува. — Как ще позная, дали има любов? — Ако ръката ѝ се разширила малко, има любов. Това се отнася до всички. Ако в организма ви е станало поне микроскопическо разширяване, имате любов. Не е ли станало никакво разширяване, нямате любов. Христос говори само на хора, които имат любов. — Защо? — Защото те са пробудени. Всички трябва да станете братя и сестри помежду си, да говорите само това, което е в сърцата ви, т. е. да бъдете искрени към себе си и към своя ближен.

Председателят на Съединените Щати поканил на обяд двама видни индийци. На трапезата, между другото, турили и горчица. По-младият гост намазал на хляба си горчица и, като хапнал, сълзи му потекли от очите. Другарят му го запитал: Защо плачеш? — Спомних си, че миналата година баща ми се удави в Герановото езеро. След малко, и вторият индиец хапнал от горчицата. И неговите очи се напълнили със сълзи. — Защо плачеш и ти? — запитал младият индиец. — Плача от съжаление, че и ти не можа да се удавиш заедно с баща си. Това значи, да не си искрен. Сегашните християни говорят повече за мъчнотиите си, но не и за причините на мъчнотиите. Вината не е в горчицата. Ако баща ти, наистина, се удавил, причината се крие другаде, а не в горчицата.

Христос казва: „Идете в Галилея, там ще ме видите.“ — Какво представя Галилея? — Мястото на любовта. Там ще я видите. Значи, любовта може да се види, да се реализира. Когато видите любовта, т. е. когато видите Христа, ще носите други имена. Иде времето на възкресението! Преди две хиляди година възкръсна Христос, а сега ще възкръснат Неговите ученици. Явява се въпрос, кой ще възкръсне, и кой няма да възкръсне. Възкресението трябва да дойде общо. Някои искат да ме убедят, че са възкръснали вече. Питам: Видели ли сте любовта? Готови ли сте да се жертвувате за всички? Жената казва: Напуснах мъжа си. — Много естествено, не си възкръснала още. Мъжът казва: Напуснах жена си. — Не си възкръснал още. Възкръсналият никога не напуска възлюбения си. Той отива при душата на своя възлюбен и споделя истината с нея. Достатъчно е само по една дума да си кажат, за да се разберат. Само ония души си служат с истината, които се обичат. Да се разговаряме на Божествен език, да си говорим истината, това значи, да живеем в закона на любовта. Днес жената се разговаря с мъжа си, нарича го миличък, а вътре в себе си иска, по-скоро той да излезе, за да остане сама вкъщи. Каквато е нейната искреност, такава е и на мъжа. Това са двамата индийски герои, които плачат, без да кажат причината за плача. Жената казва: Моят брак излезе нещастен. И мъжът казва същото. — Нещастieto ти не е

в брака, но в греховете, които правиш. Жената се оплаква, че родила много деца. — И в това не е нещастieto. Нещастieto се крие в това, че не познавате Господа. Той хлопа всяка сутрин на вратата, да ви събуди, но вие не искате да станете. Някой изгубил богатството си, страда, плаче, търси виновника за това. Бог е взел богатството му и казва: Да видим, ще ме познае ли? Някой владика остарял, уволняват го, и той страда. И той не познава Господа. След всичко това, хората минават за вярващи; те се произнасят, кой е свет човек и кой не е; кой е праведен, кой има любов. Това не е тяхно право. Само Господ знае, кой е вярващ, кой е светия, и кой има любов.

Закон е: Човек човека не може да роди. А като умножите 2×2 , ще получите четири. Числото четири само не може да се произведе, друго число ще го произведе. Казваш: Аз искам да любя. — Не, ти не можеш да любиш. Казано е в Писанието: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила, а ближния си, като себе си.“ Значи, първо ще възлюбиш Господа, а после ближния си. Отде ще вземеш любовта, ако не възлюбиш Господа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и сила? На пазар любовта не се купува. В бъдеще, като се жениш, ще питаш възлюбения си: Милички, възлюбил ли си Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила? Ако си Го възлюбил, и Той живее в тебе, и аз ще се съединя с тебе. Като се съединят двама млади, ще образуват едно ново число. — Кое е то?—Детето. Трябва ли след това да се питаш: Обичам ли себе си? Трябва ли да питаш, дали печката топли? Щом си запалил огъня, печката непременно ще топли. Казваш: Ти трябва да знаеш, че съм малко по-особен човек. — Как се изразява твоята особеност? Особен си, защото твоята кесия е по-голяма, повече събира.

(В съседния двор засвириха гайди, зурли). — Понеже говорим за любовта, нека посвирят малко. Ще имаме търпение, докато свършат. Те не са научили изкуството да свирят. Зурлите им много бръмчат. Това показва, че тия музиканти нямат любов. Млади и стари, вложете любовта в себе си, да заживее Христос не само на небето, а в душите, сърцата, умовете и волята ви. Само така ще при-

ложите новото учение на опит. Доста глаголствуване! Никой никого да не критикува! Не критикувай брата си, нито сестра си!

Сега няма да ви кажа „Христос възкресе!“ Но ще ви запитам: Влязла ли е любовта в умовете, в сърцата, в душите и във волята ви? На ония, в които любовта е влязла в умовете, в сърцата, в душите и във волята, казвам: Христос възкресе, и любовта възкръсна! Не чакайте да дойде времето за това, не очаквайте на еволюцията, не чакайте да дойде любовта отвън. Да дойде любовта вътрешно във вас! Само тогава ще бъдете силни и красиви. Щом се научите да любите, няма да остарявате, ще бъдете млади, на 33 години. Като остареете, ще снемете старите си кожи. Така ще се подмладявате постоянно и ще живеете, колкото искате.

Да бъдем млади в любовта! Това е новото учение. Човек е млад, докато люби; щом престане да люби, остарява. Докато люби, човек е учен; щом престане да люби, знанието се губи. Всеки може да опита любовта.

Христос казва: „Идете, известете на братята и сестрите ми да отидат в Галилея, там ще ме видят.“ — Де е Галилея? — Не питайте, не сте още за там. Един ден ще научите, де е Галилея.

Иде възкресението на любовта! Сега няма да казвате „Христос възкресе“, но ще кажете: „Да възкръсне любовта! Да се разпръснат враговете, които ни мразят! Вашето сегашно верую, вашето сегашно учение се заключава в следното: Господи, да бъде Твоята воля, но да стане нашата! Господи, да бъде Твоята Любов, но да стане нашата! Аз бих казал: Господи, да бъде нашата воля, но да стане Твоята! Господи, да бъде нашата любов, но да стане Твоята!“

Това са максимите, които човек може да приложи. За оня, който има любов, никаква сила не може да му противодействува. Това е човек с ново разбиране. Той живее в мир и светлина. Ако имате любов, навреме ще жените дъщерите си, и зетьовете ще идат доброволно и навреме. Дето е любовта, там е печалбата, там е знанието.

Иде любовта в света. Голямо течение иде! Който не е герой, да не ходи по бреговете, защото водата ще го отнесе.

Казано е в Писанието: „Гняв Божи иде!“ — За кого? — За тия, които нямат любов. Това учение е за днес, за днешната култура. Страданията на сегашните хора са потезки от тия във времето на Христа. Разрешаването на всички трудни въпроси е в любовта. Тя ще дойде в реална, жива форма и ще помете всичко старо.

Сега говоря на ваш език: Който е готов, ще възкръсне; който не е готов, ще стане на вода, т. е. ще умре. Обаче, за оня, който познава любовта, смъртта не го хваща.

Желая на всички, още днес да срещнете Христа. Вие Го очаквате в бъдеще, но желая още днес да Го срещнете. Да срещнете Христа, това е велика истина, която мъчно може да разберете. От среща до среща има разлика. Някога възлюбеният среща своята възлюбена и казва: Не е тя! — Защо? — Не е разположена, не я познава такава. Ето защо, когато срещнете Христа, бъдете разположени. Бъдете герои! Носете страданията си леко! Само така Христос ще ви познае, и вие — Него.

Приемайте и прилагайте любовта. Измервайте ръката си, да видите, с колко се е разширила. Само така ще се справите със злото. Това значи, да проникне любовта във всеки дом — между мъже, жени и деца, във всяка църква. Без любовта и големият, и малкият ще плачат за бащата, който се удавил в Герановото езеро.

„Идете, кажете на братята ми да идат в Галилея, там ще ме видят.“ Това са последните думи, които Христос отправя към вас, да отидете в Галилея, да Го видите, да познаете любовта, която Той носи. Той иде сега да ви възкреси. Този е последният ден!

Желая, всички да възкръснете! Виждам, че камъните на някои гробове започват да се тресат. Христос иде да отвали камъните. Мнозина идат с Него. Тогава Той ще каже: „Лазаре, излез въл!“

Поздравявам ви с Христовото възкресение! Желая да отидете в Галилея, да срещнете Христа, да ви каже лозинката за новия живот — възкресението на любовта.

*

8. Беседа от Учителя, държана на
1 май, Великден, 1921 г. София.

Изтълкувай ни тази притча

Отговори Петър и рече Му:
„Изтълкувай ни тази притча.“*)

„Изтълкувай ни тази притча.“ Аз взимам един стих, на който съдържанието е неизвестно. Христос е говорил върху много въпроси, но това, което трябва да се тълкува, го няма в Евангелието. Притчата, за която става въпрос, я няма. Каква е тая притча? Тук математиците имат думата. Те се занимават с неизвестни величини, т. е. те разкриват тайните. Дай на математика най-загадъчните въпроси, но като работи върху тях четири-пет месеца, все ще изкара нещо. Каквито числа да му дадеш, все ще ги съчетае по някакъв начин.

Отговори Петър и рече Му: „Изтълкувай ни тази притча!“ Питам: Коя е най-важната притча за вас в дадения момент? Ако задам същия въпрос на една млада мома, тя ще отговори: Най-важната притча за мене е, кой ще ме възлюби. Ако попитате момъка, коя е най-важната притча за него, и той ще отговори като момата. Ако зададете тоя въпрос на майката, тя ще каже: Най-важна притча за мене е, какво ще бъде детето, което ще родя, момче или момиче. Оня, който се готви за професор, ще каже: Най-важната притча за мене е, дали ще успея да стана професор. Лекарят ще каже: Най-важната притча за мене е, дали ще стана виден лекар. Духовникът ще каже: Най-важната притча за мене е, дали ще достигна висок духовен пост. Всеки човек си има по една притча в живота, която сам разрешава. И вие, които ме слушате, също имате по една притча,

*) Матей 15: 15.

Аз ще разгледам само една притча — най-важната. Според мене, най-важната притча е самият живот. Как е произлязъл, какво е било началото му, коя е неговата майка, и кой негов баща, как се е развивал и т. н. Ще кажете, че Господ е Баща на живота. — Така е, но Господ е отвлечена идея. Вие се спирате върху нещо по-близко от живота — вашето положение, което всеки ден очаквате. Ако си военен, мислиш, какво ще стане с тебе, когато се отвори война. Първо преглеждаш пушката, сабята си, да знаеш, в какво състояние се намират. От състоянието на оръжията и оръдията зависи успеха на войната. Това са математически величини, с които човек работи. Какво ще разберете от числата 502, 516, 869, 634, 739 и 604? Ще кажете, че това е забава. И децата се забавляват с писане на числата. Знаете ли, от колко кости е съставено човешкото тело? Според някои, те са на брой около 280. Костите не представят цялото тело, но само част от него. Мускулите също представят част от телото. Костите и мускулите, обаче, не представят функциите на човешкия организъм.

От черепа на човека може да познаете, какъв е бил той: мъж или жена, прост или учен, честен или нечестен, търпелив или нетърпелив. Като поставите запалена свещ в черепа на човека, ще четете по него, като по книга. По черепа ще познаете целия живот на човека, живял преди хиляди години. По черепа се познава, от каква смърт е умрял човек. В бъдеще, когато хората се научат да четат по черепа, ще узнаят всичките тайни. Тогава хората повече ще мълчат. И дали ви хвалят, или корят, всякога ще мълчите. Не е важно, какво мислят хората днес за вас; важно е, какво ще мислят в бъдеще, когато ще могат да четат и по главата, и по лицето, и по ръката. Като изучавате тия науки, ще дойдете до заключение, че клетките на човешкия организъм са живи. И като умре човек, те не изгниват, но минават от едно място на друго: някои влизат в състава на минералите, други — в състава на растенията, а трети — в състава на животните, а някои — в състава на човешкото тело. Някой си откъсне една ябълка от гробищата, измива я добре и я изяжда. После се чуди, защо разположението му се развалило, — Много естествено, той възприел някои еле-

менти от телото на един от великите покойници. Значи, неразположението му се дължи на неразположението, което имал покойният. По вашето разположение или неразположение може да познаете, какъв е бил тоя човек.

И тъй, ако питате, защо страдате, казвам: Сегашните хора страдат от мислите на своите предшественици. Техните мисли не са пръснати в пространството, но са материализирани и съставят организмите на минералите, растенията и животните. Много от мислите на миналото човечество представят съставна част на паразитите, микробите и други нисши растения и животни. Съществуват около 16 хиляди микроби, някои от които не са изучени добре. Тия микроби са причина на различни болести: туберкулоза, тиф, чума, холера и др. Болестите са резултат на мислите на учени и философи, които са вървели по пътя на черното братство. Като знаете това, не мислете, че злото може, само по себе си, да изчезне. Злото и доброто са непрерывни. Казвате: Да унищожим злото! — Това е невъзможно. За да разберете злото като сила, а не като проява, трябва да познавате законите на разумната природа, както и тия на психологията. Изучавали ли сте злото като сила, като чувство и като принцип? Мнозина наричат злото с думата дявол и се питат: Отде дойде тоя дявол между нас? — Защо са недоволни хората от дявола? — Защото той кара човека да работи, а сам никога не работи. Като влезе между хората, той обърква всичките им работи. Той е лихвар, дава пари с големи лихви и не иска да знае, как ще се плащат тия лихви.

Дяволът е в състояние да бръсне и детето. Затова го наричат първият учител на човечеството. Той е господар на всички банки. Има ли нещо лошо в това? Банките услужват на хората, дават им пари на заем. Те плащат лихви на парите, но поне колелото се върти. Банкерът някога оскубва клиента си — това нищо не значи, но някога му помага. Който е влязъл в пътя, трябва да престане да се занимава с дявола, да не мисли, че е лош. Значи, дяволът е лош, а ти си добър. Вие трябва да използвате силите на злото, да ги хармонизирате. Използвайте само ония от тях, които са в хармония с вас. Не се страхувайте от силите на злото, но работете с тях, да ги превърнете в положителни.

Казва се, че от много мисъл или от много учене човек заболява. — Не е верно. Нямам случай в своите изследвания, да е заболял човек от мислене или учене. Ако е въпрос за криви мисли, за особени преживявания, човек може да заболее; правата мисъл, обаче, повдига човешкия дух. Ако си в положението на Дон Кихота, може да полудееш. Ако си в положението на Санчо Панса, ще се излекуваш. Дон Кохот е човек със силно развити лични чувства. Той мисли, че всичко знае и разбира: и наука, и изкуство, и политика. Светът е пълен с Дон-Кихотовци и Санчо-Пансовци. Ако това не е верно, светът трябваше да бъде в пълна изправност. Дето и да се обърнете, все ще срещнете един Дон Кихот. Той е благороден, вярващ човек, но без дълбоко разбиране на живота. Санчо Панса е крайно наивен. Той е готов навсякъде да следва Дон Кихота, с надежда да се спаси някога. Той очаква спасението си от Дон Кихота.

Днес съм решил да отговоря на всички, които очакват спасението си от човека. Това е криво разбиране. Спасението иде само от любовта. Тя е сила, която преобразява всичко. Който се домогне до нея, влиза в областта на разумността. Дето е любовта, там е разумността. Любовта се изявява чрез прави мисли и чувства, чрез благородни постъпки. Ето защо, когато любовта ви посети, добре е да измерите носа, врата и ръката си. Ако мисълта ви се оправя, носът постепенно се удължава и стеснява; ако чувствата ви се усилват, носът ви се разширява и скъсява. И най-после, ако постъпките ви стават по-благородни, волята ви се усилва. Това се отразява на брадата, тя постепенно се оформява, придобива по-красива форма.

Казвате: Ние не се интересуваме, дали носът се удължава или скъсява. — Трябва да се интересувате, както се интересува машинистът, дали налягането на парата в котела се увеличава, или намалява. Ако налягането е по-голямо, отколкото трябва, котелът ще се пръсне. Ползата от знанието е голяма. Ако знаете тия неща, лесно ще изправяте кривините в своя живот. Като знаете, че не може да разширите носа си, ще гледате да го удължите. Мисълта ви ще дойде в помощ. Ако нямате възможност да удължите носа си, ще потърсите помощ в чувствата си, ще гледате да разширите носа си. Това значи, да направите

психическа промяна в своя живот. По тоя начин, човек може да избегне много нещастия. Когато майката се гневи и сърди на децата си, носът ѝ се разширява. Вместо да трансформира състоянието си, тя разширява своя нос. Взима пръчката и набива детето. Това не е правилно разрешаване на задачата. Наблюдавали ли сте, как плачат децата ви? Ако не сте наблюдавали, защо сте се женили? Защо ставате баща или майка, само да раждате ли? Така и рибите раждат. След това, минавате за учени и философи, мислите, че ще отидете на небето. Знаете ли, че като отидете на небето, първият въпрос, който ще ви зададат, ще бъде: Как плачат децата ви и как си чистят очите? Ако кажеш, че не знаеш, веднага ще те върнат на земята, да научиш това, което не знаеш. Това значи, да изправиш ума и сърцето си, т. е. да се научиш да мислиш според законите на ума и да чувствуваш според законите на сърцето.

Отговори Петър и рече Му: „Изтълкувай ни тази притча.“ — Коя притча? — Притчата за живота, който разрешава всички противоречия и недоразумения. Тая притча обяснява, защо, като проповядваш Словото, хората не Го приемат. Христос отговори на Петра: Противоречията съществуват, защото носовете на хората се разширяват повече, отколкото трябва. Те се разширяват за сметка на удължаването. Когато художникът рисува носа на човека, може да го удължи, може и да го разшири — тога нищо не значи. На книга всичко може. Обаче, важен е живият нос, който се изменя постоянно. Защо носът на някого се изкривява на една или на друга страна? — Има причина за това. — Защо носът на свинята е вирнат нагоре? — Защото обича да рови. Ония хора, които копаят или ровят, вдигат ръцете си нагоре. Значи, и свинята обича да копае, но с носа си. На птици, които грабят, клонът им е закривен надолу.

Сега, като ви говоря така, не искам да вадите криви заключения, но казвам, че всяка силно отрицателна чърта се отбелязва върху носа ви — на дължината, или на широчината му. Това се отбелязва не само върху външната форма на носа, но и върху вашите мисли и чувства. Който чете мислите и чувствата, познава, в какъв ум и в какво сърце са родени те. Всяка мисъл произвежда из-

вестен ефект върху ума на човека, а всяко чувство — върху неговото сърце. Това означават думите на Христа: „Няма нищо скрито-покрито в света.“ Казвате: Какво ще правим, като влезем в духовния свят? — Ще изучавате своите мисли и чувства от хиляди години. И след като ги изучите, като видите добрата и лошата им страна, ще изучавате причината за това. Най-после, ще ви пратят отново на земята, да учите други неща. Някои проповядват лек начин на спасение, да дойде Христос и да заличи всичките грехове на хората. Те приличат на ония моми, които търсят богат мъж, да ги облича хубаво, да ги разхожда — с една дума, искат охолен живот. Такива са идеите на мнозина. Охолният живот не разрешава въпросите. Той осигурява лошо бъдеще. Всеки живот носи в себе си и добри, и лоши условия, и които не разбират това, сами влошават живота си. Който мисли само за себе си, неизбежно ще влоши живота си. Той казва: Днес съм длъжен да мисля за себе си. Утре ще мисля за другите. Не, всеки ден трябва да мислиш за себе си и да правиш по едно малко добро. Има програма, която определя, по колко добри дела трябва да правиш на ден и на колко души да помогнеш. Ако не изпълнявате тая програма, в живота ви ще се явят известни празнини. Ако помагате на хората, и те ще ви помагат; ако не им помагате, и те няма да ви помагат. Тоя закон е верен, както за отделния индивид, така и за всяко общество и всеки народ. Във всеки дом, във всяко общество, във всеки народ, във всяка раса, както и в цялото човечество съществува една обща душа, която обхваща отделните единици. Общите души се групират в едно общо цяло. Ако кажете това на външните хора, ще считат, че се занимавате с празни работи. За тоя, който не може да смята, смятането е празна работа. Обаче, не е така за оня, който знае да смята.

Сега, бих желал да дойде при мене човек, който има еднакви мисли и чувства, като моите, и да се опитаме едновременно да нарисуваме един и същ предмет от природата. Ако между нас съществува не относително, но абсолютно единство в разбиранията ни, и действията ни ще бъдат еднакви. Значи, ако мислите и чувствата на човека са правилни, и действията му ще бъдат правилни. Това е закон, в който няма никакво изключение. Казваш:

Прав съм в всички свои действия. — Прав си в сегашния момент. Щом си прав в сегашния момент, ще бъдеш прав всякога. И обратно: ако сега не си прав, и в бъдеще няма да си прав.

Един индус дал една ябълчна семка на най-малкия си син, като му казал: Синко, виж, какво се съдържа в тая семка. Синът взел семката, сварил я и казал на баща си: Татко, сварих семката, но нищо не излезе от нея. Бащата дал друга семка на втория си син, и той да я изследва. Синът изял семката и казал на баща си: Татко, изядох семката, оказа се малко горчива, нищо друго не разбрах. Най-после, и третият син получил една ябълчна семка. Той посял семката и казал на баща си: Татко, посях семката и след време ще видим, какво ще излезе от нея,

Следователно, дайте на човека една семка, да видите, как ще постъпи. Един ще свари семката, друг ще я изяде, трети ще я посади. Малцина посадят семката. Оня син, който посадил семката, само той разбрал силата, която се крие в нея. Семката е не проявеното дърво. На същото основание, казвам: Всяка мисъл трябва да се посее, да израсте и да даде плод. По какво се познава силата на една мисъл? — По нейната светлина и благородство. Който има светли и благородни мисли, той е в състояние да възлюби и врага си. Може да си намислил да извършиш убийство, но посети ли те Божествената Любов, веднага се поляризираш. С убийство нещата не се завладяват. Убийството не разрешава въпросите. Какво ще придобиеш, ако отвориш стъкленица, в която има отровен газ? Отровният газ трябва да се сгъсти, да се превърне на течност и после да се преработи. Злото трябва да се сгъстява, но не и да се разширява. Това е закон.

Сегашните европейски народи се намират във фазата на разрушаване. Те не прилагат Христовото учение, но старите учения на далечното минало. Войната е остатък от едно старо вярване. Идолите са остатъци от стари вярвания. Това е старата култура, която се явява в нови форми. Казвате: Ние се бием по нов, модерен начин. Следователно, ние сме културни хора. В Америка употребя-

ват електричеството за умъртвяване на хората. Във Франция режат главите им.

„Изтълкувай ни тази притча.“ Ония от вас, които и сега задават тоя въпрос, трябва първо да се запитат, коя е тая притча, коя е основната задача на тая притча. — Притчата е самият живот. Отде произлиза животът? Ще кажете, че животът произлиза от любовта. Свързани ли сте вие с тая любов? Тя е родила живота преди милиони и милиарди години. Днес не се ражда животът. Ако житните зрънца се унищожат, повече няма да съществуват. Ако и клетките на човешкия организъм се унищожат, втори път няма да се родят. Те са родени преди милиони години. Всяко нещо е създадено при особени условия, които не се повтарят. При това, ние не можем да създадем тия условия. Всяка мисъл, всяко желание е създадено при особено време и при специално съчетание на условията. И за любовта има особено време. Жената казва: Може да се люби на всяко време. — Не, не може. Да чувствуваш, да се настройваш може на всяко време, но да любиш така, че да се преобразиш, да се освободиш от всички инстинкти, да възпиташ вълка, тигъра в себе си, това всякога не става. Това, което дразни човека и събужда нисшето в него, не е любов. То е изопаченият човешки живот, който сега се проявява.

Като ви говоря, мнозина искат да им открия някаква тайна. Аз мога да ви покажа само вратата на тайната, но вие сами ще си намерите пътя. Българинът казва: Покажи му вратата, той сам ще намери плевника. Който не може да намери плевника, не е готов за работа.

И тъй, мислете за двете измерения на носа — за дължината и широчината му. За дълбочината още не съм говорил. — От какво зависи дължината на носа? — От правата мисъл. — А широчината? — От правите чувства. Ако се свържете правилно с великия закон на любовта, който работи в цялата вселена, носът ви ще има нужната дължина и широчина. Това значи, да бъде човек в съгласие с великата хармония на живота, с всички звезди и планети. Ако носът ви се разширява правилно, вие сте във връзка с всички същества на любовта. Който е свързан с любовта, никога не прави зло. Казвате: Съвсем се оплетохме, не можем да разберем, какво се иска от нас. — И

това е добре. Докато не се оплете, човек не може да се оправи. Вижте, как се оплитат дърветата! Има дървета, на които корените — главата им, е десетина метра дълбоко в земята. Някога човек се заравя дълбоко в мъчнотиите си и, докато не мине през тях, не може да прогледа. Когато някой има големи страдания, казвам, че главата му е заровена в земята. Щом се освободи от страданията, той изважда главата си навън. За да се извият силите във вашия организъм, вие трябва да потънете дълбоко в материята. Следователно, истинският духовен живот в човека ще се прояви, семо след като се погребее той в материята и после възкръсне. Малцина разбират духовния живот. Казват: Духовният живот е подобен на въздуха и на вятъра. — Не е така. Вятър има само на земята, но не и в духовния свят. Какво показват ветровете? — Че има глупави хора на земята. Между тях се образуват празнини, които произвеждат ветровете.

Следователно, когато веят ветрове, и дърветата се огъват, казвам: Глупавите хора царуват. От тях всичко може да се очаква. Тяхната кола се обръща на всички страни, като колата на Настрадайн Ходжа. Те нямат никакъв морал. Според тях, правото принадлежи на силния. Моралът на живота е в яденето и пиенето. Като живеееш, трябва да бъдеш богат и силен. Ако някой те удари един път, ти го удари два пъти. Това е философия на хората с празните глави. Такива хора има навсякъде. Те причиняват страдания на всички. Единственото нещо, което може да оправи живота на хората, това е разумността. Когато настане затишие, и ветровете престанат, казваме, че умните хора царуват.

И тъй, ако мислите, че днес имам желание да ви направя адепти и последователи на моето учение, вие сте на крив път. Аз имам желание, след хиляди и милиони години, да кажете, че учението, което ви проповядвам, е право. Право верую е само Божественото. Всички човешки вярвания имат известни недостатъци. Обаче, човешкият език не е толкова гъвкав и пластичен, за да изрази Божественото. Често, съществителните имена и глаголите не се поставят на местата си, според правилата на граматиката, и от думите ми изкарват неща, обратни на това, което съм

говорил. Казват, че говоря против свещениците. Не говоря против тях, но против всички криви вярвания, които правят хората нещастни; говоря против всички криви вярвания, които причиняват войните; говоря против всички криви вярвания, които причиняват жестокостите в живота.

Отговори Петър и рече Му: „Изтълкувай ни тази притча.“ Знаете ли, на какво приличат съвременните хора? В древността живял един черен магьосник, който си поставил за задача да улови човешката душа, когато излиза от телото, и да я затвори в нова форма. За своите снити той избирал египтяни от високо произхождение. За целта, той изработил от особено вещество статуи, и като приближавал момента да умре някоя жена, веднага турял душата ѝ в новата форма и написал: Тук обитава душата на еди-коя си принцеса. Така, той затворил душите на много мъже и жени в нови форми. Държал ги хиляди години затворени, но не могъл да ги накара да работят. И донес още хората се мъчат да уловят душите на своите близки, да ги накарат да работят заради тях. Всичко могат да направят, но не могат да ги накарат да работят. Можеш да работиш, но доброволно, чрез закона на любовта. С насилие никой не може да те накара да работиш. Заблуждение е да мислиш, че с насилие можеш да накараш човека да работи. Не само това, но някои мислят, че могат да заставят любовта да работи вместо тях. Това е невъзможно. Работата е резултат на любовта. Който иска да се научи да работи, трябва да възприеме любовта. Щом придобиете разумния живот, вие влизате в любовта. Обаче, ако попаднете в неразумния живот, вие ще изпитате мъчението. Питам: Как сте влезли в телата си — по свобода, или чрез насилие? Ако измените носа, лицето си, вие сте влезли доброволно в телата си; ако не можете да се измените, черният маг ви е вкарал насила в тия изкуствени форми. Тъй щото, ако питате, на какво се дължи злото, казвам: Злото произтича от факта, че хората са роби на своите страсти. А страстите не са нищо друго, освен черният маг, който затваря душите в изкуствено направени форми. Затова, някога мъжът е въртоглав, сърди се, гневи се, вика; някога жената е въртоглава. И досега още хората слугуват на тоя черен египетски маг. Като сте влезли в изкуствените форми, направени

от него, питали ли сте Господа, да влезете, или да не влезете. Не сте Го питали. Ще бъдете честни да си кажете истината.

Един богат търговец срещнал един млад човек, който се оплакал от жена си. Ожених се, но не съм щастлив. Жена ми постоянно ме измъчва. Търговецът го съжалил и го поканил у дома си, да поживее известно време при него. Младият човек злоупотребил с гостоприемството и опозорил дъщерята на търговеца. След тази нечестна постъпка той избягал. Така светът никога няма да се оправи. Злото увеличава злото, доброто увеличава доброто, любовта увеличава любовта. Това са закони, които действуват, както в природата, така и в живота. В любовта ще се разширяват и нагоре ще се качват; в безлюбието ще се смяляват и надолу ще слизат. Единственото нещо, което може да ви избави от злото, е любовта. Ще живеете разумно и ще знаете, че любовта царува навсякъде в света. Не говоря за вашата любов, не говоря за любовта между мъже и жени; нито за любовта между приятели; не говоря даже и за любовта между брат и сестра. Любовта, за която ви говоря, е особена. Тя действувa и във вас, но вие не ѝ обръщате внимание. Когато ви посети една светла мисъл, това е любовта, обаче, тя скоро изчезва. Като минават светли мисли през вас, вие се заблуждавате, започвате да се чувствувате божества. Не се заблуждавайте! Божественият е силно, мощно. Де е вашата сила? Казваш: Аз съм учен човек. — Де е твоето знание? Божественият човек има любов в душата си. Който няма любов, той е черен маг, който всеки момент може да затвори душата на човека в изкуствена форма. Не се плашете. Старите форми трябва да се разрушат. Затова иде смъртта. Тя ще разруши всички тела, превърнати на автомати. Следователно, смъртта носи освобождение на всички затворени души.

„Не убивай!“ Това значи: Не убивай душата, която е влязла в едно тело и работи по закона на любовта. Обаче, ако една душа е влязла в бутилка, станала е роб или робиня на някого, казвам: Разбий тая форма. Принципът е следният: Никога не разрушавай жилището на душа, в която Бог живее и която работи по закона на любовта. Убиеш ли такава душа, Бог няма да ти прости нито на

тоя, нито на оня свят. Ако разбиеш бутилка, в която е затворена една душа, ти си направил добро. Ако умре една душа, която работи по закона на любовта, трябва да плачем; ако умре една душа, затворена в бутилка, трябва да се радваме. Не е определено свободната душа да умира, но някога тя става жертва за повдигане на човечеството. Не убивай душа, която те обича и работи за твоето добро. Престъпление е да убиеш вола, който по цели дни работи на твоята нива. В бъдещата държава еднакво ще наказват за убийство на човека и на вола. Това изисква новият морал, новото разбиране на живота. Добрите души, които ще дойдат на земята да работят в името на любовта, няма да се стремят към високи положения — царе, владци, патриарси, министри, но ще бъдат добри майки и бащи, добри учители и свещеници, които ще работят безкористно. Когато тия души вземат надмощие, светът ще се оправи.

Прилагайте новото учение и не очаквайте да дойде Христос, да благувате. Дойде ли, Той ще разбие всички бутилки, всички автомати. Гробовете, за които се говори, това са ония затворени души, които от години чакат времето на своето възкресение. И досега православните спорят, дали ще възкръснат със старите си тела, или с нови. — Никакво друго тело, освен това, в което сега живеете. Душата ще върви по пътя на Божественото, по пътя на любовта. Жената, като види мъжа си, няма да иска пари, както постъпва днес. И мъжът няма да иска пари от жена си. Сега мислят само за пари, наричат се „милички“, докато има с какво да разполагат. Това са две души, затворени в бутилки. Докато са един срещу друг, недоволни са, искат да се разделят. Като се разделят, страдат един за друг. Не, вие трябва да имате еднакво отношение към човека, когато е при вас, и когато е далеч от вас. Това изисква истинското християнство.

Днес всички спорят за своята вяра и вярвания. Едно трябва да се знае: човек създава вярванията, а те не могат да създадат човека. Човек е създал много неща, от които днес сам страда. Следователно, не плачи от това, което си създал, но измени го. Не се моли на своите произведения, но ги измени. Човешкият дух е в състояние да измени всички вярвания и системи, които сам е съз-

дал. Следователно, човек може сам да измени живота си, да възкръсне, да научи истината. Казвате: Верно ли говориш, или не? — Сами ще си отговорите, верни ли са думите ми, или не. — Много ни напече! — Какво трябва да правите, когато слънцето силно пече? Ще отидете на работа. Днес говоря на всички и ви питам: Свободни души ли сте, или не? Свободни граждани ли сте на Царството Божие, или роби на някого? Свободна религия ли имате, или религията на вековете, която заробва душите. Определете се, на кой Господ служите: На Господа на истината, или на Господа на кръста? Ако дойда при тебе, и ти ме обереш, аз зная, на кого служиш. Ако дойда при тебе уморен, измъчен и те помоля да ме приемеш в дома си, аз ще позная, на кого служиш. Кажеш ли, че не си разположен и нямамш място в дома си, аз зная вече, на кой Бог служиш. Можеш да имаш прави вярвания, но постъпката ти с измъчения и нещастен човек ще определи, на кого служиш. Важно е, как ще постъпиш в дадения момент. Пророк Иезекил казва: „Една добра постъпка заличава всички лоши постъпки.“ И обратното е верно: Една лоша постъпка заличава всички добри. Казано е: Който е паднал, да гледа да стане.“ Трябва ли да плачеш, че си паднал? Стани и продължи пътя си!

И тъй, ако искате да се утешите, приложете великия закон на любовта. Използвайте тоя закон! Вие никога не можете да се докоснете до слънцето, да се ръкувате с него, но всякога можете да използвате светлината му. При Бога никога не можете да отидете, направо с Него никога не можете да се разговаряте, но към Духа Му всякога можете да се отправяте. Да отидете при Бога, това значи, да се слеете с Него, да забравите всичко земно, да загубите всичко и да се пробудите в Божествения свят. Готов ли си за това? — Не съм готов. — Иди тогава на лявото слънце, и, като се умориш, ела при мене. Сега Бог ви е пуснал на земята. Знаете ли, де ще бъдете следния път? Земята е извървяла половината от своя път. Остава ѝ още половината път. Като дойде дотам, ще започне да бие звънецът. Тогава ще минавате от един трен в друг, ще пренасяте и багажите си. Де ще отидете? Де-то ви видят очите. Казвате: Добър е Господ. — Радвам се, че мислите така. Чувате ли гласа на Христа? Разго-

варяте ли се с Него, или предполагате, че Го чувате? Вашето преположение може да е като това на сватозетите, които отиват при момата, и започват да хвалят момъка, че бил добър, хубав, благороден.

Заставили един млад турчин да се ожени за една мома, която препоръчвали като много красива и добра. След венчилото, тя го запитала: На кого да се показвам? — На когото искаш, но не и на мене. Толкова грозна била тя.

Сега и на вас говорят за Христа, че бил добър, че спасявал хората. И вие, в края на краищата, ще се ожените не за тоя Христос, когото душата ви очаква, но за оня, когото хората ви препоръчват. Много христосовци и много богородици съществуват. Светът е пълен с такива христосовци и богородици. Една е истинската Богородица. Аз я познавам, отлична е тя. Един Бог има в света. Един Христос има. Не се заблуждавайте. Всичко друго е отражение. Душата, която е вложена във вас, това е Бог, това е Христос, това е света Богородица. Тая душа е затворена днес. Може ли да я освободите? Често тя пъшка и плаче, но като не я разбирате, казвате: Парички ни трябват! Тя казва: Достатъчно са, не ти трябват повече! — Не, още, още! Не казвам, че не е нужно богатство, но истинското богатство е в настоящето, в сегашния момент. Бъди богат в дадения момент. Знай, че като спиш, като ядеш и като работиш, ти си богат. За утрешния ден не мисли. Чудя се на сегашните хора! Дойде ти един приятел, когото не си виждал с години и, вместо да го нахраниш, ти се безпокоиш за утрешния ден, да не се ошетиш. Нахрани приятеля си и не мисли за утрешния ден. Бог няма да те остави. С неразумния си живот, ние сами си причиняваме страдания. Вие имате всичко — жена, деца, къщи, пари, и пак сте недоволни. Какво искате още? Искате да бъдете богати повече, отколкото можете да носите. Който е истински богат днес, ще бъде богат всякога. Следователно, бъдете богати днес, бъдете доволни днес, приемете истината днес.

Казвате: Това, което ни говориш, умът ни не го побира. Така казва и оня, от когото искаш пари на заем. Той се почесва по главата и казва: Ще си помисля малко!

— Колкото да мислиш, нищо няма да измислиш. Като ви наблюдавам, виждам недоволството и недоверието ви. Казвате: Тоя човек иска да вложим капитала си в неговата банка срещу големи лихви. — Нищо не искам от вас. Опитайте тая работа! Може да се съмнявате, колкото искате. На земята се допуска всякакво съмнение, обаче, може да се изпитаме. Опитайте учението и, което приемете с ума и сърцето си, то ще бъде верно за вас. Това, което е верно отвътре, верно е и отвън. Ако не вярваш в себе си, не можеш да вярваш и в другите. Ако обичаш Духа, ще обичаш и другите. — Какво представя Духът? — Като се давиш, и някой те спаси, това е Духът. — Какво е любовта? — Ако си гладен и те нахранят и напоят, това е любовта, това е проява на душата. Вярвай в Духа, Който те извади от водата. Вярвай в душата, която те нахрани.

„Изгълкувай ни тази притча.“ — Коя е тази притча? — Животът, който разрешава всички противоречия и недоволства. Недоволството ще превърнем в добродетел. Ученикът е недоволен, че не си знае урока. — Ще го научи. Момата е недоволна, че не е красива. — От нея зависи да стане красива. Ако си доволен, иди да работиш на своите близки, да им покажеш, как си станал доволен.

И тъй, измени носа си. Ако можеш да го продължиш поне с една стомилионна част от милиметъра, ти си постигнал много. Това е гениалност. Това може да стане и в ума, и в сърцето. От вас се иска разумно удължаване и разумно разширяване на носа. Само така ще се освободите от недоразуменията в живота си. Следователно, ако удължите и разширите носа си с една стомилионна част от милиметъра, вие ще се домогнете до цялото. Каква работа може да свърши нос, който се удължава с една стомилионна част от милиметъра?

Представете си, че изливате водата от една каца на земята. — Ще свърши ли някаква работа тая вода? — Никаква работа няма да свърши. Водата ще се разлее, ще образува една пътечка — нищо повече. Друг е въпросът, ако тая вода се излее в едно езеро. Колкото и да е малко количеството на тая вода, все ще придаде нещо на езерото. В него ще се влее известно количество енергия. На

същото основание, казвам: Енергията, която се предава към носа с удължаването му, колкото и да е малка, ще се влее в целия организъм. Тя прониква в него, а не се разлива навън. Съмнението е недъг на ума, а завистта, злобата — на сърцето. Тия недъзи трябва да се изхвърлят вън от човека, както се излива водата от бурето направо на земята. Ония, които не могат да освободят сърцето си от омразата, са роби на черния маг. Те са играчка на живота. Същото се отнася и до ума. И той трябва да се освободи от своите недъзи.

И тъй, в центъра на вашия живот — вашият ум, водата трябва да бъде чиста, кристална. Никакви примеси не се позволяват! При това, трябва да се знае дълбочината и големината на вашето езеро — сърцето. Тогава, Божествената енергия, която прониква във вас, ще продължи носа ви с една стомилионна част от милиметъра. От гледището на висшата математика, може да се изчисли не само дължината и широчината на носа, но и обема на целия човешки живот. Не казвайте, че тия въпроси не са за вас. — Защо не са за вас? — Стари сме вече. — Стар е дяволът, защото не иска да работи за другите. Всеки човек, който казва, че не иска да работи, той е от черните братя. Който иска да работи в името на великата любов, в името на Великия Бог, е от белите братя. — Глупави сме, не можем да работим. — Няма глупав човек между вас. Скъсайте с тая мисъл, която ви ограничава! — Как ще живеем при тия трудни условия? — Какви условия? В бутилката? — Не се страхувайте от нищо! Любовта е сила, която стопява всички прегради. Вложете тая мисъл в себе си, за да си помогнете не само индивидуално, но и колективно и да кажете: Можем да живеем според изискванията на любовта и да си изтъкуваме тази притча. Можем да продължим и разширим носа си с една и съща величина.

Запишете си формулата: Сърце топло, душа свежа, ум светъл и дух крепък. Когато умът е светъл, човек се освобождава от ограниченията. Крепкият дух твори и пресъздава нещата. Кажете си: „Сърцето ми е топло, душата ми е свежа, умът ми е светъл, духът ми е крепък, защото живея в закона на любовта, в която няма никаква измяна.“ Това е новото правило на живота. Щом си кажете така,

веднага ще решите задачата си. Знаете ли, колко струва това правило? — Не по-малко от 25 милиарда. Има хора, които са работили усилено 20—25 живота, докато научат тая формула. Казвате: Проста работа! Ние знаем тия неща. — Тоя ред, в който са дадени думите „топло, свежа, светъл и крепък“, не сте го знаели досега.

Сега, като се върнете по домовете си, приложете новото правило. Като го приложат жените, ще стане по-леко на мъжете; като го приложат мъжете, ще стане по-леко на жените. Като го приложат майките, ще стане по-леко на децата; като го приложат децата, ще стане по-леко на майките. Като го приложат учителите, ще стане по-леко на учениците; като го приложат учениците, ще стане по-леко на учителите. Да се внесе мекота в живота на всички хора. По това ще се познае, че сте приложили новото правило. Кажете ли, че сте го приложили, ще ви питам: Стана ли ви по-леко? — Не. — Значи, не сте го приложили. Който не приложи новото правило, ще плати лихва едно на сто върху 25 милиарда. Хайде, да намаля — едно на хиляда. Мога да намаля още — едно на един милион. Колкото и да е малка глобата, все ще платите нещо.

И тъй, научихте едно ново правило, но ако не го приложите, ще плащате глоба.

*

9. Беседа от Учителя, държана на
15 май, 1921 г. София.

Живата енергия

„И пак се наведе долу и пишеше на земята**).

„И пак се наведе долу и пишеше на земята.“ Всички велики работи стават в безмълвие и на тайно. Великите въпроси, великите мисли и великите чувства се раждат в мълчание.

Христос дойде на земята да извърши едно велико дяло. „Той се наведе долу и пишеше на земята.“

„И доведоха при Него една жена, хваната в прелюбодеяние и, като я поставиха наред, казаха Му: Учителю, тая жена биде хваната в самото дяло, като прелюбодействуваше. А в закона Мойсей повеле нам, които са таквиз, с камъне да ги убиваме. А ти що казваш?“ Исус се наведе долу и пишеше с пръст на земята. Той разрешаваше един велик закон, трябва ли да се убие жената и, ако се убие или осъди, по какъв начин да стане това. Като разреши въпроса, изправи се и рече: „Който от вас е безгрешен, той пръв да хвърли камък на нея.“

Изводът, който можем да направим от тоя разговор е, че съдиите трябва да бъдат безгрешни хора. Ако ме питате, защо хората страдат, защо животът им не върви добре, отговарям: Защото съдиите са грешни хора. Какво благо ще донесе за народа си съдията, който се подкупва с пари или от общественото мнение? Може ли народът, чиито съдии са подкупни хора, да благува? — Никога! Следователно, оня, който заема пост съдия, трябва да съди според учението на Христа. Той трябва да бъде безгрешен. Ако безгрешният те бие с камъни, не само че няма да те убие, но ще възкръснеш. Камъните ще

*) Иоана 8:8.

паднат върху тебе, без да те наранят. Сега се качват на власт хора, пълни с грехове и, като те бият с камъни, нараняват те. В съденето на праведния има живот; в съденето на нечестивия няма живот. Щом е така, за предпочитане е праведен да те съди.

„Наведе се долу и пишеше на земята.“ Сега, като говоря, виждам, че някои си държат бележки. Едни пишат с желание да се учат, а други — да намерят нещо криво, да ме хванат. Те съзнателно изопачават фактите. Според мене, оня, който казва, че не говоря верни неща, е безгрешен, и приемам да ме бие с камъни. Оня, който е грешен, да си затвори устата и да мълчи! Ако не млъкнат устата на грешните, Господ ще ги затвори. Ако не вярвате, че Господ затваря устата на хората, идете на гробищата. Ще видите, че там всички уста са затворени. От осем хиляди години Господ затваря устата на всички хора. В това отношение, ония, които умират, са грешни; които се раждат, са праведни. Аз правя такъв извод.

Като се изправи, Христос каза на жената: „Внимавай, в бъдеще да раждаш праведни и чисти души. Ако продължаваш да живееш както сега, няма да излезеш на добър край. Постарай се, жено, да раждаш чисти души, защото, и които вярват, и които не вярват, са тръгнали по лош път. Направи едно усилие, да родиш нещо по-добро. Доброто, възвишеното, благородното не се ражда при условия, създадени с чаша в ръка. То не се ражда и в съдилищата, когато осъждат някого на смърт; то не се ражда и на бойното поле, с оръжие в ръка; то не се ражда и в дипломатията на хората, нито в интригите между тях. При тия условия се раждат деца на престъпността; там се раждат мисли, желания и действва на престъпността.

Христос им каза: „Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък на нея.“ Те знаеха закона, и един по един станаха и си излязоха. Ако не бяха излезли, щяха да паднат в дъното на ада. Всички излязоха. — Отде? — Отвътре-навън. И вие, по същия закон, когато вашите фарисеи и садукееи роптаят против блудницата, кажете им: „Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък на нея!“

И остана Исус сам с жената и рече ѝ: „Жено, де са онези, които те обвиняваха? Не те ли осъди никой?“ — Никой, Господи. И Исус ѝ рече: „Нито аз те осъждам. Иди си, и отсега не съгрешавай вече.“ Сега вашето заключение: Тая жена е виновна; все жените вършат бели, за друго не ги бива. Когато Господ създаде мъжа, нямаше бели по света. Със създаването на жената, дойдоха и белите. Така казват противниците на жените. Това е въпрос. Ако светът беше оставен дълго време без жени, може би щяха да стават повече бели, отколкото сега. Затова Господ каза: За да не стават много бели, да дойде и жената в света. Това е моето заключение. — Как ще докажеш това? — Как ще докажете вие своето твърдение? Нещата се доказват само тогава, когато принципите и величините, които ги обуславят, са еднакви. Ако имаме неизвестното x , в различни степени x , x^2 , x^3 , x^4 , как ще се разберем, ако аз боравя, например, с x^2 , а вие с x ? Тия величини не са еднакви. Ако работя с величината x^3 , разликата ще бъде по-голяма от x^2 ; ако работя с величината x^4 , разликата ще бъде още по-голяма.

Днес всички хора — мъже и жени, говорят за морал. — Какво представя моралът? — Неизвестна величина, създадена само за слабия. — Защо? — Защото, когато слабият краде, веднага го наказват; когато силният краде, никой не може да го накаже. Ако лъв влезе в кошарата и задигне една овца, казваш: Добре, че мене не задигна. Ако в кошарата влезе едно малко палаче и разгони овцете, веднага ще вземеш прът да го удариш и ще кажеш: Ако смееш, влез и друг път в кошарата! Сегашният свят е пълен с малки палачета, които постоянно се наказват. Големите тигри и лъвове никакъв закон не ги хваща. И народът знае това и казва: Законът е за слабите хора, но не и за силните. Казвам: Законът трябва да бъде за всичките — от най-малките до най-големите. Законът трябва да бъде абсолютен и да се прилага съзнателно от всички, а не чрез стражари. Ако си служиш със стражари и минаваш за честен, аз се съмнявам в твоята честност. Ако си служиш със затвори и минаваш за честен, аз се съмнявам в твоята честност. Ако в една държава не съществуват затвори, бесилки, стражари и нався-

ъде е отворено, тогава мога да кажа, че в тая държава има честни хора.

Днес навсякъде срещате войници, стражари и по-сле казвате, че сте културни хора. При тоя склад от мисли и чувства, от разбирания и морал, каква посока може да дадете на живота? Какъв вътрешен смисъл ще дадете на своя живот? Какъв е смисълът на семейството? — Да възпита добри граждани. — Какъв е смисълът на църквата? — Да изкара честни и любещи пасоми. — Каква е целта на държавата? — Да възпита добри и честни поданици. Един от основните закони на християнството гласи: Само праведният трябва да се наказва. Когато се разбере тоя закон, общественият живот ще мине през голяма реформа. — Кой може да бъде учител? — Способният, ученият. Невежият не може да бъде учител. Това всички подържат. Какъв трябва да бъде свещеникът? — Не само да има знания и способност, но да бъде абсолютно чист и безгрешен. Казват: Не гледай делата на свещеника, но слушай, какво говори; гледай, как е облечен. — Расото на свещеника е човешко изобретение, няма какво да гледаш на него. Гледай на благородството и на светостта на човека. Казваш: Гледай шапката на човека. — Какво особено ще видиш в шапката му? Друг е въпросът, да видиш една светла човешка мисъл. Кажете ми една светла мисъл, създадена от човека. Защо човек не може да създаде такава мисъл? — Защото живее само за себе си.

Човешкият морал е създаден въз основа на егоизма. Казваш: Когато на мене е добре, и светът върви добре. Дето и да отидете — в църквите, в домовете, навсякъде цари същият морал. Докато мъжът внася вкъщи всичко необходимо, той е мил и драг, няма подобен на него; щом нищо не внася, и жената, и децата го хокат, наричат го глупак, простак. Като изгуби парите си, и умът си изгубва. Може ли умът да е в зависимост от парите? Те са продукт на човешкия ум. Следователно, невъзможно е умът да зависи от парите. Смешно е да мислиш, че, като изгубиш парите си, ще оглупееш. По-скоро обратното е верно: като изгуби парите си, човек поумнява. Докато е беден, човек никого не обира. Щом забогатее, той започва да мисли, как повече да спечели. Събират се богати хора

и започват да играят на хазартни игри, едни други се обират. Като знае това, Бог взима парите на човека, за да изправи ума му. Жената казва: Без пари не може да се живее. — Имаше ли пари вашата първа майка, като ви роди? Тя ви роди без пари. В рая нямаше никакви пари.

На един беден чиновник в София се родило дете. Той си казал: Какво ще правя с тая малка заплата? Как ще се справя с новите разходи? Отде ще взема пари за кръщаване на детето? Обаче, още същия ден го повишили, дали му по-висока служба. След два-три деня, като отивал на работа, намерил една банкнота от сто лева. Взел парите и се зарадвал, че има с какво да кръсти детето си. Детето живяло осем години. През това време работите му от ден на ден вървели все по-добре. Случило се, че детето заболяло и умряло. От тоя ден положението му постепенно се влошавало, докато дошъл до онова положение, в което се намирал преди раждането на детето.

Питам: Детето ли е причина за подобряване на материалното положение на бащата, или материалното положение създаде детето? Сегашните хора се нуждаят от деца, които да внесат светлина в човешките умове и сърца. Само така те ще разберат великия закон на любовта, който създава добрите гении на човечеството. Светът се нуждае от добри гении, които творят и създават, а не от зли гении, които разрушават и унищожават.

И наведе се Христос на земята и пошепна: „Жено, от ревизията, която правя, виждам, че не даваш добра насока на децата си.“ Тук земята е виновна, затова Господ я наказва. Аз не разглеждам земята, както вие я разбирате, но се спирам на нейното философско значение. Ако искате да знаете, какво се съдържа в житното зърно или в жълъда, трябва да ги посадите в земята да израстат. Така и земята ще се развива, ще създава по-добри условия за растенията. Ако може да се повдигнете над условията на земята, ще видите, че тя не е такава, каквато я познавате. Ония, които казват, че виждат земята, са още на дъното ѝ. И рибите виждат само водата, но не и земята. За да видите земята в истинското ѝ състояние, трябва да излезете от условията, при които живеете. Който живее само на земята, казва: Всичко е на земята. Рибата казва: Всичко е във водата. Коя култура е по-

висока: тая на земята, или на водата? Какво ще си помислите за мене, ако ви кажа, че има друга земя, освен тая, която знаете. Ще кажете, че нещо ми липсва. И рибата не вярва, че извън водата има земя с по-висока култура от тая във водата. Когато на някого липсва нещо, казват, че дъската му хлопа. — Все трябва една дъска да хлопа. Когато клепалото на църквата хлопа, богомолците отиват да се молят. За предпочитане е водите на океана да хлопат и шумят, отколкото да са тихи. — Защо? — Да ни предупреждават. Тихите води са опасни. Предпочитам канарите да шумят, да ни предупреждават, че има препятствие на пътя ни. Мълчанието, тишината се предпочитат, когато човек прави добро. Според окултната наука, мълчанието е необходимо, докато се роди известна идея. Щом се роди, трябва да има шум, за да се посее и израсте.

Съвременното общество се нуждае от положителна философия, от правилно разбиране на живота. Това ще донесе необходимите елементи за нашето растене. Вие сте дошли на земята, не като гости, но като ученици на велико училище, с желание да учите. Обаче, всеки трябва да знае, какво да учи. Майката казва: Слава Богу, родих четири деца, мога свободно да си замина, но се безпокоя, кой ще ги гледа след моята смърт. Търговецът мисли, че е свършил някаква работа, но и той се безпокои, на кого ще остави богатството. И министърът, и свещеникът се безпокоят, кой ще ги наследи. Питам: Важно ли е, от гледището на Божествения свят, да бъдеш цар, министър или владика? Важно ли е да бъдеш мъж или жена? Това са второстепенни неща. Казваш: Какъв да се родя — мъж, или жена? — Това не е важно. Дали ще бъдеш с мустаци, или с дълга коса, това е второстепенно нещо. Родителите спорят, какво да бъде детето, момче или момиче. При днешните условия не е лесно да се роди и отгледа момиче. Не само че ще продадеш дъщеря си, но трябва да платиш за тая продажба. Това било култура! Едно време, когато се женеше мома, момъкът даваше пари на бащата, а на сестрите подаряваше дрехи. Сегашните хора са обърнали нещата с главата надолу.

Днес всички хора казват: Трябва да се работи! — Защо? — Имаме дъщери, пари са нужни, да ги оженим. — И женитбата е второстепенно нещо. Мислете върху съще-

ственото в живота — любовта. Ще кажете, че същественото е празна работа. — Не е така. Когато намерите същественото в живота, вие разрешавате някои въпроси индивидуално, а именно: отде идете, какво ще правите, де ще отидете, какви сили носите в себе си, как можете да се развивате правилно и т. н. Казвате: Майката създава детето, тя си има грижа за него. Ако ви кажа, че обратното е верно, какво ще възразите на това? Според мене, детето създава майката, то я заставя да работи. Наблюдавайте проявите на природата. Виждате една кокошка, която е готова да бяга от сянката си — страхлива е. Щом има пиленца, веднага става безстрашна, цяла настръхва. Достатъчно е да се приближи някой до нея, за да се хвърли срещу него. И волът бяга от нея. Отде тая смелост у кокошката?

Друго заблуждение. Казвате, че само старите хора могат да управляват. — Защо? — Защото били умни. — Досега старите управляваха, но оправиха ли света? Понеже не можаха да го оправят, сега идат младите да управляват. Старите казват: Откак дойдоха младите на власт, развалиха света. Те искат да хвърлят грешките си върху младите. Не, старите развалиха света, и те трябва да изправят грешките си. Не се обиждайте. Според мене, стар е оня, който живее за себе си. Старият казва: Едно време вършех много работи, сега нищо не мога да направя. Той минава за свет човек, за благородник. Верно е, че краката му вече не държат. Върнете се в младите му години, там ще видите, колко е свет и благороден! Ние не се заблуждаваме от промените, които стават с човека. Пак питам: Кое е същественото в живота? Малцина могат да отговорят на този въпрос. Ако кажете, че умът е същественото, виждате, че той се разстройва. Някой ви удари в главата, и мозъкът преставя да работи: не може да мислите правилно, не може да разсъждавате. Де е умът ви? Учените казват, че в такъв случай, мозъчните клетки се дезорганизируют, и човек не може да мисли и говори правилно. Значи, мисълта не е човекът. Де е човекът тогава? Мисълта е условие за проява на човека, но човек е вън от своята мисъл. Ще кажете, че човек е в сърцето и в чувствата си. Обаче, и сърцето, и чувствата се изменят. Мъжът обича жена си, но като остарее тя, той казва: Омръзна ми тая дъртата! Же-

ната обича мъжа си, но като остарее той, тя казва: Да се махне тоя дъртак от мене! Той гледа към една млада мома, засуква мустаците си и казва: Ех, тая младата! После се извинява, че на шега говорил. — Не, той си казва истината. Шега не съществува. Когато човек не може да каже истината направо, казва я във вид на шега.

В руско-турската война двама руски войници се спрели пред една рибарница да гледат рибите. По едно време и двамата спират погледа си на един голям, хубав шаран. Обаче, те нямали пари и не могли да го купят. Намислили да се скарат, та по тоя начин да се домогнат до шарана. Дошло най-после до бой. Рибарят ги гледал и се смеел. Единият грабнал шарана и замерил с него другаря си. Какво станало след това? И войниците изчезнали, и шаранът изчезнал.

Ще кажете, че това е хитрост на човека, не е шега. Някога човек прави шеги, когато не може да постъпи направо. Някога шегата свършва с хитрост. Аз не признавам никакви шеги. В такъв случай, кое е същественото? Ако кажа, че душата е същественото, няма да вярвате. Вие нямате опитността да се разговаряте със себе си, т. е. с душата си. Аз говоря за положителната наука, в която всяко нещо трябва да се опита. — Как можем да се разговаряме с душата си? — Това е най-великата наука. Ако можеш да се разговаряш с душата си, ще научиш велики неща. Ако не можеш да се разговаряш, ще останеш невежа. Душата е майката на човека. Майката означава „мая“ — това, което е облякло човека в материя. Всъщност, човек има две майки: едната е от духовен произход, а другата — от материален. Първата майка се нарича Божествена душа, а втората — материя. Тя създава за човека всички противоречия и заблуди. Под „Божествена душа“ разбираме състоянието нирвана. Когато влезеш в нирвана, ще забравиш всички мъчнотии и противоречия, ще бъдеш готов да понесеш греховете си, както и греховете на хората. Думите на Христа „Ако не се отречеш от майка си“, подразбират отричане от „мая“, която настоява, че те е родила и, следователно, има право над тебе. Тя казва: Ти имаш морал, но ще ме слушаш, ще гледаш да се осигуриш. Когато се отнася до твоето благо, може да направиш и престъпление. Майката „мая“ не

възпитава добре децата си, тя ги води в крива посока. Как възпитават сегашните майки децата си? Майката казва на дъщеря си: Ти трябва да се храниш добре, да бъдеш здрава и червена, да те хареса някой богат момък и да се ожениш за него. Като го срещнеш, ще се усмихнеш, да го разположиш към себе си. Тази майка не познава душата на дъщеря си. Тя гледа на нея като на говедо, което иска да продаде. Ще ме извините, че употребявам думата „говедо.“ В моя ум тя има друго значение.

Буквата „g“ е знак на вечността, т. е. Божествена величина. В лицето на дъщерята, майката притежава едно съкровище, което използва по крив път. Право ли е, господарят да бode вола с остена си? Не може ли по друг начин да го застави да му работи? Волът навежда глава и тегли ралото. Същият вол, като чуе бръмченето на стършела, подвива опашка и бяга. — Защо? — Забръмчало нещо около ушите му. Сега и вестниците бръмчат, пишат, че цената на хляба се повишила. Едно кило хляб струвал шест лева. След това пишат, че хлябът спаднал на четири лева. След един-два деня пак се повишава — осем лева. Трябва ли хлябът да се продава? Когато създаде хляба, Бог забрани на хората да го продават. Голямо проклетие виси върху човечеството. — Защо? — Защото продават хляба — великото благо в живота. Абсолютно забранено е да се продават хлябът и брашното. Трябва ли след всичко това да питате, защо светът е лош, защо хората са лоши? Първото условие, което трябва да се спазва, е да се дава хлябът без пари. Няма по-голямо безчестие от това, да купуваш и продаваш хляб. В бъдеще хората ще се чудят на сегашните хора, че са били такива говеда, да продават и купуват хляба. Това са говедата на XX в. Първите хора, които са злоупотребили с житото, като са го продавали и купували, не са видели добро до четвъртото поколение. Помнете: Кармичният закон не прощава. Не казвам, че новата идея, да се дава хлябът без пари, ще се приеме изведнъж. Важно е тая идея да проникне в човешкия ум и постепенно да си пробива път. Никакъв спомен не трябва да остане от мисълта, че хлябът трябва да се продава. България трябва да бъде първата държава, да приложи Божия закон на земята — хлябът да се дава даром. Само

оня може да приложи тоя закон, който е абсолютно чист и безгрешен. Грешният, освен че няма да приложи тоя закон, но ще създаде още по-лош. Значи, само мъдрият, праведният и благородният може да приложи тоя закон.

Знаете ли, колко жени, колко момичета са продали своята чест само за хляба? Знаете ли, колко хора са продали възвишеното и благородното в себе си само за хляба? След това казвате: Господи, да бъде Твоята воля! — Да бъде Твоята воля, но да се изпълни нашата воля. Обличате се добре, с хубави шапки и цилиндри, а вашите сестри гният в порока! За един хляб продават своята чест! Как ще оправдаете това, вие, бащи, майки, учители, свещеници, професори, царе? Ще кажете, че Господ е наредил нещата така. Лъжа е това! Миналите поколения направиха това. Следователно, това, което хората са направили, хората трябва да го изправят! Ние трябва да оправим това. Ако някой развалил къщата на своя ближен, умните хора трябва да я оправят! Ето защо, във всички трябва да влезе великият импулс на любовта, а не само да се числим към някоя школа и да казваме, че Бог е такъв или онакъв.

Питам: Продава ли се хлябът във вашия град? — Продава се: черният по-евтино, белият — по-скъпо. Ние сме културни хора. — Щом е така, аз имам особено мнение за вас и за вашата култура. Ако това разбиране не се промени, в бъдеще животът ще стане сто пъти по-лош от сегашния. В продължение на сто години само хората ще се изродят. Фалшификацията на хляба, примесването му с боб, пясък, вар ще изроди човечеството. — Защо фалшифицират хляба? — За печалба. Всеки иска да печели с него. Религиозните казват: Това не е наша работа, има държавници, които ще наложат новия закон за хляба. Питам: От една капка вода ли е образуван облакът? Всяка капка има желание да измие нещо, да ороси земята и да напои цветята, с една дума, да принесе някаква полза. Благодарение на хилядите капки, всичко в природата расте и се развива. Всеки човек е водна капка. Следователно, ако ти не вложиш в работа свдѝ ум, своето сърце, своята воля и желание, какво ще стане в света?

Казано е в Писанието: „Когато ме потърсите в всичкото си сърце, Аз ще ви се изявя.“ — Какво значи да

намерите Господа? — Това значи, да започне великият закон на любовта да работи във вашите души. — Как ще стане това? — Започнете да се храните с най-простата храна, достъпна за всички, за да създадете една вълна, която да обхване всички хора. Само така ще се оправи светът. Какво става днес? Някои семейства изразходват за един обяд или вечеря по хиляда и повече лева, други едва намират 50 — 60 лв. за вечеря, а трети — гладни лягат. Някои слагат на трапезата си по две три яденета, а други — нито едно. След това ще доведат пред съда някоя блудница, която се продала за един хляб. После питат Христа, какво да правят с тая блудница. Христос отговаря: „Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея“.

Питате: Кой е виновен за падението на тая жена? — Всички вие колективно станяхте причина за падението ѝ. Следователно, вие трябва да я изправяте. За това се иска чистота — да бъдете абсолютно чисти! Учението, което иде от невидимия свят, изисква от всички не палеативна, но абсолютна чистота. Когато придобие чистотата, човек става мощен, силен, нищо не го обезсърчава. Чистотата носи здраве за човешкия ум, за човешкото сърце и за човешката душа. Ето защо, първата хигиена, която се налага на човека, е чистотата на ума, на сърцето и на душата. Новото учение препоръчва медицина за здрави хора, а не за болни. Човешкият свят разполага със затвори за престъпници, болници за болни, приюти за сирачета и старци, но никъде няма да срещнете заведения за здрави, добри и умни хора. Едва сега се правят малки опити в училищата. Ако тия опити доведат до добри резултати — да се затворят всички затвори, болници, приюти, казваме, че се постигнало нещо ценно. Сега какво прави болният? — Веднага вика лекар. Той пипне пулса — ненормален; сърцето не работи добре, черният дроб разстроен. Коя е причината за общото разстройство на организма? — Хлябът. В бъдеще трябва да се избират фурнаджиите. Болен, грешен, нечестен човек не може да бъде фурнаджия. Само добрият, честният, здравият може да стане фурнаджия. Като меси хляба, той трябва да пее, да мисли добро за всички. Ако домакинята не е разположена, не трябва да меси хляб. Неразположението е ка-

то проказата. Не внасяйте тая проказа в хляба. Щом си неразполжена, помоли съседката ти да омеси хляба вместо тебе. Казваш: Днес хлябът не е добре омесен и опечен. — Защо? — Защото си тръгнал да преследваш блудницата и да я наказваш. Че хлябът и брашното се купуват и продават, това не те интересува. Казваш: Това е в реда на нещата, установен чрез закон. Всеки трябва да реши тоя въпрос сам за себе си. Ако вие не го разрешите, има други сили, вън от вас, които ще го разрешат.

Съществуват разумни, интелигентни сили в света, които имат голяма мощ и активност. Ако доброволно не им се подчините, те ще ви заставят насила. — Как? — Както се чисти прахът от барабана. Като види, че барабанът се е напращил, барабанчикът взема пръчица и силно удря върху него. Докато не се махне прахът, той не престава да удря. Сега и вие сте на барабана. Ако не се подчините на законите му, барабанчикът ще започне да удря. Като удари няколко пъти, ще отскочите надалеч. Като дойде законът на любовта, няма да те пита, какъв си и към каква партия принадлежиш, но ще те пита: Купуваш ли хляба с пари и продаваш ли го? — Продавам го и го купувам. — Хаиде тогава, далеч от барабана! Някой заема високо обществено положение. Питат го: Ти продаваш ли и купуваш ли хляба? — Да. — Тогава, вън от барабана! И наре, и министри, и владици, всички ще хвърчат във въздуха! Господ ще каже: Нямате право да продавате и купувате благото, което ви дадох! Нямате право да развършавате вашите братя и сестри! Казваш: Аз имам особени вярвания. — Долу вашите вярвания! Само един закон съществува в света — законът на любовта. Не трябва ли всички да възприемат великата Божия Любов? Не трябва ли всички да приемат Божиата мисъл? Защо да не желаем доброто за всички? И да го желаем, то няма да дойде изведнъж, но поне ще се подготвим за идването му. Искреност е нужна на всички. Жената трябва да бъде еднакво разположена към мъжа си и когато той носи нещо вкъщи, и когато не носи. Ако тя го нарича „милничък“ само когато носи месо, хляб, масло, казвам: Бум! — долу от барабана!

Казвам: Вие, жени, проповядвайте на всички хора, че хлябът трябва да бъде без пари. Така е казал Господ

първоначално. Ще изчисля, колко хляб е нужно на България и колко декара земя трябва да посее. Аз ще бъда първият, който ще работя без пари. Ще изорем нивите, ще ги посеем, ще ги ожънем без пари, за да бъде и хлябът за всички хора без пари. Да работим всички, за да бъде хлябът даром. Има ли нещо лошо в това? Да се отдели толкова земя, колкото е нужно за хляба. За всичко останало, добър е Господ. В Господнята молитва се говори само за хляба: „Хлябът наш насъщни, дай ни го нам днес.“ Сега вестниците пишат, че хлябът поскъпнал, станал шест и осем лева. Всички се питат, какво ще се прави по-нататък. Казвам: Вместо да се създава член 4, да се създаде член 10, според който хлябът да бъде без пари. Нека всеки гражданин вземе определено количество земя да поработи малко, за да се дава хлябът даром. Тогава няма да изкарват блудницата пред нас и да питат: Учителю, как да постъпим с нея? Отговорът е прост и ясен: „Който е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея.“

Ще приведа един разказ за изяснение на горната мисъл. Един цар имал три дъщери, с различни дарби и способности. Най-малката била най-красива и най-добродетелна. За да я предпази от човешки погледи, бащата я държал винаги затворена. Царските синове, от съседните царства, научили за тая царска дъщеря и пратили сватове да я искат за жена. Бащата, посъветван от мъдреците в своето царство, решил, преди да даде отговор на сватове, да изпита, кой от царските синове е най-достоеен за неговата красива дъщеря. За тази цел, той избрал няколко красиви моми от царството си, между които турил и своите дъщери. Всичките моми били десет на брой. Той заповядал да ги облекат като слугини. На най-малката си дъщеря почернил лицето, да изглежда най-грозна. Дошли царските синове да сглеждат момите. Един харесал една от тях, друг — друга, но никой не попаднал на царските дъщери — не им обърнали внимание. Всеки искал красива мома. Оженили се за своите избранници, но работите в техните царства не вървели добре. Преди да стане изборът, с един от царските синове се случило нещастие. Той бил най-мъдрият и най-добрият между тях. От уважение към момите, той се поклонил учтиво към всички, но, по невнимание, се подхлъзнал и си счупил крака. Момите, които

не били от царски произход, избягали, не искали да се натоварят с грижи около болния. Обаче, най-малката царска дъщеря, която външно изглеждала черна и най-грозна, веднага се притекла на помощ. Превързала крака на царския син и казала: Нищо, това е едно малко нещастие. Той си казал: Тази е истинската дъщеря. Познах я. И съвременните хора не познават истинската царска дъщеря, защото е облечена в прости дрехи и с почернено лице. Обаче, тя ще дойде да превърже ступения ви крак.

Следователно, трите царски дъщери трябва да дойдат между вас. Всички говорят за любовта, но нямат любов. Всички говорят за истината и мъдростта, но нямат истина и мъдрост. Питал съм мнозина: Познавате ли любовта? — Как не, сърцата ни са горели. Казвам: Любовта гори, но не изгаря. Казваш: Аз зная, какво преживях с моята възлюбена! Аз зная, колко горя сърцето ми! — Сега гори ли? — Не гори. — Твоят огън е бил фалшив. Ти не си опитал Божествения огън. На тоя огън не се пекат кокошки и агнета. На него зреят плодове, на него всичко расте. Първият опит, който направихме през време на войната, беше, да познаят хората живата слънчева енергия, да посрещат слънцето и да използват неговите ранни утринни лъчи. Духовенството вдигна голям шум около това. Аз гледам на слънчевата енергия като на жива енергия, на която всичко расте, цъфти и зрее. Тази жива енергия иде само сутрин, когато слънцето изгрява. Тя не иде от самото слънце. — Отде иде? — Няма да ви кажа. — От Бога иде. — Де е Бог? — Навсякъде — отгоре, отпред, отзад, но не и отдолу. Казвате, че неприятелят иде отвсякъде. Така е в обикновения кръг на движение, но живата енергия не иде отвсякъде. Освен живата енергия, никое живо същество не слиза по нейния път. Даже и ангелите не вървят по нейния път. Тя е особена енергия. Духовенството казва: Не търсете тази енергия сутрин сред природата; търсете я в църквата. — В коя църква? — Ако живата енергия е в църквата, де е животът? Покажете ми една църква, в която болният да оздравява и умрелият да възкръсва. Ако носите любовта в сърцето си, мъдростта в ума си и истината в душата си, живата природа ще ви се изяви по особен начин.

Всеки може да провери това. — Кога се раждат добри и гениални деца? — Когато майката излизала точно в това време, когато живата енергия слизала отгоре. Попадне ли тази жива енергия върху човека, в неговия ум се раждат велики идеи. Доброто не иде всякога. Животът също не иде всякога, освен при точно определени моменти, когато Бог — великата сила — слиза на земята. Достатъчно е само веднъж да възприемеш тази енергия, за да се ползуваш от нея цял живот. Достатъчно е един път да зърнеш лицето на истинската царска дъщеря, за да кажеш: Разбрах смисъла на живота! Готов съм, Господи, да изпълня Твоята воля. Сега, четете различни книги, тоя писал така, оня писал така, описват различните полета, описват ада и рая. — Де е раят? Били ли сте там? Раят, за който ви говоря, е недостъпен за вас. Оня, който е купувал и продавал хляба, не може да надникне в Царството Божие, т. е. в истинския рай. Кракът му не може да стъпи там. Като отидете в другия свят, сами ще се уверите в това. Там е написано: Който е купувал и продавал хляба, не може да пристъпи в рая. Това е горчива, но велика истина. Тази истина — да ядеш хляб даром — трябва вече да се приложи на земята. Не е позволено да продаваш хляб на брата си. Не е позволено да купуваш хляб от брата си.

Яжте хляб без пари, даром! Това е новото учение. Ако го приложите, ще получите благословението на всички светли сили, които работят в света, на всички добри хора по лицето на земята. Има добри хора на земята, но списъците на имената им са горе. Ако мислите, че името ви, като на добър човек, е записано в някоя църква и ще се приеме горе, лъжете се. Горе тия списъци са празни. В каквото общество или църква да си записан, това горе не важи. Важно е да си записан в книгата на небето. Тия, които са записани там, се наричат с общо име „чада Божии“ — синове и дъщери на Бога. Те са готови да се жертвуват за благото на човечеството. В Божествената книга има още много празни листове, в които могат да се напишат и вашите имена.

Сега, като слушате да говоря така, казвате: Тоя човек иска да ни запази сърцата. — Това е най-великото,

косто може да чуе. Напишете думите: Любов, единство, съгласие. Любов към Бога. Единство и съгласие с Бога, Който е Любов и обича всички души. Съгласие с Бога, Който иска да тури ред и порядък в света. Той е направил някои от своите деца кристали, други е поставил с главата надолу — растенията, трети е направил мушици, бръмбари, риби, птици, млекопитаещи и най-после е създал човека, който ходи с два крака и мисли. Човек се счита венец на творението и си казва: Не съм като другите същества. — Чакай, и твоята глава оп е не е излязла от гъстата материя. И ти трябва да станеш живо дърво, с листа, цветове и клоне, да завържеш, и плодът ти да узрее.

„И пак се наведе надолу и пишеше на земята.“ — Какво пишеше? — Далеч сте още да разберете Божиите пътища. Далеч сте още да осъждате своите братя. И днес Христос пак пише. Жената хока мъжа си и нарежда: Господи, за такъв съпруг ли трябваше да се ожена? Христос пише: „Жено, ако си безгрешна, първа хвърли камък върху него.“ Мъжът, като жена си, и той нарежда: Господи, защо ми даде тази грозотия? Защо не ми даде красива жена? Моята жена ме направи мъченик, съсипа ме. Христос пише: „Ако си безгрешен, пръв хвърли камък върху нея.“ Учителят казва: Господи, защо ми даде тия лоши, невъзпитани деца? Каква е моята съдба, да занимавам тия говеда! Христос пише: „Ако си безгрешен, пръв хвърли камък върху тях.“ Свещеникът казва: Отде дойдоха тия пасоми, тия лицемери на главата ми? Христос казва: „Ако си безгрешен, пръв хвърли камък върху тях.“ Христос пише за всички. Които чуват, какво пише, един по един стават и излизат вън. Един по един напушат църквата и остават само блудницата и Христос. Най-честната, най-искрената, най-благородната душа, която доведоха при Христа, беше блудницата. Христос я запитва: „Жено, осъди ли те някой? — Никой, Господи. — „Нито аз те осъждам. Иди и не греш повече.“ В тая душа се криеше нещо възвишено и благородно. Знаете ли, как излезе тая жена оттам? Няма да завърша беседата си. Оставям на вас, вие да турите заключението. На умния и малкото е достатъчно.

Помнете: Любовта с пари не се купува, и за пари не се продава. Мъдростта с пари не се купува, и за пари не се продава. Истината с пари не се купува, и за пари не се продава. Правдата с пари не се купува, и за пари не се продава. Добродетелта с пари не се купува, и за пари не се продава.

*

10. Беседа от Учителя, държана
на 22 май, 1921 г. София.

Да ги изпита

„А това казваше Той да ги изпита, защото си знаеше, какво щеше да прави.“*)

Ще започна беседата с едно просто аритметично действие — събиране. Математиците казват, че ако събираемите са еднакви числа, имаме действието умножение. Ако при умножението множителите са равни, имаме действието степенуване. Значи, за да се съберат двама души на едно място, те трябва да бъдат различни. Ако не са различни, не могат да се съберат. Събирането и умножението са два противоположни процеса. От събирането произлиза умножението, а от умножението — степенуването. Когато искате да разрешите един въпрос по закона на събирането, страните на това действие, или събираемите, трябва да бъдат различни. С други думи казано: никога не може да съберете двама мъже или две жени на едно място; обаче, един мъж и една жена всякога може да съберете на едно място. И Господ започва със събирането. Понеже се знае, че от събирането произлиза умножението, казваме, че децата, като се раждат, водят към умножение. Те постепенно се умножават. Децата в семейството трябва да бъдат равни. Наистина, равни множители може да има само в умножението. Тогава умножението се превръща в степенуване: $5 \times 5 \times 5 = 5^3$. Това действие наричаме в живота повдигане на човека в по-висока степен.

Сега, да пристъпим към предмета. Животът, сам по себе си, е велика задача, която може да се разреши чрез събиране, изваждане, умножение и деление. Първо се започва със събиране и умножение. После пристъпваме към

*) Йоана 6:6,

останалите две действия — изваждане и деление. Всички сте изучавали тия действия, но не сте проникнали в тях, да видите, какви велики тайни крият те! Когато се научите да събирате, изваждате, умножавате, делите и степенувате правилно, тогава ще разберете, какви велики тайни се крият в тях. Не може да умножавате, преди да сте събирали и не може да степенувате, преди да сте умножавали и събирали.

„Той ги изпитваше.“ — В какво? — Как живеят. Понеже всички хора се стремят към живота, те търсят начин да го подобрят. — Как ще го подобрят? — Чрез храната. Днес всички подържат идеята, че без хляб не се живее. Смешно е да мислиш, че без хляб не може да се живее. Щом живееш, и без хляб може; щом не живееш, и без хляб не може. Какво показва твърдението или отричането на един факт? Да се твърди един факт, това показва, че той е във физичния свят. Когато се отрича, това показва, че той е в духовния свят. Следователно, невъзможно е едно и също нещо да се проявява едновременно в два свята или в две посоки. Не можеш да бъдеш едновременно и добър, и лош. Аз разглеждам думата „лош“ или „зъл“ като проява, а не в тоя смисъл, в който вие я разглеждате. Има относително зло, има и принципиално зло. Това, което спъва даден човек, е зло за него; обаче, същото може да бъде добро за друг някой. Ядеш кокошка, агне и казваш, че ти е добре. Питай агнето, добре ли е за него, като го ядеш. Как ще се оправдаеш? Ще кажеш, че като живееш, трябва да ядеш. Един ден, като се издигнеш на по-високо стъпало, ще разбереш грешката си.

„Той ги изпита.“ Днес всички хора искат да се събират, умножават и степенуват — това е естествен стремеж за тях. Но дойдат ли до изпитанията, никой не иска да го изпитват. Те казват: Всичко е добро, но да не са изпитанията. За да стане стихът по-ясен, ще ви приведа един окултен разказ в притчи или в символи. — Защо не го предавам направо? — Защото, истината, със своята светлина, е непоносима за човешките очи. Тя трябва да мине през известна среда, за да се смекчи. Каква ще бъде тая среда, не е важно. Може да бъде вода, може да бъде и въздух. Щом се смекчи малко, тя става поносима за очите.

В древността, преди 12 хиляди години, така се казва в преданието — говоря по предание, а не по факти, някъде в Азия, живял един крайно благочестив цар. Родил му се син, който от ранна възраст обещавал много нещо. Всички мъдrecи и астролози в царството предсказали, че със своите дарби и способности, той ще донесе голямо благо за човечеството. Обаче, всичко това се помрачавало от едно събитие в неговия живот. Стане ли това, животът и съдбата на младия цар коренно ще се изменят. Един ден, след смъртта на своя любим баща, младият принц отишъл на лов. Като преследвал една сърна, за да я убие, той се спънал, паднал и един сух клон влязъл в дясното му око. Още в момента окото му изтекло, и той останал с едно око. За да не се изложи пред поданиците за невниманието си, той казал, че небето го облагодетелствувало с голямо благо — извадили дясното му око и го оставили само с едно око — лявото. Това било едно от великите посвещения, през които минават избранниците. Всички добри хора трябвало да имат само по едно око — лявото. Той издал заповед: Всеки, който искал да го посети и да се ползува от неговото благоволение, трябвало да извади дясното си око. Това се считало за привилегия. Следователно, всеки човек по онова време, който нямал дясно око, е направил посещение на царя. Дошъл деня, принцът да наследи царството на баща си. За тая цел, избрали една красива княгиня за съпруга на принца. Оженили се. Един ден, като се разхождали сред природата, един голям камък паднал от една скала и ударил носа на младата царица. Като видяла, че носът ѝ се смачкал, и тя не могла да се представи на гражданите с такъв нос, решила да приема само ония жени, които имат смачкан нос. Като срещали мъже с едно око и жени със смачкан нос, всички знаели, че това са хора, които посещавали царя и царицата. И доднес още забелязваме в хората желание, да се хвалят със своите недостатъци. Вместо да търсят причината за недостатъците си, те казват, че това е привилегия, която небето им дава.

Защо някои мъже обичат да стрижат косите си ниско? Според мене, това е остатък от миналото. Един от старите френски крале имал обичай да стриже косата си ниско. Понеже имал рана на главата си, той нарочно стрижел косата

си низко, да покаже на хората, че е герой, от нищо не се стеснява. Някои видни мъже започнали да му подражават, като стрижели низко косите си. Обаче, и при това положение, добрите им качества не се виждат. Срещнете ли днес жени със сплеснати носове и мъже само с едно око, ще знаете, че те са посетили царя и царицата, сърдечно или умствено. — Кога са ги посетили? — Още преди 12 хиляди години. — Така не се решават задачите. Не можеш да решиш задачите на своя живот нито със смачкан нос, нито с извадено дясно око.

Сега, аз говоря за съзнателния живот, който е вложен във вас. Той има свой произход. Под „произход“ на живота разбирам оная форма, чрез която той се проявил. Питате: От какво е произлязла формата на живота? — От безформеното. Значи, форменото произлиза от безформеното, именovanото — от безименното, конечното — от безконечното. Значи, първо се явява формата, а после нейното име. Когато вечното или безпределното се определило, тогава се проявили конечните неща. — Кое е конечно? — Оформеното. То е свързано с безформеното, с безконечното. Именovanото е свързано с безименното. Има ли някакво противоречие в това? Според мене, няма никакво противоречие. Всяко нещо става разбрано, когато се оформи, именува и ограничи. В това отношение, земният живот е оформен, именуван и ограничен, т. е. конечен. Под „конечен“ не разбирам, че животът на земята се свършва. Това са философски мисли, върху които трябва да се разсъждава дълго време. Мнозина искат да влезат в безформения свят. — Това е неразбиране на живота. Ако в Господа, от безкрайната вечност, се явява желание да създаде форма, име и край на нещата, по-умни ли сме от Него, да се стремим да станем безформени, безименни и безконечни? Това е безумие, което причинява страдания на хората. Желанието на хората е, като направят едно престъпление, то да изгуби формата си, да не се знае името му и да го ограничат. Това не е живот; това са аномалии, отклонения от истинския живот. Това са малки водни капки, които се отклоняват от общото течение на живота. Аз нямам нищо против отклоненията. Важно е да знаете, че вашият живот е произлязъл от безконечния. — Какво представя конечното и какво без-

конечното? — Конечно е това, което човек прави. Безконечно е това, което Бог прави. Конечните работи произлизат от безконечните. Представете си, че един ваш благодетел тури на ваше име в банката голяма сума, от която вие може да теглите, колкото искате. Докато теглите известна сума, работите ви вървят добре. Обаче, един ден направите едно престъпление. Вашият благодетел казва на касиера: Не давайте повече пари на този човек. Ето, вашата помощ става конечна, т. е. прекратява се. — Защо? — Защото сте извършили едно престъпление. Когато човек направи престъпление, благото му се прекратява; щом се прекрати благото, веднага иде страданието. Това значи, превръщане на безконечните неща в конечни. Всяко нещо, което човек губи, става конечно. Ето защо, когато умира, човек казва: Свърши се всичко! Какво се свършва? — Животът му. От безкопечен той става конечен. — Защо умира човек? — Да даде сметка в Божествената банка, как с използвал живота си. Ще кажете, че имате право да живеете, да ядете и да писте, както разбирате. — Не, нямате право да живеете, както искате. — Защо? — Не сте свободни. Свободен е само оня, който знае да събира, умножава и степенува правилно. И майката е свободна, когато ражда добри и умни деца. Мъжът и жената представят събирането, децата — умножението, а тяхното развитие — степенуването. Значи, развитието на човека започва със събирането, минава през умножението и продължава със степенуването.

„А това казваше Той, да ги изпита, защото знаеше, какво щеше да прави.“ Христос запитва учениците си, отде ще вземат хляб, да нахранят този народ. Ако запитате сегашните земеделци, отде ще вземат хляб, те ще кажат: Ще вземем жито, ще го посеем на нивите и, като израсте, ще го ожънем и приберем в хамбара. Какво ще кажат гражданите на този въпрос? Те отиват при земеделците, измерват известно количество жито, и работите им вървят напред. Питам: Има ли друг начин за хранене, освен този, по който хората сега се хранят? — Има и друг начин. В бъдеще, хората ще приемат храната направо от природата, както днес приемат въздуха. Тогава храната няма да се мели, да се пази в хамбари, да се меси, както става с житото. И дишането е процес на хра-

нене. В една минута човек прави 20 вдишки, т. е. приема 20 обяда. — Кога ще стане това? — Когато хората се научат да събират, умножават и степенуват правилно; когато престанат да се хвалят със своите недостатъци. Често хората се хвалят с недостатъците и престъпленията си, за да минат като герои. След това ще търсят начин да се оправдаят, да минат за невинни. — Защо правят това? — Да се освободят от всякаква отговорност. Ще кажат, че обществото било лошо, условията били лоши, поколенията били лоши и т. н. Всички са виновни, само те не носят никаква вина! Дъщерята и синът са недоволни от живота и питат майка си: Защо ни роди? — Слушай, синко, слушай дъще, отговаря майката: Аз не ви родих по своя воля. Вие ме заставихте да ви родя. Вие ме карахте да ходя на хорото, да срещам момци, да ме хареса някой, та да се ожени за мене. Вие сте причина да дойдете на този свят.

Сега и вие питате Господа, защо е създал света. Аз ще ви отговоря: Вие накарахте Господа да създаде света. А днес Го питате, защо е създал този свят. Господ отговаря: Този свят е ваш. Аз го създадох според вашия план. Както вие искахте, така го създадох. Когато срещнеш днес, всеки казва, че светът не е създаден, както трябва. — Какво искаш още? Това искаш, онова искаш и, като ти се даде всичко, което искаш, пак си недоволен. Като говоря за този свят, имам пред вид човешкия. Правете разлика между Божествения свят и човешкия. В човешкия свят има дисхармония, противоречия, добро и зло. И дотук се питате, защо съществуват доброто и злото, защо едни хора са добри, а други — лоши. Никой никого не може да застави да живее добре или зле. Всеки сам, доброволно, е приел добрия или лошия живот. Живееш зле, защото нямаш удоволствие в този живот. Нима е зле на вълка, когато изяде една овца? Като го хване овчарят и одере кожата му, той казва: Ако знаех, че за една овца ще ми одерат кожата, щях да ям трева. Значи, щом дойде деня, да давате сметка за престъпленията и грешките си, и вие ще кажете, като вълка: Да знаех, че ще давам отчет за всичко, можех и другояче да живея. Човек не е единственият фактор, да може свободно да действа. Значи, конечните същества, които са образували конечните форми, и конечните имена са причина за всичко конечно.

Сегашният свят е направен само от конци и макари. Навсякъде чуваш машини „трак-трак“. Много неща се шият от конци и после се разшиват. Много естествено, от конци са направени. Човешките мисли и действия, човешкият морал са все от конци. Жената казва: Аз живея честно и почитено, морал имам. — Защо живее така? — Защото има господар, който прилага дървото. Жената се страхува от мъжа си, мъжът — от жена си; семействата се страхуват от обществото, обществото — от държавата и т. н. Всички живеят честно и почитено, защото има дърво. Това дърво не е сурово, но сухо. Аз взимам дървото в широк смисъл, като символ на ония ограничения, които ви причиняват нещастия. Като не знаете, как да се справите с нещастията си, вие се натъквате на ред противоречия.

Сега Христос изпитва своите ученици. — С какво? Той им зададе въпроса: Може ли светът да се създаде по друг начин? Материалният свят може да се пресъздаде по много начини. Тогава, каква е разликата между физическия, астралния и материалния свят? От окултно гледище, всеки свят е оформен според законите, които действуват в него. Въпреки това, между тях има известна връзка. Едно от качествата на физическия свят е твърдостта. В астралния свят това качество се замества с интензивност на желанията. Колкото по-силно, по-горещо е едно желание, толкова по-твърдо е то. Както твърдият предмет може да ви нарани, така и твърдото, т. е. интензивното желание може да нарани сърцето ви. Ако влезете в менталния или умствения свят, и там твърдостта отговаря на силата или интензивността на мисълта. Колкото по-силна мисълта, толкова е по-твърда. Следователно, ако една силна е мисъл се отправи към вас, тя ще произведе същия ефект, както твърдият предмет на физическия свят. Ето защо, когато минава от един свят в друг, човек трябва да знае законите за превръщане на материята от едно състояние в друго. Между един твърд предмет, едно желание и една мисъл има известно подобие, но има и граматна разлика.

И тъй, на земята нещата стават твърди от интензивността на желанията и на мисълта. От това гледище, най-твърди хора са тия, които живеят само за себе си — егоистите. Значи, най-твърда сила е центрострем-

телната. Тя е съсредоточила всички космични сили да работят за човека. Когато един твърд човек управлява света, той ще създаде най-големите нещастия и сътресения за човечеството. Всички нещастия произтичат от закона за космичното концентриране на силите към един център, но в обратна посока на Божествения център. Тоя закон не е в съгласие с закона на Божията Любов.

„Защото си знаеше, какво щеше да прави.“ Христос взе петте хляба и, според закона, който знаеше, умножи ги и нахрани с тях пет хиляден народ, като останаха още 12 коша укрухи. Аз мисля, че и вие, които ме слушате, бихте се нахранили с тия пет хляба, и пак щяха да останат 12 коша укрухи.

Сега, да се върнем към същественото — към живота. Само чрез живота вие ще намерите вашата душа, вашия ум и вашето сърце. — Защо? — Животът ще даде форма на душата ви. За да познаете нещата, нужна ви е форма. Оформяването е в зависимост от закона за развитието. Когато душата ви се развие, тогава ще стане видима; когато умът ви се развие, тогава ще се прояви. Красотата на нещата се изявява, когато те станат видими. Според философите, едни неща са видими, а други — невидими. Те казват, че видими са ония тела, които могат да се пипат, усещат и възприемат само чрез петте сетива. Не е така. Видими са и ония неща, които се възприемат и въвн от петте сетива. Според окултната наука, човек има седем тела; всяко тело има седем сетива. Значи, всичко 49 сетива. Ако умножите 49 по 49, колко ще получите? Ако умножите полученото число на 49, колко ще получите? Това показва, че чувствата и сетивата в човека са безбройни. Ние искаме да ги подведем към едно рационално число, с което да работим и да ги познаваме. Казано е в Писанието, че човек може да познае Бога така, както и Бог го познава, само когато развие в себе си всичките 49 сетива.

Питате: Като развием всички сетива, ще бъдем ли щастливи? — Тъкмо това не желая. — Защо? — Защото е невъзможно да бъде човек много щастлив. Защо ще се стремим към невъзможни неща? Каже ли някой, че ти желае щастие, той те залъгва. Друг е въпросът, ако ти желае сърце топло, душа свежа, ум светъл и дух кре-

пък — условия да се развиваш. Твоят приятел трябва да ти желае да растеш, да напредваш в развитието си, но не да те направи щастлив. И майката трябва да се стреми, детето ѝ да расте и да се развива правилно, а не да бъде щастливо. Днес децата очакват от родителите си да ги направят щастливи; родителите очакват щастие от децата си. Слугите очакват щастие от господарите си, господарите — от слугите си. Това е лъжлива, крива философия. Всички обещават да дадат това, което не могат. Никоя форма — на организация или общество, не може да ви направи щастливи. Тя може да ви послужи само като условие за растеж и укрепване. Казват: В бъдеще ще станем щастливи. — Възможно е това, но в кой свят? Ако е на физическия, съмнявам се. Следователно, докато живеете на земята, щастieto може да бъде само като далечна цел, но не и като обект за постигане. В Божествения свят може да се говори за щастие, обаче, на физичния свят ще говорите за постижния на ума, на сърцето и на душата. Само така ще използвате живота, който ви е даден. Когато момата иска да се ожени за някой момък, за да бъде щастлива, това е посещението ѝ на царя, който ще извади дясното ѝ око. Привилегия е да посетиш тоя цар, но за тая привилегия ще отиде едното ти око. — Как мога да остана неженена? — Щом искаш да се ожениш за твоя цар, трябва да си готова да извадиш дясното си око. Христос казва: Ако искаш да се ожениш за своята царица, трябва да си готов да се смачка носът ти. Всички моми, които са омъжени, са с едно око; всички момци, които са оженени, са със смачкани носове. Следователно, по закона на последствеността, всички момичета, които приличат на майка си, са без дясно око; всички момчета, които приличат на баща си, са със смачкани носове. Питате: Защо сме нещастни? — Защото преди 12 хиляди години един царски син ходил на лов и, като гонел една сърпа да я убие, по невнимание, извадил дясното си око. За да не остане посрамнен пред поданиците си, той издал заповед: Всички добри хора да бъдат с едно око. Който иска да го посети, трябва да извади дясното си око. Природата е възприела тая мисъл, затова и донес хората се раждат слепи с едното си око. Христос иде при жената и я пита: Жено, защо си спяла

с дясното си око? — Господи, мъжът ми извади окото. — Голяма привилегия беће за тебе да посетиш тоя цар, да му се поклониш. Какво придоби от това посещение?

Христос казва: „Ако те съблазнява дясното ти око, извади го.“ Жената трябва да извади окото си, преди да отиде при мъжа си. Извади ли го, тя няма вече желание да отиде при него. Мъжът е съблазън за жената. Падението на жените се дължи на мъжете. Те развършават жените. И обратно: Жените развършават мъжете. Жената не може да развали жена. Значи, ония, които извадиха дясното си око, поквариха жените; ония, които смачкаха носа си, поквариха мъжете. Мислите ли, че мъжът, който се грижи за жената само да я облече и представи на хората, постъпва умно? Той иска да се похвали с нея, както се хвалят с угоен кон и с това повишават цената му. Въпреки това, всички жени искат да бъдат добре облечени, да се харесват на хората. Добре е да бъдеш облечен, както отвън, така и отвътре. Питам: Твоят възлюбен облече ли душата ти с любовта? Отвън той може да те облече, но вътре оставаш гола. Аз задавам същия въпрос и на жените: Какво направихте за мъжете си? Как ги облякохте? Ако се грижите само за външността им, вие ги подлагате на съблазън.

И тъй, в бъдеще мъжете и жените ще се облекат в нови форми, които вселената сега създава. Там се шият нови костюми за мъже и жени, които се готвят за женене. Знаете ли, коя е новата форма? Който е решил да се жени, трябва да отиде там, да си купи нов костюм, нова шапка и обувки — по последната мода. Като ги донесете, ще турите нов надпис. Какъв ще бъде новият надпис, новото име на тия форми, не е позволено да се казва. Който иска да знае името на новата форма и на новата фирма, да отиде при свещениците, държавниците, учителите, философите, учените, теософите, окултистите. Като обиколи всички и ги разпита, ще разбере, коя е новата фирма, образувана сега във вселената. Ако знаят, те ще ви кажат, как да я намерите. Те знаят следното: Който прави зло, може да прави и добро. Който познава тоя свят, ще познава и оня свят. Така разсъждавам и аз.

Христос запитва учениците си: „Отде да купим хляб, да нахраним този петхиляден народ?“ Сега аз питам: С какво ще нахраним хората, които днес гладуват? Казвам: Хлябът няма да оправи света. Сега са нужни булски дрехи от новата фирма. Когато майките зачеват и раждат децата си с любов, тогава ще разрешат великата задача за събиране, умножение и степенуване. Тогаваша само ще дойдат служителите на новата култура. Само тогава хората ще разберат, какво значи, да бъде човек добър, умен, справедлив и любещ. Казвате: Велико нещо е да любиш! Питам: Ония, които са любили, не се ли каят за това? Колко пъти човек се е каял за своята любов! — Защо се е разкайвал? — Защото любовта му не е била такава, каквато трябва да бъде. Дето има разкаяние, там любовта не е била истинска. Любов, която не може да издържи на всички изпитания в живота, не е истинска любов. Това е настроение, чувство или временно разположение. Това не е онака любов, която носи живот. Не казвам, че нямате любов, но вие се спирате само върху страничните прояви на любовта, а не върху самата любов. Вие се спирате върху несъщественото в живота, а върху любовта — същественото, не се спирате.

„А това казваше Христос, за да ги изпита, защото си знаеше, какво щеше да прави.“ Сполети ви едно голямо нещастие или изпитание — важно е, как ще го разрешите. Всеки знае, как се разрешават изпитанията. Соломон казва: „Мек отговор дава успокоение; блага дума дава утеха, а любов, изявена навреме, дава живот.“ Може ли всякога да говориш за любов? През целия земен живот на човека е определено само една година, един месец, една седмица, един ден, един час, една минута, една секунда, когато може да се говори за любовта, или да изговаряш думата „любов“. Ако използваш това време, ще имаш всички постижения. Ако не го използваш, целият ти живот е изгубен. Това е само момент. Всичко останало е само приготвяне за този момент, за тая секунда. Хванете ли я, ще имате хляб за пет хиляди души. Изпуснете ли я, ще имате разочарования, съмнения и противоречия в живота си. Казвам: Приятелю, вие сте изгубили великия момент на любовта в своя живот. Това не е алегория, но велика истина, която всеки от вас може да провери. Коя

е тая година от живота ви, не казвам. Не е по-рано от 21-та ви година, но не и по-късно от 120-та. Значи, от 21—120 годишна възраст ще броят и изчисляват, като астрономите, да хванете деня, часа, минутата или секундата, когато пред вас мине кометата на любовта, да я видите. Всички велики хора имат желание да хванат момента на любовта. Всички майки и бащи имат същото желание — да уловят великия момент на любовта. Няма по-хубаво нещо от това, да влезеш в един дом и да размениш две разумни думи с домакинните — две думи за любовта. Какво правят сегашните хора? Съберат се някъде и започват: Бър-бър-бър-бър. Като се разотидат, всеки казва: Заболя ме главата от приказки. Свят ми се зави от бърборене. И едните, и другите трябваше да си кажат само по една дума: те да ти кажат, и ти да им кажеш.

Мнозина от вас минават за големи философи и казват: Дайте ни пособия, дайте ни добри майки и бащи, да видите, какво можем да направим. Питам: Ако минават за гении и казват, че сте създали много неща, не можете ли да си намерите пособия и добри майки и бащи? Ако можахте да заставите Бога да създаде свят според вашето разбиране, трябва и сами да си намерите всичко, каквото ви е нужно. На вас ви се вижда чудно, как е възможно да заставите Бога да направи това, което желаете. Това е философска мисъл. Можеш да заставиш само оня човек да направи нещо за тебе, който те обича. Понеже Бог е безпределна Любов, може да Го заставите да направи нещо за хората. Следователно, ние сме заставили Господа да създаде тоя свят, и Той казва: Така искат моите деца. — Защо Бог създаде така тоя свят? — Защото обича хората, и те пожелаха тоя свят. Питате: Как ще се докаже, че Бог обича хората? — По това, че съществува зло в света. Понеже ви обича, Той ви е дал безгранични права, да се проявявате свободно. Тази е причината за съществуването и на доброто, и на злото, по сами ще си носите последствията. Значи, любовта се познава по това, че е допуснала злото. — Защо хората са недоволни? — Защото са турили любовта отвън, а не вътре в себе си. Когато любовта се изявява на физическото поле отвън, веднага иде злото. Децата обичат плодове.

Като гледат ябълките на дървото, те започват да се бият за тях, кой да вземе повече. Ако братчетата имат добри, съзнателни отношения помежду си, те ще си разделят ябълките по равно и няма да се бият за тях. Четири братчета ще разделят ябълката на четири. Следователно, когато любовта се проявява само отвън, ражда се злото; когато се проявява отвътре, ражда се доброто. Затова, някои хора разрешават въпросите външно, а други — вътрешно. В първия случай, резултатът е един, във втория случай — друг. Обаче, и едните, и другите изпълняват Божията воля. Ако нямате любов към ябълката, нямаше да става спор между вас.

Казвате: Ако не съществуваше ябълката, от която Ева яде, и донес щяхме да бъдем щастливи, косите ни нямаше да побеляват. — Коя е първата ябълка? — Тя е първият плод на живота — жената. Тя е ябълката на раздора. В сегашния свят няма мъже, всички са жени. Когато жената видяла, че е сама, пожелала да има и мъже, да се проектира. Ето защо, днес една част от хората са жени, а другата част — мъже. Сегашният свят не върви добре, защото само жената управлява, а мъжът не е дошъл още на земята. Това, което наричаме мъж, е само отражение на истинския мъж. Сегашната жена играе ролята и на мъж. В бъдеще, когато дойде истинският мъж, тогава светът ще се оправи. Казвате: Да ги няма мъжете! — Вие не сте видели още мъжа. И мъжът е недоволен от жената и казва: Тая жена! И ти си жена като нея. — Формата ми е друга. — Каквато и да е формата, мъжът и жената си приличат. Това е законът на умножението, а трябва да става събиране. При събирането, събираемите са повече различни числа. Мъжът се сърди, и жената се сърди; мъжът бие, и жената бие; мъжът скубе косата на жената, и жената скубе косата на мъжа. По какво се различавате? Това е умножение. Де е събирането? Де са първият мъж и първата жена? Гледайте на живота философски. Аз ви давам повод да мислите, а не да се водите по една глупава философия, че светът бил създаден така. Тоя свят е създаден от хората, затова го наричат свят на илюзиите. Аз познавам Божествения свят, в него живея. Там няма илюзии,

Казвате, че светът е преходен. Преходен свят е само оня, който е създаден от човешките мисли, чувства и действия. Въпреки това, хората наричат тоя свят Божествен и правят усилия да го изучават. Казвам: Тоя свят е паталогически, създаден от хората. Според Ломброзо, тоя свят е пълен с криминални типове. Той не е разумен свят. Някои казват: Да изучаваме криминалните типове! — Няма защо да ги изучавате. Ако искате да научите нещо, изучавайте здравите хора. Какъв е вашият морал? Защо се събират мъжът и жената? Каква основа поставят в живота си? Мъжът казва: Обичам я. Жената казва: Обичам го. Добре е, че се обичат, но щом се съберат, те стават врагове помежду си. Щом се видят, и двамата извадят пушки и револвери, и цял ден чуваш „бум-бум!“ Ако всеки ден не става престрелка, поне един път през годината, през месеца или през седмицата чуваш тук-там престрелки. После казват, че Бог създал така и мъжа, и жената. Това е паталогичен възглед, а не Божествен. Бог е казал, че мъжът трябва да има само една жена, а жената — само един мъж. Сегашните мъже, обаче, имат много жени, и сегашните жени имат много мъже. Едно време това е било в реда на нещата, но днес не се позволява! В Божествения закон е писано: Един мъж има само една жена, и една жена — само един мъж. Обаче, мъжът казва: Жена ми е малко грозничка, искам красива жена. И жената казва: „Учен е мъжът ми, но грозен, няма много пари, искам богат мъж. Каква философия е тази?

След всичко това, учителите казват: Да възпитаваме новото поколение! — Смешно е да възпитаваш вълка. Може да го направиш овчарско куче, да пази стадото, но все пак един ден той ще задигне овца. Сегашните учители и родители възпитават деца, които не се подават на възпитание. Църквата възпитава паството си, но и то не се подава на възпитание. Докато в живота не се приложи принципът, че мъжът ще има само една жена, а жената — само един мъж, никое сърце и никой ум не могат да се изменят.* Ако обича мъжа си, жената е готова да се жертвува за човечеството. Ако обича жена си, и мъжът е готов да се жертвува за човечеството. Това е жена! Това е мъж! Това е първата двойка, която може

да подобри света. Разбирайте ме право. Всяка жена, която прави разлика между любовта на своя мъж и на другите мъже, създава условия за злото. Злините създават пукнатини в живота, а пукнатините са резултат на раздвояването. Когато се раздвояват мислите и чувствата, човек се натъква на противоречия и мъчнотии. Всяко раздвояване в любовта произвежда пукнатини в човешкия живот. Не ви осъждам, но даже ви оправдавам. Вие сте в предговора на живота. Следователно, и вашата женитба е предговор към бъдещия живот.

Христос каза на блудницата: „Иди и не греши повече!“ Сега и на вас казвам: Идете и не грешете повече. Не се женете така, както сте се женили досега. Това казвам не само на старите, но и на младите. Вие трябва да схванете живота такъв, какъвто е в действителност. Щом го схванете, ще разрешите правилно важния социален въпрос за женитбата. Само така ще работите с Бога, ще бъдете в хармония с Него и ще Го познаете, както Той ви познава. Аз говоря за днес, не за бъдещето. Сега е благоприятният момент да посеее това малко зрънце в душата си. Не изпускайте добрите условия за сеене. Изчистете бурените, посейте малкото зрънце и го поливайте. Като израсте, то ще ви даде права насока в живота.

„Това казваше, за да ги изпита.“ И сега Христос ви изпитва. — Какво трябва да правим? Аз разрешавам този кардинален въпрос така: Жената да има само един мъж, а мъжът — само една жена. И в сърцето на мъжа и на жената да няма помен от ревност. Казвате, че и Бог е ревнив. Това е ваше тълкуване. Христос казва: „Благ е само Господ.“ Той не се възмущава от нищо. И духовете могат да бъдат ревниви, но идеалното, възвишеното, Божественото изключва всякаква ревност. Идеалното изключва всякакво съмнение, подозрение, грубост и насилие. Всички хора са на едно и също поле и се питат, какво трябва да се прави. Всички съзнават, че сегашният морал е в упадък, че сегашният строй се разрушава. Всички хора трябва да живеят по Божествен начин. Според това разбиране, мъжът не трябва да бъде с едно око, и жената не трябва да бъде със смачкан нос. Ще кажете, че и Христос е казал да извадите дясното си око. — Да, но Христос е турил едно условие „ако“. — „Ако дясното

око те съблазнява, извади го. Ако не те съблазнява, по-добре да влезеш в Царството Божие с две очи.“

И тъй, сегашните мъже ще влезат в Царството Божие с едно око, а жените — със смачкани носове. И такива ще ви приемат там, но ще знаят историята на вашия живот. По-добре е да влезете в Царството Божие с две очи и здрав нос, защото Божественото изисква всичко да бъде в изправност. Под „нос“ разбирам човешкия ум, а под „дясно око“ — човешкото сърце. Да не вадим „дясното си око“, това значи, да не спъваш развитието на сърцето си. — Кога жената остава с едно око? — Когато люби първи път. После тя се страхува да люби. — Защо? — Не дава вече окото си. Тоя, когото залюби втори път, ще иска от нея да извади и двете си очи. Каква е тая любов, не разбирам.

„Защото знаеше, какво щеше да прави.“ — Не само Христос трябва да знае, какво да прави, но и ние трябва да знаем, какво да правим. Аз не оспорвам, че Господ си знае работата, но и ние трябва да знаем, какво да правим. Не очаквайте на Господа сам да оправи света. И вие трябва да знаете, какво да правите днес. Всеки трябва да знае, каква е неговата задача. Всеки трябва да знае, какви мисли да допуска в ума си, какви желания в сърцето си и как да действа. Всеки момент трябва да знаете, какво да правите. — Невежи сме, нищо не знаем. — Как станехте невежи? — Аз мога в един момент да ви направя невежи и в един момент — учени. Като влезете в стаята ми, веднага ще изгася лампата. Вие тръгвате из стаята, но нищо не можете да намерите. Не само че нищо не намирате, но ще изпочупите и съборите всичко, каквото срещнете на пътя си. Това показва, че сте невежи. Щом запаля лампата, веднага различавате нещата и знаете де ходите. Веднага ставате учени. Значи, щом затворите ключовете на вашите умове и сърца, вие ставате невежи. Щом запалите лампата, ставате учени. Вие трябва да знаете как да вярвате и как да любите. Не се подавайте на философски залъгвания, но дръжте се за вярата и любовта. Казваш на някого, че го обичаш. Това не е достатъчно. Важно е, какво съдържание влагаш в думата обич. Ако нищо не влагаш, тя е празна дума. Да кажеш на някого, че го обичаш, това трябва да отговаря на истината. Като

кажеш, че вярваш, и това трябва да отговаря на истината. Кажеш ли нещо, трябва да устояваш на него. В това ви изпитва Христос. И мене изпитва.

Мнозина се съмняват в това, което говоря. Аз чета в очите ви и виждам, че се съмнявате. Казвам: Братя, и аз съм минал през това, което вие минавате. Изкуство е не да залъгваш хората, но да живееш добре. Аз ви уча да живеете правилно. Не казвам да вярвате, но казвам да прозерите това, което ви говоря. Ако е верно, приложете го. Това, което ви говоря, е съществено. То е съществувало в безпределната вечност. Върху него почива целокупният живот. Това са истини, изказани не само от мене, но от мнозина. Истината и любовта не са монопол. Те са достояние на всички хора, не само на едного. Всички могат да се ползват от тях.

Сега аз чета мислите ви и виждам, че някои ме считат за хипнотизатор. Аз не мога да хипнотизирам, защото нямам маска, лицето ми е открито. Ако искам да хипнотизирам някого, ще извадя револвера си и ще кажа: Дай кесията си! След това ще сваля брадата от маската си и няма да ме познаете. Който хипнотизира, всякога носи маска на лицето си. Моето желание е да имате чисти сърца, да се развивате духовно, да просвещавате умовете си и да укрепвате от знание в знание и от сила в сила. Що се отнася до щастието, не желая да бъдете щастливи. На земята щастието прави човека несчастен. Ако влезе в дома ви и видя, че сте поставили щастието за идеал, ще кажа: Снемете тая икона. Турете друга на нейно място! — Искам да спечеля много пари, да си осигуря щастието. — С пари ще бъдеш щастлив! Ако заболееш и умреш, защо ти е това щастие? Това значи, да гониш Михала. Щастието е в оня, който те обича. Ако имаш приятел, който те обича, той никога няма да ти причини зло. Приятелството осигурява щастието. Ето защо, направи всичко възможно, да придобиеш един приятел, който да те обича, да е готов при всички моменти на живота ти да устоява. Това е задача на всеки човек: да бъде приятел и да има приятел.

И тъй, снемете иконата на щастието и, вместо нея, турете следния надпис: любовта изисква подвиг, смелост

и решителност в живота, за повдигане на всички братя и сестри в света. Приложете това, което е написано, и вижте, какъв резултат ще имате. Тогава ще чуете ангели да слизат и възлизат, да пеят и да ви благославят. Това не са философски твърдения и умувания, нито хипнотизиране или омагьосване. Това е великата философия на живота, великата истина, която може да ви направи щастливи, да укрепи духа ви, да освети умовете ви, да очисти сърцата ви и да ви направи граждани на Царството Божие, което изпълва целия козмос. Щом турите този надпис, страхът ще излезе от вас. Жената няма да се страхува от мъжа си, и мъжът няма да се страхува от жена си. Те ще се познаят и разберат. Така действа принципът на любовта, който започва от индивида, влиза в дома, в обществото, в народа и най-после, — в цялото човечество. Този принцип обхваща всичко. Той прониква навсякъде, както проникват светлината, въздухът и водата. Няма да остане материя, колкото и да е твърда и гъста, в която да не проникне този принцип. Той ще размекне и най-твърдите мозъци на учените. Той ще размекчи всички кости и мускули. Това не е рахитизъм, но ще превърне грубото в меко, нежно, неразумното в разумно, дисхармоничното в хармонично. Божествената хармония ще дойде между хората, да се разбират по ум и по сърце.

Питам: Всички имате ли новия надпис? Готови ли сте да жертвувате всичко за Господа? Готови ли сте да проявите подвиг за любовта, не за едно, но за всички? Ако сте готови да пожертвувате всичко за Господа, и Той ще пожертвува всичко за вас. Тогава ще дойде новият живот, новите хора, с нови разбирания.

Сега аз не ви проповядвам морал, но чист и свет живот. Не говоря за попска светост, не говоря и за учителска светост, нито за майчина светост, но за светост, която не се петни от нищо, за която Йоан е изказал в стиха: „Светлината свети в тъмнината, и тъмнината я не обзе.“

Морал, който се превръща в тъмнина, не е истински. Има един морал, който вечно свети в тъмнината, и тъмнината го не обзе.

Станете, вие, мъртви!
Оживейте вие, които сте станали!
Възкръснете вие, които сте оживели!
Господ ще бъде с вас.

*

11. Беседа от Учителя, държана на
29 май, 1921 г. София.

Ангелът отговори

„Ангелът отговори и рече на жените: „Не бойте се вие, защото зная, че Исуса разпятаго търсите.“*)

В съзнателния или разумния живот всяка форма предизвиква съответна идея. Когато говорим за ангел, в нашия ум се ражда идея, съответна на дадената форма. Когато се говори за човека като форма, и тя създава в нас съответна идея. Значи, всички форми на физическия свят предизвикват съответни идеи в умствения свят, които точно отговарят на формите. Обаче, на физическия свят не е така. В една красива форма може да се налее отрова, може да се налее и нектар. Формата не отговаря всякога на съдържанието. В Божествения свят е обратно: съдържанието, вляно в формата, отговаря всякога на нейния смисъл. С други думи казано: В Божествения свят между формата, съдържанието и смисъла всякога има тясна връзка. Те се предизвикват едно от друго по закона на асоциацията. Следователно, когато се говори за разумен живот, подразбираме прилагане на законите. Те се спазват само при абсолютна чистота. — Какво представя чистотата? — Среда, в която формите се движат с най-малка съпротива. Колкото съпротивата е по-голяма, толкова и отклонението е по-голямо. Това определя и отношението между действието и противодействието. Затова, именно, нашите идеи и разбирания за живота са различни. Това е велик закон, върху който ще почива възпитанието на бъдещето поколение. Никаква религия и наука, никакъв обществен строй, никакво възпитание, никаква култура не

*) Матей 28:5.

могат да се поставят на здрава основа, без вътрешно разбиране законите на живота.

И тъй, фактът, това е формата на нещата; законът, това е съдържанието, а принципът е смисълът. Значи, между фактите, законите и принципите съществува връзка. Обаче, на земята, между фактите и законите няма връзка. Например, съдията може да осъди един праведен човек, въпреки всички доказателства за неговата невинност. По буквата на закона, т. е. от формална страна, съдията го намира виновен. Затова се казва, че на земята съществуват факти и форми, но законност не съществува. Мнозина живеят по закон, само когато той е в тяхна полза. Щом законът не е в тяхна полза, те не го спазват. За богатия законът е потребен. — Кога? — Когато се отнася до запазване на неговите пари. За сиромаха тоя закон не е нужен. Това са две различни разбирания. За богатия смисълът на живота е в богатството. Всъщност, богатството е само резултат на дейността на човека в миналото. Богатството на един народ показва неговата култура. Най-голямото богатство на човека се крие в неговия мозък, т. е. в неговата мисъл. Като изгуби това богатство, човек казва: И без него може. — Не може без него. Богатството на мисълта е необходимо. То не се заключава във звонковите монети, но в събирането на силите, които създават формите и законите. На земята човешката форма се предпочита пред всички останали форми, защото съдържа най-много сили и възможности за добър и разумен живот. И ако парите станат причина за разрушаване и разстройство на мозъка, каква полза от това богатство? Ако богатството ви представя пукната стомна или пробито буре, каква полза ще имате от тях? Каквото налее в пукнатата стомна или в пробитото буре, непременно ще изтече навън. Ние не се нуждаем от пукнати стомни и пробити бурета. Колкото и да са ценни те, предпочитам здравото глинено гърне пред красивата и пукната стомна.

Сега, да се върнем към въпроса за формите. В Божествения свят всяка форма е емблема на известно съдържание, на известен смисъл. Всяка форма подразбира определен живот. Ето защо, каквато форма си създадете на земята, с нея ще влезете и в другия свят. По тая

форма ще четат, как сте живели на земята, не само в един живот, но във всички минали животи. По формата, която сте изработили на земята, ще проникнат във всички гънки на душата ви и, с най-големи подробности, ще опишат историята на вашия дълъг живот през вечността. Целият ви живот ще бъде изложен като на длан. Затова е казано в Писанието, че няма нищо скрито - покрито под небето.

Ангелът отговори на жените: „Не бойте се!“ Жените са най-страхливите същества на земята. По-страхливи от тях няма. Тяхната деликатност, разумност се дължи пак на страха. Това е мое субективно схващане. Така е при сегашното положение на жената. Аз нямам пред вид душата на жената. И затворникът, докато е в затвора, живее в постоянен страх. Всеки момент може да влезе стражарят и да го накаже. На същото основание, и жената има причини да се страхува. Следователно, когато казвате, че условията на живота са тежки, подразбирам: Много затвори има на земята, много стражари ви преследват, храната не е добра, паразити ви нападат и т. н. Тежък е, наистина, животът в затвора. Често в тоя затвор турят на жената скъпи украшения: пръстени, гривни, копринени дрехи, було, букет от цветя. Всичко това е необходимо, за да я вкарат в затвора. Около нея се движат сватове, кумове, шафери. Щом влезе в затвора, всички сватове, кумове и шафери изчезват, свалят украшенията ѝ, и тежката врата на затвора се заключва. Вътре остават само двамата затворници, а вън обикаля един стражар да ги пази. Ако това описание не ви харесва, ще ме извините. Аз разглеждам формите на живота, както сега се проявяват, а не бъдещите идеални форми. Аз не се спирам на вашите копнежи, на стремежа ви да излезете вън от затвора, на свобода.

„Зная, че Исуса разпятаго търсите.“ Както виждате, и Христос бил три дена в затвор. Трябвало да слезе ангел от небето, да отвори вратата на затвора, да пусне Христа на свобода. И като дошли жените на гроба, ангелът им казал: Зная, кого търсите, но Той излезе вън, не е вече в затвора. Знаете ли, колко сватове ходиха на небето, да молят Христа да слезе на земята? Те Му казваха: Знаеш ли, колко те обичаме? Ела при нас на земята. Ние ще

присем Твоето учение, ще живеем братски и с любов помежду си. Христос повярва на думите им и слезе на земята. Щом слезе, туриха Го в затвор. Учени започнаха да Го обикалят, да оспорват учението Му. Еврейски равини, книжници и фарисеи, започнаха да Го питат, отде е дошъл, каква е целта на живота Му. Най-после трябваше да слезе ангел от небето — възлюбеният на Христа, да Го освободи от затвора. Същият ангел слиза и днес от небето, иска да помогне на ония от вас, които са в затвора. Той няма нищо общо с ония, които са вън от него. Един ден, когато и те влезат там, ангелът ще помогне и на тях.

Думата „затвор“ е отвлечено понятие. Ангелът, тая красива форма, подразбира разумността, която иде да помогне на човечеството. Ангелът не е само външна форма. Той подразбира вътрешно съдържание на известна идея, която схваща всички хора. Този ангел хлопа днес на всички врати и казва: Не е тук. Това значи: Смисълът на живота не е на земята. Това, дето създавате държави, градове, правите къщи — всичко е празна работа! Животът не е на земята, т. е. в затвора. Затворът е потребен дотогава, докато затворникът излежи наказанието си. Училището е потребно дотогава, докато ученикът свърши учението си. Църквата е потребна дотогава, докато има богомолци, които отиват да се молят. Мислите ли, че в бъдеще няма да има други форми, други системи, други методи на възпитание? Ще има нови форми, нови системи, нови методи ще се възприемат.

Миналата беседа говорих за двете аритметични действия — събиране и умножение. Сега ще говоря за останалите две — изваждане и деление. Изваждането е обратно действие на събирането. Според математиците, изваждането е действие, при което се дава сумата на две събираеми — умаляемото, едното събираемо — умалителят, а се търси другото събираемо, наречено разлика или остатък. Всяка нова култура, всичко ново започва с изваждане. Ония, които прилагат законите на изваждането, трябва да знаят не само простото действие изваждане, но и ония дълбоки вътрешни закони, които трансформират енергията, т. е. превръщат я от състояние на събиране в състояние на изваждане. Във вашия ум стои мисълта, че изваждането

е просто действие. Казвате: Кой не може да бръкне в кесията си и да извади няколко лева? Кой не може да извади нещо от хамбара си? Наистина, просто действие е изваждането, но като дойдем до вътрешното изваждане, въпросът става малко по-сложен. Трябва да знаеш, как да изваждаш. Някоя майка изважда детето си преждевременно. За нея се казва, че пометнала. Лекарят преглежда жената и казва: Слаба е, не може да издържи, детето трябва да се извади. — По какъв начин ще стане това? — Има специални методи. Ако не могат да извикат лекар, дохожда някоя баба. И тя има свои методи. Обаче, и едните, и другите методи на изваждане са неестествени. Природата знае, как да изважда. Всяка жена, която е изваждала по бабешки, ще носи последствията на това изваждане до четири поколения. Колкото и да ви се вижда страшно, това е факт. Природата не позволява да се нарушават нейните закони. Тя казва строго на майката: Изваждането ще става само на деветия месец, на деветия час, на деветата минута и на деветата секунда. Деветият час може да бъде сутрин, на обяд или вечер — това зависи от въртението на земята. Ако тоя час съвпада с изгряването на слънцето, резултатът на изваждането е един; ако съвпада с залязването на слънцето, резултатът е друг. Аз не говоря за обикновеното брсене на времето, както ние броим. Природата има друг начин за определяне на времето.

И тъй, всяко изваждане в природата става на определено време, по определен метод. Който не спазва това време и тоя метод, носи отговорност за това отклоняване. Всички страдания на хората се дължат на факта, че те не спазват законите, с които природата си служи при изваждането. Ако в ябълката или в крушата влезе червей, тоя плод ще падне по-рано от определеното време. Значи, щом падането на плода стане по-рано, ние казваме, че се явила някаква причина, която нарушила Божествения ред на нещата.

Като изнасям тоя факт, нямам пред вид да ви застава да се ровите в миналото си и да търсите своите грешки, но да мислите, как да живеете в бъдеще. Миналото е хроникрирано вече. Цяла каца със сълзи да напълните, Бог няма да обърне внимание на това. Той е сит на плач и

сълзи. Казвате, че в сълзите има нещо, което изкупва греха. — Има нещо, но ако сълзите изтичат от дълбочината на сърцето. Иначе, те нищо не изкупват.

Хванали един млад човек в кражба и завели против него дело. Кражбата била малка — само 25 лв. Адвокатът, който защищавал обвиняемия, казал: Господин съдия, моя повереник е честен човек. Той нямал намерение да краде, защото близо до тия 25 лв. имало голяма сума, 25 хиляди лева. Ако беше крадец, щеше да вземе голямата сума, а не само 25 лева. Като слушал адвоката, обвиняемият започнал да плаче. Съдията помислил, че плаче от разкаяние и го запитал: Защо плачеш? — Плача, че не видях тия 25 хиляди лева. Ако ги бях видял, и тях щях да взема. И така ме съдите, поне щях да покажа, че мога да открадна и голяма сума. Не е верно това, което защитникът ми говори. Казвам: Ако бях на мястото на съдията, щях да оправдая обвиняемия. Той е човек готов да говори истината.

И сегашните хора приличат на тоя адвокат, и всеки казва: Аз не правя големи престъпления. Моите престъпления и грешки са малки. — Не говориш истината. Който прави малки престъпления, може да прави и големи. Кажни си истината: Аз правя малки престъпления, защото нямам условия да правя големи. Обвиняемият казва: Съжалявам, че не видях голямата сума, от 25 хиляди лева, и нея да взема. И така ще лежа в затвора, поне да имам на разположение 25 хиляди лева. Наказанието и за 25 лева, и за 25 хиляди лева е едно и също.

Човек трябва да бъде искрен. Някои религиозни казват: Ние не сме като другите хора. — Какви сте? По същество, аз не виждам никаква разлика между светските и религиозните хора. Религиозният казва: Аз не взимам големи лихви като светските хора. — Каква лихва взимаш? — Само 10%. — Според мене, да взимаш 10% лихва, това е престъпление. В кой Божествен кодекс е писано да се взима лихва? Лихварството е закон за земята, а вие казвате, че служите на Бога. — Кога? — Когато имате интерес от нещо. Щом нямате интерес, сваляте Божествения закон на земята и казвате: Така е наредил Бог. Питам: Това наука ли е, религия ли е? Божественият закон не търпи никаква промяна. Той не позволява да взимаш

лихва от братя си. Под „лихва“, „процент“ разбирам онова изобилие, което иде над обикновеното, над определеното. Когато изворът блика и излиза вън от границите си, излишъкът, изобилието, което излиза навън, представя неговата лихва. Излишъкът не е нужен на човека. И природата работи с лихви, но свършено различни от тях, с които си служат хората.

Един българин от Провадийско дал на един турчин осем крини жито на заем. Като плащал лихвите за житото, след десет години турчинът имал да плаща на българина още 80 крини. За да не изпадате в положението на турчина и на българина, вие трябва да освободите мислите, чувствата и постъпките си от кривата насока, в която се движат, и да дойдете до правото разбиране на живота. Бъдещият живот на вашите деца, на майките и бащите, на учителите и свещениците ще се основава на правото разбиране на изваждането. И българското духовенство не иска да изважда правилно. Те сега свикали събор, но и там не изваждат верно, поради което изопачават Божествения закон. Аз зная, какъв ще бъде резултатът от техния събор. Ако искат, мога да го предскажа. Те трябва да се научат да изваждат правилно, и то на деветия месец, на деветия ден, на деветия час, на деветата минута и на деветата секунда. Само така ще разберат, какъв е остатъкът или разликата при изваждането. Всеки от вас трябва да направи едно изваждане, да види, каква е неговата сила. Казваш: Аз съм интелигентен човек. Запитваш ли се, какво знаеш? Знаеш ли, защо лицето ти е кръгло, защо носът ти е широк, защо брадата ти е широка, защо устните ти са дебели или тънки, защо ухото ти е малко или голямо, защо ръцете ти са сухи и т. н. Знаете ли причините за това? Те се крият далеч някъде във вашето минало. Там се крие историята на вашето развитие.

По чъртите на вашето лице може да се чете, да се разрешават задачите на вашия живот по геометрически и математически начин. Ако прекарате една права линия над очите си, ще се образува триъгълник, обърнат с върха надолу. Върхът е брадата. По ъглите на триъгълника ще познаете, дали е остроъгълен, или не. Може да изчислите, по колко градуса е всеки ъгъл на триъгълника. — Какво

значение има големината на ъглите? — Колкото по-остър е ъгълът, толкова и падането е по-силно; ако ъгълът е тъп, падането е по-слабо. Ако се плъзгате по плоскости, с наклон 45° или 70° , по коя от двете плоскости падането е по-силно? Наклонът на плоскостта определя бързината на движението. Колкото по-остър е ъгълът, толкова с по-голяма бързина действуват силите. Ако някой се движи с такава бързина, казват, че той е човек, който никне там, дето не го сеят. Такъв човек и на девет кола да го вържеш, пак ще се развърже. Тия сили действуват така, че пред тях не може да се постави никаква преграда. Каквото се постави, веднага ще се разглови. Горко на оня, който застане на пътя, дето силите действуват под остър ъгъл. За да избегне противоречието, на което ще се натъкне, той трябва да превърне движението на тия сили от физичния в умствения свят. Бързината на движението на силите във физичния свят трябва да бъде малка. Затова е казано в Писанието: „Бъдете будни в гнева си!“ Ако брадата на мъжа е заострена, той постоянно ще бие жена си. Какво ще стане с нея? Като видите човек с остра брада, не бързайте да се произнасяте за него, че прилича на тоя, за когото говорих. Трябва да се знае точно големината на ъгъла. Първо измервайте, после говорете. Положителната наука работи с точни числа, а не с приблизителни.

„Ангелът отговори и рече на жените.“ — Какво им рече? — Че в бъдеще не може да се живее с предположения. Казваш: В бъдеще, ако подобрим положението си и се осигурим, ще живеем според законите на Бога. — Това е предположение. Ангелът отговаря: С думите „ако“ и „може“ не се живее в Божествения свят. На небето се говори точно: Аз съм добър, или аз съм лош. А това, че можеш да бъдеш добър, не се говори така. Да бъдеш добър или лош, това зависи от тебе, а не от външните условия. Всеки индивид, всеки дух, който пожелае да бъде равен на Бога по сила, по разум, по големина, се натъква на злото. Бог, като Абсолютна величина, е Един, не може да има подобен и равен на Него.

И тъй, злото се ражда по причина на стремежа на човешкия дух да бъде равен на Бога по големина и по сила. В това отношение, човек прилича на оная царица,

която поискала от мъжа си да ѝ даде право да царува само три деня. — Защо искаш това? — Искам да имам и тая опитност, да видя, какво значи да бъдеш цар, да управляваш цяла държава. Най-после царят се съгласил и задоволил желанието ѝ. Като взела правата и силата в себе си, първата ѝ работа била да издаде заповед да обесят мъжа ѝ. Ако неподготвен човек вземе царството и властта в ръцете си, в три деня ще унищожи и умъртви най-възвишените си идеи. Няма случай в историята на човечеството, дето държавник или общественик да не се е опетнил, да не е изменил на своите идеали. — Защо става така? — Защото той пожелал да стане велик човек. Това е противобожествено. В Божествения свят нещата се цвят по идеята, която е вложена в тях, по съдържанието и смисъла на тази идея, а не по нейната големина. Всяка идея, сама по себе си, колкото и да е велика, не заема голямо място и пространство. Затова е казано: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.“ С други думи казано: Бог гледа благосклонно на малките форми, а разрушава ония, които искат да обгърнат света. Това е закон, който може да проверите във всекидневния си живот. Ако човек пожелае да направи телото си по-голямо, отколкото е предвидено в Божествения план, ще го постигнат големи нещастия. И обратно: ако пожелае да стане по-малък, отколкото е определено, пак го очакват нещастия. Бъди доволен на това, което ти е дадено. Ще бъдеш нито по-голям, нито по-малък. Ако желанията ви се разширят чрезмерно, и мислите, и чувствата ви ще се разширят чрезмерно. Това преждевременно разширяване ще ви осакати и направи нещастни. — Какво трябва да правим? — Ще намерите това желание, ще го окастрихте и ще му кажете: Окастрих те, защото се разшири и зае по-големи размери, отколкото трябва, а с това измъчваш своите по-малки братя.

Днес всички мъже и жени страдат от чрезмерно големи желания. Каква форма, каква големина и какъв ръст ще дадете на своя добър приятел? Добрият човек не е нищо друго, освен едно рационално число. Неговите размери са точно математически определени. Те не се отклоняват нито с една стомилионна част от милиметъра от ония размери,

които Бог е определил. Неговата височина, дължината на лицето, броят на космите — на главата и на веждите, всичко е математически точно определено. Наруши ли се една от тия мерки, това показва, че желанията на тоя човек са изопачени.

Сега, като говоря за разумния живот, разбирам съ-размерността между неговите форми и органи. Тази съ-размерност съответствува на съдържанието на тоя живот, а съдържанието му — на неговия смисъл. Не мислете, че красивите форми се създават лесно. За това са нужни милиарди години. Материята за красивите форми се взима от звездите и планетите. За това са нужни милиони години. Като казвам, че звездите имат голямо значение за създаване на красивите форми на земята, мнозина гледат на това като на проста работа. Те казват: Празна работа е това. — За тях е празна, за нас — пълна. За нас въздишките на хората са реални неща, ние ги чуваме от хиляди километри разстояние, а за глухите, това са нереални, далечни неща. Това различие се дължи на слуха: едни хора имат силно развит слух, а други — слабо развит, или никак не чуват.

Ангелът, който слезе на земята, да помогне на Христа и на цялото човечество, отвали камъка от гроба и каза на жените: „Зная, че Исуса разпятаго търсите.“ Под „ангел“ разбирам висшия човешки ум. Умни и разумни трябва да бъдете, но не както светът разбира. Бъдете мъдри като оня цар, който живял преди 12 хиляди години в съседство с царя, който заповядвал на поданиците си, който и да е от тях, при посещение на царя, да извади дясното си око. За тоя цар ви говорих миналата беседа. Сега ще ви говоря за другия цар, който бил голям мъдрец, адепт на тайните науки. Неговият палат бил така направен, че всичките му стаи се движели по магически начин във всички посоки — напред и назад, наляво и надясно. Той имал особен часовник, с който определял посоката, по която се движели стаите. Това ставало, когато му дохождали гости. Той поканвал госта в една от стаите и следел, как се изменя стрелката на часовника. Движението на стрелката определяло посоката на движението на стаята, а самото движение — посоката и характера на мислите, които вълнували госта. Ако мислел да направи

някакво добро и благородно дело, в съответна посока се движеа и стаята. Това е закон.

Идете в природата, там да проверите тоя закон. Стаите на природата се движат според мислите на хората. Ако мислят зло на някого, стаите на къщите се движат наляво. По часовника на природата Бог определя мислите на хората. Ангелът, който седи на часовника на времето, по движението на часовата стрелка, определя човешките мисли, като добри или лоши. Не е безразлично, с какви мисли подхранва човск своя ум. Днес и вие сте в тоя палат. Стаята, в която сте поставени, се движи. Външният часовник определя направлението на вашите мисли, както и бъдещата ви съдба. Тя зависи от самия човек. Всеки сам, по часовника на времето, определя своята съдба. Казвате: Страшна работа е това! Писанието казва: „Страхът от Господа е начало на мъдростта.“

Ангелът отговори на жените: „Този, Когото търсите, не е тук.“ Това значи: Разумното в живота, което търсите, не е тук. То не е в това, което сега мислите. То не може да ви спаси. Ангелът трябва да ви срещне на пътя и да ви каже: Исуса, Когото търсите, не е тук. От тоя момент започва за вас истинският духовен живот. Без тая среща, колкото и да четете Библията и Евангелието, нищо няма да постигнете. Колцина от вас сте готови да се жертвувате за тоя ангел? Колцина от вас знаят, защо е дошъл Христос на земята? Ще кажете, че Христос дойде да спаси човечеството. Знаете ли, какъв е вътрешният смисъл на спасението? Някой паднал във вода и го спасили. — Това е външно спасение, по форма. Спасението е трояко: спасение по форма, по съдържание и по смисъл. Когато човек се спаси по трите начина, само тогава може да разбере живота; само тогава може да расте и да се развива правилно.

— Какво се иска от нас? — Да дойдем в хармония с живата природа, да се нагласим според нейните закони. Аз говоря за живата природа, като форма, която нагласява нещата. Вън от нея, не зная, кой би могъл да ги нагласи. Щом разберете природата като Божествена форма, ще намерите в нея Божественото съдържание. От съдържанието ще проникнете в Божествения смисъл. В Бо-

жествената форма няма противоречия, както във физичните форми.

Ще ви задам следния въпрос: Защо цветята, които отглеждате в градините си, имат различни краски? Едни са червени, други — сини, трети — жълти, бели, розови. Според мене, всяка краска е етикет, в който е скрито съдържанието на цветето. Като купувате нещо, върху обвивката на предмета поставят етикет за съдържанието на пакета. Същото прави и природата. Краската на цветето е етикет, на който е написано качеството на цветето, неговия произход, история на развитие; защо е слязло на земята, какво трябва да прави и как ще завърши живота си. Всяка краска на цветята има различно съдържание. Червеният цвят говори едно, синият — друго. Те имат противоположно значение. Цветята крият в себе си лечебна сила. Добре е малокръвният да отглежда червени цветя. Червеният цвят съдържа магнетична сила, която тонира нервната система на човека. Ако някой е обезверен и обезсърчен, да се заеме с отглеждане на сини цветя. Синият цвят ще му предаде излишната си енергия, и вярата му незабелязано ще се усили.

Учениците на Христа се обърнаха към Него с думите: „Учителю, дай ни вяра.“ Той им отговори: „Ако имахте вяра, колкото синаповото зърно, щяхте да местите планини.“ Мнозина цитират този стих, но колко се запитват, какво представя синаповото зърно? То трябва да се постави при условия да израсте. Само така то ще ни покаже, какво трябва да правим. Синаповото зърно ще даде излишната си енергия за тониране на умствените сили на човека. Не само синапът, но всички растения са в сила да тонират умствения живот на човека. Обаче, те се използват само от умните хора. Значи, красивите цветя и пеперуди са създадени за високоинтелигентни хора, защото само те могат да ги използват.

— Как се отнасят хората с цветята? — Дето видят цвете, те се спират и започват да късат листата, цветовете му и после ги захвърлят. Майката, като види, как детето ѝ къса цветове и листа на дърветата, радва се и казва: Моето дете се научило вече да къса цветя и да ги разглежда. Тя не знае, че това дете, което днес къса цветя, след време ще къса глави на хора. Майката трябва

да каже на детето си: Не, мама, това цвете е твое братче, ангелче, дошло на земята да ти направи една услуга. Ти трябва да научиш езика му, да се разговаряш с него. — Как ще се разговаря с него? — Като го разкопава и полива. Като постъпвате така, децата ви ще се поправят, ще станат добри. Отглеждането на цветята се използва като метод при новото възпитание. Има много методи за възпитанието на децата, но сега няма да ви ги дам. Ще оставя Бог да ви груха. Един ден, когато потърсите Господа, Той ще ви каже: Елате при мене, да ви дам нови методи за работа. — Много неща зная, но засега ще ги държа в торбата си. Пари на заем не давам, и под лихва не давам. Колкото и да плачете, не искам да зная. Ако плачете от желание да извършите Божията воля, разбирам; ако плачете, за да ме оберете, казвам ви, че не мога да отворя пред вас Божествената банка.

„Ангел Господен слезе, отвали камъка и отвори гроба.“ Същият ангел слиза всяка сутрин при цветята, когато цъвтят, и отваря пъпките им. Някоя жена казва: Колко щастлива щях да бъда, ако бях във времето на Христа, да видя, как слиза ангел Господен, как отваря гроба, и Христос възкръсва! — Ех, жено, колко години наред ангелът се спира пред цветята и отваря пъпките им! Не си ли видяла това? — Зная, какво нещо е цъвтенето! — Не знаеш. Цъвтенето е процес, който се извършва в нашия ум и в нашето сърце. То е символ, който трябва да оживее в съзнанието ви. Аз искам да прогледате, а не да ходите с пипане. Казваш: Искам да туря ръката си в раната на Христа, да пипна, да разбера, дали е Той. — Полесно е да отворя очите ти, отколкото да пипаш. Във времето на Христа нещата ставаха с пипане, а сега стават с виждане. Ако ви карам да излизате вечер, в тъмнината, да гледате нещата, не съм прав. Но когато зората се явява, престъпление е, ако не ви кажа да излезете, да гледате светлината, да видите това, което досега не сте виждали. — Какво ще видите? — Великия Божествен свят, който се разкрива пред вашия поглед. Тоя свят не може да се опише — трябва да се види. Как ще опишеш красивата мома? Трябва да я видиш! Красивото, пластичното в живота се отличава с нежни, фини трептения. Красотата е образ на Бога. — Кой донесе красотата на земята? —

Ангелът, който слезе от небето. Затова, именно, рисуват ангелите красиви. Питам: Среждали ли сте този ангел? Някои са го срещали. Ходили ли сте при гроба? Казал ли ви е ангелът, че Исус не е там? Ако ви е казал, радвам се. Значи, видели сте ангела.

Сега трябва да направите втората стъпка. Де ще отидете? Идете и кажете на братята Му, че Исус не е в гроба. Казахте ли това на братята? Ако не сте казали, идете и кажете на вашите братя, че ангел е слязъл от небето, отвалил е камъка на гроба, а Исус не е там. — Време ли е да отидем и да кажем? — Когато Господ ви казва да отидете, идете и не мислете повече. Слънцето вече изгрива! Долу всички заблуждения! Не мислете, че това, което е станало с Христа, има само външна форма. Във всяка външна форма се крие известна идея. Достатъчно е да зърнеш красивото, за да възприемеш неговите трептения, които ще създадат в тебе хубави мисли и чувства. Само така човек ще си създаде идея за Бога, за Неговата същина. Това значи, да бъдеш готов да простиш на всички хора, да кажеш „сбогом“ на този свят, да се простиш с дисхармонията. След това кажи: Не се страхувам от това, което мислят хората и обществото за мене. Готов съм да направя всичко за този свят! — От кого зависи този свят? — От другия свят. Тази мисъл трябва да проникне в умовете и в сърцата ви, да създаде красиви форми. Казвате за някого, че е добродетелен. — Каква е формата на този човек? Какви са отличителните му черти? — Добър е той. — Това не е достатъчно. Това е приблизително определяне. Ние работим с положителност и точност. Ще кажеш, че този човек е добър, защото има такива черти, такива постъпки, такива мисли и чувства. Не се описват и определят нещата лесно. Казвате, че някой велик Учител на миналото проповядвал еди-какво си учение. Как сте го предали? Едни го предали устно, други го записали, трети го превели на чужди езици. Добре е да четете книгите на този Учител, но за да ги разберете, трябва да се върнете назад, до времето, когато е живял Той, да схванете неговото състояние, когато е предавал своите мисли.

И тъй, добре е да четете, какво е говорил Учителят, но по-добре е да Го слушате, като говори. Добре е да

четете книгата на природата, но по-добре е да слушате, какво тя говори. Ако не можете да слушате, добре е да разбирате смисъла на това, което тя е говорила. Тъй щото, ако описваш добрия човек, ще го опишеш точно, с всички подробности на неговата форма и чърти. Беден човек отишъл при един банкер да иска пари на заем и му казал: Господине, погледни ме в лицето и кажи, колко пари можеш да ми дадеш. Банкерът го изгледал внимателно и казал: Давам ти хиляда лева. Значи, бедният вдъхнал доверие на банкера за хиляда лева. На едного даваш само десет лева, на друг — само един лев — толкова доверие ти вдъхват. — Реално нещо ли е вътрешното доверие? — Реално. То почива на известни закони. По интуиция човек познава, дали длъжникът ще го излъже, или не. Казваш: Аз познах, че този човек няма да върне парите, но от мене да мине.

Казано е в Писанието: „Няма нищо скрито-покрито.“ Всяко неизпълнено обещание, всяка лоша мисъл и всяко лошо чувство се отпечатват върху лицето на човека. Лицето му постоянно огрубява, обезформява се, докато съвършено изгуби човешкия си образ. Това става не само с отделния човек, но и с цели общества и народи. Не се опитвайте да разрушите една красива Божествена мисъл. И живота да ви коштува, застанете на страната на Божествената мисъл. Застъпвайте се за Божествените идеи. Божествените мисли повдигат и възкресяват човека. Който изгуби или разруши една Божествена форма или идея, постепенно деградира, докато най-после изгуби всякаква човешка форма. Египтяните наричат това състояние „трансмигриране“, а индусите — превъплотяване, т. е. минаване от по-висока в по-ниска форма. Който не пази Божествените форми, сам спъва развитието си. Затова ангелът слезе на земята, да научи хората, как да живеят, как да осмислят формите на нещата. Не е достатъчно да се ожениш и да родиш деца; важно е да се осмисли и женитбата, и раждането. Женитбата е правилно съчетаване на ума и на сърцето, с цел да се изработят красиви форми. Затова е казано в Писанието: „Това, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва.“ Това значи: Дайте условия на Божественото да се прояви и развива.

Радвай се на красивите форми, без да ги завладяваш. Опиташ ли се да завладееш или обсебиш една красива форма, ти престъпваш Божия закон. Със завладяване на формите ти лишаваш хората от тях. Не е позволено да владееш едно благо, което е достояние на всички. Не спъвай човека, който с усилие възлиза нагоре. Това не е морал. Видиш ли, че някой се издига, остави го свободен. Не хвърляй кал върху него. Като каляш ближния си, ти огрубяваш, заличаваш ония фини, деликатни чърти, които природата е поставила на твоето лице. Българинът има обичай да точи брадвата си на коритото на чешмата. Който мине край чешмата, наведе се да пие вода, наточи брадвата си на коритото и продължи пътя си. После се чудят, защо толкова скоро се развалило коритото. Така постъпват хората помежду си. Като видят, че някой се издигне, веднага казват: Дайте брадвата да го опитаме! Един наточи брадвата си, втори я наточи, трети — докато най-после кажат: Не знаем, какво стана, но коритото на този човек се развали. Това не е философия. Никога не точи брадвата си на коритото на чешмата. Най-много може да поиш говедата на коритото, но не и да точиш брадвата си. Днес всички се питат, защо хората се опропастват? Защото точат брадвите по гърбовете си. Мъжете точат брадвите си по гърбовете на жените, а жените — по гърбовете на мъжете. Не се минава много време, гледаш, и жената се развалила, и мъжът се развалил. Не е позволено да точиш брадвата си на гърба на мъжа! Не е позволено да точиш брадвата си на гърба на жената! Гръбнак е това! То е най-нежното място. Там стават най-големите сътресения. По гръбнака тече магнетична, жизнена енергия.

Ангелът отговори: „Не бойте се!“ Тоя ангел иска да ви научи да пазите всичко, което Бог ви е дал. Пазете мозъка, дробовете и стомаха си! Нямате право да допускате през очите ви да минават користолюбиви мисли и чувства. Достатъчно е да мине през очите ви една користолюбива мисъл или едно користолюбиво чувство, за да се развалят очите ви и да се изкриви носът ви. Казват: „Да дойде Христос да ни спаси!“ — Той дойде на земята и каза на хората, че трябва да се обичат. Те Му отговориха: Ние имаме любов, опитали сме любовта, по-

знаваме я. И мъжете, и жените казват: Ние сме опитали вече любовта. А Христос дошъл да ни проповядва любов! Аз ви казвам: Не разваляйте красивите форми, които Бог е създал. Използвайте ценното съдържание, което е вложено в тях. Използвайте и силата, вложена в тия форми за ваше добро, както и за доброто на ближния ви. Знаете ли, какво представят мъжът и жената, които ви са дадени? Казвате: Мъж е това! Аз ще дам премия на оня, който може точно да определи, какво нещо е мъжът, и какво е жената по форма, съдържание и смисъл.

Няма по-красиво нещо от формата на мъжа и на жената. Няма по-красиво нещо от формата на цветята, пеперудите, както и на всички живи същества. Отнемете ли формата на едно живо същество, нищо няма да остане от него. Достатъчно е да видите една малка форма на цвете или пеперудка, за да се зарадвате. Всяка форма крие велико съдържание в себе си. Когато две жени се срещнат, нека всяка си каже: В моята сестра е вложено нещо Божествено по съдържание и смисъл. Какво, в същност, казват те една за друга? Погледнат се накриво, и едната казва за другата: Аз зная, каква е тя. — Не гледайте на външната форма! Външната форма е обявление, на което не трябва да обръщате внимание. Спрете се на съдържанието на формата — то е ценно. Ценното е в ума и в сърцето на човека. Вие не можете да се познаете, докато умовете, сърцата и душите ви не дойдат в съприкосновение. Да познаеш човека, това значи, да се свържеш с неговия ум, с неговото сърце, с неговата душа и с неговия дух. Дълго време трябва да ражда майката, докато познае своя син и дъщеря. Майката казва: Родих дете. — Това не е достатъчно. Ти трябва да познаеш детето си, да влезеш в съприкосновение с ума, сърцето, душата и духа му. Това значи да родиш дете. Тогава ще те срещне ангелът и ще ти каже: Жено, твоето дете не е в гроба. Ти срещна Христа и позна Божествения свят. И вие срещате тоя ангел. Казвате: Знаем тоя ангел, добър е той. — Това са вашите ангели и ангелици. Докато са млади и се обичат, хората се наричат помежду си ангели и ангелици. Докато не са женени, момъкът и момата казват един за друг, че са благородни, добри.

Щом се оженят, всякакво благородство изчезва. Между женените няма ангели. Казвате за някого: Тоя човек е велик. — Докога е велик? — Докато го познаеш. Щом го познаеш, величието му пада. Казано е в Писанието: „Това е живот вечен, да познаем Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“ Следователно, смисълът на живота се заключава в познаване на душата.

„Ангелът отговори“. — Де е тоя ангел? — Той стои пред вратата на хората и казва: Изучавайте всички форми. Изучавайте тяхното съдържание и смисъл. Не говоря за външните форми, които се менят. Те са временни. Ако сте ясновидци, ще видите, че под всяка външна форма се приготвя друга, нова, красива форма. От сегашните ви лица съдя за бъдещите. Сегашните ви лица са преходни, както е преходно състоянието на бубата. В тях се виждат бъдещите лица. Бъдете внимателни, да не ги осакатите. В бъдеще космите на мустаците и брадата и космите на главата ще се заместят с нови, тънки, като най-тънката и фина коприна. — Какво представят космите? — Закони. Когато мъжът иска да бие жена си, нека хване мустаците си. Така той ще се свърже с тия закони и ще се откаже от желанието си да бие. Сегашните мъже бръснат мустаците си, да не ги хваща законът. С мустаци, или без мустаци, те не могат да избегнат законите. Бръсненето не помага. Всяко нещо в природата има предназначение и смисъл. Всеки косъм съдържа енергия в себе си — електричество или магнетизъм. Някои ме питат, защо нося дълга коса. Причината е проста: за здраве. Дългата коса задържа повече електричество и магнетизъм. Като реже косита си, човек се лишава от тая енергия. Аз не одобрявам рязането на косата. Добре е косата да достига на дължина поне до долната част на ухото. Мине ли над тая част, ще опиташ лошите последствия на късата коса.

За културните хора природата е поставила следното правило: Мъжете да носят къси коси, не по-горе от долната част на ухото; жените да носят дълги коси — може и къси, но не много къси. Космите имат отношение към здравето, а същевременно държат топло на главата и врата. Понеже жената е изпреварила мъжа, влязла по-скоро от него в пролетта, затова хвърлила брадата си. Щом

усетила топлината на пролетта, тя намерила за нужно да се освободи от брадата. При сегашните условия мъжът не може без брада и мустаци, както жената не може без коса. В бъдеще и двамата ще имат само коса. Значи, и мъжът ще хвърли брадата и мустациите. Днес, обаче, е равносилно, жената да бъде без коса, както мъжът без мустаци и брада.

Сега, стремете се чрез своя живот да облагородите мислите и чувствата си, за да възприемате най-фините мисли и чувства на възвишените същества. От човека се иска работа — да облагороди своето грубо естество, за да възприема деликатните и фини вибрации на природата. Хората трябва да се разбират. Ето смисълът на живота. Затова дойде Христос на земята и възкръсна. Възкресението подразбира влизане в Божествения свят, т. е. връзка с Бога. Докато е на земята, човек минава през три фази: ставане — влизане във физическия свят, оживяване — влизане в ангелския свят и възкресение — влизане в Божествения свят.

„Ангелът отговори.“ — Какво отговори? — Човек се нуждае от знание, не книжно, но знание, което почива на дълбоки преживявания, на жива вяра, на връзка с Бога. Само Бог учи човека. Желая, всеки ден Бог да ви казва по една дума. Сега ще ви кажа една тайна: Това, което съм ви говорил досега, е само предговор на онова, което днес ще ви кажа. То е следното: В 24 часа Бог говори само веднъж на човешката душа. Кой е тоя момент, няма да кажа. Вие сами ще го намерите. В един кръг от 24 часа не само Бог говори на човека, но всички ангели, всички възвишени същества. В тия 24 часа на всеки човек е дадено една секунда време да си каже думата. Когато Бог говори на хората, повечето от тях спят; когате ангелите им говорят, те пак спят; когато нисшите духове им говорят, те са будни. Тогава стават лошите работи и престъпления. Важно е да бъдете будни в тоя момент, когато Господ ви говори. Той ще ви каже само една дума — най-голямото благо за вас. Не схванете ли тая дума, всичко изгубвате. Ако не сте гогови да я възприемете и приложите, ще ви приспят. Тогава Бог ще ви говори един път през сто години. Искате - не искате, тогава ще Го чуете. Ето защо, денят има смисъл за вас, за-

щото Господ ще ви проговори. Като изгрява слънцето, трябва да очаквате тоя велик момент. И като вършите работата си, пак трябва да очаквате тоя велик момент. Какво по-велико благо от това — да чуеш гласа на Господа? Всички страдания, всички болести и мъчнотии ще изчезнат. Няма по-тържествен момент за човека от тоя, да чуе гласа на Господа, на великата същина, която не се променя, нито изменя. Бог крепи всичко живо в света. Тих и кротък е гласът на Бога. Така са Го чували древните пророци, така и вие може да Го чуете.

Казвам: В 365 деня на годината вие имате 365 случая да ви проговори Господ и да чуете гласа Му. Обаче, малцина са имали възможност да използват тия случаи. Имали сте случаи да ви говорят ангели, но не и Господ. Има някои, на които Господ е проговорил, но те са малко. Божественият живот не се заключава в пост, в измъчване на телото, в изопачаване на човешкия ум и сърце, но в абсолютната хармония. Ще ядеш, без да преяждаш; ще спиш, без да се успиваш; ще се обличаш без излишъци.

Помнете: Човек е дошъл на земята да слуша гласа на Господа. На небето никой не може да чуе Божия глас. Ако там можеше да се чуе гласът на Бога, никой не би дошъл на земята. Даже и възвишените същества се стремят към земята с единственото желание, да чуят тоя глас. Те са готови да страдат, да се мъчат, само да чуят Божия глас. Страданията развиват слуха на човека, за да може да възприеме и най-нежните вибрации на Божия глас. Някога и вие сте били на небето, знаели сте много неща, но всичко сте забравили. Сега пак сте дошли на земята, в земното училище, да научите изкуството да слушате гласа на Бога. Животът сега започва за вас. Като не знаете това, казвате: Да отидем на небето! Използвайте сегашния ден! Бог и днес ще ви проговори. Важно е, колко от вас ще чуят гласа Му и колко ще заспят.

И тъй, като се върнете по домовете си, запитайте се: Говорил ли ви е Господ и как ще познаете гласа Му? Някой казва: Господ ми е говорил. — Не се заблуждавай. Ако Бог ти е говорил, можеш ли да кажеш, как говори Той? Любовта не може да се опише. Много са нейните прояви. Кажеш ли, че обичаш някого, любовта се скрива.

Тя не позволява да я петниш. Ако любиш, нищо не говори за любовта си. Знаете ли, каква красива форма създава чистата, безкористна любов? Божественият свят е пълен с такива форми.

Желая на всички, още днес да чуете оная дума, която Бог ще ви каже. Ангелът ще ви срещне на пътя и ще каже: „Жени, не бойте се! Той не е в гроба. Идете и кажете на братята това, което видяхте“. Като отидете да кажете на братята, ще Го срещнете в Галилея — мястото на ума. Ако не отидете в Галилея и живеете в Ерусалим, вие сте в стомаха, на хаджилък. Днес всички хора са хаджии. Самария е в гърдите — в дихателната система на човека. Христос е ходил ту в Ерусалим, ту в Самария, ту в Галилея. В Ерусалим хората се вълнуват и питат: Кой е Христос? В Самария се питат: Де да се кланяме, на тази планина ли? Като отидат в Галилея — в ума, там всички ще видят Христа.

Мнозина казват: Да спечелим малко пари, да отидем в Ерусалим. Казвам: Братко, ти и сега си там. Който е ходил в Ерусалим, казва: Отидох с един дявол, върнах се с десет. — Докато живееш в стомаха, така ще бъде. Най-важното място в човешкия живот е Галилея, после иде Самария, а най-после — Ерусалим.

Сега и аз казвам: Идете да кажете на братята си, че има една важна секунда през деня, когато Господ говори на човешката душа. Бъдете будни да чуете тази дума. След това идете в Галилея, и там ще Го намерите.

*

12. Беседа от Учителя, държана
на 5 юни, 1921 г. София.

Двете жени

„Две жени ще наедно да мелят: едната ще бъде взета, а другата ще се остави.“*)

„Две жени ще заедно да мелят“. Значи, и двете ще бъдат на мелница. „Едната ще се вземе, а другата ще се остави.“ Това са иносказателни, символични изречения, чрез които се изразява висшият, т. е. Божественият живот. С думи тоя живот не може да се предаде. Единствената реалност в света е съзнателният живот, който се проявява чрез светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки. В живота, като проява, се включва животът на всички живи същества: на млекопитаещите, на рибите, на птиците, на растенията. При това, всяко живо същество има стремеж да запази своя живот. Интересно е, че когато се говори на съвременните хора за Божествения живот, те казват, че в него няма никакво съдържание и смисъл. Затова мнозина казват: Няма да вода калугерски живот. Те мислят, че калугерският живот е Божествен. — Не е така. Калугерският живот е обикновен. Ако калугерите мислят, че са образец на Божествения живот, те се самозаблуждават. Техният живот е посмешище на Божествения. Често се казва: Няма да стана калугер, ще живея като хората. — Как живеят хората? Вие знаете това. Знаете, как живеете и вие. Няма да ви описвам живота на хората, нито вашия, но ще ви разкажа, какво е говорил един гръцки поп на слушателите си.

Преди да започне проповедта си, гръцкият поп се обърнал към слушателите си с думите: Знаете ли, какво ще ви говоря? — Знаем. — Щом знаете, нищо няма да

*) Лука 17:35.

ви кажа. — Не, не знаем. — Щом не знаете, пак нищо няма да ви говоря. — Това е извърстване на истината. В известно отношение свещеникът е прав. Когато един човек не може да разбере истината, няма защо да му се говори; когато я разбира, пак няма защо да се говори, да се спори с хората.

Христос казва: „Две жени ще наедно да мелят; едната ще бъде взета, а другата ще се остави.“ — Кога ще стане това? — В онзи ден. — Кога е тоя ден? — Когато дойде Син Человечески. Ако имате две дъщери, и красивият момък посети дома ви, коя от тях ще вземе? — Най-красивата, най-стройната, най-здравата. И двете мелят на майка си по цели дни. — Как и с какво мелят? — С устата си. Устата дъвче, а стомахът мели. Христос казва: „Две здрави жени ще мелят със стомасите си заедно; едната ще се вземе, а другата ще се остави.“ — Защо се взима едната? — Защото е удобна за работа, момъкът я харесва. И религиозните питат: Защо едната се взима, а другата се оставя? — Защото едната е развита, а другата — недоразвита. Развитата мома се сгодява, оженва се и след това напуска майчиния си дом. Двете жени представят двата живота на човека. Изобщо, жената е символ и на материалното, и на духовното начало в човека. — Кое от двете начала се взима? — Духовното. Значи, духовният, т. е. Божественият живот на човека се взима, понеже той има условия да се развива, а материалният остава на земята. В математиката, като умножите едно число с единица, то нито се увеличава, нито се намалява, остава едно и също. Единицата представя Божествения принцип, който нито намалява, нито увеличава нещата. Те си остават, каквито са. Значи $1 \times 1 = 1$, $2 \times 1 = 2$, $3 \times 1 = 3$. Обаче, като умножите $2 \times 2 = 4$, т. е. като умножите две жени по две, ще получите четири. Двойката е единственото число, което, умножено само на себе си и събрано със себе си, дава едно и също число: $2 + 2 = 4$ и $2 \times 2 = 4$. Ето защо, когато българинът иска да каже, че даден факт е неоспорим, казва: Това е като 2×2 или $2 + 2$.

Всички хора, които живеят на земята, имат свои задачи: индивидуални, семейни, обществени, народни и общочовешки. И аз имам свои задачи. Всеки ще реши задачите

си според своите вътрешни разбирания, както и според степента на своето развитие. Старите, които се интересуват от религията и от духовния живот, казват на младите: Тоя живот не е за вас. Като остарее, тогава може да се интересувате от религия, тогава може да станете نابожни. Чудно, да препоръчваш религиозен и Божествен живот на стария и хилав човек! Бог не се нуждае от стари и хилави хора. На младини ще изразходваш живота си за непотребни неща, а на стари години, когато нямаш нищо, отиваш при Господа и казваш: Господи, посвещавам живота си на Тебе. Господ пита: Какво имаш да ми посветиш? Какво остана от твоя живот? Не, в това няма никаква философия. Религията е за умни, добри и здрави хора, а не за хилави и стари. Старите не се нуждаят от никаква религия, тях гробища ги очакват. Младите се нуждаят от религия, но не от такава, за която се казва, че оглупявала хората. Да се мисли за религията така, това говори за кривото разбиране на хората. Духовният и религиозният живот, правилно разбрани, обогатяват и развиват човешкия ум и човешкото сърце. Някои възразяват: Ние не се нуждаем от религия. И без нея ще бъдем щастливи. — Според тия хора, животните са най-щастливи; те нямат религия. Те нямат свещеници, черкви, обреди — следователно, те са най-щастливи. Така ли е в действителност? Фактите говорят друго. Ако животните бяха щастливи и свободни, те щяха да бъдат господари, а ние — техни слуги. Всъщност, те са наши слуги, а ние — техни господари.

„Едната ще бъде взета, а другата ще се остави“. Едната се взима, защото върши работа. Онова, което се оставя във вас, е излишък. То е негодно за сегашните условия. То е единствената заложба, която може да поставите като основа на бъдещето, за да разберете вътрешния смисъл на живота. Само така ще схванете дълбочината на ония чувства, които ви вълнуват. Приятните чувства не представят още живота; и неприятните чувства не са признак на лишаване от живота. В живота има много илюзии, от които трябва да се освободите. Илюзиите са сънят на живота. Колко пъти сънувате неприятни сънища: гонят ви, убиват ви, бесят ви, но като се събудите, въздъхвате си спокойно и казвате: Слава Богу,

жив съм. Добре, че било съм! В съня си вие се смущавате за неща, които нямат никаква реалност. Колко от смущенията ви през деня са реални? Само тия състояния са реални, които не се изменят. Кои страдания са реални? Които оставят дълбока следа във вас и никога не се заличават от съзнанието ви. Ако днес страдате и на другия ден не остава никаква следа от страданието ви, то е въображаемо, нереално.

Сега вие трябва да разберете духовния живот от гледището на сегашния ви живот, а не от гледището на миналия или на бъдещия ви живот. В това отношение, и религията греша, като говори за бъдещ духовен живот. Бъдещето, както и миналото, подразбират условията, които са дадени и които ще се дадат. Обаче, истинският живот се изразява в настоящето. Ето защо, още в настоящето човек трябва да се определи, да знае, какви убеждения и вярвания има. И донес още много хора живеят с идеи от своето минало и не могат да се освободят от тях. Казваш: Аз съм вярващ. Ти вярваш в нещо, но това вярване не е твое, ти си го възприел от дедите и прадедите си. Някой ясновидец казва, че ходил на небето, видял много неща, и ти му вярваш. Той може да е видял много неща, но ти нищо не си видял. Следователно, ти ще отнемеш 50% от това, което той е видял, 25% от неговата вяра и само 25% ще остане за тебе, в което можеш да вярваш. Не влагайте сто на сто вяра в човешките работи. Някой ясновидец може да е слизал в нисшия свят и да ви разказва, какво е видял там преди години. Днес същото ли ще види? — Кой е нисшият свят? — Който е под земята.

Едно предание казва, че под земята, на разстояние около две хиляди километра оттук, живеят хора с култура, подобна на нашата. Ако един ясновидец от нисшия свят погледне земята през зимата, когато има сняг, лед, виелици, ще каже на подземните жители, че земята е покрита с вечни снегове и ледове, че хората не се виждат от снега. Верно ли е това? Друг ясновидец може да дойде на земята през лятото, когато цветята цъфтят, птичките пеят, плодовете зреят. Той ще каже, че животът на земята е рай. Верно ли е това? Двамата ясновидци спорят помежду си: единият твърди, че земята е покрита

със сняг и лед; другият твърди, че земята е райска градина. Те са разглеждали земята в два различни момента, затова твърденията им са различни. Ако навърнете в ангелския свят, ще видите, че и там стават промени: и там има сняг, и там има цветя, плодове и птички. Ще кажете: Ние бягаме от сняг, а и тук се натъкваме на него. — Тук снегът е символ. Не си правете илюзии, че ако влезете в ангелския свят, ще бъдете щастливи. При сегашното си развитие, и в Божествения свят да влезете, пак няма да бъдете щастливи. Има риби, които живеят на дъното на морето, при голямо налягане. Ако извадите една от тях и я оставите да живее на повърхността на водата, тя няма да издържи слабото налягане и ще се пръсне. Направихте ли я щастлива? Какво ще придобие тя от тоя красив свят? Много хора се готвят за духовния свят и мислят, че там ще бъдат щастливи. Те се заблуждават — ще бъдат толкова щастливи, колкото рибата, която изнесохте от дъното на морето. За да се ползуваш от условията на духовния свят, трябва да се приготвиш за него, да изучиш неговите закони. Ако влезеш там неподготвен, ще бъдеш нещастен. Който се готви за духовния свят, трябва да изучава неговите закони. Духовният свят има отношение към чувствата. Ако една духовна мома обича светски момък, страданията ѝ ще бъдат големи. Щом страданията ѝ са големи, и радостите са големи; и обратно: когато радостите са големи, и страданията са големи. Този закон има отношение към чувствата на човека, а чувствата — към ума. Колкото благородни са чувствата ви, толкова повече се развива вашият ум; колкото повече се развива умът, толкова благородни са чувствата. И обратно: колкото повече се проявяват нисшите чувства, толкова повече умът отслабва. Докато сърцето не претърпи известна промяна, и умът не може да се промени. Някога сърцето изпада в миньорна гама, а умът — в мажорна; някога умът е в миньорна гама, а сърцето — в мажорна.

Някои религиозни казват, че животът е лош. — Това е тяхно субективно схващане. Животът е лош, защото те са изгубили свой близък: майка, баща, или жена; други са изгубили богатството, имота си. Ако тяхното схващане се приеме като общо правило, ще изпаднете в друга край-

ност. Според някои, животът е много добър. — И това е крайност. Животът не е нито много добър, нито много лош. Какво ще кажете, ако дойде един момък отвън и вземе най-добрата ви дъщеря? Ще съжалявате за нея и ще си кажете: Защо не взе една от мързеливите? На себе си ще кажете това, не и на момъка. Едни майки корят дъщерите си пред момъка, а други ги хвалят. Когато майката кори дъщеря си, момъкът се издига в лицето на момата. Той казва: Аз искам момата такава, каквата е. Това е политика, в която има договорни страни. Всяка страна иска да спечели нещо. Човек все иска да спечели нещо. И при Бога да отиде, пак иска нещо. Ако учиш, пак имаш някаква сметка. Като постъпваш честно, пак имаш сметка. — Аз съм набожен човек. — Светът страда все от набожни хора. Според мене, истински набожен е оня, който има ум, сърце и душа като Божиите. Ако мислите, че, който е физически силен, е набожен, вие се самоизлъгвате.

Христос казва на слушателите си: „Помнете Лотовата жена.“ — Защо се превърна тя на солена стълб? — Защото се обърна да гледа към Содом и Гомор, искаше да види, какво ще стане с тях. На друго място Христос казва: „Който е хванал ралото и се обръща назад, не е достоен за мене.“ Често младите казват: Духовният живот не е за нас. Казвам: Който мисли така, той е като хилавата мома. Той не е за новата култура. Като дойде новата култура, ще подеме само ония, които са готови за нея. Хилавите ще останат за бъдещето. Семето, което се посее на нивата, има условия да се размножава; онова, което остава в хамбара, продава се и през камък минава. Който се взима, на нивата се поставя, за да расте и да се развива; който остава, влиза в хромела — не може да расте и да се развива. Някой казва: Дано не съм от тия, които се взимат. — Ако не те вземат, ще останеш под хромела. Не си правете илюзии, природата не прави изключение за никого: или на нивата ще те посеят, или под хромела ще те турят. Или на Бога ще служиш, или на Мамона. Под „Бог“ разбирам възвишеното, великото, благородното в света. Не е името, което определя нещата. Ако служиш на Бога, ще живееш в хармония с всички живи същества. Това всеки може да опита. Религията,

духовният живот е опитна наука. Всеки може да подложи духовния живот на строго научен опит, но затова е нужно голямо хладнокръвие.

Един английски лорд се срещнал с един руски княз в една тясна улица в Лондон. Понеже и двамата били със своите кабриолети, не могли да се разминат. Трябвало единият да отстъпи, но не знаели как. Докато решат въпроса, руският княз извадил вестник „Таймс“ и спокойно започнал да чете. Лордът изпратил слугата си при княза с молба, след като прочете вестника, да го даде, и той да го прочете. Двамата господари седат спокойно в кабриолетите си и чакат разрешението на въпроса. Ако вие срещнете един лорд или княз и не можете да се разминете, ще почнете да охкате и страдате. Привилегия е да срещнеш един лорд, който иска вестника ти да го прочете. Привилегия е да срещнеш и руски княз, който има хладнокръвието на английския лорд. Когато изучава окултните науки, човек трябва да бъде хладнокръвен. Тия науки не са за болни, хилави, неврастеници, ексцентрични хора. Те са достъпни за хора със здрави умове и сърца, които имат търпение да прочетат вестник „Таймс“ от единия край до другия и тогава да решават сериозните въпроси. Знаете ли, колко голям е тоя вестник? — Цели 16 страници. Ако искате да прочетете всичко писано в него, нужно ви е половин ден време.

Сега и вие, които сте дошли на земята, се намирате в тясна, задръстена улица. Накъде ще вървите и как ще се разминете? Всички мъже и жени сте събрани на едно място в тясната улица и се чудите, какво да правите. Хората се женят, разговарят се, бият се, всеки ден четат в „Таймс“ и после спорят, кой по-добре го разбрал. Мъжът чете вестника, жената чака реда си, и тя иска да го прочете. Спорът, недоразумението между тях се дължи на кривото им разбиране за живота. Ако в духа на човека преобладава животът на жената, която се взима, той е кандидат за новата култура или за Царството Божие. Затова Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът.“

„Две жени ще наедно да мелят.“ Думата „жена“ е произлязла от гръцката „зои“, която на санскритски означава живот. Жената, т. е. животът е обект за изучаване

от мъжа. Тя е предметно учение и за мъжа, и за самата нея. Казано е за жената, че е кост от костта на човека и плът от плътта му. Ето защо, жената, като живот, трябва да се изучава от всички, за да се използва в бъдеще. Не мислете, че животът на жената е един, а на мъжа — друг. Ако поставите мъжа при условията на жената, и той ще прояви същия живот, като нейния. Когато се намери в мъчнотии, жената плаче, огорчава се, а мъжът гледа отвисоко на нея и казва: Женско сърце! Като попадне на бойното поле и го ранят, и той плаче. Човек има право да се произнася за нещата, след като е минал през всички условия на живота и ги разбира. Не е достатъчно да разбира само доброто. Доброто, което имате, не е ваше; животът, който баща ви е дал, още не е ваш; животът, който майка ви е дала, още не е ваш. Ваше е само онова, което вие сами, съзнателно, сте изработили и спечелили. Какво сте придобили и научили, като сте живели 40—50 години на земята? Момата казва: Станах вече за женене, трябва да си намеря един момък. Женитбата е нещо съществено, но тя не може да стане на земята. Женитба, т. е. разумно съчетаване на душите става само в духовния свят. Това, което хората наричат женитба, е само предговор за женитбата. Казвате: Знаем, какво значи да се ожениш. Ще раждаш деца и то с големи страдания. — На земята е така, но в духовния свят раждат без страдания. В духовния свят и мъжете, и жените раждат, но без мъки и страдания. Раждането и размножаването в различните животни и растения става по различни начини. Нисшите растения се размножават чрез деление и пъпкуване на клетката. Ако влезете в духовния свят и мислите, че и там ще раждате, както на земята, веднага ще ви изпъдят навън. Там не се допуска никаква крива и нечиста мисъл. Човешкият живот е посмешище. Мъжът няма благородно, възвишено отношение към жената. Той не влиза в положението ѝ, когато ражда, и гледа на нея, като на животно, като на крава, овца и казва: Като се родят нашите теленца и агънца, ние знаем, какво да правим с тях. — Това е културата на вълка.

В древността овцете и вълците били културни. Те заедно пасли трева и братски се разговаряли. Обаче, един ден между вълците дошъл един голям учител и им казал:

Не само с трева може да се живее, но и с месце. Хапнете си от месцето на овцете, да станете безсмъртни. От тоя ден се приложило новото учение на големия учител, и вълците започнали да се хранят с овце. Вълкът се отказал да пасе трева, а краката на овцата се продължили, да бяга, когато види своя събрат на миналото. И донес идат такива учители между вас и казват: И с месце може да се живее. Щом дойде тоя учител, братството и приятелството между вълка и овцата изчезват. Откак вълкът възприе учението, че не само с трева може да се живее, но и с месце, в света влсзс културата на вълка. Днес вълкът се храни с месо, но като не може да го намери, яде и трсва. Умовете на много хора са изопачени, както е изопачен вълкът. Питайте един правоверен, в какво се заключава Христовото учение, той ще ви каже, че Христос е дошъл да спаси света, или да научи хората да се обичат. — Това не е достатъчно. Важно е да се види, де е приложено учението на Христа в пълнотата му. Влезте в дома на един християнин, като непознат, да видите, как ще ви посрещне. Може да ви нагости, ако сте пътник, но веднага ще затвори касата и сърцето си, да не даде нещо повече, отколкото трябва. Ако му поискате една сума от две-три хиляди лева, той ще каже: Ти прекали вече. Иди да искаш от друг някой. — Това е учението на света. Според това учение, слабият трябва да работи за силния; силният има право да се ползува от месцето на слабия. Според учението на света, жената, като по-слаба, трябва да бъде наложница на мъжа. И това наричат християнско, културно учение! Според мене, това е паталогично учение, създадено поради неразбирането на оня велик Божествен закон, който работи в човека и вън от него, в целия свят.

Ще ви приведа един пример от края на сребърния период на човечеството, от времето на Елмарите. Последен цар от тоя период бил Амар. Той създал един закон, според който трябвало да се взима излишъка от богатството на всеки богат човек и да се дава на ония бедни, които страдали от глад и немотия. Когато двама души се съдели, царят издавал следната присъда: Престъпникът да се затвори. Преди да стане това, той извиквал виновника в дома си, угощавал го добре и след това го пращал в

затвора, който бил послан с хубави килими и добре отоплен. Към праведния, обвинен в някаква грешка, постъпвал по-строго. Първо заповядвал да му ударят няколко тояги, а след това му давал да обработва ниви и градини. На престъпниците царят давал условия да задоволят своята алчност, затова затворите представяли живот на разкош и удоволствия. Обаче, всеки затворник сам си чистел и изнасял нечистотиите. Умен бил тоя цар: знаел, как да задоволи желанията на човека.

Питам: Кой живот предпочитате — на затворника, който живее в разкош, но в ограничения, или свободния живот на праведния, който отглежда ниви и градини и се ползува от техните плодове? За предпочитане е да получиш десет тояги по задницата си, но да бъдеш свободен, отколкото да имаш на разположение добра обстановка, хубава храна, но да си ограничен. Сегашният свят е като тоя в миналото. И днес цар Амар управлява света. Той е поставил всички престъпници в затвори, добре наредени, с хубави килими и канапета, с добра храна, но ограничени. При това, всеки затворник е длъжен сам да изнася нечистотиите си. На праведните царят дава ниви и градини, да сеят и орат, да живеят свободно. Обаче, за всяка най-малка грешка ще получат по десет тояги. Казвате: Това значи да правиш добро! Днес царува цар Амар, но хората още не са го разбрали. Казано е в Писанието: „Когато Бог обича, наказва го“. — В какво се изразява наказанието? — В тоягата, т. е. в единицата, която показва, че нещата нито се увеличават, нито се намаляват. Който мери нещата от гледището на тази единица, той има прави разбирания за живота. Ако жената гледа на живота като на Божествена проява, тя няма да се счита ограничена и ще разрешава въпросите си правилно. Такава жена никога мъж не може да ограничи. Същото се отнася и за мъжа. Ако мъжът и жената гледат на живота като на нещо произволно и го измерват не с единицата, а с числото две, нещастията започват да се сипят върху тях. Казвате: Ние знаем тия неща. — Не ги знаете, не сте правили опит. Някои са правили опит, но мнозина стоят на едно и също място и там тъпчат. Те казват: Всичко изгубихме, обедняхме, нямаме пари, къщи, мебели. Не струва, човек да живее добре. — Ако сте

бедни, радвайте се, вие сте праведни хора. Царят ще ви даде ниви и градини да работите. Ако сте богати, грешни сте. Царят ви е затворил в богати затвори, с всички удобства. Царят имал две книги, в които записвал, какво взимал от богатите и какво давал на бедните. Богатите се оплаквали от царя, че ги онеправдавал, а бедните казвали, че по-добър от техния цар нямало. Като държал сметка за всичко, което давал и в имал, на всеки 50 години царят извиквал поданиците си и на всеки от забогателите казвал: Ти ми дължиш толкова лева. На всеки богат, който обеднял, казвал: Ти спечели толкова. Тогава мнението на поданиците му се изменяло. Богатите казвали: Царят печели за нас. Бедните казвали: Царят ни излъга. Сега и вие трябва да се освободите от илюзиите на живота. Знайте, че ако царят ви дава, ще си го вземе назад; ако ви вземе нещо, ще ви го даде. Това е велик закон, който работи в разумната природа. Никое същество на земята не може да ви отнеме благото, което сте спечелили с труд и пот. Ако вие сами изгубите това благо, пак не се плашете, кога и да е, то ще се върне при вас. Сега аз нямам време да ви обяснявам вътрешните тайни на живота. Като изучавате окултните науки, вие сами ще се домогнете до тия тайни.

Като ви говоря, едни ме разбират по един начин, а други — другояче. Някой казва: Защо не ни говориш по-ясно, да те разберем? Аз говоря така, че всички да ме разберат поне 25%. Такъв е законът. Останалото, 75%, сами ще откриете. Вие трябва да преживявате нещата, да не очаквате наготово, защото условията, дарбите и способностите са у вас. Всичко ви е дадено, вие трябва само да работите. Животът — най-голямото благо — ви е даден даром. Останалото се изисква от вас. Животът и на най-големия грешник има по-добри условия за развиване от тоя на ангелите. Какво ще кажете на това? Един ангел, за да се повдигне на по-високо стъпало, трябва да слезе на земята, да мине през големи страдания и мъчности. В духовния свят ангелът е подобен на дърво, което може да се увеличава по обем, но не и нагоре. В духовния свят той може да е стигнал върха на своето развитие, но на земята се откриват за него условия за растене и развиване. Казвате: Да сме ангели! Ангелите пък се

стремят към условията на човешкия живот. Те с готовност биха сменили своя живот с вашия, за да изпитат най-големите страдания, но Божественият закон не им позволява това. Привилегия е за един ангел да слезе на земята в плът. Това значи, да се отвори пред него нов свят. Животът на земята остава неразбран, ако не се мине през него. И ангелският живот не може да се разбере, ако не се мине през него. Най-долният живот на ангелите е по-висок от най-възвишения живот на хората. Това се дължи на интензивността, с която ангелите живеят. По отношение на ангелите, човешкият живот е като тоя на растенията. За да влезете във връзка с един ангел, той трябва да слезе на земята и дълго време да ви бута, докато ви събуди и раздвижи мозъка ви. Вие се чудите, защо ви събуждат. Ангелът иска да ви каже, че при вас стои едно същество от висока култура, с което трябва да се свържете, за да научите нещо.

„Две жени ще наедно да мелят, едната ще бъде взета, а другата ще се остави“. Оная жена, която се взима, представя ангела, т. е. ангелския живот; жената, която остава, е земният човек — човешкият живот. Подобното от подобно се привлича. Кажем ли, че трябва да се обърнем към Бога, това е идея, която минава през цялото човечество. Обаче, двата живота — човешкият и Божественият, минават едновременно през човека. Корените представят човешкия живот, а клонете — Божествения. Клонете се отсичат, а корените остават. Значи, горното се взима, а долното остава. Когато човек дойде до висока степен на развитие, двата живота в него се примиряват и сливат в един. Тогава цялото растение се изважда и насажда на друго място. Като знаете това, ще дойдете до правилно разбиране на живота. Тогава ще знаете, че духовният живот е за млади хора, а не за стари. Старите трябва да си вземат шапките и да си отидат, няма защо да ме слушат. Старите ще ги изпратим в затвора с мебелираните стаи, с хубавите канапета и килими, дето има ядене и пиене; младите ще изпратим на нивите и градините, да сеят и копаят и ще им ударим по десет тояги. Ако ви ударят по десет тояги, ще знаете, че сте от избраните.

И тъй, първото нещо, което трябва да направите, е да проверите, имате ли на задницата си белези от тоягата. Ако имате белези, вие сте от новата култура; ако нямате белези, вие сте от старата култура, от вас нищо няма да остане. Аз ублажавам ония от новата култура, или, с други думи казано, ония, които геройски са понесли големите страдания. Това може да се подложи на опит и да се убедите, че е така. Ако мислите, че животът ви не струва нищо, вие се заблуждавате. Вашият живот е голямо богатство. Заблуждение е, когато учителят дошъл при вълците и казал: Не само с трева се живее, но и с месце. Той казва и на хората: Не само с труд се живее, но и с пари. — Какво представят парите? — Те са месцето, което причинява най-големите страдания на хората. Много хора са изгубили ума си все от желание за забогатяване. Вземат ли парите на някого, той полудява. Сегашните хора, вярващи и безверници, искат да минат за герои. Според мене, герой е оня, който може да живее с трева и без пари. — Може ли да се живее без пари? — Може, но не при сегашния строй и сегашните условия. Щом е дошъл на земята, човек разполага с някаква сила, с известни дарби и способности, от които богатите хора ще се ползват. Ако твоите мускули са здрави и можеш да работиш, богатият, който има нужда от канапета, ще те накара да направиш такива. Ако не си силен, способен или даровит, никой няма да ти даде работа. Богатите хора са неспособни за работа; бедните са способни, те работят на нивите и градините. Богатите живеят в ограничения, обиколени с канапета и килими.

Сега, аз не ви упреквам, не казвам, като отидете в домовете си, да изхвърлите канапетата и килимите си. Преди всичко, вие нямате доблест да направите това. Дръжте килимите и канапетата си, докато цар Амар ви удари десет тояги. След това може да напуснете затвора. Щом излезете на свобода, прекръстете се, и хайде на нивата. Ако сте праведни, ще ви ударят десет тояжки и ще ви изпратят на нивата. Ако сте грешни, ще ви поставят в добре мебелирани затвори, дето има ядене и пиене. — Защо Амар наказвал праведните, а възнаграждавал грешните? — Той възнаграждавал грешните за безстрашието и смелостта им, а наказвал праведните, защото били страх-

ливи. Той заповядвал да им удрят по десет тояги, за да ги направи смели и решителни. Някой казва: Аз съм честен човек. — Честен си, защото се страхуваш от тоягата. Прилагайте доброто, избягвайте злото не от страх, но от разбиране на законите. Това са два несъвместими живота. Нисшия живот, т. е. злото ще използвате за корените на вашия живот, а висшето, т. е. доброто — за цветовете и плодовете на вашия живот. Тия два живота във вас трябва да се примирят. Казвате: Обществото трябва да се измени, хората да станат добри. — Докато разбиранията на хората не се изменят, нито те ще станат по-добри, нито обществото. При сегашните разбираня на хората, Царството Божие не може да дойде на земята. Даже и между религиозните хора не може да се очаква идването на Царството Божие. И те се натъкват на големи противоречия. И досега те не са дошли до еднакво разбиране за спасението на човека, за идването на Христа на земята, за въдворяване на Царството Божие между хората. Колкото религиозни хора, толкова мнения и тълкувания. Христос трябва да дойде наново на земята, да каже на своите ученици и последователи, в какво се заключава Неговото учение. Ще кажете, че учението Му е написано. — Това, което е написано, съставя малка, микроскопическа част от казаното от Христа. — Де ще намерим това, което Христос е казал? — Във великата разумна природа. Да влезем във връзка с тая природа и да изучаваме нейната книга.

Преди няколко деня бях с приятели в Борисовата градина, на сянка под дърветата. Погледнах едно дърво и казах: В 1911 година времето е било също така влажно, както тази година. — Отде позна? — От дървото. Това е написано на него. В бъдеще, когато хората научат езика на природата, те ще четат от нейната книга и ще придобиват направо знанията, без да ги търсят наготово в библиотеките, както правят днес. От вас се иска съзнателна, интензивна работа върху ума, сърцето и волята. Работете ден и нощ върху себе си, без тревоги и безпокойства. Ако в ума ви влезе една лъжлива мисъл, в сърцето — едно лъжливо чувство и във волята — лъжлива постъпка, изхвърлете ги навън, по всички правила на окултната наука. — Кога се явила тази мисъл в ума ви? Както

по дървото се познава, какво е било времето всяка година, така и по особени свои прояви човек познава, кога се родила известна мисъл в неговия ум. Днес се проявява, но се родила още в миналото.

Христос казва: „Едната се взима, а другата се остава.“ Значи, животът, който е в хармония с Бога, се взима; животът, който не е в хармония с Бога, се оставя. Ако вашият ум и сърце са в хармония с Бога, те се взимат; ако не са в хармония, те се оставят. — Докажи, че е така. — В Божествения свят, нещата не се доказват. Там всичко се опитва и, като направиш сто опита, и стоте трябва да излезат верни. Ако искаш там да научиш нещо, сам ще влезеш, ще го видиш и ще го опиташ. Когато говореше на учениците си, Христос им казваше: „Пазете се от живота на Лотовата жена. — Кой е тоя живот? — Старият. Някои от вас казват: Да се върнем към старото, не сме готови още за нов живот. — В какво се заключава старото? Историята го е описала, но аз бих желал и вие да го опишете. Посетете скотобойните, бойните полета, химическите лаборатории, ще видите, за какво се готвят хората. Навсякъде ще видите разрушения, изгребления и насилия. Това е старият живот. Религиозни хора изстребват религиозни, учени изстребват учени, жени изстребват жени, мъже изстребват мъже. — Защо става това? — Мъжете се бият за жени, жените — за мъже. Богати се бият с богати, бедни — с бедни. Целият свят е във военно положение. След това казват: Така е писано, така е казал Господ. — Това било Христовото учение! Това били християни! Не, това са утайки от старата култура, която е пред своя край. Това, което преживяваме днес и усещаме, че тежи над главите ни, е карма на цялото човечество. Това е дълг, който трябва да изплатим. Всички ще бъдем засегнати от общата карма на човечеството. Всеки ще понесе нещо от нея. Оная жена, която се взима, ликвидира вече с тая карма. Тя е свободна от задължения. Другата жена, която остава, не е ликвидирала още с кармата.

И тъй, сегашният живот изисква от нас смелост и решителност, за да използваме разумно условията, които ни са дадени. Не казвай, че не си способен, но използвай дарбите и способностите, които имаш. Ти не си използвал една стотна част от това, което Господ ти е дал.

Срещаш един човек и не го цениш за неговите вътрешни качества, но гледаш, дали е красив, добре облечен, богат, с високо обществено положение. И светия да е, щом е беден и окъсан, ти казваш: Не си струва човек да има работа с такъв бедняк. Така мъжът оценява своята жена, и жената — своя мъж; така децата оценяват своите родители, и родителите — своите деца. Когато бащата е богат и учен, синовете и дъщерите му го ценят; когато е прост и беден, те не искат да го знаят. Това било християни!

След всичко това искат да ни убедят, че силата е във външния живот. Не, Божественият живот не е във външния блясък на нещата. Божественият живот е скрит в нас. Значи, в нас е скрита оная сила, която създава благородните чувства, която хвърля светлина на нашия път. В тая сила е реалността на нещата. Време е вече, всички да тръгнете в пътя на светлината по вътрешен, а не по външен начин. Някой казва: Дай си ръката! Добре, дадеш ръката си, като войник на бойното поле, дето отиваш да се биеш. След това се върнеш — едни получават нещо, други нищо не получават. Един се връща без око, друг — със счулен крак. Казваш: Бихме се за отечеството си. — Това не е никакво даване на ръка. Да си дадеш ръка, това значи, два ума да се съединят в едно, за да работят взаимно за облагородяване на човека във всички области на науката; две сърца да чувствуват еднакво, и две воли да се обединят за добро, без да се казва, че така учи науката, иначе учи религията.

Като се говори за наука, разбираме Божествената наука. Следователно, ако влезете в Божествения свят, ще се натъкнете само на една наука. Там не съществуват две науки, както на земята. Тук се говори за светска и за духовна наука. На земята се говори и за религия. Обаче, в Божествения свят никаква религия не съществува. Там няма храмове, свещеници, одежди, служби. Там има неща, за които не сте мислили. Ако ви кажа, какво има там, трябва да си послужи с езика на Павла, който казва: „Нито око е видяло, нито ухо е чуло това, което Бог е приготвил за ония, които Го любят“. — Когдa се яви религията? — След падането на първия човек. Тогава започнаха да строят църкви, в които да служат свещеници

и владици. Казваш: Ще вървя по пътя на свещениците. — Чудно нещо! Защо не вървиш след Бога, а ще вървиш след свещениците? Вие сами ги създадохте и казвате, че Бог говори чрез тях. — Лъжете се. Бог не говори чрез платени хора, каквито са свещениците, владиците. Бог не управлява и чрез платени съдии, министри и управници. В Божествения свят не се плаща за никакви служби. Там всички работят даром, от любов. Като не знаят, какво представя Божественият свят, някои ме питат, как ще бъдат облечени там, в какви къщи ще живеят и т. н. Други ме питат, верно ли го описват ясновидците. Според мене, духовният свят не е такъв, какъвто го описват; според ясновидците, той е такъв, какъвто те го виждат. Всъщност, всеки сам трябва да се свърже с духовния свят и да го разбере според своя ум. И тогава, като ви дадат една формула, вие сами ще я разтълкувате правилно.

Сега ще ви запитам: Защо животните ходят успоредно на земята; защо главата на растенията е заровена в земята, а хората ходят с главата нагоре? Защо главата, която е толкова тежка, е изправена нагоре? Ако погледнете главата на човека с окото на ясновидеца, ще видите, че в духовния свят тя е в постоянно движение, както се върти махалото, в кръг. Докато главата се върти, човек живее. Щом престане да се върти, той пада на земята. Следователно, в духовния свят човек е вечно движещо се колело. От движението на това колело зависи неговия правилен живот; престане ли колелото да се движи, човек преставя да живее. Значи, човек не е нищо друго, освен едно движещо се колело. Казвате: Човек е Божествен. — Видели ли сте тоя човек? Ако разсъждават като вас, и животните могат да мислят, че Божественото е в тях. Не се заблуждавайте, сегашният човек не може да се сравни с Божествения. Казвате: Нали човек е направен по образ и подобие Божие? Човек е минал през три форми: първият е бил направен по образ и подобие на Бога; вторият е бил направен от пръст, а третият — Ева, от реброто на Адама. Като сгрешили, Бог ги изпъдил от рая; понеже попаднали при лоши условия, облекли ги в кожена дреха. Сегашният човек, облечен в дреха от кожата на звяр, казва, че е направен по образ и подобие

на Бога. Това е заблуждение. За да дойде до първичния човек, сегашният трябва да се преобрази два пъти.

Сега, ще обясня тоя въпрос математически. Имате числото 2, 2², 2³ и 2⁴. В коя степен това число е най-разбрано за вас? Ако двойката е в първа степен, разбирате мъж и жена, които вървят в права линия, като войници. Ако вземем 2², разбираме движение на човека в две измерения, в плоскост; двойката в трета степен показва движение в три измерения. И най-после, двойката в четвърта степен показва движение в четири измерения, Кое е четвъртото измерение? В това измерение животът се разширява още повече. За да разберете, накъде ще вървите в четвъртото измерение, трябва да си затворите очите. Докато сте с отворени очи, ще се движите само в три измерения. Да затвориш очите си, това значи, да се концентрираш дълбоко в себе си. Да се вгълбиш в себе си, това значи, да влезеш в един обширен свят, дето материята и живите същества — растения, животни имат особена форма. В тоя обширен свят и светлината има особени вибрации.

Като казвам, че за четвъртото измерение очите ви трябва да се затворят, вие се страхувате, считате, че това е опасна работа. На оня, който е минал през първото, второто и третото измерение, казвам: Ти си дошъл вече до четвъртото измерение. Затвори очите си, да се качиш горе. Следователно, не мислете, че духовният свят е на настроения и приятни чувства. В духовния свят се крият причините на нещата. Той обяснява, защо вашият живот е такъв, какъвто го виждате. Духовната наука обяснява, защо живеете по тоя начин, а не другояче. Светът е създаден така, че не може да минете по друг път, освен по тоя, по който сега вървите. Никой не е в състояние да измени вашия живот; никой не е в състояние да ви отклони от вашия път. Земята, сама по себе си, ще се измени и ще влезе в нова фаза. Тя ще се повдигне в по-висока област, а с нея заедно ще се повдигнат и съществата, които я населяват. Ония, които първи се повдигнат, ще възкръснат и ще влезат в новата култура. Ония, които няма да се повдигнат, остават в гробовете си, т. е. в старата култура. Те ще бъдат демоните за животните и растенията и ще ги измъчват. Едно време, когато ангелите

са били в положението на хора, минавали през различни изпити. Едни от тях издържали изпитите си, а други не ги издържали и паднали. Те и доднес измъчват хората. — Защо е станало така? — Това не е ваша работа. Ако искате да разрешите тоя въпрос, трябва да се откажете от ядене. — Може ли да се откажете? — Не можете. Може ли да се откажете от мисълта? — Не можете. — От чувствуване? — Пак не можете.

Сега ще питате, защо съществува злото в света. Отговарям: Злото съществува като необходимост в развитието на Битието, но не като благо. Без тая необходимост, вие щяхте да бъдете в положението на падналите ангели — демони. Благодарете, че има кой да ви измъчва. Иначе, вие щяхте да измъчвате по-долностоещите от вас. Ако няма кой да ви мъчи, вие щяхте да мъчите другите и да паднете в пропастта. Ако си богат и неразумен, невидимият свят изпраща един лош дух да те обере. Иначе, ти щеше да причиниш пакост на своите близки. Ако си здрав, ще дойде един лош дух да ти причини нещастие, от което да заболееш. Така ще те запази да не правиш пакости на близките си. Косвено, без да съзнават, лошите духове ви правят добро. Ако съзнаваха това, нямаше да ви правят пакости, но вие щяхте да страдате повече, отколкото сега. Иде време и вие да се повдигнете, да излезете от постоянните тревоги за прехраната. Всичко ще се измени, както се изменя животът на младата мома. В първо време тя мечтае за своя възлюбен, мисли за булската си премияна и венеца, но, като се ожени, работата не излиза, както очаквала. Тя казва: Втори път няма да мисля за женене. Глупаво нещо е човек да се жени. — Така е, като остарее, няма кой да се ожени за нея. Бабата казва: Синко, наживях се, не искам да живея повече. — Ако си млада, искаш ли да живееш? — Искам, пак ще се оженя. — Значи, като остарее, минава за благочестива и прави бележки на младите. Това е завист. Бабата не трябва да забранява на младите да любят. Младата мома прави опити. Да любиш, това е благородна проява. Опитът може да не е сполучлив, но ние трябва да търсим причината за това и да изправяме кривите опити.

„Едната се взима, а другата остава“. Жената, която се взима, започва да побеждава мъчнотиите си и минава

от едно състояние на живота си в друго. Тя мляла първо в стомаха и оттам минала в дробовете, т. е. в духовния свят — в по-горно място, дето започва съзнателно да работи. Духовните хора трябва да бъдат умни, да не работят с фантазии, но с реалностите, с видимото, с осезаемото. Те трябва да знаят, кое е верно и кое — неверно. Те говорят за духове, за ангели, но аз имам друга представа за тях. Смешно е описанието на духовните хора за ангелите и за духовния свят. Те го представят почти такъв, какъвто е физическият свят. Има нещо подобно, но само външно. Хората пък говорят за любовта и разбират връзката между мъжа и жената. Според мене, тая любов е работа за продължение на рода, но не и любов. Майката работи вкъщи не от любов, но от егоизъм, да се осигури на стари години. Любовта е нещо възвишено, каквото малцина са изпитвали. Тя не е чувство нито на мъжа, нито на жената. Даже майчиното чувство не може да се нарече любов.

Човек изпитва всички чувства, докато дойде до истинската любов. Тогава той се взима в другия свят и казва: „Едно време бях спял, но сега виждам, сега разбирам, какво нещо е любовта.“ Павел казва: „Едно време знаех отчасти; сега познах, както съм бил познат.“ И вие ще изпитате любовта, както Бог я проявява във вас. Тази любов ще даде потик на новата наука, да се прояви във всичките си отрасли. Тая наука е нужна и на млади, и на стари. Не мислете, че духовните хора не се нуждаят от наука. Няма по-опасен човек от духовния, който не носи знанието в себе си. Истински духовен е оня, който разполага със знанието, до което човечеството е достигнало. Казвате: Като отидем в другия свят, там ще учим. — Това е друг въпрос. На небето ще учите едно, а на земята — друго. Ето защо, докато сте на земята, ще учите земното знание. Всеки трябва да има знание. Аз не разбирам да бъде човек справочна книга. Това е натоварена камила. Аз говоря за онова знание, което обяснява, как е създаден светът, на какви закони е основан и т. н. Човек трябва да развива всички свои чувства и способности. Чрез обективния си ум той ще създаде веждите си; чрез разсъдъка ще създаде челото си. Всеки трябва да се развива всестранино,

да създаде правилна форма на главата си. Иначе, главата му ще бъде деформирана: на едно място ще бъде издута, на друго — сплесната. Божествената хармония подразбира разнообразие. Само при тая хармония човешкото тело се развива правилно и симетрично. Стремете се към разнообразие, за да стане животът ви добър.

„Две жени ще наедно да мелят; едната се взима, а другата се оставя.“ — Защо се взима едната? — Защото на мелницата е нужна само една жена. Чудни са хората, като ви питат, в какво се заключава вашето учение. — Едно учение има в света, а не две или повече. Като ви питат за нашето учение, кажете: Ние искаме да бъдем честни, добри и трудолюбиви ученици на Божествената школа, да оправдаем доверието на нашите бащи и майки, на нашите братя и сестри. Ние не искаме да влизаме в затвори, с хубави килими и канапета, но да изучаваме всичко живо в природата: всеки камък, всеки извор, всяко растение и животно. Ние се интересуваме от всичко, което Бог е създал. Ако очите ви са черни или сини, трябва да знаете, защо са такива. Условията, при които сте живели преди хиляди години, още са причина за черния или синия цвят на вашите очи. Казваш: Моята възлюбена има сини очи. — Това не е достатъчно. Ти трябва да знаеш, защо очите ѝ са сини, и как ще постъпва тя с тебе. Сините очи са хладни, със слабо въображение и пасивна вяра. За човек със сини очи казват: Студен човек! Какво означават черните очи? Черният цвят е обратен на белия. Черният цвят поглъща всичко, затова е символ на злото; белият цвят отразява, дава, затова е символ на доброто.

Черният цвят е в постоянна борба с белия, иска да погълне всичката му енергия, да го управлява. Белият цвят, като се бори с черния, иска да проникне в него, да го контролира. Той постъпва с черния цвят, както малките жабчета с крокодила. Те влизат в устата му, оттам в стомаха и корема, дето прегризват цялата му вътрешност. Така те правят дупка в корема на крокодила, дето нахлува вода. След половин час крокодилът се обръща с корема нагоре, но вече мъртав. Черният цвят, като поглъща лъчите на белия цвят, сам се разрушава и става основа на новата култура. Черните хора, със своите силни чувства, стават основа на културата. Белите хора не харесват

черните, но без тях култура не съществува. Без чернозем никакво жито не се ражда. Бяла земя житце не дава. Бели хора, бяла жена житце не дават. Черните хора, черните жени хубаво житце раждат. Казваш: Лош, черен е тоя човек. — Черен е, но жито ражда. — Тоя е бял човек. — Бял е, но жито не ражда. — Какво трябва да се прави? — Ще турите бялата жена в черната, и те заедно ще родят много плод. Това е закон в природата, който трябва да се използва разумно.

„Две жени ще наедно да мелят.“ Едната жена е бяла, а другата — черна. Бялата трябва да влезе в черната, т. е. висшият духовен живот трябва да проникне в нисшия. Като умира, човек казва: Свърших вече с трите измерения. Сега започвам с четвъртото измерение. Това значи, да затвориш очите си за този свят, а да ги отвориш за онзи свят. Някои хора, и като затворят очите си, пак мислят за този свят. Не, ще се освободиш от всички тревоги, ще забравиш този свят и ще кажеш: Започвам нов живот, без тревоги и смущения. — Какво ще излезе от тебе? — Какво ще родиш? — Житце ще родиш. Който влезе в четвъртото измерение, става на жито. Всички хора трябва да се превърнат на жито, да проникнат навсякъде. Стремете се да станете спасители на света. Носете навсякъде жито, да храните целия свят. В тоя смисъл, житните зърна са ангели, напреднали същества, които спасяват и повдигат цялото човечество. Като взема едно житно зрънце, дълго време го разглеждам и му казвам: Хората ще те разберат, само когато те приемат вътре в себе си, с любов и съзнание.

Бъдете смелли и решителни в живота си и знайте, че светът е създаден за вас, да се учите, без да поддържате лоши мисли и чувства в себе си. Вървете смело в Божия път, без да се отклонявате, без да го изопачавате.

*

13. Беседа от Учителя, държана на
12 юни, 1921 г. София.

Дойди след мене!

И рече му: „Дойди след мене!**)“

„И като минаваше Исус оттам, видя едного човека, че седеше на митарницата, Матей на име. И рече му: „Дойди след мене!“ И той стана и отиде след Него.“

В този стих има две важни положения: Исус, Който минавал, и Матей, който седял на своята митарница. Аз разглеждам света като митарница, в която всички хора седат и митарствуват. Те са чиновници в тази голяма митарница. Каквито и да са те, каквото положение и да заемат, всички работят с известни материали. В цялата митарница има взимане и даване. Какво представя митарницата? — Учреждение, в което влизат и излизат различни стоки. Така те донасят известни приходи на митарницата. Това е външната работа на митарницата. И човек, сам за себе си, е митар. И в него постоянно влиза и излиза нещо. Вратата на тази митарница е човешката уста, от която някога излизат много хубави работи, а някога — много лоши.

„Минаваше Исус оттам“ — един обикновен човек, без никакво обществено положение, без никакво звание. Той каза на митаря: „Ела след мене!“ Матей напуска митарницата и тръгва след Исуса. От гледището на съвременните културни хора, така може да постъпва само осигуреният човек. Само той може да напусне работата си и, без да очаква някакво благо, да тръгне след Исуса — човек, който проповядва някакво учение. Защо и за какво напуска митарницата, не се знае. Казвате: И нашите дъщери и синове така напускат домовете си. — Наистина,

*) Матей 9:9.

и синовете, и дъщерите ви напушат домовете си, но официално. За да вземат дъщеря ви, ще дойдат кумове, сватове, ще ви калесват, ще се разговарят с вас, ще се пазаряват — едно долу, едно горе, ще правят договори, и най-после ще се съгласите да пуснете своя митар, който е седял в дома ви с години, като ненужен вече чиновник. Ще си кажете: Има по-млади от него, които ще го заместят. Старият чиновник е работил вече 20 години, ще го заместим с по-млад. Когато се жени селска мома, идат сватбари, девери с кола, накичена с цветя, с гайди, тъпани и задигат момата — старият митар. — Де отива тя? — На друга митарница. От едната до другата митарница се чуват музики, свирни. Когато митарят напуска митарницата, това е на място. И когато момата напуска дома си, и това е на място. И едното, и другото положение показват, какво е външното разбиране на човека за живота. Човек се увелича лесно, когато се интересува само от външните форми, от своите временни преживявания и чувствувания. Това е естествено. Външните неща всякога оказват силно влияние върху човека. Обаче, има неща в живота, които оказват вътрешно влияние върху човека.

Казвам: В живота срещате моми и момци, които се увеличат едни в други. — Защо? — Защото очите, носът, челото, косата им са хубави. Естествено е да се увелича човек от красотата. Какво ще кажете, обаче, когато момци се увеличат в грозни моми, а моми — в грозни момци. Има грозни моми и момци, които те е страх да погледнеш, но и в тях се увеличат. Коя е причината за това? Момата казва: Хората намират, че моя възлюбен е грозен, но аз не виждам това. За мене той е красив. Те не виждат в него това, което аз виждам. И на момъка говорят, че възлюбената му не е с всичкия си ум, но той вижда друго нещо в нея. — За кой ум се говори? — За обективния ум. От гледището на тоя ум, всички хора се увеличат, но от гледището на вътрешния, субективния ум, и момъкът, и момата са прави. Тоя ум се занимава с отвлечени неща. Ето защо, като разглеждате нещата чрез обективния и субективния ум, вие ги оценявате двойко. Представете си, че имате книга с отлично съдържание, с златни листа, със златни корички, украсена отгоре със скъпоценни камъни. Ако тая книга попадне в

ръцете на човек, който обръща внимание на материалната страна на нещата, ще каже: Хубава е тая книга! След това ще вземе златото и скъпоценните камъни от нея и ще ги продаде, а парите ще използва за ядене и пиене. Който обръща внимание на вътрешната страна на нещата, ще отвори книгата и ще започне да чете. Каквото научи от нея, ще го използва за благо на своите ближни. Значи, хората разглеждат живота от две становища: като външно благо, което носи условия само за ядене и пиене, и като вътрешно благо, което носи условия за вътрешно растене и развиване на човека. Митарят разбра вътрешния смисъл на живота, затова напусна митарницата и тръгна след Христа. — Какво е научил той? — Трябва да го извикаме пред нас, сам да разкаже своите опитности. Ако той сам не ни разкаже, какво е научил от Христа, ние ще правим ред догадки и предположения. Ако митарят беше единственият, който е приел Христовото учение, аз щях да го извикам пред вас, да каже, какво е научил, но понеже и вие приехте това учение, аз ви извиквам тук, да кажете, какво е говорил Христос на митаря.

Питам: Кое е накарало митаря да напусне своята митарница? Ако един чиновник си позволи да напусне митарницата без разрешение, веднага ще го питат: Кой ти даде право да напускаш работата си, без знанието на началството си? Най-малко месец преди напускане на работата си, трябва да съобщи това на началника си. Иначе, ще го държат отговорен. Митарят, без никакво обяснение, напуска митарницата и тръгва след Христа. Кое го накарало да постъпи така? Понеже вие мълчите, аз ще извикам една от сегашните момичета, да даде отговор на въпроса. Ако я питате, защо напусна митарницата и тръгна след своя възлюбен, тя ще каже: Обичам го. — Ето разрешението на въпроса. Ако искате, отречете това разрешение. Според мене, тази любов струва повече от всички митарници в света. Момата казва: Щом имам любов в душата си, никаква митарница не може да ме задържи. Когато хората се натъкват на любовта, те започват да спорят, трябва ли да се жертвуват за нея. Любовта на сегашните хора не може да издържи изпита си — всякога пропада. Днес, в края на века, всички мъже и жени ще

държат изпит за любовта си. Ако ме питате, защо съществуват толкова противоречия, казвам: Противоречията се дължат на неиздържания изпит на любовта. Назначена е вече комисия да ви изпита. Бъдещата любов ще се различава коренно от сегашната. Новата любов ще се отличава с две съществени качества: Благото на едного ще бъде благо за всички; благото на всички е благо и за едного. И сега казват така, но на думи. Дойде ли до приложение, работата не излиза така. Казваш: Помогнете ми да се повдигна, да уредя материалните си работи, че после ще уредя и вашите. Обаче, не става така. Наредиш своите, а забравяш другите. Вие сте опитали обещанията на хората и виждате, че, като дойде до прилагането, работата не излиза добре. Мъжът казва на жена си: Възложи на мене любовта си! Ще видиш, какво ще стане. И жената казва на мъжа си: Възложи на мене любовта си! Ще видиш, какво ще стане. И двамата възлагат любовта си един на друг и после виждат, какво става. Те са приложили само предговора на любовта. За да се приложи любовта в своята пълнота, нужно е вяра. Основа на вярата е любовта, като принцип, който поддържа всичко в света.

Думата „любов“ е съставена от пет букви. Буквата „Л“ е съставена от две прави, които образуват остър ъгъл, насочен с върха нагоре. — На колко градуса се равнява този ъгъл? — Около 30°. Тая буква показва, че две сили идат от земята, от различни посоки. Те се стремят към небето, но между тях няма още равновесие. От гледището на геометрията, правите линии са мъртви, но от психична гледна точка те са живи линии. Това са две живи, разумни същества, които, изхождайки от своите лични интереси, се стремят към една обща точка — идеал на тяхната душа. Те се стремят към един идеал, но, в същност, не се допират в една точка. Наистина, когато двама души се обичат, макар и да се стремят към общ център, те не могат още да се докоснат до центъра на истинската любов, докато не дойде между тях друга права да ги съедини. Тая права наричам равнодействаща сила. Тя е жива, разумна сила и примирява всички противоречия. Това е съвършеният човек — нито мъж,

нито жена, наречен в Писанието Син Человечески или Син Божи.

Сега, като говоря по тоя начин, вие намирате, че това не е за вас, това са дълбоки философски въпроси. Казвате: Животът е реален, в него няма никаква философия. — Ще ме извините, ако ви кажа, че вие още не сте стъпили на границата на реалния живот. Когато влезете в реалния, в неизменния живот, страданията ще изчезнат. И да имате страдания, те ще ви причиняват радост. Сега, понеже сте още в преходното, даже радостите ви се превръщат в страдания. Когато в някое семейство се роди момиче, докато е малко още, родителите му се радват. Щом порасне, радостта им се превръща в скръб. Те си казват: „Защо Бог ни даде това дете? Трябва да се грижим да го оженим, а затова са нужни пари. Какво ще стане с него, ако хване кривия път? — Защо родителите се безпокоят за децата си, особено за момичетата? — Защото хората още не са влезли в реалния живот, дето действуват Божествените закони.

Помнете: Доброто, както и животът, идат по закон. Изобщо, всички положителни неща идат по закон, а отрицателните — смъртта, омразата, завистта са без закон. Казвате, че престъпленията се наказват със закон. — Това не е закон. Да живееш, за това има закон. Следователно, ние живеем поради желанието на Бога. Няма закон, който определя смъртта на човека. Значи, страданията са без закон, а радостите — със закон. Да се радвате, да се веселите, да благувате, за това има закон.

„И отиде след Него.“ — Кой? — Митарят. Той напусна преходните, привидни форми и отиде след Христа. Питате: Защо съществуват омразата и недоразуменията между хората? — Защото живеят в света на беззаконията. Като знаете това, стремете се да установите Божествените закони на земята. Тогава имате право да говорите и за живота, и за любовта. Само оня може да говори за живота, който разбира неговите основни закони. Само оня може да говори за любовта, който разбира нейните закони; само оня може да говори за мъдростта, който разбира нейните закони; само оня може да говори за истината, който разбира нейните закони. Понеже вие слизате отгоре-надолу, затова не разбирате истината, вън

от нейните закони. Като говоря за законите, нямам пред вид тия, които са установени от учените хора. Законите, за които говоря, са живи и неизменни. Аз говоря за разумния свят, в който всичко е живо и разумно.

„Исус видя едного човека, че седеше на митарницата, на име Матей.“ Какъв е бил митарят, се вижда от името му. Буквата „М“, с която започва името му, показва, че след като е минал през философията на материалния свят, разбрал, че всичко това е празна работа. Той дошъл до заключението, че материалният живот е мелница, която постоянно мели. Той не намирал никакъв смисъл в меленето, и дълго време мислил, как да се освободи от тоя живот. Буквата „М“ представя още пише, обърнато с устата надолу, за да се изпразни. Втората буква „И“ показва, че умът на тоя човек бил свободен, от всякакви противоречия, от всякакви софизми. Той дошъл до едно прозрение, до пробуждане на висшия ум в него, поради което започнал да се занимава с малките математически величини. Аз разглеждам буквата „М“ като символ на малките величини. Затова и мъдростта, която започва с буквата „М“, е наука за малките величини. Да бъдеш математик, това значи, да се занимаваш с малките величини. В големите величини има цели единици. Там всичко се свежда към единицата, т. е. към цялото. Не може да разберете единицата, докато не изучите нейните части. Сам по себе си, човек е голяма единица. Следователно, докато не изучиш частите, които съставят целия човек, не можеш да го познаеш и разбереш. Човешкият мозък е съставен от около три билиона и 600 милиона клетки, т. е. малки душички. Дихателната система е съставена от около десет милиарда клетки, а стомахът — от около десет милиона клетки. Дотук ще спра, няма да говоря, от колко милиона клетки са съставени останалите органи. Това са грамадни числа. Важно е да знаете, че човешкият организъм е съставен от безброй живи клетки: едни от тях образуват външното, физичното тело на човека; други образуват етерния му двойник; трети образуват чувствената душа на човека, т. е. астралното му тело; четвърти образуват нисшия и висшия ум на човека. Всички клетки заедно образуват целокупния човек.

И тъй, от сегашния човек се изисква дълбоко познаване на окултните науки, да знае, как е създаден и доде е достигнал в развитието си. Като изучи външния строеж на човешкия организъм, той ще разбере, защо някои неща в живота му стават по един начин, а други — по друг начин. Само така, човек ще разбере, че няма случайности в неговия живот, че всички неща са определени строго математически. И когато човек е в хармония с възвишения свят, който регулира всички светове, животът му тече плавно, естествено. Щом влезе в разрез с тоя свят, животът му става дисхармоничен, пълен с противоречия и страдания. Следователно, страданията показват, че човек е влязъл в разрез със законите на живата разумна природа.

„Дойди след мене!“ Тук не става въпрос за физическия човек. Тоя апел не се отправя към него. Спрягали ли сте глагола „отивам, ида“? „И отиде след Него.“ Тоя стих се отнася само до човек, който може да мисли. Само оня може да възприеме Божественото учение, който има възвишени мисли; неговият ум е добре развит, способен за право мислене. Оня, който не мисли право, живее само в чувствения свят, т. е. в света на чувствата. Като знаете това, работете върху ума си, да се развивате правилно. Не се занимавайте с дребнавостите на живота, с математиката на лука, на чесъна, на месцето, на обувките и дрехите. Сегашният човек се занимава повече с тия работи. За оправдание той казва: Ако аз не мисля за себе си, няма кой друг да мисли. Питам: Кой се грижи за пелените на детето — майката, или то само? Казваш: Какво ще правя, ако тръгна в Божествения път? — Питай детето, кой се грижи за пелените, за храната и облеклото му. Щом се роди, то намира всичко готово: и храна, и пелени, и дрешки. Майката го осигурила. Тя му казва: От тебе искам само едно — да се учиш. Ако не учиш, ще съжалявам, че ти дадох всички условия за растене и развиване: храна, пелени, дрешки. Господ ни е призовал в тоя свят само да се учим. За всичко останало Той е промислил. Като не съзнаваме това, казваме: Бог не е промислил за нас. Щом кажем така, започваме да се грижим сами за пелени, за храна, за жилище и, от усилен труд, постепенно се идиотизираме. Нашата задача е строго

определена: само да учим. Щом се учим, всичко ще ни се даде.

„И отиде след Него“. — Де отиде? — Да се учи. Митарят разбрал, че всичко в света е предвидено, че животът на човека е осигурен и казал: Не искам повече да мисля за осигуряване. Толкова години вече се лутам в тая митарница. Ще отида след Христа да се уча. Напуснал митарницата и отишъл да се учи.

Третата буква „Т“ в думата митар показва, защо митарят тръгнал след Христа. Той тръгнал след Христа, за да разбере двата велики закона на любовта и мъдростта. Хоризонталната линия в буквата „Т“ показва стремежа на човека към Бога. Тя е великият диаметър, в който се съсредоточават всички линии. Отвесната линия, която с първата образува перпендикуляр, отвреме-навреме го спира в пътя и го запитва: Като отиваш при Господа, какво искаш: пари, храна, или знание? И мъдростта спира човека в пътя и го запитва: Защо се жениш, да учиш ли? Жената казва: Досега бях робиня при майка си. Не отивам да се уча, но да си поживея малко. Търся охотен живот. Мъдростта отговаря: Ще видиш, какво значи охотен живот, че ще го помниш с години. Наистина, щом се ожениш, дойдат страданията и мъчнотиите, и ти започваш да се разкэйваш и казваш: Защо ми трябваше да се женя. Тогава хоризонталната линия на мъдростта отговаря: Женитбата е училище. Всяко училище има смисъл. Ако гледаш на женитбата като условие за лек живот, ти си на крив път. Казваш: Ще се ожения и ще живеем с възлюбения си като ангели: — Да, и двамата са ангели, но без криле. И двамата са без закон. Мъжът казва на жена си: Виждаш ли тая тояга? Ако не си сготвила добре и навреме, тояга ще играе по гърба ти. — Възможно ли е това? — запитва очудена жената. Преди да се ожени, мъжът нарича жена си „моего ангелче“. Като се ожени, дава ѝ други имена. Той ѝ показва тоягата. Тя пита: Отде излезе тая тояга? — От рая — отговаря той. Според мъжа, закон е да се нашари задницата на жената, за да слуша, каквото ѝ се заповядва. Така са постъпвали едно време учителите със своите ученици.

Един варненски учител имал обичай да бие учениците, които не обичали да учат. Той взимал тояга и ги нашарвал по задницата. Един ден взел тоягата си и нашарил добре един от мързеливите ученици. Учителят бие и пита ученика: Ще учиш ли? — Ще уча. На другия ден ученикът не отишъл на училище. Майка му го запитала: Защо не отиваш на училище? — Задницата ми не иска вече да се учи. — И сегашните хора, като някогашните, искат да представят глупостите си като нещо свещено. Време е хората да се откажат от свещените си глупости. Глупостта си е глупост, не може да бъде свещена. Всички хора, у които е пробудено Божественото съзнание, служат на един закон. Те представят единицата, която е жива, съзнателна, разумна величина. Да вдигаш и слагаш тая величина върху задницата на човека, това показва неразбиране на великия Божествен закон.

Когато Бог създал света, двама ангели посетили рая и ада и, като добри математици, направили своите изчисления върху творението на Господа. Единият от тях намерил, че Бог направил само една грешка, а другият казал, че не намира нито една грешка у Бога. Обаче, и двамата не се изказали гласно върху творението на Господа. Като разбрал мислите им, Бог ги изпратил на земята със специална мисия, да работят, докато научат добре уроците си. Всяка година Бог им изпращал по 360 ореха — предвиденият за тях бюджет от райската градина. Докато били на небето, ангелите мислели добре, но, като дошли на земята, оплели се, поради което объркали и мисълта си. Оня, който мислел, че Бог направил грешка при създаването на света, като срещнал жената, веднага се увлякъл в нея и казал: И Бог е направил грешка, и аз мога да сгреша. Ще се ожения и, макар да влезе в кривия път, все ще се изправа някога. Понеже храната му идела наготово от рая, той, заедно с жена си, изияждал орехите, пиели, разговаряли се и философствували. Вторият ангел, като виждал, че светът е добре и безпогрешно създаден, колкото орехи получавал, вместо да ги яде, посадил ги, с цел да превърне и земята в райска градина. И двамата ангели живели по 120 години на земята. Жененият ангел имал двама снове и две дъщери. Като за-

минал за другия свят, той спокойно си въздъхнал и казал: Оставих поколение на земята. Има кой да яде орехите от райската градина. Обаче, животът на младите не вървял добре. Те започнали да се карат и бият, кой от тях да вземе повече орехи. Щом пристигали орехите, борбата между тях започвала. Ангелът, който посадждал орехите, превърнал една голяма местност в райска градина. Като се видели на другия свят, и двамата започнали да разглеждат делата си, да видят, кой от тях е постъпил по-добре. Първият ангел, който казал, че Господ направил грешка, разбрал, че мислел криво и не решил задачата си на земята правилно. Наследниците му били в постоянна борба за орехите. Всеки от тях искал да яде повече. Те си казвали: Ние сме благородници, от високо произхождение. Не трябва да работим. Нашата прехрана е осигурена. Ние ще ядем и пием и ще се удоволствуваме. Казвам: От тия два ангела на далечното минало са произлезли двете поколения в света: едното поколение е работно, обича да твори и създава, а другото мисли само за ядене и пиене, нищо не работи, нищо не твори.

„И като видя едного човека на митарницата, рече му: „Дойди след мене!“ Казват: Ако Христос дойде сега на земята и ни извика, ние ще отидем след Него. Други казват: Защо не сме живели във времето на Христа, и ние да отидем след Него? Според мене, това е съжаление само на думи, нищо повече. И аз мога да кажа като вас: Защо не съм живял във времето на Христа, да отида след Него? Жалко, че не сме живяли в това време, да отидем след Христа! Закъснели сме. Важно е, какво трябва да правим ние, закъснелите. Изминаха вече две хиляди години от това време. Историческият Христос не може да огрее всички хора. Колко души могат да видят Христа, ако днес дойде на земята в плът? Днес Христос има повече от 500 милиона последователи. Колко време е нужно, докато се изредят всички Негови поклонници, да Го поздравят и да Му целунат ръка. Ако за всеки човек са нужни пет минути, изчислете, колко време е нужно на Христа, за да Го видят и поздравят всичките Му последователи. Всеки трябва да Го види отблизо, да Му каже две-три думи, да чуе гласа Му, за да има право да каже: Чух Го и видях Го! На първа линия ще бъдат видните хора: патри-

арси, владици; после ще дойдат простите хора. Вие де ще бъдете? — На опашката. Задавали ли сте си този въпрос? Всеки е мислил, че пръв ще види Христа, пръв ще Го посети. Това е фантазия. Отчасти сте прави, но, в същност, не е така. По дух може да бъдете първи, но не и по плът. Митарят имаше привилегията да бъде поканен от Христа, да тръгне след Него, и той отговори на тая покана. Това е едно от изключенията в Битието. Христос започна от митаря, от човека, който е прекарал живота си в безсмислие и на кгото шиято е абсолютно празно. Христос му каза: „Дойди след мене!“ И митарят тръгна след Христа. Той беше смел и решителен човек, без никакво съмнение и колебание. Умен човек беше той! За да бъдеш митар, трябва да си умен човек. Митарят не се лъже. Той е изучавал древната математика и знае, какво дава и какво взима. Значи, Христос повика един умен човек, с голяма житейска опитност, който разбира слабостите на хората, както и доброто, което носят в себе си. Който иска да тръгне след Христа, трябва да носи опитностите на живота в себе си, да бъде умен, смел и решителен, пред нищо да не се колебае.

Днес много хора искат да видят Христа. — Защо? — Да ги направи щастливи, да благуват. Като казвам това, не засягам вашия живот. Стремещът ви, да се храните и обличате добре, е естествен. Това желание е честно и благородно. Друг е въпросът, ако човек е осигурен и се стреми към осигуряване. Това желание е неестествено, незаконно. Какво печели човек, ако целия ден умът му е зает с мисли за пари, за къщи, за ядене и пиене, за даване тоя - оня под съд? Това е безсмислен живот. Човешкият живот е нареден по човешки, по своя собствена система. Животът на сегашните хора не е абсолютно Божествен. По форма и съдържание е Божествен, а по проява е човешки. Казано е в Писанието: „Образът на тоя свят прехожда“. — Защо? — Защото Отец не го е насадил. Казано е: „Всяко дърво, което Отец ми не е насадил, ще се изкорени.“ Значи, човешкият свят ще се изкорени, а Божественият ще остане.

„И отиде след Него.“ Митарят разбра, че човешкият свят отхожда, и напусна митарницата по-рано, за да разбере и научи вътрешния смисъл на живота. Това значи, да разбере човек, че е осигурен. Едно се иска от вас: да

обичате братята и сестрите си. Ако обичаш, както трябва, няма да се намери брат или сестра в света, които да не отворят сърцето си за тебе и ти помогнат. Ако похлупате на някое сърце и не ви се отвори, нямате любов в себе си. При когото и да отидете, щом имате желание да помагате, всеки ще ви отвори. Ако искате света да се оправи, прилагайте любовта. Да приложите закона на любовта, това значи, да служите даром. Майки и бащи, ученици и учители, духовници и пасоми, управници и управляеми, служете даром. Както съществува закон на любовта, така съществува закон на дарбите и добродетелите. Това са методи, които се изучават в Божественото училище, а резултатите им се виждат на земята.

„Дойди след мене!“ Сега аз говоря принципиално за митаря, като единичен и като колективен живот. Тоя митар е живял преди две хиляди години, но живее и днес. Много от вас се намират в голямо противоречие, страхуват се от живота, не знаят, как ще го прекарат. — Добре ще го прекарате. — Тогава защо страдаме? — Защото не прилагате живите закони на любовта, мъдростта и истината. Хората страдат, защото не познават Господа. Срещна някого и го питам: Познаваш ли Господа? — Не Го познавам. Казвам: Ако човек не познава Господа, от Когото получава всички блага, какво може да очаква от своя подобен?

В един стих от книгата на Иезекиила се пита: „Могат ли тия мъртви кости да оживеят?“ Костите представят физическия свят. Само Бог знае, дали тия кости могат да оживеят. Като дошла плътта, облякла костите, свързала ги и ги оформила. След това животът започнал да се проявява. Най-после дошъл Духът. Едни хора са мъртви кости, други — облечени в плът, а трети очакват идването на Духа. Сегашните хора са в положение на кости, облечени в плът и кръв. Те мислят, че, като дойде Духът, ще възкръснат. Както костите, мускулите и Духът се съединяват в едно цяло, така трябва да се съединят физическият, духовният и умственият свят. Физическият свят е основа на астралния или духовния свят. Астралният свят е на чувствата. Божественият свят определя, какви трябва да бъдат чувствата и действията на човека. За да сте в хармония с духовния свят, чувствата ви трябва да

бъдат правилни. Ако не са правилни, мислите се изопачават. Тогава, като отидеш на гости и видиш, че домакинът е неразположен, ще извадиш заключение, че и той има нещо против тебе. Ако кракът ти е ступен, и дойде лекар да го намести, ще извадиш заключение, че той не е добър лекар. — Защо не е добър лекар? — Защото изпитваш болка. Това са криви заключения. Нито домакинът има нещо против тебе, нито лекарят е лош. И момата, когато трябва да запази доброто си впечатление от своя възлюбен, затваря очите си. Това не показва, че е недоволна от него. Ако момата е с отворени очи за света, още на другия ден ще продаде своя възлюбен. Казвам: През деня бъди с затворени очи, а вечер — с отворени; на светлина с затворени очи, а в тъмнина — с отворени.

И тъй, всяко навъсване на веждите показва, че човек мисли. Като свива веждите си, той се освобождава от външната светлина и се вглъбява в себе си. Така той започва да проявява доброто. Ако не мисли, човек е подобен на месечината, която постоянно се пълни и празни. Той е празно шише, без никакво съдържание. Значи, веждите, поставени над очите, имат задача да регулират човешката мисъл. Като свива или повдига веждите си, човек има определена мисъл. Иначе, безпредметно е да свиваш или повдигаш веждите си.

Сега, да се върнем пак към митаря. Четвъртата буква от думата „митар“ е „А“. Тази буква показва стремежа на човека да помага на своя ближен. Човек слиза отгоре с цел да помага. Буквата „Р“ показва, че като е живял на земята, човек се научил да различава доброто от злото. Той знае причините за съществуване на злото и доброто. Митарят е човек, който се занимава с математиката на мъдростта и на любовта, приложил е тия знания за своя полза, както и за полза на своите ближни. Веднъж решил да изпълнява Божията воля, той бил готов да тръгне след Христа. Питам: Когато Христос мине край вашата митарница, ще намери ли там вашия митар? Ако не го намери, всичко е свършено с митарницата. Митарят казва: Не искам да служа на митарница без закони. Ще тръгна след Христа. Казвам: Докато седите на митарницата и взимате повече мита, отколкото трябва, вашата работа е пропаднала. Кажете и вие като митаря: Не искам

вече да служи на такава митарница! Не искам да изпълнявам вълчите закони. Отивам да служа на Христовия закон, дето отношенията на взимания и давания са хармонични. Тогавя Христос му каза: „Дойди след мене!“ И той отиде след Него.

Днес всички хора искат да видят физическия Христос. Женените имат физическия Исус, но не Го признават. Вашият възлюбен е вашият Исус. Защо не Го признавате? Вие сте като фарисеите и садукееите, които видяха Христа, но Го отрекоха. С какво ще докажат мъжът и жената, че са вашите избраници? Мъжът казва на жената: Аз съм твойт избранник. Жената не го признава и търси друг мъж. Жената казва на мъжа: Аз съм твоята избраница. Мъжът не я признава и търси друга жена. Казвам: Исус е дошъл вече за вас, но вие не Го признавате, търсите Го другаде: ту в лицето на някой свещеник, ту на мъж или жена. Като не Го намерите, казвате: Не е тук. Дойде някой ясновидец, казвате: Тук е! После виждате, че и тук Го няма. Търсите Го в една, във втора, в трета църква, но и там Го няма. Казвате: От небето ще дойде. И оттам не дохожда. Най-после, като не дохожда отникъде, казвате: Това е празна работа, нищо няма да излезе от нея. Поне да ударим на ядене и пиене. Ако очаквате хората да ви покажат, де е Христос, работата ви е спукана. Христос ще дойде отвътре. Той е вече вътре във вас. Душата и духът ви трябва да Го познаят. Вашата душа и вашият дух трябва да ви открият, кой е Христос. Някой казва: Аз мисля, че еди-кой си е Христос. Друг казва: Аз пък мисля, че еди-кой си е Христос. — Тоя въпрос не се решава с предположения. Всеки трябва на знае точно, кой е Христос, де живее и как трябва да Му служи.

Христос казва на учениците си: „Плът и кръв не са ви открили това, но Отец ми, Който живее във вас. Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го привлече.“ Казваш: Еди-кой си ме привлече към себе си. — Не си прав. Само Отец може да привлече човека към себе си. — Защо само Отец привлича хората? — Защото Той е Любов. Само любовта носи живот. Христос казва: „Аз дойдох да им дам живот и то преизобилно.“ — Какъв живот? — Който носи любовта. Кой не търси тоя живот?

Който приеме тоя живот и разбере Христа, в него ще стане коренна промяна. Повечето хора са далеч от тоя живот, затова са недоволни едни от други и виждат само погрешките си.

Често при мене идват хора да ме изпитват, да видят, наистина ли съм такъв, за какъвто ме смятат. Те ме изпитват, но и аз ги изпитвам. Казват: Ние мислехме, че си светия, а ти си бил обикновен човек. — По-добре да мислиш, че съм обикновен човек, отколкото днес да ме хвалиш, а утре да ме кориш. Така не се постъпва. Който може да укорява човека, може и да го бие. В това отношение, той прилича на оня селянин, който отишъл в града при лекар, да иска лекарства за болната си жена. Без да му мисли много, той влязъл направо в стаята на лекаря, който се занимавал с нещо, и му казал: Господин докторе, дай някакви лекарства за жена ми. Докторът се разгневил за безпокойството, което му причинил селянинът и, в гнева си, му ударил една плесница. — Ето едно лекарство за жена ти. След това му ударил още една плесница и казал: Ето още едно лекарство. Селянинът останал смаян от постъпката на лекаря и си казал: Чудни са сегашните лекари! Какви особени лекарства дават на болните. Той се върнал в селото, и жена му веднага го запитала: Носиш ли някакво лекарство? — Нося. — Дай го по-скоро. — Селянинът се приближил до жена си и ѝ ударил една плесница. — Стига вече! — казала жената. — Още едно лекарство нося. — Задръж второто лекарство за себе си. — Умна жена! — си казал селянинът. Жена му влязла в стаята си и започнала да плаче, но след два деня била съвършено здрава. Доволен, че жена му оздравяла, селянинът взел две гъски и отишъл при лекаря да му благодари. — Какво искаш? — го запитал лекарят. — Преди няколко деня дохождах да искам лекарства за жена си. Ти ми даде две лекарства, но тя оздравя само от едното, второто ти връщам. Лекарят започнал да го разпитва за домашните му, но, без да му отговори, селянинът му ударил една плесница и си излязъл.

Това е законът, който Христос е изказал чрез стиха: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери.“ Следователно, когато търсим Божественото, трябва да

пристъпваме с всичката си искреност. От вас се иска абсолютна искреност, абсолютна чистота и абсолютно знание. Ако вярвате, че има закон, който регулира отношенията в света, той ще ви заведе при Великия Източник на живота. Да намерите Божественото в себе си, това значи, да намерите Христа. Като Го намерите, животът ви ще се осмисли. В който дом влезе, Христос ще донесе мир между мъжа и жената, между децата и родителите. Тоя дом ще бъде пример за всички. Дето има мир и хармония, там е любовта. Бог привлича всички хора при Сина, Който е изявление на Неговата Любов.

И тъй, освободете се от заблужденията и не питайте, де е Христос и как може да Го намерите. Жената може да намери Христа в мъжа си, а мъжът — в жена си. Братът може да намери Христа в своята сестра, а сестрата — в брата си. Обаче, който изгуби любовта си, ще изгуби и Христа. — Аз търся любовта. — Ще я търсиш, разбира се. Любовта е Бог, Който осмисля живота. Когато намериш Господа, т. е. Любовта, твоето свърхсъзнание ще се пробуди, и ти ще минеш от физическия свят в духовния и от духовния в Божествения. Минаването от единия свят в другия не може да се опише с думи. Само виждането ще покаже, какви са тия светове. Виждането има отношение към възприемането на любовта. Обаче, вие сте още в предисловието на любовта. Това, което наричате любов, е според българите „сляпата събота“. Днес между хората действа сляпата любов. В бъдеще ще дойде великата Любов, която ще работи за обединяване на всички души в едно цяло — служители на Бога. Мъже, жени, деца, това са обекти, чрез които се проявява законът на любовта. Хиляди същества са работили на земята и в невидимия свят, за да създадат условия за изявяване на Великия Господ, като любов. Това, което иде сега в света, е толкова велико, че всички ангели назъртат от небето, да видят, какво иде и какво става на земята. Цялото небе, цялото Битие се интересува от това.

Велик момент настъпва! Изявяването на Великия Господ се очаква с интерес от всички добри, разумни и възвишени същества. Тия, у които съзнанието е пробудено, ще възприемат Божия лъч и ще възкръснат. Оста-

налите, на които съзнанието не е пробудено, ще спят. Казано е в Писанието: „Будни бъдете, защото не знаете, в кой час или в кой ден ще дойде Бог.“ Това е оня тържествен час, в който Христос ще мине край твоята митарница и ще каже: „Дойди след мене!“ Ще бъде ли съзнанието ти будно, или ще кажеш: Господи, почакай малко, имам да уредя някои сметки с митарницата. Извика ли те Господ, веднага тръгни след Него. Никакво уреждане на сметките, никакво чакане! Веднага ще ликвидираш с всички сметки, моментално ще решиш въпроса. Никаква философия! Че така било писано, че иначе било писано. Писаното ще се тълкува от нашата будна душа. Само тя познава истината. Това означава стихът: „Всички ще бъдем научени от Господа.“ Няма да се учите от човеците, но от Господа. И аз няма да ви уча, но искам да ви освободя от всички заблуждения, които са вложени във вашите умове. От неправдата помен няма да остане. От старите вярвания също помен няма да остане.

Какви са вярванията на сегашните религиозни хора? Едни вярват, че ще възкръснат със старите си тела, а други — по друг начин. Казвам: В бъдеще ще имате други лица, а не като сегашните. В бъдеще ще имате и други тела. Тогава, с кои тела ще възкръснете? Физическите ще останат на земята. Значи, с други тела ще възкръснете. Казано е: „Ние няма да умрем, но ще се изменим.“ Като се освободите от временната обвивка на телото, тогава ще проникнете в красотата на духа и на душата, на ума и на сърцето и ще разберете, какво представя човекът. Знаете ли, каква светлина и топлина излиза от сърцето и ума на оня, който има любов в себе си? Казваш на някого: Обичам те. Като измеря топлината на сърцето и светлината на ума ти, познавам, колко можеш да обичаш. — Мъдър съм. — Като измеря интензивността на светлината, която излиза от ума ти, ще позная, колко си мъдър. Това е буквален израз, не е фигуративен. Най-приятният и красивият пламък, който човешкото око може да види, е пламъкът на любовта. Животът се осмисля само при тоя пламък. За кого се жертвува младият момък: за момата, или за пламъка, който гори в нея? — За пламъка. Докато пламъкът гори в нея, тя е неговата възлюбена; щом изгасне, и любовта му изгасва. Докато

пламъкът гори в момъка, той е нейният възлюбен; щом изгасне, и любовта изгасва. Докато пламъкът гори, това е Христос в тебе. Щом изгасне, и Христос изчезва. Пламъкът трябва да гори!

„Не изгасвай Духа.“ Духът е Божественото в човека, което гори. Не изгасвайте тоя пламък. Докато той гори, ще имате такава аура, която ще ви предпазва от всички лоши условия. Който носи Духа в себе си, той има пламъка. Няма ли Духа в себе си, няма и пламъка и започва да философствува, че нещата могат да се постигнат по много начини. Не, само един начин има за правилно живеене. Всяка дума трябва да има само един смисъл. Всички ваши мисли, чувства и действия трябва да имат само един смисъл. Човек не трябва да бъде раздвоен, да дава повод да тълкуват криво действията му. Всички ваши прояви трябва да бъдат отмерени и абсолютно чисти, да не се осъждате едни - други.

И тъй, за да схванете правилно Христовото учение и да Го приложите, от вас се изисква абсолютна чистота на сърцето и светлина на ума. Учението на Христа ще реформира света. Единствено то е в сила да оправи човешкия живот. Както светлината, въздухът, водата и храната, като външни сили, реформират човешкия живот, така и учението на Христа, като Божествена сила, го реформира отвътре. Това учение освобождава човека от всички лъжи и заблуждения. Отдето и да дойде свободата, тя е Божествена сила. Всеки, който иде при вас, с желание да ви освободи, е пратен от Бога.

И рече му Христос: „Дойди след мене!“ Митарят напусна митарницата и тръгна след Христа. И вие може да напуснете митарницата, но това не е достатъчно—трябва да приложите учението на Христа вътрешно, а не отвън, както днес се прилага. Казвате: Не е дошло още време за прилагане на Христовото учение. — За когото е дошло времето, да Го приложи. За когото още не е дошло време, да чака. Ако една жена е бременна на три месеца, тя трябва да чака, има още време, докато детето се роди. Ако е на девет месеца, не трябва да чака. Ако детето още не се ражда, това показва, че е мъртво. Чака ли повече от девет месеца, и тя е загубена, и детето е загубено. Ето защо, казвам: За някои от вас е дошло

време да възприемете и приложите учението на Христа, за да осмислите живота си.

„Тръгни след мене!“ С готовността си, да следва Христа, митарят даде отличен пример на човечеството. Какъв пример сте дали вие досега? Събирате се, попеете си малко, въодушевите се и си отивате по домовете. След това казвате: Не може да се приложи учението на Христа. Щом мине седмицата, чакате друга, да чуете нещо ново, да ви се сготви вкусно ядене. Обаче, един ден ще затворя гостилницата си и ще кажа: Не приемам никого. — Защо? — Защото е писано, че има храна само за ония, които се учат. Само за тях е отпуснат кредит. За всяко дете, което е готово да слуша майка си, има пелени, има и храна. Ако детето не е готово да слуша майка си, никакви пелени, никаква храна не се отпуска. Докато нещата стават чрез насилие, нищо не може да се очаква. Тази е причината, дето животът на хората не е уреден. Те се чудят, защо за всяко нещо плащат глоба. Като плащате глоби, работите ви се нареждат. Казвате: Всичко ни е в изправност. — Да, защото плащате глоби.

Често религиозните казват: Ние сме правоверни хора. — Да, правоверни сте, защото ви заставят да бъдете православни, католици, евангелисти или мохамедани. Това значи, да живееш вън от закона на свободата. — Защо някои хора са свободни, а други нямат свобода? — Много просто. Свободен човек е оня, през когото тече широката, велика Божия Любов. Той е извор, който няма кран и постоянно тече. Казваш: Искам да бъда свободен. — Докато имаш кран и течеш от време - навреме, не можеш да бъдеш свободен. — Кога ще се освободя? — Когато се съединиш с великия Божествен закон, и Христос заповяда отгоре, да се махне крана и да потече повече вода през тебе. Когато слезе на земята, Христос ще отвори всички кранове и навсякъде ще се чува бучене: Бу - у, бу - у! Тогава всички ще кажат: Какво става? Много бучи. — За предпочитане е да има бучене, отколкото мълчание. Който иска да мълчи, да отиде на гробищата. Там има мълчание, колкото искате. Обаче, докато сте в живота, мълчание не може да съществува. Когато слухът ви се развие и влезете в устрема на живота, в голямото бучене,

ще се домогнете до великата хармония на живота и ще разберете значението на това „бу-у, бу-у“. Това, което вие схващате като дисхармония, небето го схваща като хармония. Докато гледате на живота като на дисхармония, вие всякога ще страдате и ще нарушавате Божиите закони.

Сега, да се върнем към великия закон на живота — към вярата и да я приложим. Казано е в Писанието: „Повярвай и ще бъдеш спасен!“ Вярата се основава на двата велики закона — на любовта и на мъдростта. Тия закони трябва да проникнат в умовете, сърцата и душите ви и там да работят. При това положение, няма да ви се проповядва, че Бог съществува, но вие ще знаете и ще се разговаряте помежду си на друг език. Ако бяхте вярващи, щях да ви държа друга беседа, а не като сс-гашната. Щях да ви говоря за промените, които стават на небето; за писмата, които ви изпращат вашите майки, бащи, братя и сестри. Сега вие се занимавате с обикновени работи и казвате: Или съществува Бог, или не съществува; или е така, или не е. По-добре да се държим за старото, да не го изгубим. — Старото представя свещените човешки глупости, а новото — любовта, която иде сега, да преобрази хората, да реформира живота им, да ги освободи. Като освобождава хората, тя ще освободи всички животни и растения. Любовта ще внесе ред и порядък на земята, както и в цялото Битие. Любовта — това е Божественото учение. — То е неприложимо. — Приложимо е, ако приемете закона на любовта в себе си. Любовта няма да дойде без жертви. Аз почитам всички хора, които са станали жертва за истината и любовта, т. е. за своя идеал. Всички, които са пострадали и страдат за повдигането на човечеството, се ползват от почитта и уважението на добрите и праведни хора.

Днес Христос минава край вашата митарница и извиква: „Матей!“ — Кой е Матей? Първозваният ли? Щом чуете думата „Матей“, кажете: Ида, Господи! Когато мъжът чуе, че Господ го вика, да каже: Ида, Господи! Ако жената чуе, че я викат, да каже: Ида, Господи! — Какво ще каже Христос? — И на двамата ще каже: Върнете се у дома си да приложите моето учение. Той ще извика, и дъщерята, и сина, и ще им каже: Върнете се у дома да приложите моето учение. Като приложите

това учение, говорете навсякъде за него — в обществото, в семейството. То ще подобри живота на всички хора.

„Матей!“ — Де си Матей? Жив ли си? Не се чува още гласа ти. Аз виждам, че у някои тоя Матей се е пробудил от сън, трие очите си. У други е станал вече, и започнал да работи. Още днес Матей трябва да възкръсне. Това е великото учение на Христа. Както е хубав денят днес, това ви очаква в бъдеще. Ако приемете любовта и мъдростта и ги приложите, от днес нататък животът ви ще бъде такъв, какъвто е денят, на който сега се радвате. Всичко ще бъде тъй ясно и свежо. Не заличайте стария си живот, но заличете своите стари и криви разбирания и недоразумения. Заличете старите си смущения и безпокойства и напишете върху тях: „Матей, напусни митарницата и тръгни след мене!“ — Ида, Господи! Това е новият надпис, който трябва да си поставите. Като дойде някой и прочете надписа, ще каже: Матей не е тук. Той е свършил работата със своята митарница.

И тъй, ще отидете след Христа, ще се върнете и ще донесете новото учение. Тогава Христос ще заговори чрез хиляди и милиони уста и ще бъде слава и хвала навсякъде. Хората ще се познаят като братя и сестри. Това е бъдещето учение.

„Матей“!

*

14. Беседа от Учителя, държана
на 19 юни, 1921 г. София.

В правда, истина и светост

„И да се облечете с новия човек, създадения по образа на Бога, в правда и светост на истината.“*)

„По образа на Бога.“ Думата „образ“ не съществува в оригинала. Тя е вметната в превода на български, за по-голяма яснота. Когато изучавате някой чужд език, стар или нов, вие го изучавате в най-прост вид. Изобщо, в състава на речта влизат три основни елемента: подлог, т. е. предметът, за който се говори; сказуемо — какво се говори за предмета и връзка, която свързва разумното, за което се говори в действието, което става с него. Апостол Павел се произнася за разумния човек, в смисъл, създаденият човек в правда, истина и светост. Правдата е подлогът, истината е сказуемото, а светостта — връзката. Когато дойде истината в света, само тогава се налага правдата.

Сегашните християни изучават Евангелието, както е било дадено преди две хиляди години за учениците на Христа. По-голямата част от Евангелието е била говорена за учениците, а не за мнозинството. Публиката, т. е. мнозинството е слушало, за да създаде речта. То представя определения и допълнения на речта. Обаче, изречението може и без определение и допълнение.

„И да се облечете с новия човек.“ Новият човек има отношение към разумния живот. Често хората, без да вникват в дълбокия смисъл на закона, който регулира разумния живот, си въобразяват неща, които не съществуват, които нямат в себе си. Например, младите момичета и момци живеят с илюзии, които считат за действителност.

*) Послание към Ефесяните 4:24.

Ще кажете, че на младите е простено да живеят с илюзии. Но с илюзии живеят и стари баби, и дяловци. Какво ще кажете тогава? Това не е за упрек, но говоря за заблуденията на хората. Вървиш по улицата и срещаш един човек, който се заглежда в тебе, като че иска нещо. Ти веднага го запитваш троснато: Какво искаш от мене? Защо ме гледаш така вторачено? — Извини, аз търся един познат. Твоето лице ми напомня малко този човек. Заблудих се, извини. Ако този човек не иска да ти даде никакво обяснение и продължава да се вглежда в тебе, ще кажеш: Колко груб, неделикатен е този господин. Ако погледът му е мек, приятен и даде обяснения за своята постъпка, ще ти бъде приятно. В случая, ти може да имаш две противоположни мнения за човека, но те могат да бъдат толкова верни, колкото и неверни.

Често вие се запитвате: Защо досега християнството не е успяло? Защо сегашните християни не са такива, каквито трябва да бъдат? — Много просто, те нямат подлог, казуемо и връзка в своя живот. Определения и допълнения имат, колкото искате. Качествата на новия човек са правда, истина и светост. Правдата е за душата, за сърцето, за чувствата. Истината е за духа, за ума и за мислите, а светостта е вътрешната връзка между духа и душата, ума и сърцето, мислите и чувствата. Следователно, ако правдата не е легнала в сърцето ви като основа, ако истината не се е настанила в ума ви, и ако светостта не е свързала ума и сърцето в едно цяло, питам: Как ще разберете Христовото учение? Без правда, истина и светост Христовото учение не може да се разбере. Хората правят опити да Го приложат и, в края на краищата, казват: Това учение е неприложимо. Съберат се християни на молитва около някой болен и, в резултат, болният не само че не оздравява, но умира. За да не се изложат, те казват: Така му било писано, такава му е кармата. Голям грешник е този човек, не може да се спаси. Така казват и лекарите, които не познават добре работата си. Като изпрати болния на оня свят, лекарят казва, че се явило усложнение, с което организъмът не могъл да се справи. Това е за оправдание. Всъщност, лекарят не могъл да даде точна диагноза на болестта, затова се явило усложнение. Тия усложнения нямат край.

Днес и християните казват: усложнения има в учението на Христа, затова не може да се разбере. Как ще се разбере, когато правдата не е легнала в сърцето ти, истината — в ума ти, а светостта не е станала връзка между ума и сърцето? Новият човек иде вече в света, с правда, истина и светост. Старият човек отминава. За него, в своята книга Екклесиаст, Соломон казва, че Бог му дал голямо богатство и всичко, каквото душата му пожелала, но го лишил от възможността да яде. Питам: Как ще ядете, ако стомахът ви е разстроен? Всичко имате за ядене, но стомахът ви нищо не приема. Всеки човек, на когото стомахът е развален, трябва да знае, че правдата не е в сърцето му, истината не е в ума му. — Какво трябва да прави, за да регулира стомаха си? — Да внесе правдата в сърцето си и истината в ума си. — Защо ни е истината? — За да се изправи стомахът ни. Да мели храната и да обработва соковете, необходими за подържане на човешкия организъм. Значи, истината, в най-простата си форма, е необходима за възстановяване равновесието в организма; тя държи храносмилателната система в изправност. Това е моето определение за истината. Истината написваме още с „иси“; това значи, да влезе и излезе нещо от ума ти, за да се научиш да мислиш. Частичката „си“ подразбира ония елементи, които отнемат наслояванията от ума, за да могат силите му да действуват правилно. Както умът действа върху стомаха, така и стомахът действа върху храната. Правдата пък трябва да легне в основата на сърцето, да направи човека здрав. Питате ме, защо ви е нужна правдата. Казвам: Правдата държи в изправност дейността на сърцето и на белите дробове. Който се оплаква от порок на сърцето и неправилно дишане, той няма правда. Дето правдата отсъства, там има меланхолия. Ако си меланхоличен, ще знаеш, че правдата отсъства от сърцето ти.

Аз разсъждавам принципиално върху въпросите, както са поставени в Битието или, на ваш език, в живата природа. Тя не се занимава с изопачените човешки разбирания. Който влиза в общение с разумната природа, трябва да бъде смирен, да не мисли, че знае много. Досега хората са изучавали само определенията и допълненията в живота. Те говорят за къщи, за пари, за търговия, за

ядене и пиене, за бани, за разходки и др. В това няма нищо съществено. Какво печелите, ако придобиете всичко, към което се стремите? Ако имате къщи, пари, имоти, ще станете ли по-красиви, по-здрави, по-учени? Освен грижи и безпокойства, нищо друго няма да придобиете. Ако къщата ви е голяма, ще давате под наем, и наемателите ви няма да плащат наема си. Ще посите в ума си тия наематели и ще се занимавате с дела: този ще осъдите, онзи ще осъдите. Съдията ще ви глобява, както свещеникът осветява масло. Всеки месец ще ви глобява, докато най-после и вие се убедите, че с глобяване работите не се оправят. На хората липсва нещо съществено, което може да оправи техните работи. — Какво им липсва? — Истината не е в умовете им, правдата не е в сърцата им, и светостта не ги свързва.

Едно време, когато Господ създал света, херувимите и серафимите дошли на земята, със задача, да вложат любовта в сърцата на хората. Като изпълнили задачата си, те се върнали на небето. Един от учените ангели, като направил изчисление, дошъл до заключението, че така, както серафимите и херувимите вложили любовта в сърцата на хората, животът им няма да се развива добре. За тази цел, той написал една обстойна дисертация върху грешката, която направили серафимите и херувимите. Той прочел своята дисертация пред съвета на ангелите, за да им докаже, че светът се нуждае от една малка корекция. За да изправи тая погрешка, Бог го изпратил на земята, като царска дъщеря, в царството на Алгемара. И тя се казвала Алгемара. Тя била толкова красива, умна, стройна, че всички говорили само за нея. В който дом влизала, всички говорили за нейните необикновени очи, уши, ръце, крака, движения. С една дума, тя владеела всички хора. Дошло време царската дъщеря да се жени. Започнали да се изреждат кандидати, един след друг, отбор момци, влюбени в нея до забрава. Като дошъл първият кандидат, тя го приела ласкаво, угостила го и след няколко дня му казала: Ако, наистина, ме обичаш, дай ми дясното си око. Тя обичала да яде очи, добре опечени. За да изяви любовта си към нея, той казал: Готов съм да извадя и двете си очи. Понеже искала дясното му око, той го извадил и с любов ѝ го предложил. Тя опекала окото и го изяла с

удоволствие. След това тя каза на своя кандидат: Ако ме обичаш, извади и лявото си око. Той извадил и второто си око. Като останал сляп, тя започнала да се забавлява с него, но скоро му се наситила и го оставила на слугините си, те да го забавляват. След време дошъл друг кандидат. Царската дъщеря постъпила и с него по същия начин, както с първия: посрещнала го ласкаво, угостила го, после му предложила, ако я обича, да си извади дясното око и да ѝ го даде в знак на любов. Той извадил дясното си око и го предложил на своята възлюбена. След време поискала и лявото му око. Тя го опекала и изляла. Така постъпвала тя с всичките си кандидати, като ги ослепявала.

Питам: Какво разбрахте от тая легенда? Ще кажете, че с постъпката си, като царска дъщеря, ангелът искал да каже на света, че сърцето трябва да бъде сляпо. Затова хората и донес казват, че човек се жени, когато дойде сляпата събота. Питам: Може ли съботата да бъде сляпа? Като запитвали царската дъщеря, защо постъпва така със своите кандидати, тя отговаряла: Който веднъж е видял моя образ, трябва да бъде сляп за всички останали образи. Следователно, когато правдата, истината и светостта се вселят в човешката душа, те правят човека сляп. Думите на Христа „да се отречем от себе си“ означават, да станем слепи за света, да задържим в съзнанието си само един образ — образът на Бога. Всеки знае, какво значи, да носиш два образа в съзнанието си. Всеки знае, какво става, когато в сърцето на жената живеят два образа. Тук мъжете имат думата. Нека кажат жените, какво става, когато в сърцето на мъжа влезат два образа. Това е наука, която Алгемара познавала, затова казвала, че сърцето трябва да бъде сляпо. С други думи казано: Човешката душа трябва да държи в себе си само образа на Бога. За всички останали образи тя трябва да бъде сляпа.

И тъй, докато очите на хората не са извадени, те всякога ще се карат. Аз познавам, на кого царската дъщеря извадила очите и на кого още не ги извадила. Оня, на когото са извадени очите, е доволен от всичко. Като се приближи до него слугинята, той мисли, че е царската дъщеря. Оня, на когото и двете очи са на мя-

ството, от нищо не е доволен. Той е готов да се кара с всички хора. Който е доволен от живота, той е спял за злото. Ако ме питате, защо съществува злото в света, казвам: Злото съществува само за ония хора, които не са се влюбили в царската дъщеря, не знаят, какво ще иска от тях, и не са готови още да се жертвуват за нея. Един ден, когато се влюбят в нея, тя ще поиска и от тях това, което искала от своите кандидати. За да покажат любовта си към нея, те ще пожертвуват очите си и ще ослепеят за злото.

Това е разказ, чрез който хората могат да се лекуват, т. е. да се освобождават от своите слабости. Ако се разглежда буквално, ще изпаднете в противоречия. Ще срещате хора с извадени очи, без да е подобрен живота им, и без да са ликвидирали със злото. Човек може да извади и двете си очи, и пак да си остане лош. От окултно гледище, слепотата разбира толкова възпитана воля, че човек да вижда само ония неща, които му причиняват добро; ония, които му причиняват зло, съзнателно да отблъсква. Да бъдеш спял, това значи, да разбираш същността на живота, да знаеш истинската цена на нещата, както банкерът различава златните монети от фалшивите.

И тъй, с отношението си към своите кандидати, царската дъщеря искала да каже, че за оправянето на човешкото зрение, трябвало да извади очите на своите възлюбени, които да гледат през нейните очи. Това е факт. Докато е в утробата на майка си, детето гледа през нейните очи. Тогава родителите се разбират. Щом се роди детето, между майката и бащата се явява спор. — Защо спорят? — Защото децата гледат през четири очи. Една българска пословица казва: „Очите му са отворени на четири.“ Какво означава тая пословица? Човек може да има четири очи, когато краде и лъже, когато прави престъпления. За да не пострадат интересите на някого, казват му: Трябва да гледаш с четири очи, да отваряш очите си на четири. Само така, човек не може да се излъже.

„И да се облечете с новия човек.“ Всички хора — мъже и жени, майки и бащи, синове и дъщери, съдии и свещеници познават стария човек, разбират добре неговия език и говор. Сегашната култура, в общи чърти, е израз на стария човек. Той не е в състояние да разбере Хри-

стовото учение. За да Го разбере, той трябва да се роди изново, да стане нов човек, с нови разбирания. Според Павла, новият човек трябва да притежава следните качества: да има правда в сърцето си, истина в ума си и светост, като съединителна връзка между ума и сърцето. Само при тези качества, човек може да разбере новото учение. Когато се гневи и обижда, в правда, истина и светост ли живее? Когато лъже и завижда, в правда, истина и светост ли живее? Когато люби, обича и проявява милосърдие, човек живее в правда, истина и светост. Всички положителни качества, всички добродетели се проявяват в правда, истина и светост.

„Да се облечете с новия човек.“ — Кой е новият човек? — Христос. Сегашните християни говорят за Христа, но нямат връзка с Него, нямат връзка с новия човек в себе си. За да се облекат с новия човек, трябва да имат връзка с него. Само така ще се създадат условия, да дойде Христос у тях. Може да прекарате целия си живот в църква, в палене на кандила и свещи, в четене и тълкуване на Библията, но ако нямате връзка с новия човек, няма да се домогнете до великата истина, за която душата ви копнее. И най-големият учен, и най-видният философ чувствава нужда от близка душа, която да го обича, с която да споделя своите преживявания — радости и скърби. Как се свързват две души? Като умове те не могат да се свържат; като сърца също не могат да се свържат. Изобщо, два ума не могат да се свържат; две сърца също не могат да се свържат. Обаче, един ум и едно сърце, или едно сърце и един ум могат да се свържат. Между ума и сърцето има връзки. Ум с ум и сърце със сърце не се свързват, защото представят еднообразие в живота и природата. Съберете на едно място две-три жени, които лесно се афектират и живеят само с чувства, да видите, колко скоро ще се скарат. Ако искате да създадете голямо зло в света, събереге няколко сърца на едно място. За да не става това, събирайте заедно един ум и едно сърце, или едно сърце и един ум. Значи, като съединявате сърца с умове, вие създавате хармонията в света. Изгубите ли връзката между ума и сърцето си, изгубвате и хармонията. Ако не разбирате правдата, истината и светостта, главните въпроси, които предстоят

за разрешаване в живота ви, те остават неразрешени. Ако правдата и истината не образуват основа, върху която може да живеете, всичко е изгубено за вас.

Като ме слушате да говоря, мнозина се запитват: Кой е тоя, който говори там? — Кой съм, не е важно; какъв съм, също не е важно. Аз съм човекът, в сърцето на когото живее правдата, в ума живее истината, а светостта е съединителната връзка между тях. — Защо? — Защото Божият закон е такъв, и аз се подчинявам на тоя закон. Аз живея и се радвам в изпълнението на великата Божия воля. Казвам и на вас: Вие ще ме познаете, но кога? — Когато правдата влезе във вашите сърца, истината — във вашите умове, и светостта бъде съединителна връзка между тях. При сегашните условия, няма да разберете, кой съм и какъв съм. Значи, това, което е в мене, може да го разберете само тогава, когато то влезе и във вас.

И тъй, аз разрешавам въпроса принципиално: Не мислете, че вие сте православни, евангелисти, католици, баптисти, теософи или окултисти. Това са само красиви имена, с които се кичите. В сърцата на всички трябва да царува правдата, в умовете им — истината, а светостта да ги свързва. Във всичко трябва да има една връзка, един подлог и едно сказуемо. Това наричам аз Божествен подлог, Божествено сказуемо и Божествена връзка в реалността на живота. Ако работите ви не вървят добре, ако се чувствувате нещастни и объркани, ще знаете, че това се дължи на отсъствието на правдата, истината и светостта във вас. Когато Бог иска да оправи сърцата на хората, Той разрушава всичко, което им пречатства в живота. В Писанието се казва: „Да не кажеш една празна дума пред ангела, който те ръководи, защото Бог ще разруши твоите дела“. Значи, ако не уважаващ ангела, който те ръководи, ще изгубиш всичко и ще се почувствуващ крайно нещастен. Ти си пренебрегнал правдата, която е основа на истинското богатство и знание. Без правда, истина и светост, човек непременно ще фалира. Ако се колебае и съмнява в истината и светостта, вие ще преживеете страшни страдания. Това всеки ще опита. И, когато се натъкне на големи страдания, ще знае, че правдата не е в сърцето му, и истината не е в ума му.

За да се освободите от страданията, приложете правдата и истината в живота си. Не е достатъчно само да кажете, че вярвате в Господа и Го обичате. Не може да обичате, докато правдата не е в сърцето ви; не може да мислите, докато истината не е в ума ви; не може да вършите свети дела, докато светостта не е съединителна връзка между ума и сърцето ви.

Христос казва: „Ако имате вяра, колкото синапово зърно, ще кажете на тази планина да се премести, и тя ще се премести“. Това се отнася до човека, в когото живее правдата, истината и светостта. Не си правете илюзии, да мислите, че без тия добродетели ще постигнете нещо. Без тях не може да постигнете целта, към която се стремите. Без тях никакъв окултизъм не съществува. Питат ме: Защо проповядваш? — За да покажа на хората, че без правда, истина и светост нищо не се постига. Това е едно строго определено учение, което почива на здрава основа, а не на въздуха. — Защо ни е нужна правдата? — За урегулиране енергиите на вашия стомах. Щом стомахът ви е здрав, ще вършите работите си спокойно. Ако си майка, ще имаш добри деца; ако си учител, ще имаш добри ученици. — Защо ми е истината? — Да имаш светъл ум, да разсъждаваш правилно. — Защо ми е светостта? — Да калиш волята си, за да не се колебаеш в живота. На каквито мъчнотии и да се натъкваш, да ги преодоляваш. Ако не вярвате на думите ми, може да ги опитате. Всяка религия, всяко учение, което изповядвате, трябва да бъде ясно, строго определено, първо, за самите вас. Християнството, което днес се проповядва и прилага, представя цяла каша: православна каша, евангелска каша, съботянска каша, спиритическа и човешка каша. Дето и да се обърнете, навсякъде виждате тая каша. За да се освободи от тая каша, всеки човек, всеки народ трябва да носи правдата в сърцето си, истината в ума си и светостта във волята си. Всеки дом, всяко общество, всяка църква, всяко училище трябва да носят правдата в сърцата си, истината в умовете си и светостта в волята си. Само така ще дойде великата, истинска култура в света. Днес повечето хора бръмчат, а не говорят. Едни казват, че има Бог, други Го отричат. Едни Го търсят на земята и, като не Го намерят, отричат Го. Други

Го търсят на небето. — Говорите за небето, без да знаете, де е то. Говорите за земята, и нея не познавате. Казвате, че това, което виждате над себе си, е небе. Това, което тъпчете, е земя. — Не е така.

Сегашните хора се намират в положението на един проповедник, на когото, от страна на руския цар, били дадени за разрешаване три важни въпроса. Вместо проповедника, пред царя се явил един калугер, дегизиран като проповедника. Той отговорил добре на двата въпроса. Като му задали третия въпрос, той казал: Царю честити, аз зная, какво мислиш в тоя момент. Ти мислиш, че пред тебе стои проповедникът, на когото задаваш въпросите.

Сега на вас казвам: Вие още не знаете, какво представя небето и какво — земята. Те не са само понятия. Те представят големи, велики държави. Това, което виждате отвън, не е нито небе, нито земя. Ако погледнете на небето и на земята с очите на правдата, истината и светостта, вие ще имате друга представа, ново разбиране за тях, не както днес ги виждате. С новото разбиране за небето и земята, вие ще разрешите всички кардинални въпроси, всички спорове, които възникват между вас.

Казвате: Ние сме слушали много проповедници като тебе. — Наистина, много проповедници сте слушали: мнозина са ви говорили за правдата, истината и светостта, но като мене, никой не ви е говорил. Покажете ми един проповедник от Англия, Америка или отдето и да е, който да е говорил като мене. Направете сравнение между резултатите на всички училища, както и тия на школата, която следвате, да видите, кои са по-добри. Защо проповядвам по тоя начин? Защото не искам втори път да ми вадят очите. Оня, на когото са вадени и двете очи, казва: Втори път не се подлагам на такава операция. Когато и как е станало това, няма да кажа. Сега аз изнасям едната половина на тази велика история. Може би, в друга беседа да изнеса втората половина. Това е история, през която минава цялото човечество.

И тъй, ако умът ви страда, вложете в него истината; ако сърцето ви страда, вложете в него правдата; ако волята ви не е калена, вложете в нея светостта. Какво може да очаквате от човек, в когото няма правда, истина и светост? В такъв човек и любовта не може да дей-

де. Такава мома купува гюлово масло или теменужена есенция, напръсква се, да обръща внимание на момъка. Като мине край нея и усети миризмата, той казва: Тази е моята възлюбена. — Не е тя. Това е калугерът, който се явил пред руския цар, вместо истинския проповедник. Този, който разрешава въпросите, не е оня, на когото са дадени да ги реши. Ако правдата влезе в сърцето ви, истината в ума ви и светостта във волята ви, вие ще имате вътрешен аромат, по-приятен от този на цветята. Този аромат, това ухание е наречено „нюкс“. Няма по-хубав нектар от нюкса, който природата е създала. Следователно, когато правдата, истината и светостта се съединят в едно, човек излъчва от себе си този нектар. Ако слепият се намаже с този нектар, очите му ще се отворят; глухият ще прочуе, и болният ще оздравее. Този нектар е оня алхимически елемент, който алхимиците търсили са векове. Всеки сам може да прави опити в своята реторта, докато изработи този нюкс. Бъдете смели в опитите си. Много реторти може да счупите — не се страхувайте. Не очаквайте другите да открият този нектар. Когато го изработите, вие ще бъдете най-щастливият човек. Радостта ви ще бъде толкова голяма, че не бихте могли да я опишете. Главният елемент на този нектар е любовта. Отличително качество на любовта е, че носи живот в себе си.

„Облечете се в новия човек, създаден по образ Божи в правда, истина и светост.“ Когато хората се облекат в новия човек, храмът им ще се обнови, и те ще престанат да се делят. Мнозина казват, че Духът ги е посетил, че имат Божието благословение, че радост и любов пълни сърцата им, но виждам, че те се самоизлъгват. Те са още сектанти. Посетил ги е Духът, а правят разлика между хората, делят се на религиозни, православни и светски. Не всякога радостта е признак, че Духът ви е посетил. Веселието, разположението също не са признак на посещението на Духа. Разкаянието също не е признак за присъствието на Духа в човека. Да изплатиш дълга си, това още не показва, че си честен човек. Може да имаш намерение да направиш нов дълг. Когато правдата влезе в сърцата ви, истината влезе в умовете ви и светостта във волята ви, само тогава може да кажете, че сте едно с Христа и че Духът ви е посетил. Тогава, каквото

попросите в името Божие, ще ви се даде. Апостолите, които бяха първите Христови ученици, с молитва можаха да снемат сковите от краката на Петра и да го освободят от затвора. Казвате: Едно време апостолите се молеха, и молитвата им се чу. Дойде ангел и свали оковите от краката на Петра. Хайде, и ние да се помолим! Молите се, но молитвата ви не се чува. Ще кажете, че това е ставало само във времето на апостолите. — И сега може да стане същото, но при условие — правдата да е в сърцата ви, истината в умовете ви, и светостта във волята ви. Нямате ли тия добродетели, нищо не става, и Бог не е с вас.

Казвате: Като умрем, тогава ще ни се отворят очите, тогава ще придобием правда, истина и светост. Не мислете, че ако се държите за църквата, ще придобиете всичко, каквото искате. Преди всичко, това, което ви проповядвам, е съгласно с Бога. Дали е съгласно с църквата, не е важно. Новото учение трябва да е абсолютно съгласно с Божиите закони, а не с църквата и с вселенските събори. Те трябва да бъдат в съгласие с Бога, а не Бог с тях. Всяко учение, което не е в съгласие с Божия закон, е от лукавия. Онези които ме съдят, са свободни, но аз бих ги запитал: Носят ли те правдата в сърцата си, истината в умовете си и светостта във волята си? Ако тия добродетели не са в тях, не могат да ме съдят. Някоя църква щяла да ме съди. Ако правдата, истината и светостта са в нея, нека ме съди. Ако не са в нея, не може да ме съди. Някой народ щял да ме съди. Ако правдата, истината и светостта живеят в него, може да ме съди. Ако правдата не е в сърцето му, истината не е в ума му, и светостта не е в волята му, няма право да ме съди. Аз приемам съдба, която произлиза от праведни, истинолюбиви и свети хора. Може да ме съди и най-последният човек от църквата или от народа, ако в него живее правдата, истината и светостта. И цар да си, ако нямаш правда, истина и светост, не позволявам косъм от главата ми да вземеш. Така трябва да гледате и вие на въпроса, ако искате да бъдете свободни граждани на Царството Божие. Ако и вие не живеете по Божия закон, все ще влезете в някое царство, но там ще стрижат вълната ви, ще взимат млякото

ви, ще дерат кожата ви, а с вашите малки ще играят господарските деца.

Мнозина отлагат нещата под предлог, че има време за всичко. Ако тази година не придобием правдата и истината, ще ги придобием след две, три или повече години. Като ви е пратил на земята, Бог е написал на вратата, през която минавате: Всеки, който слиза на земята да се учи, трябва да вложи правдата в сърцето си, истината в ума си и светостта във волята си. Ако не направи това, няма право да мине през тази врата. Аз съм чел този надпис. Ако не вярвате, идете сами да го прочетете. Ако не вярвате, питайте светиите. И те ще потвърдят моите думи. Обаче, има още една врата, през която минавате. На нея пише: Не се занимавайте с правдата, истината и светостта. Това е празна работа. И без тях се живее. Сега вие сте объркали тия надписи и казвате: Не може да се живее с правда, истина и светост. Всеки не може да бъде правдив, да говори истината и да живее в светостта. Не е така. Всеки може да бъде правдив, истинолюбив и свет. Това е съществено учение, от прилагането на което зависи разрешаването на всички важни въпроси в живота ви. Не отлагайте нещата! Казваш на някого: Първо ти стани правдив, истинолюбив и свет, и аз ще вървя след тебе. Всеки ще работи за себе си — никой никого не може да спаси. Когато сатаната изкушаваше Христа, последният му отговори: Махни се от мене ти, в когото отсъствуват правдата, истината и светостта!

Сега, като ви наблюдавам, забелязвам, че се смущавате и казвате: Чудно нещо! Толкова години вече се подвизаваме като християни и не сме придобили още правдата, истината и светостта! Какво сме правили тогава? Както виждам, в сърцата ви е влязло само крачето на правдата, в умовете ви — крачето на истината и във волята ви — крачето на светостта. Това не е достатъчно. Цялата правда трябва да влезе в сърцата ви, цялата истина в умовете ви и цялата светост във волята ви. Това изисква великият Божи закон. Всички религиозни — православни и протестанти, пеят и очакват Христа, отново да дойде на земята. Евангелистите казват: Ние печатаме Евангелието и го изпращаме по целия свят. Чак в Япония и Китай сме го изпратили. Христос пита: Как го прогла-

сихте? С правда в сърцата, с истина в умовете и със светост във волята си? С пари ли проповядвахте? — С пари, разбира се. — Тогава, идете малко настрана, ще ви имам пред вид. После ще дойдат православните при Христа и ще кажат: Господи, колко църкви направихме в Твое име, колко молитви четохме за Тебе, колко кандила наляхме, колко еретици изгорихме! Христос ще ги запита: Как направихте това? Как проповядвахте, с пари, или с правда в сърцата, с истина в умовете и със светост във волята? — С пари проповядвахме. Христос ще им каже: Стойте и ви е малко настрана. Ще ви имам пред вид. Всички хора ще застанат от лявата страна на Христа и ще чакат своя ред. Това са хората, които са разбрали силата на парата и се покланят пред чудесата, които тя върши. Петко Р. Славейков възпява парата с думите: „Парице, парице, всесилна парице; с тебе в рая, без тебе в ада.“ Обаче, Христос говори и ще говори другояче за парата. — Кога ще дойде Христос на земята? — Когато правдата влезе в сърцата ви, истината — в умовете ви, а светостта — във волята ви. Не стане ли това, Христос никога няма да дойде на земята. Много брошури се пишат, много сказки се държат, все в полза на правдата и истината. Всички защищават истината, но нищо не постигат. Казвате: Прави са хората! — Прави са те, но без правда; истинолюбиви, но без истина, и свети без светост. И православни, и евангелисти говорят за истината, но всички имат пред вид своите интереси.

Апостол Павел казва: „Да се облечете в новия човек, създаден по образа Божи, в правда, истина и светост.“ Като знаят това, християните не трябва да си правят илюзии, да мислят, че лесно ще придобият правдата, истината и светостта. Първо, трябва да се преобразят, коренно да изменят живота си според Божествените закони. На земята животът трябва да се приложи по земному, а в Божествения свят — по Божественому. Ако искате да приложите Христовото учение в живота си, да станете силни, търсете първо грешките си в себе си, в своето сърце, в своя ум и в своята воля. Само така ще придобиете правдата, истината и светостта и ще влезете в новия живот. Той пресъздава, възражда всичко. Новият живот ще възроди народите, общества, семействата, училищата, май-

ките, бащите, свещениците, управниците. — Кога ще дойде новият живот? — Когато правдата, истината и светостта се поставят като основа на тоя живот.

И тъй, когато ви питат, в какво се заключава новото учение, кажете: Новото учение препоръчва на човека да се облече в новия човек, създаден по образа на Бога в правда, истина и светост. Ако ви питат, де са тия добродетели, отговорете: Правдата трябва да влезе в сърцата ви, истината в умовете ви и светостта в телото, в силата, т. е. във волята ви.

Сега мога да ви кажа три неща, от изпълнението на които зависи познаването на Христа. Който познае Христа, и Христос ще го познае. Аз не говоря за историческия Христос, Който пострада на кръста, но за възкръсналия Христос. Възкресението подразбира проява на Великата Божия Любов. Без любов никакво възкресение не съществува. Ако любовта не те озари, не можеш да възкръснеш. Стремете се да придобиете трите елемента в себе си — правда, истина и светост. Щом ги придобиете, Христос ще дойде във вас. Тогава може да кажете: „Аз и Христос едно сме.“ Не дойде ли Христос във вас, може да Го обичате, да говорите за Него, без да имате някакъв резултат. Обичате Го без правда, мислите за Него без истина, пригръщате Го без светост. Това е само външно отношение към Христа. Ние се нуждаем от сърца, пълни с любов; от умове, чиято мисъл е огрята от истината и от воля, която пригръща със светост. Дето е светостта, там и милувката, и целувката, и пригръдката са свети. Целунеш ли без светост, ще причиниш страдание.

Един негър си позволил да целуне в тъмнината една американка. Понеже гласът му бил мек, приятен, в първия момент тя понесла спокойно целувката. Обаче, като дошли до един фенер, тя видяла, че бил негър и веднага го предала на властта. За тая целувка му наложили голяма глоба. Казвам: Тая целувка била дадена без правда, без истина и без светост. Ще кажете, че като говоря за целувки и милувки, развалям младите. Пак по-втарям: Всяка целувка, в която няма правда, истина и светост, е престъпление. Целувка и пригръдка, пълни с правда, истина и светост дават живот и сила на човека. Две хиляди години се изминаха от времето на Христа, но

и поднес още хората не са Го намерили. — Защо? — Липсва им правда, истина и светост. Докато нямате тези елементи в себе си, всеки ще ви лъже, всеки ще се препоръчва за Христос. Опитайте се да не изпълните думата на тоя самозван Христос, да видите, как ще постъпи с вас. Той носи табела, че работи в името на Христа, но събира богатата за себе си. Яде и пие за Христа, печели за Христа, а всичко събира за себе си. Ако търсите истински проповедници на Христа, ще ги намерите извън църквата, извън обществото. Всеки човек, който проповядва истината и любовта, ще го нарекат смахнат, извезан, неуравновесен, луд. Наистина, няма по-лош човек от оня, в сърцето на когото живее правдата, в ума — истината, а във волята — светостта. Каквото нещастие стане в света — глад, епидемия, земетресение, все той е виновен. — Де е тогава истината? Ако питате православните, ще кажат, че истината е в православната църква. Евангелистите ще кажат, че истината е в евангелската църква. Питам: Ако е така, защо православните и евангелистите не са прогледали досега? Ако майката и бащата са свети хора, как са родили престъпници? Това е несъвместимо. Вълчицата ражда вълче, овцата ражда агне. Подобното подобно ражда. Това е природен закон, в който няма никакво изключение. Ще кажете, че родителите са добри, а детето излязло лошо, метнало се на дяло си. — Не, жено, признай си истината, че, когато си заченала това дете, правдата не е била в сърцето ти, истината не е била в ума ти, а светостта не е била във волята ти. И бащата трябва да си признае истината. Ето защо, момъкът и момата, преди да родят, трябва да вложат правдата, истината и светостта в себе си. Само така ще родят добри деца, и в дома им ще царя радост и веселие. Момък и мома, в сърцата на които живее правдата, в умовете им — истината и във волята им — светостта, могат да се женят. Няма ли тия три елемента в тях, не могат да се женят. В който дом царя правда, истина и светост, там се чува песен и музика, там владее радост и веселие.

И тъй, като е дошъл на земята, човек трябва да направи три връзки: земни, т. е. човешки — с хората; духовни връзки — с ангелите и Божествени — със същества от Божествения свят. Следователно, каквото съ-

четание прави човек, в него трябва да участвуват и трите връзки. Който живее само за земята, има една връзка. Скъса ли се тази връзка, животът му се свършва. Когато любовта слиза на земята, прави три връзки: на физичния, на духовния и на Божествения свят. Не направи ли тия три връзки, тя напуска земята. Такава любов не е трайна. Когато любовта между двама души се съчетава с правдата, истината и светостта, Бог дава своето благословение. Дето присъствуват трите елемента, там всяка работа се свършва успешно. Дето присъствуват трите елемента, там е великата мъдрост, необятната светлина, за която копнеят душите. Три неща се искат от човека: Да живее в него правдата, истината и светостта. Да каже в себе си: Аз и Христос едно сме. И най-после, да знае, че Христос е дошъл в него, направил е жилище и ще му се изяви. Тогава, ако правдата пребъдва в тебе, и ти ще пребъдваш в нея; ако истината пребъдва в тебе, и ти ще пребъдваш в нея; ако светостта пребъдва в тебе, и ти ще пребъдваш в нея. Само така Отец ще дойде във вас, ще направи жилище и ще ви се изяви.

„Да се облечете в новия човек, създадения по образа на Бога, в правда и светост на истината.“

*

15. Беседа от Учителя, държана на
26 юни, 1921 г. София.

Поздравът на любовта

„А на влязване в дома, поздравявайте го!“⁴⁾

Сегашните религиозни и духовни хора се намират пред опасността да мислят, че знаят всичко и че са решили всички въпроси. Всеки казва: Аз зная. — Все знаете, но светът още не е оправен. Ако ученикът казва, че разбира математика, а не може да реши най-простата задача, какво е неговото разбиране? Ако някой казва, че знае един език, а не може да напише едно обикновено писмо, какво е това знание? Да знаеш нещо, както трябва, значи, да изпълниш това, което знаеш. Истински цигулар е оня, който изпълнява добре това, което свири. Който чуе, как той свири, казва: Добре свири този цигулар. Казваш: Аз разбирам музиката. — Разбираш, но не можеш да свириш. Малко хора могат да свирят. Колко музиканти има сега в света? — Около десетина. Мнозина свирят, всички искат да минат за музиканти, но идеалът на всички са изключителните музиканти. Същият закон се отнася и към духовния живот. Много хора минават за духовни, но малко са истински духовните. Животът е велика музика. Да живееш, това значи, да свириш по всички правила на Божественото изкуство. Ако си нетърпелив, лъкът трепери, и тоновете не излизат, както трябва. Щом се съмняваш, губиш паметта си. И ако си търговец, ще фалираш. Ученик, който се съмнява в това, което учителят преподава, губи връзката между мислите си и не може да отговаря. Такъв ученик свършва с единица.

Сега ние се спираме на външната страна на живота и се запитваме, какво представя нещастieto. То определя

⁴⁾ Матей 10:12.

ъгъла на отклоняването ни от Бога. Колкото по-голямо е нещастieto на човека, толкова по-голямо е отклоняването му от правия път. Колкото по-голяма е радостта, толкова и приближаването ни към Бога е по-голямо. Кажете ли някой, че е нещастен, аз подразбирам, че той се е отклонил наляво. Нещастieto се определя по градусите на ъгъла, под който е станало отклоняването. Тоя ъгъл може да бъде от един градус нагоре, до пълен ъгъл, равен на 360° . Нещастният мисли за нещастieto си, аз — за ъгъла на неговото отклоняване. По тоя ъгъл аз мога да определя, след колко деня неговото нещастие ще се намали, докато напълно изчезне. След това той ще влезе в неутралната зона, т. е. ще стъпи на правата линия, която определя посоката на неговия живот. Дойдеш ли до правия ъгъл, ти ще се движиш правилно. Тогава радостта ти ще почне да се увеличава. — Искам да бъда радостен. — Щом искаш да се радваш, върви надясно. — Не искам да страдам. — Направи завой, влез надясно. — Искам да бъда учен. — Учи се, не преживявай това, което си възприел, но го обработвай.

Христос казва на учениците си: „На влязване в дома, поздравявайте го.“ — Колко ученици имал Христос? — Дванадесет. Казваш: Да бях и аз един от учениците на Христа! Щях да бъда или Матей, или Лука, или Марко, или Йоан, и светът щеше да ме познава. Името ми щеше да бъде известно на всички. — Да, но можеше да бъдеш и Юда. Тогава имаше един Юда, а сега има милиони. Щом се увеличил броят на другите ученици, с тях заедно се увеличил броят и на Юда. Изчислете, с какъв процент се увеличил броят на другите ученици, за да намерите пропорционално на него и броя на увеличилите се Юда. Днес има 500 милиона християни. Разделете числото на 12, да видите, по колко милиона християни се падат на всеки ученик. — На всеки ученик се падат по 40 милиона християни. Значи, в сегашния християнски свят има 40 милиона предатели. — Защо е така? — На тоя въпрос вие сами ще си отговорите. Някой напуснал жена си, а ти питаш, защо я напуснал. — Така, напуснал я, въпросът е свършен — свършен факт. — Защо е така? — Така е, нищо повече. Който е напуснал жена си, той трябва сам да си отговори, защо постъпил така. Това не е дълбок

философски въпрос. Мъжът изпъдил жена си, защото друга се наместила на нейното място. — Защо жената изпъдила мъжа си? — Защото друг се наместил на неговото място. Ето цялата философия! Следователно, ако жена напуска мъжа си, друг мъж се вмъкнал; ако мъж напуска жена си, друга жена се вмъкнала в техния дом. Значи, една жена може да развали щастието на двама мъже; един мъж може да развали щастието на две жени. Обаче, една жена не може да развали щастието на две жени, нито един мъж може да развали щастието на двама мъже.

Христос казва: „И в който град или село влезете, изпитайте, кой е в него достоен, и там оставете своя мир. А на влязване в дома, поздравявайте го.“ И тъй, когато срещнете някой и не ви поздравява, това показва, че той не е от вашите. Ако и ти не го поздравяваш, не си от неговите. Въпросът е ясен и определен.

Сега, аз искам да обърна вниманието ви към положителната страна на вашия живот. Не се изисква от всички да извършат едно и също нещо, нито да имат едни и същи знания и добродетели. Всяка добродетел има 35 милиона форми. Всяка форма, съчетана една с друга, образува нови форми. Да изучиш една добродетел и да я приложиш, това е голямо изкуство. Някой казва: Аз познавам любовта. — Това е много казано. Любовта има 35 милиона форми. Ако броиш само, за колко време ще преброиш до 35 милиона? При умерено броене, за една минута ще пресброиш до 60; за един час ще преброиш до 3600. Колко ще преброиш, ако всеки ден броиш по 12 часа? Направете изчисление, да видите, колко време ще ви отнеме само броенето. Може да си представите тогава, колко време ще ви отнеме, докато изучите всичките 35 милиона форми на любовта! Лесно е да се каже, че познаваш известна добродетел. Ако броиш само формите ѝ, много време е нужно. Какво придобиваш, ако изучаваш формите на една добродетел? За изброяване формите на любовта са нужни 810 денонощия, но понеже се брои само по 12 часа на ден, числото 810 се удвоява. Значи, нужни са за това броене цели пет години. Ако се брои дневно по шест часа, нужни са десет години.

И тъй, от вас се иска да разбирате същината на живота. Това се постига чрез специални методи, в които е скрит истинският живот. Детето не може да прескочи детството си и изведнъж да стане юноша; юношата не може да стане изведнъж възрастен, и възрастният не може изведнъж да стане стар — последователност е нужна. Тоя закон на последователност съществува във всички области на живота. Ето защо, за да разберете една велика истина, трябва да сте развили съответни чувства и способности в себе си. Също така трябва да имате и съответни органи, чрез които да възприемате и предавате онова, което придобиете и което сте придобили. Това са първите стъпки към окултната школа. За да развие своите чувства и способности, своите органи на възприемане и предаване, ученикът трябва да стои далеч от всички мисли и чувства, които го спъват. Това са страхът, гневът, злобата, омразата и др. Който мрази, той сам спъва развитието си. Който прави зло на другите, прави зло на себе си. Като говорите за морал, преди всичко трябва да го приложите към себе си. — Защо е нужно да живеем добре? — За да развивате правилно своите чувства и мисли, както и органите на своята душа. Който не живее добре, той се деформира. Като знаете това, не се чудете, защо идат страданията. Ако питаш, защо страдаш, казвам: Страдаш, защото си се отклонил, взел си посока наляво; дал си място на отрицателните качества в себе си. При неразбраните страдания човек постепенно деградира.

Христос казва: „На влязване в дома, поздравявайте го.“ Всеки човек е дом, който трябва да поздравявате. Ако приеме поздрава ви, оставете му своя мир. Ако той ви поздрави и приеме поздрава му, ще получите неговия мир. Това значи, да дойде мирът Божи върху вас, и Синът на Бога да ви посети. Дето е мирът, там е Христос. Дето няма мир, Христос е далеч от вас.

„На влязване в дома, поздравявайте го!“ — Кого да поздравявате? — Господа, Който живее във вашия дом. Следователно, щом срещнете човек, в дома на когото живее Бог, ще го поздравявате. Когато синът влезе в дома на баща си, непременно трябва да го поздрави. Ако синът не поздрави баща си, ако и дъщерята не го поздрави, нито синът е син, нито дъщерята е дъщеря.

— Как се поздравяват хората? — Българите се поздравяват с добър ден. — Какво представлява доброто, т. е. добродетелта? — Плод на любовта. Казано е: „В който дом влезете, ще го поздравите.“ — С какво? — С плода на любовта. Лесно е да поздравиш човека с думите „добър ден“, и той да ти отговори „дал ти Бог добро“, без да е денят добър и без да имате някакво добро. Знаете ли на какво прилича това? Американските студенти празнуват един път в годината „благодарствен ден“ — празник на благодарността. Тогава се колят, както у нас за Коледа, пуйки, гъски, прасета, и всички разполагат широко, ядат и пият. Тоя ден хората са много щедри, раздават наляво-надясно бонове с различна стойност. Всеки студент има на разположение много бонове и само ги подписва и праща, дето иска. Обаче, тия бонове имат стойността на сегашните руски рубли. Всички бонове ще продадеш и едва ще изкараш един лев. Христовото учение забранява да се борава с тия бонове. — Защо? — Защото днес те нямат никаква стойност — фалшиви са.

И тъй, кажеш ли на човека „добър ден“, трябва да преживееш тоя ден. Ако ти отговори „дал ти Бог добро“, и той трябва да преживее доброто. Така трябва да се поздравявате. Сега ние се поздравяваме с формулата: „Няма любов като Божията Любов“. Отговарят ви: „Само Божията Любов е Любов“. Това е най-престата формула, която съм ви дал, но вие все сте я изцапали. Някои се поздравяват небрежно и бързо произнасят формулата. Който отговаря на поздрава, казва накратко „само“, без да довърши формулата. Ако искаш да кажеш нещо, или да поздравиш човека, ще го направиш с разположение и любов. Ще се вгълбиш в себе си и тогава ще произнесеш формулата. Това е добре и за тебе, и за оня, когото поздравяваш. Ще кажеш тихо: „Няма Любов като Божията Любов“. Това е математическа величина, която трябва да се превърне в положителна.

Сега, да разгледаме буквата „Х“, с която пишем думата Христос. Ако махнем долната лява чъртичка, ще получим знака „У“; ако махнем горната дясна чъртичка, ще остане знака „А“ — буква, която влиза в началната сричка *Ch*, с която пишат думата „Христос“ на английски. Буквата „С“ означава луната, която постоянно се пълни

и празни. Буквата „h“ означава същество, изправено с главата нагоре. Буквата „УС“ означава колело, което се върти и нагоре, и надолу. Тая буква е образувана от две „У“ — едното нагоре, другото надолу: $X = U + U$. Значи, буквата „X“ означава човек, който се обръща с главата и надолу, и нагоре. Когато греши, той се обръща с главата надолу; когато не греши, изправя главата си нагоре. Като греши, човек петни Христа. Като не греши, Христос влиза в него да го очисти. Тогава той изговаря съзнателно формулата: „Няма Любов като Божията Любов.“ Ако заличим лявата половина на буквата „Н“, ще получим буквата „Ч“, която означава отворен, цъвнал цвят. С тази буква започват много думи: чаша, час, чело. Изкуство е да знаеш, коя част от буквите да отнемаш, за да превърнеш една енергия в друга, т. е. едно състояние в друго. Яденето е също процес на превръщане — да превърнеш нисшето състояние на живата енергия във висше. С други думи казано, яденето е процес, при който живата потенциална енергия в природата казва на човека: Ти ще ме приемеш в себе си, като проводник, и ще ме повдигнеш в по-висок свят. Докато стане това, ти ще работиш дълго време върху мене. Щом ме обработиш, ще придобиеш здраве. Така ще се ползуваме ти от мене, и аз от тебе. Казвам: Като превърнеш тази енергия в първа степен, ще получиш първия дар — здравето. Като я превърнеш във втора степен, ще получиш втория дар — щастието. Като я превърнеш в трета степен, ще получиш третия дар — блаженството.

Сега, като ученици, започнете да превръщате нисшите енергии във висши. Не питайте, кой къде е достигнал, какво е казал, или какво знае. Не е достатъчно само да ядеш, но да превръщаш нисшата енергия във висша. Като ядеш, ще трансформираш енергията правилно, в тебе ще се явят дълбоки чувства, светли мисли и стремеж към прилагане. Това е плодът, който определя степента на твоята любов. От проявата на любовта съдят за твоята работа. Така Бог изпитва сърцата ви. Така Той проверява, как сте превърнали нисшата енергия във висша. Той ще влезе в градината ви, ще погледне дърветата и от плодовете им ще си направи заключение за вас. Щом Бог те посети, първата Му работа е да прегледа, какво сте поса-

дили в градината си, колко плодове имате и какво е качеството на тия плодове. Той знае, какво сте работили и какво ще получите.

Често учениците, като решават задачите си, прибегват към известна хитрост. Ако не могат да решат някои задачи, те ги преписват, готово решени, турят ги под ръкава си и като им потребава, поглеждат към ръкава и преписват. Ако не е забелязал това, учителят пише хубава бележка, шесторка. Тая шесторка се дължи на листчето, което си турил под ръкава. Ако ви дам днес една задача, как ще я решите? Някой ще потърси специална книга в библиотеката си, да види, какво говорят авторите за нея. Друг ще погледне към ръкава си, да види, дали няма листче, на което е написал решението на задачата. Най-после, ако не можете да я решите, казвате: Тая задача не се отнася за любовта — не може да се реши. Много просто, ти не си я опитал, още нищо не си направил. Когато учителят е преподавал, говорил е с часове, как се решават задачите. Сега и ти ще седнеш на мястото си, ще мислиш час, два, три, ще се измъчиш малко, но ще решиш задачата. Бог благославя всеки, който се мъчи и труди. Който очаква наготово, да преписва от листчета в ръкавите, и тях изгубва. Днес жените носят тесни ръкави, да не крият листчета в тях. Широките ръкави означават щедрост. Бог казва: Щом ръкавите са широки, трябва да бъдеш щедър, да даваш. Ако не си щедър, ще носиш тесни ръкави.

„На влязване в дома, поздравявайте го.“ — Защо трябва да се поздравяваме? — Поздравът е необходимост за всички добри хора. Ако слънцето не ни поздравяваше всяка сутрин, животът щеше да бъде в застой. Когато облаците скриват слънцето, ние сме тъжни, чувствуваме нужда от неговия поздрав. Всяка душа има нужда от поздрава на слънцето, от енергията на неговите лъчи. Поздравът се изказва не само с думи, но и с нежни чувства и с мил поглед. Който не разбира значението на поздрава, казва: Аз не искам да поздравявам тоя човек. Достойнството не ми позволява. — Ти не го поздравяваш, но и той няма да те поздравя. Впоследствие, всички достойни хора се впрягат на работа. Така постъпват и учителите с мързеливите ученици. Като не искат да учат,

учителите им пишат слаби бележки и така ги заставят да учат. Щом си ученик на Божествената школа, няма да гледаш в ръкава си, но ще седнеш и ще работиш, сам ще решаваши задачите си. Ще имаш широки ръкави, т. е. ще бъдеш щедър, но ще работиш. Ти се ползуваш само от твоите задачи. Че другите решават задачите си, това не може да те ползува. Съзнателният ученик сам решава задачите си.

Мнозина влизат в школата, но всички не са ученици. Едни от тях са оглашени, други са слушатели, трети — вярващи, а някои — ученици. Как ще позная, дали съм ученик? — По правилното решаване на задачите. Който решава задачите си правилно, той е ученик. Ако не може да ги решава, той е вярващ, слушател или оглашен. Освен това, по задачите, които решавате, ще познаете, в кой клас сте. Ако работите само с аритмичните действия, вие сте най-много в трети клас. Ако решавате алгебрични задачи, вие сте ученик в гимназията. По материала на гимназията може да се познае, в кой клас сте. Същото е и в духовния свят. По задачите, които решавате, може да се определи класа, до който сте стигнали. Да бъдеш добродетелен, това е велика наука. Тя осмисля живота. Когато виден пигулар свири на сцената, публиката се възхищава от него и му ръкопляска. Колко години е учил той, докато усвои това изкуство! Колко години са нужни на ученика, докато стане умен, да познава формата на нещата, тяхното съдържание и смисъл?

И тъй, ще се поздравявате с новата формула. Като срещнеш брата си, ще му кажеш: Няма Любов като Божията Любов. Той ще ти отговори: Само Божията Любов е Любов. — Кога се произнася тази формула? — Когато се разочароваш в човешката любов. Като се натъкваш на големи страдания и се разочароваш от всичко човешко, казваш на приятеля си: Няма Любов като Божията Любов. Той отговаря: Наистина, няма друга Любов, освен Божията. Само Божията Любов е Любов. Ако произнесеш тази формула съзнателно, болният ще оздравее, нещастният ще стане щастлив. Поздравяи ли някого с тази формула, и той започне да философствува, ще знаеш, че той не е на прав път. На оня, който философствува, казвам: Ела и виж! Ако един човек ти е направил 99 услуги, а

ти не си му благодарил нито с един нежен поглед, не си достоен да се наречеш негов приятел. Ако на стотния път не си готов да благодариш, ще те изгъдят от училището на живота. Последната услуга решава съдбата ти завинаги. Страшно е положението на ученик, изгъден от Божественото училище. Нека не се чуди, ако в следното прераждане той се роди физически сакат или умствено недоразвит. И, ако питаш, защо си нещастен, казвам: Ти си нещастен, защото не си поздравявал брата или приятеля си в името на Божията Любов.

Казвам: Ако Божията Любов хлопа на вратата ти, а ти се правиш, че не чуваш, невидимият свят ще те накаже справедливо; ако отговориш на нейното хлопане, ще влезеш във връзка с напредналите същества от висшите светове и ще кажеш: Аз виждам сега това, което по-рано не виждах. Виждането ще ти причини радост на душата.

Сега аз ви говоря за поздрава на любовта, понеже сте призвани да изпълните всичко с любов. Ако не изпълните задълженията си с любов, не сте нито приятел, нито ученик. Ученикът на любовта трябва да се проникне от великата любов, да учи с любов. Сърцето му трябва да е запалено от любовта. Ако няма любов в сърцето си, той не се приема в школата. Дето ходи, каквото прави, той трябва да знае, че няма Любов като Божията Любов. Кажете ли веднъж така, въпросът е свършен. Ако питате, защо не ви откривам тайните на природата, казвам: Не ви ги откривам, защото нямате любов в сърцата си. Ако имате любов, щях да ви откроя много работи. Ако ви направя 99 добрини, а само една пакост, вие ще ритнете всичко, което съм направил за вас, и ще се откажете от Бога. Днес повечето хора са такива. Какво може да им се открие? Каквото и да им се открие, не може да ги ползува. Те ще станат по-лоши, но не и по-добри. Затова българите казват: „На бодлива крава Бог рога не дава.“ Аз говоря принципно, без да имам някого пред вид. В принципите няма никакво лицеприятие. Казано е в Писанието: „Бог гледа на сърце, а не на лице.“ Бог постъпва с вас според вашите мисли и чувства, според това, което занимава ума и сърцето ви. Апостол Павел казва: „Аз насадих, Аполос напои, а Бог възрасти.“

Помнете: Бог възраства нещата. Човек не може да възрасти във вас това, което великият Божи Дух е в сила да възрасти. За да дойде Духът у вас, трябва да сте насадили нещо. Вие мислите, че и без Учител може да влезете в Царството Божие. Лъжете се, без Учител никой не може да влезе в Царството Божие. Колкото детето може да се роди без майка, толкова и вие може да се просветите без Учител. Казваш: Аз зная всичко. — Ти си храненик, който живее далеч от Царството Божие. Първо, трябва да намериш майка си и баща си. Докато не ги намериш и познаеш, аз имам особено мнение за тебе. Ти си риба, а не човек. Рибата не познава майка си и баща си. Най-големите страдания, които съществуват на земята, са във водата, между рибите. Те се ядат едни други. Там няма никакъв покой. Всички се гонят и самоизяждат.

Сега Христос се обръща към вас и ви говори за поздравя на любовта. Малко ще придобиете тази година, но с любов. Ако речете да се извинявате, да изнасяте ред причини за неуспеха си, ще знаете, че не се приемат никакви извинения. Ние не взимаме никакви задължения, не приемаме и никакви извинения. Питам: Можеш ли да направиш нещо от любов? — Мога. — Щом можеш, стой на думата си! Целият свят да възстане против тебе, направи това, което си обещал. Ако си страхлив, не обещавай. Мисли, какво можеш да направиш, и тогава обещавай. Мнозина не предприемат нищо, все мислят, могат ли да направят нещо от любов, или не могат. Още много ще мислят. Който предприеме нещо в името на любовта, ще види, че в любовта няма нищо невъзможно. Невъзможното е в човешкия ум, който не се подчинява на Божия закон. Ако вашият Учител ви е дал всички упътвания, а Баща ви — всички условия, може ли да съществува нещо невъзможно за вас? Може ли при тия условия да не се учите? Ако сте лишени от условия, оправдани сте; ако не сте лишени, как ще се оправдаете? Работете по любов и по свобода.

Каква е задачата ви днес? — Прилагане на Божествената хармония. На български думата хармония се пише с буквата „Х“ — кръст. Значи, кръстът означава хармония. Ще кажете, че хармонията е опасно нещо. — За ония, които не го разбират, кръстът е тежък; за ония,

които го разбират, той представя закон на хармонията. Божественият живст е абсолютно хармоничен. Той изключва всякаква дисхармония. Ето защо, когато се говори за небето, разбираме място на абсолютна хармония.

„На влязване в дома, поздравявайте го.“ — Кого да поздравявате? — Бога. Казано е в Писанието, че Бог не живее само на небето, но и в сърцата на смирените, на нищите духом. Следователно, когато срещнеш един смирен, нищ духом, поздрави го. Чрез него ти поздравяваш Господа, Който живее в душата му. Някой християнин, като срещне нищ духом, казва: Не искам да поздравя тоя човек, не ме интересува. — Ще се интересува от него, защото великият Божи Дух живее в сърцето му. Като влезеш в дома му, ще го поздравяваш. Този, Който живее в неговия дом, ще ти отговори и ще те приеме.

Сега и аз ви съветвам да се поздравявате, за да не обидите Господа, Който живее в сърцата и душите ви. Обидите ли Господа, никакво извинение не може да ви спаси. Казано е в Писанието: „Който огорчи Духа, няма да му се прости нито в този, нито в бъдещия живот.“ Пазете се да не огорчите Духа, Който живее в сърцата на смирените и кротки хора. За Духа е казано, че е огън всепождащ. Не отвърщай лицето си от сиромаша. — Той има карма. — Знаеш ли, каква е неговата карма? Има случаи, когато някой човек носи на друго кармата, която е вече назряла. Той не е на земята, но трябва да я плати. Неговият приятел, който живее на земята, поема кармата му и си казва: Такава е Божията воля. Добър е Господ. Аз ще понеса кармата на своя приятел с радост и любов. Казвам: Тоя човек е външно беден, вътрешно богат.

Днес от вас се изисква повече почитание. Българите, изобщо, са груби. И между вас има нежни, внимателни, обаче, повечето са груби. Казвам ви една истина. Всеки търси своето право. Дойде ли до задължение, никакъв го няма. Всеки се стреми към първите места. Дойдат ли до задълженията на първите места, стлагат изпълнението им. Първото място е за оня, който е готов да се жертвува от любов. Второто място е за оня, който има вяра и упование в Бога. Третото място е за оня, който има надежда. Той е всякога радостен. Тогава, ако дойде в дома ми човек с надежда и радост, ще го поставя на трето място;

ако дойде някой с вяра и упование, ще го поставя на второ място; ако дойде някой с готовност да се жертвува, ще го туря на първо място. Питаш: Защо не ми даде първото място? — Не си готов да се жертваш. — Защо не ми даде второто място? — Нямам вяра и упование. — Защо не ми даде третото място? — Нямам надежда, не си радостен. Желая и вие да постъпвате като мене, да поставяте всеки на мястото му. Бъдете нежни, деликатни едни към други, защото Божествените мисли и чувства растат само при взаимно почитание и уважение, при добра обхода между вас. Ако се гневите постоянно и огорчаваш Духа в себе си, какъв ученик ще бъдеш? — Аз зная какво правя. — Нищо не знаеш. Знаеш ли, защо някой върши престъпления? Знаеш ли, защо прави добрини? Не знаеш. Скрита е тайната на живота.

Сега, аз не искам да ви съдя. Ако съдя вас, и себе си осъждам. Аз констатирам фактите, както са в действителност. По резултатите в невидимия свят съдя за същността на нещата. Някога, като седя и размишлявам, усещам, че нещо ме жегне — една стрела дойде до мене. Търся причината и я намирам. Един от моите ученици е направил нещо, което причинява болка. Аз възприемам болката като стрела. След малко дойде друга стрела. Сега една от ученичките ми е направила някаква пакост. Аз взимам малко слюнка от устата си, намазвам раната, и болката минава. Така знаят, така постъпват. След това, тия ученици идат при мене, искат първи места. Не, това вече няма да се повтори. Цели 22 години правих опити, но от тази година за никого, никакви изключения. Няма да се мръдна от мястото си, нито на една стомилионна част от милиметъра. Ако не сте готови да изпълните закона на любовта, ще знаете, че нямам нищо общо с вас. Друг път няма да се занимавам с вас. И да искам да ви срещна, не мога. Други ще се занимават с вас. Законът на любовта е строг и взискателен. Ако го изпълните, добре ще бъде за вас. Ако не го изпълните, аз ще вървя по моя път — наядсно, а вие ще си останете наляво. И тогава, колкото повече време минава, толкова повече пътят се отклонява. Аз ще поема нагоре, а вие ще останете долу. След хиляди години пак ще се срещнем, но при други условия.

Сега, като ученици, от вас се иска малко, микроскопическо усилие, за да направите едно малко добро. То може да ви отнеме една минута или секунда, но от него ще зависи вашето бъдеще. Ако не употребите поне една минута през деня за едно добро, направено от любов, това показва, че не можете да приложите закона на любовта. Това не значи да правите свърхусилия. Казвам, че законът на любовта е строг. Колкото по-високо място заемаш, толкова повече се иска от теб. Колкото повече знания имаш, толкова по-голяма отговорност носиш. От всеки човек се искат три неща. Първо: Да възлюбиш Господа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила. Второ: Да възлюбиш ближния си като себе си. Трето: Да възлюбиш врага си. Ближният, това е твоята дъщеря; врагът — твойт син. Синът и дъщерята представят материалната страна на живота.

И тъй, започнете с любовта: любов към своята душа, т. е. към ближния си и най-после — към своя враг. — Как мога да възлюбя врага си? — Като възлюбиш първо Господа, после ближния си. Най-после ще възлюбиш врага си. Който е изпълнил първите два закона, лесно ще изпълни третия. Всички, мъже и жени, ще се стремите да проявявате един към друг взаимно почитание и уважение. И да не обичате никого, ще гледате да намерите в него поне една добра черта. За тази черта ще го обичате. Само така ще развиете любовта в себе си. Само така ще проявите Христовото учение. Само така, Христос ще влезе в сърцето ви и ще ви открие това, за което душата ви копнее. Така ще се наредят работите ви. Няма да станете изведижд богати, но ще придобиете условия за щастлив живот. За това се иска силна и непоколебима воля. Каквото кажеш, да го направиш. Това значи, да бъдеш готов на всякаква жертва за Христа. При каквито мъчнотии и изпитания се намиращ, да не се разколебаваш.

Един наш брат разправяше своя опитност. През време на войната го взели войник и го накарали да носи пушка. Той казал: Не мога да нося пушка. — Защо? — Не искам да си служа с нея. За непослушание го биели всеки ден. Цели три години го наказвали с бой, но той издържал. По едно време си казал: Ако тази работа про-

дължи още, не ще мога да издържа. Скоро, след това, се свършила войната и го освободили. Запитали го: Защо не искаш да носиш пушка и да се биеш? — Преди да ме мобилизират в армията, Бог ме мобилизира за свой войник. Аз служа вече на Господа, не мога да нося две пушки. — Де е твоята пушка? — Ще я видите, когато хвърлите вашата пушка. Докато носите пушка на рамото си, не може да видите моята пушка. Според мене, тоя брат отговорил добре на зададените въпроси.

Сега и на вас казвам: Докато сте мобилизирани от Господа, ще изпълнявате закона на Божествения мир. Само така ще видите, че Бог е верен във всичките си пътища. Аз искам, тази година софиянци да дадат пример на почит и на любов помежду си. Искам от София да излезе нещо добро. — Как мислите, може ли да се очаква от софиянци нещо добро? — Може, разбира се. Ще кажете: Бог да ни помага! Ето, любовта хлопа на вратата ви. Приемете я, тя ще нареди всичките ви работи. — Бог да ни просвещава! Ето и вярата хлопа на вратата ви. Отворете ѝ да влезе. Любовта хлопа на сърцето, вярата хлопа на ума, а надеждата — на волята. Отворете и трите врати, да приемете тия гостенки. Само така ще се разрешат всички въпроси по магичен начин, както Мойсей със своя жезъл. Той вдигна жезъла си и, в името на вярата, надеждата и любовта, раздели Червеното море и отвори път, за да минат през него. В името на любовта всичко е възможно. Вие се въодушевявате, искате, като Мойсея, да вдигнете тоягата си. Отворете вратите на сърцето, на ума и на волята си, за да постигнете всичко, което желаете. Ако не отворите тия врати, нищо не може да се постигне.

Питам: Трябва ли да изпаднете в положението на оня, който казал, че в името на Господа може да лекува хромия и слепи. Той казал на един хром: В името на любовта стани! Хромият се помъчил, но не могъл да стане. Оня, които наблюдавали опита, разбрали, че имат работа с лъжец и го набили добре. Като го питали, защо го били, той отговарял: Неблагодарни хора! Не признават, че пред себе си имат учен човек. — Не е така. Когато искаш да помогнеш на хромия, вратите на твоето сърце, на твоя ум и на твоя дух трябва да бъдат отворени. Тогава кажи:

Братко, в името на Господа, в името на великия Божи Дух, стани, за да се прослави Неговото име. Всеки може да направи този опит, но, първо, да провери, дали вратите на неговото сърце, на неговия ум и на неговия дух са отворени.

Сега, не мислете, че искам да ви критикувам. Не виждам и грешките ви, но виждам резултата на вашия живот и казвам: Бъдете внимателни, да не страдате. Ако поставите някъде бомби, първо вие ще ги опитате. Един ден те ще експлодират и ще ви причинят големи нещастия. Един селянин от Казанлъшко турил капан в гората, да хване една мечка. Обаче, на сутринта видял, че вместо мечката, в капана се хванало неговото магаре.

„На влязване в дома, поздравявайте го.“ — С какво? — С вяра, надежда и любов. Кажете: Няма Любов като Божията Любов. Само Божията Любов се е проявявала през всички векове. Само тя е безконечна. Всички други форми на любовта са конечни. В тях Бог се е ограничил. — Защо? — За да се изяви. Всяка конечна любов е изявление на безконечната. Ако не познаеш безграничната любов в граничната, ти си изгубил всички случаи в живота си да познаеш любовта. Няма Любов като Божията, понеже тя съдържа всички условия и възможности в себе си. Който се домогне до любовта, всичко може да направи. Който не се домогне до нея, нищо не може да направи. Когато станете верни служители на любовта, ще ви изтълкувам думите „няма любов като Божията.“ Тогава вие ще я пазите и култивирате, както земеделецът оре земята и обработва посевите си. Както земеделецът и лозарят знаят, кога да орат и копаят земята, кога да сеят и садят, така и човекът на любовта знае, кога да проявява любовта си и с какви методи да си служи. Думите „няма Любов като Божията“, съдържат великите тайни на живота. Една от тайните на живота е зачеването на семето, после растенето, цъвтенето, вързването и узряването на плода. Следователно, не е достатъчно само да се зачене една идея, но трябва да се храни, да израсте, да цъвне, да завърже плод, и плодът ѝ да се пренесе пред олтаря на Бога. Тогава Учителят ще каже на ученика си: Добре си решил задачата си. Само Божията Любов е Любов.

Правете опити в областта на любовта, като започнете от най-малкото, микроскопическо добро. При това, опитайте се да направите едно малко добро, първо към ония, които не обичате. Лесно се прави добро на тия, които обичате. Ще изчистиш обувките на тоя, когото не обичаш. Това ще произведе преврат в него. Малкото добро, направено с любов, се предпочита пред голямото добро без любов.

— Може ли да излезе нещо от София и от софиянци? — Може. — Тогава, направете, каквото можете, но с любов. И аз ще направя, каквото мога с любов. Така, въпросите се решават правилно. Ако аз правя нещо, а вие нищо не правите, работите остават назад. Или, ако вие правите нещо, а аз нищо не правя, пак същия резултат. Трябва ли да сея, и нищо да не получавам? Един градинар посял бостан, но нищо не излязло. Той казал: Идната година все ще излезе нещо. Ако аз съм бостанджия, следната година ще отглеждам градина, дано получа нещо от нея. Ако и градината не даде нещо, друго ще работя. Ще сея, докато най-после изкарам нещо. Ако нищо не изкарам, и аз губя, и семето губи. Това са фигури, върху които трябва да мислите.

— Може ли да излезе нещо добро от София? — Може. — Ще излезе ли нещо от вашия бостан? — Ще излезе. — Искам да изкарате големи, сладки дини, като пловдивските.

Сега, аз ви говоря естествено, непринудено. Така искам и вие да говорите. Говорът ви да бъде, както водата на извора, да се лее естествено, без никакво усилие. Всеки да се прояви така, както Бог го е създал. Желая на всички, да проявите своите благородни чувства, светли мисли и възвишени постъпки. Работете за развиване на интуицията си. Това е необходимо за сегашната епоха.

Пак питам: От София може ли да излезе нещо добро? — Може. — Така да бъде!

x

16. Беседа от Учителя, държана
на 2 октомври, 1921 г. София.

Съдържание

	стр.
1. Новият човек	3
2. Фарисей и садукей	25
3. Сеятелят	46
4. Храненето — условие за вечен живот . . .	68
5. Любовта — носителка на живота	85
6. Огнената пещ	107
7. В рова на лъвовете	130
8. Възкресение на любовта	153
9. Изтълкувай ни тази притча	167
10. Живата енергия	184
11. Да ги изпита	201
12. Ангелът отговори	220
13. Двете жени	241
14. Дойди след мене	263
15. В правда, истина и светост	284
16. Поздравът на любовта	301